

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI
PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Katedra hudební výchovy

Diplomová práce

Bc. Eva Procházková

Chránová hudba děkanátu Konice v 21. století

Olomouc 2019

vedoucí práce: prof. MgA. Petr Planý

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedené v seznamu literatury. Souhlasím, aby tato práce byla uložena ke studijním účelům na Univerzitě Palackého v Olomouci.

V Olomouci dne 23. dubna 2019

.....
Bc. Eva Procházková

Ráda bych poděkovala vedoucímu práce prof MgA. Petru Planému za podnětné rady a ochotnou pomoc při zpracování této diplomové práce. Děkuji za přístup ke kronikám konického děkanátu, všem kněžím a děkanu P. Milanu Ryšánkovi. Mé díky patří všem varhaníkům a vedoucím schol, sborů, scholiček a dalším za možnost rozhovoru a získání informací. Největší díky patří mým rodičům, bratru Jaroslavovi, Veronice Binkové a blízkým přátelům za všestrannou podporu.

Obsah

Úvod	10
1 Děkanát Konice	11
2 Farnost Bílá Lhota	13
2.1 Varhany a varhaníci farnosti Bílá Lhota	13
2. 1. 1 Mgr. Roman Jurečka	15
2. 2 Schola farnosti Bílá Lhota	16
3 Farnost Bohuslavice	17
3. 1 Varhany a varhaníci farnosti Bohuslavice	17
3. 1. 1 Albín Jedlička	18
3. 1. 2 Antonín Jedlička	18
3. 1. 3 Karel Zapletal	19
3. 1. 3. 1 Vojtěch Zapletal	19
3. 2 Schola farnosti Bohuslavice	20
4 Farnost Bouzov	21
4. 1 Varhany a varhaníci farnosti Bouzov	21
4. 1. 1 Jan Laibner, ml.	24
4. 1. 2 Barbora Putíková	25
4. 2 Sbor farnosti Bouzov	25
4. 3 Schola farnosti Bouzov	27
5 Farnost Brodek u Konice	28
5. 1 Varhany a varhaníci děkanátu Brodek u Konice	28
5. 1. 1 Anežka Voldánová	30
5. 1. 2 Pavel Kunc	30
5. 1. 3 Pavla Freharová	31
6 Farnost Čechy pod Kosářem	32
6. 1 Varhany a varhaníci farnosti Čechy pod Kosářem	32

6. 1. 1 Jan Klásek.....	33
6. 1. 2 Antonín Grepl.....	34
6. 1. 3 Josef Snášel.....	35
6. 2 Sbor farnosti Čechy pod Kosířem	35
7 Farnost Cholína	36
7. 1 Varhany a varhaníci farnosti Cholína	36
7. 1. 1 Josef Navrátil.....	38
7. 2 Sbor farnosti Cholína	39
7. 3 Pramen, schola farnosti Cholína.....	40
7. 4 Pramínek, scholička farnosti Cholína	43
8 Farnost Chudobín	44
8. 1 Varhany a varhaníci farnosti Chudobín	44
8. 1. 1 Josef Navrátil.....	46
8. 1. 2 Andrea Satorová.....	46
9 Farnost Jesenec.....	47
9. 1 Varhany a varhaníci farnosti Jesenec.....	47
9. 1. 1 MUDr. Karel Martínek.....	49
9. 2 Sbor farnosti Jesenec.....	50
9. 3 Dětská schola Skřivánci	51
10 Farnost Kladky	53
10. 1 Varhany a varhaníci farnosti Kladky	53
10. 1. 1 Jan Zbožínek	56
10. 2 Schola farnosti Kladky.....	56
11 Farnost Konice	58
11. 1 Varhany a varhaníci farnosti Konice	58
11. 1. 1 Antonín Burget.....	61
11. 1. 2 Petr Ullman.....	63

11. 1. 3 Ludmila Kopečná Nedomanská.....	64
11. 1. 4 Martin Burget.....	64
11. 2 Sbor farnosti Konice	65
11. 3 Schola farnosti Konice	67
12 Farnost Laškov	69
12. 1 Varhany a varhaníci farnosti Laškov	70
12. 1. 1 Bratr M. Bruno Marek.....	71
12. 1. 2 Kamil Štolpa	72
12. 1. 3 Josef Snášel.....	72
12. 2 Schola farnosti Laškov.....	73
12. 3 Pěvecký sbor farnosti Laškov.....	74
12. 3. 1 Mgr. et PhDr. Ingrid Silná, Ph.D	75
13 Farnost Luká.....	77
13. 1 Varhany a varhaníci farnosti Luká.....	77
13. 1. 1 Iveta Pluháčková	78
13. 1. 2 Monika Laštůvková.....	79
13. 2 Schola farnosti Luká	80
14 Farnost Měrotín	81
14. 1 Varhany a varhaníci farnosti Měrotín	81
14. 1. 1 Věra Vyhnánková	83
14. 1. 2 Pavlína Papajková	83
14. 2 Sbor farnosti Měrotín.....	85
15 Farnost Náměšť na Hané	87
15. 1 Varhany a varhaníci farnosti Náměšť na Hané	88
15. 1. 1 Ing. Pavel Navrátil	90
15. 2 Sbor Josefa Srovnala v Náměšti na Hané	91
15. 3 Schola farnosti Náměšť na Hané	93

16 Farnost Přemyslovice.....	95
16. 1 Varhany a varhaníci farnosti Přemyslovice	95
16. 1. 1 Jaroslav Bílý	97
16. 1. 2 Vojtěch Tichý	97
17 Farnost Ptení.....	99
17. 1 Varhany a varhaníci farnosti Ptení.....	99
17. 1. 1 Josef Přikryl.....	101
17. 1. 2 Josef Všeticka	101
17. 2 Sbor farnosti Ptení	103
17. 3 Schola farnosti Ptení	103
18 Farnost Senice na Hané.....	105
18. 1 Varhany a varhaníci farnosti Senice na Hané.....	105
18. 1. 1 Ing. Pavel Navrátil	107
18. 1. 2 Jakub Rozsypal	107
18. 2 Sbor farnosti Senice na Hané	108
18. 3 Schola farnosti Senice na Hané	109
18. 4 Malá schola farnosti Senice na Hané	111
18. 5 Senická nota.....	111
19 Farnost Skřípov	113
19. 1 Varhany a varhaníci farnosti Skřípov	113
19. 1. 1 Rudolf Zapletal	114
19. 1. 2 Anežka Voldánová	114
20 Farnost Stínava.....	116
20. 1 Varhany a varhaníci farnosti Stínava	116
20. 1. 1 Marcela Hrubanová.....	118
20. 2 Schola farnosti Stínava.....	118
21 Farnost Stražisko	120

21. 1 Varhany a varhaníci farnosti Stražisko	120
21. 1. 1 Paní Zdislava Arnoštová a paní Dana Portešová	121
21. 2 Schola farnosti Stražisko	123
22 Farnost Suchdol - Jednov	124
22. 1 Varhany a varhaníci farnosti Suchdol - Jednov	125
22. 1. 1 Helena Havelková	127
22. 1. 2 Anežka Martínková	127
22. 1. 3 Anna Přidálková	128
22. 1. 4 Marie Burgetová	129
22. 1. 5 Ludmila Přikrylová	130
22. 2 Sbor farnosti Suchdol - Jednov	131
22. 3 Schola farnosti Suchdol - Jednov	131
22. 4 Scholička Farnosti Suchdol - Jednov	132
23 Farnost Šubířov	133
23. 1 Varhany a varhaníci farnosti Šubířov	133
23. 1. 1 Libuše Procházková	135
23. 1. 2 Drahoslava Rozsivalová	135
24 Farnost Vilémov	136
24. 1 Varhany a varhaníci farnosti Vilémov	136
24. 1. 1 Milan Koupil	137
24. 1. 2 Marek Solovský	138
24. 2 Sbor farnosti Vilémov	139
24. 3 Schola farnosti Vilémov	139
Závěr	141
Resumé	142
Summary	143
Prameny a literatura	144

Literatura.....	144
Archivní prameny.....	144
Rozhovory.....	146
Internetové zdroje.....	147
Seznam příloh.....	150
Anotace	

Úvod

Pro svoji diplomovou práci jsem si vybrala téma Chrámová hudba děkanátu Konice v 21. století. Navázala jsem na svoji bakalářskou práci, v níž jsem se zabývala hudební praxí v kostele Narození Panny Marie v Konici se zaměřením na vývoj od roku 1950 do současnosti. Toto téma jsem si vybrala, protože je mi blízké. Již od brzkých let se v tomto prostředí pohybuji a zajímám se o něj. Cítím povinnost zaznamenat hudebníky, kterých si vážím pro dobrovolnou službu farnosti. Není výjimkou, že se celá léta nezaznamenalo ani písmeno o dění na kůru. Mrzí mě, když při pohledu do farních kronik nenaleznu zmínku o těchto obětavých lidech. Proto jsem si za cíl diplomové práce zvolila zmapování duchovní hudby a hlavně lidí, kteří ji svým osobitým přístupem tvoří. Jsou to varhaníci, členové sborů a schol. Je zajímavé sledovat kolik svého volného času z oněch nenápadných, ale důležitých muzikantů obětuje své službě.

Diplomová práce je členěna na 24 kapitoly. V první kapitole jsem se zaměřila na výčet a charakteristiku děkanátu Konice. Naleznete v ní seznam farností, rozlohu, počet věřících a kostelů. Jsou zde vyjmenována poutní místa, atraktivní světské stavby, jedinečná přírodní místa a úkazy. V krátkosti jsem se zaměřila na historickou skutečnost obměny obyvatel po 2. světové válce. V závěru první kapitoly naleznete abecední seznam kněží. Následující kapitoly jsou věnovány farnostem konického děkanátu, kdy jedna kapitola pojednává o jedné farnosti. Kapitoly jsou uspořádány takto: v úvodu každé z nich se seznámíme se základními informacemi o poloze jednotlivých farností. Rozčlenila jsem je dále do podkapitol věnujícím se stavitelům a opravářům varhan, varhaníkům, sboru, schole a dalšímu případnému hudebnímu dění.

Kromě kronik jsem čerpala informace i od pamětníků, kteří mohli doplnit mezery v nedávné historii. Primárně jsem svoji pozornost zaměřila na současnost. Největší podíl informací jsem vytěžila z osobních rozhovorů a osobních návštěv jednotlivých míst a lidí.

Je třeba si uvědomit, že varhaník, zpěváci a pochopitelně kostelník jsou v kostele první a odchází poslední. Dle mého názoru každý varhaník či vedoucí zpěváků doma věnuje hodiny výběru písní a nácviku před samotným výstupem na kůr a usednutí za hrací stůl. V konickém děkanátu si troufnu říct, že konzervatoristu skoro nepotkáte. Jsou to svým způsobem nadšenci a lidé zapálení udělat něco dobrého pro své bratry a sestry ve farních rodinách. Z velké části je to o cviku a času jemu věnovanému na úkor jiných věcí. Je na každém jednotlivci jakým způsobem tu pomyslnou hřivnu bude rozvíjet.

1 Děkanát Konice

Děkanát Konice územně spadá pod arcidiecézi Olomouc¹. Je složen z 23 farností.² Děkanem³ a farářem v Konici je od roku 2003 P. Mgr. Milan Ryšánek.⁴ Místoděkanem je P. Mgr. Martin Mališka působící na faře v Senici na Hané. Sídlo děkanátu se nachází třicet jedna kilometrů západně od města Olomouc. Sousedící děkanáty olomoucké arcidiecéze jsou Svitavy, Zábřeh, Šumperk, Olomouc, Prostějov a Vyškov.

Před rokem 2004 patřily do děkanátu Konice tyto farnosti: Bohuslavice, Brodek u Konice, Čechy pod Kosířem, Jesenec, Kladky, Konice, Laškov, Přemyslovice, Ptení, Skřípov u Konice, Stínava, Stražisko, Suchdol u Prostějova a Šubířov. K datu 30. září 2004 došlo kvůli zrušení děkanátu Litovel k rozšíření konického děkanátu o tyto obce: Bílá Lhota, Bouzov, Cholína, Chudobín, Luká, Měrotín, Náměšť na Hané, Senice na Hané a Vilémov u Litovle.⁵

V současnosti rozloha děkanátu činí 420 km². Žije v něm na 27 000 obyvatel, z čehož se ke katolické víře hlásí 13 000 lidí. V děkanátu se nachází okolo 93 kostelů a kaplí. O správu a duchovní vedení se stará 7 kněží, z nichž je jeden řeholník.⁶

Děkanát má čtyři poutní místa a to kostel v Jednově zasvěcený Navštívení Panny Marie, v Jesenci chrám svatého Libora, v Cholině svatostánek Nanebevzetí Panny Marie a ve Stražisku kostel zasvěcený Andělům strážným. Poutě se obnovily též na Krakovec ve farnosti Laškov, ke kapličce svatého Antonína. Mezi významné světské památky patří hrad Bouzov, zámky v Čechách pod Kosířem, v Náměšti na Hané a též v Konici. Krasové jeskyně podél potoka Špraněk, mnohé zříceniny, pozůstatky keltské svatyně u Luděrova, větrný mlýn v Hačkách a v Jednově. Za zmínku nepochybně stojí i čistá příroda Dražanské vrchoviny a úrodná půda Hané.

Tak jako celá republika, bylo území děkanátu Konice poznamenáno světovými válkami. Pomníky padlých jsou důkazem. Za druhé světové války zřízen na západě Konicka tzv. Německý ostrov. Spadal do něj Brodek u Konice (Deutsch Brodek), Runářov (Runarz) a Skřípov (Wachtl). Drtivá většina obyvatel byli lidé s německými kořeny, a proto se hlásili dobrovolně ke Třetí říši při obsazení Sudet nacisty. Tento fakt měl za následek,

---

¹ Příloha č. 1.

² Příloha č. 2.

³ Děkan – hodnostář stojící v čele děkanátu, církevního okresku sdružujícího několik farností. Má stejné povinnosti jako venkovský vikář. Děkaní několika církevních okrsků bývají podřízeni arcidiecézi v čele s arcibiskupem.

⁴ Farní archiv Konice. *Pamětní kniha farnosti Konice od r. 1998*, str. 19.

⁵ Farní archiv Konice. *Pamětní kniha farnosti Konice od r. 1998*, str. 15.

⁶ *Arcidiecéze olomoucká*. [online], [cit.: 2019-02-01]. Dostupné z: <http://www.ado.cz/obsah/dekanat-konice>.

že tito obyvatelé byli po skončení války vyhoštěni ze země a obce zůstaly opuštěny. Domy a usedlosti byly nabídnuty Čechům. Bohužel nově příchozí velmi často neměli vztah k „lehce“ získanému majetku a tak se stávalo, že nově příchozí vybydlovali dům za domem. Snad se s postupem času přetržená nit úcty k domovu znovu naváže. Již to jsou tři generace a změny k lepšímu jsou patrné.

Stručný výpis kněží, jejich funkcí a působišť v konickém děkanátu:

P. Mgr. Radomír Metoděj HOFNAM, OT.

Člen řádu Německých rytířů

Bouzov, Bílá Lhota, Chudobín, Měrotín a Luká

P. Mgr. Ondřej HORÁČEK, Dis.

Jednov, Brodek u Konice a Šubířov

P. Mgr. Mariusz Jacek RADACZYŃSKI

Kaplan pro mládež konického děkanátu

Ptení, Stínava a Stražisko

P. Mgr. Martin MALIŠKA

Místoděkan konického děkanátu

Senice na Hané, Cholína a Náměšť na Hané

P. Mgr. Milan RYŠÁNEK

Konický děkan

Konice, Jesenec a Skřípov

P. Mgr. Roman VLK

Laškov, Čechy pod Kosířem a Přemyslovice

P. Mgr. Pawel ZACZYK

Bohuslavice, Vilémov a Kladky

2 Farnost Bílá Lhota⁷

Je nejsevernější částí děkanátu Konice. Nachází se devět kilometrů východně od města Litovel a deset kilometrů jihovýchodně od Mohelnice. Sousedí s farnostmi Bouzov a Měrotín. Do území Bílé Lhoty patří tyto obce: Červená Lhota, Hrabí, Měník, Pateřín, Řimice.

V této obci se nachází kostel zasvěcený svaté Kateřině Alexandrijské. Správu nad touto farností v současnosti zastává P. Mgr. Radomír Metoděj Hofman, OT⁸. Duchovní na mše svaté však přijíždí z nedalekých Loštic. První zmínka o obci se váže k roku 1350. Původně patřila k nedaleké obci Moravičany a již od roku 1855 se osamostatnila. Farní kostel je klasicistní stavba z roku 1789. Nachází se v severní části obce při silnici vedoucí do Červené Lhoty. Obec je proslulá arboretem v zámeckém parku.

2.1 Varhany⁹ a varhaníci farnosti Bílá Lhota

První varhany pocházely z roku 1806. Nesly označení: „*Cin zum Theil stafirtes Positiv mit 6 Mutationen*“¹⁰. V roce 1844 byly nahrazeny novými od varhanáře Klaudia Kapse z Andělské hory. Původní dispozice čítala 11 rejstříků, osm na manuálu a tři pro pedál. První oprava nastala roku 1927 panem Buhomilem Hrabovským ze Šumperka. Impregnoval dřevěné píšťaly a další. Největší změnu provedl ve výměně „Kvinty 2 2/3“ za „Gambu 8“.

V pamětní knize je poznamenáno, že tyto varhany byly ve zdevastovaném stavu. Proto v létě 1957 P. František Sečkář začal vyjednávat s varhanářskou firmou sídlící v Krnově o projektu na nové varhany. Zřejmě po konzultaci s panem Antonínem Láníkem, který byl administrátorem v Šaraticích u Brna, od projektu nových varhan upustil.

Pan Láník prohlédl staré varhany a vypracoval návrh na úplnou rekonstrukci. Velký důraz kladl na zachování původního barokního zvuku. Doporučil zachovat zachovalé zásuvkové vzdušnice. Dosavadních 45 kláves a tónů bylo rozšířeno na 54, doplněné tóny upraveny na nové kuželkové vzdušnice. Pedál byl celý nový také na kuželkové vzdušnici, která je umístěna na původním místě starých varhan ve výklenku věže. Hrací stůl je na epištolní straně. Mechanická soustava byla převedena na pneumatickou. Varhanní skříň byla opravena a zachována. Pan Láník navázal kontakt s brněnskou firmou Dřevopodnik, která již měla s varhanami zkušenosti. Dne 7. ledna 1959 byla podepsána smlouva na opravu a v srpnu započaly práce. Dodací lhůta byla stanovena do 20. prosince 1959. O Vánocích

---

⁷ Příloha č. 3.

⁸ Řád Německých rytířů.

⁹ Příloha č. 4.

¹⁰ Farní archiv Bouzov. *Pamětní kniha farnosti Bílá Lhota*.

téhož roku byly při jitřní mši svaté posvěceny. Kolaudace však proběhla až 12. května 1960 P. Aloisem Tylšarem. Do té doby bylo nutné opravit závady, které se na varhanách vyskytly. Kolaudátor byl zcela spokojen s úrovní zachování zvuku.¹¹

V prosinci 2008 byla provedena kontrola a údržba varhan panem Petrem Strakošem z Fričovic. Oprava trvala kolem tří týdnů. Byly fragmentárně vyměněny míšky a membrány v pneumatické traktuře. Nástroj vyčistil a naladil. Varhany se opět rozezněly na inauguračním koncertu dne 23. listopadu téhož roku. Zachoval dvacet jedna původních píšťal z 19. století. Takto naposledy hrály okolo roku 1958.¹²

Varhany jsou chráněnou movitou památkou, č. rejstřík 38-894. Do současnosti se z Kapsových varhan dochovala manuálová zásuvková vzdušnice o 45 tónech v rozsahu od C po c3, tedy krátká oktáva. Dále prospekt se signaturou pěti výstupků a varhanní skříň pravděpodobně již od stavby kostela.¹³

Dispozice varhan k roku 2008:¹⁴

Manuál C-f3, 54 tónů i píšťal:

1. Principál	8´	Zn
2. Kryt dřevěný	8´	Lg
3. Gamba špičtá	8´	Zn
4. Oktáva	4´	Zn
5. Flétna trubicová	4´	Sn
6. Kvinta	2 2/3´	Sn
7. Dolkát	2´	Sn
8. Mixtura 3-4x	1/2´	Sn
9. I-I	4´	
10. Tremolo		

Pedál C-d1/d2, 27 tónů a 39 píšťal:

11. Subbas	16´	Lg
12. Principalbas	8´	Zn
13. P-P	4´	nefunkční
14. I-P	8´	

¹¹ Farní archiv Bouzov. *Pamětní kniha farnosti Bílá Lhota*, str. 77-79

¹² KOPÁČ, Jiří. Varhany v Bílé Lhotě dostanou původní zvuk. *Olomoucký deník.cz*. 12. 11. 2008. [online] © 2019 [cit.: 2019-04-07]. Dostupné z: https://olomoucky.denik.cz/zpravy_region/varhany-v-bile-lhote-dostanou-puvodni-zvuk20081112.html.

¹³ Osobní archiv pana Jana Gottwalda. GOTTWALD, Jan. *Věc: Organologická prohlídka varhan v kostele sv. Kateřiny Alexandrijské v Bílé Lhotě u Litovle*. Olomouc, 1. prosince 2008.

¹⁴ Výpis z hracího stolu varhan.

Crescendo (válec) s vypínačem nad prahem pedálu.

2. 1. 1 Mgr. Roman Jurečka¹⁵

Narodil se roku 1962 v Kroměříži. Základní vzdělání získal v Chropyni, kde strávil dětství. Po základní škole chtěl pokračovat ve studiu na kroměřížském gymnáziu, kam jej však nepřijali s odůvodněním, že by se mohl stát farářem, což v roce 1977 nebylo žádoucí. Vystudoval tedy střední odborné učiliště elektrotechnické v Blansku. Po dvouleté základní vojenské službě ve vyučeném oboru pracoval pouze rok. Od roku 1984 pokračoval ve studiu, tentokrát na Cyrilometodějské teologické fakultě v Litoměřicích. Po jejím ukončení v roce 1989 působil v duchovní správě na olomouckém Hradisku. V dalším studiu pokračoval od roku 1994 do 1996 na Psychologickém institutu Gregoriánské univerzity v Římě. Po návratu pracoval v několika velkých firmách v oblasti managementu zahraničního obchodu. Firmy se nacházely v Praze, v Uherském Brodě a v Přerově. V současnosti pracuje jako ředitel Vědecko-technického parku Univerzity Palackého v Olomouci.

Již v první třídě začal navštěvovat hodiny klavíru. Lekce jej však nebavily a po sedmi letech této činnosti zanechal. Vzdal to s tím: „*Že na to stejně nemá talent*“¹⁶. Už jako dítě nejraději trávil nedělní mše, kam pravidelně chodil s rodiči, na kůru chropyňského kostela. Tam obdivoval hru chrámového varhaníka pana Karla Matouška. V sedmnácti letech mladý pan Jurečka přišel s prosbou o hodiny hry na varhany. Chropyňský varhaník se jej ujal a naučil ho základům. Pravidelně pak pan Jurečka hrával při bohoslužbách ve farním kostele v Blansku, kde studoval. Při práci na Hradisku v Olomouci stál u zrodu střítežské scholy v obci Střítež nad Ludinou. Od roku 1990 v této schole aktivně zpívá dodnes. Nakrátko se stal chropyňským varhaníkem, kdy zastával funkci nemocného pana Matouška. Služba byla krátká z důvodu nástupu na vojnu a poté na další studia. K hracímu stolu tak zasedla jeho matka paní Anna Jurečková, která zde působila jako varhanice až do roku 2011. Mgr. Jurečka pak za varhany zasedal jen příležitostně. K pravidelnému hraní na varhany se vrátil až v roce 2012 ve farnosti Bílá Lhota, kde hraje při bohoslužbách dodnes. Kromě varhan hraje rád na kytaru při chválách a jako doprovod farní dětské scholy.¹⁷

---

¹⁵ Příloha č. 5.

¹⁶ Osobní rozhovor s panem Mgr. Romanem Jurečkou. Bílá Lhota, 3. dubna 2019.

¹⁷ Osobní rozhovor s panem Mgr. Romanem Jurečkou. Bílá Lhota, 3. dubna 2019.

2. 2 Schola farnosti Bílá Lhota¹⁸

První schola ve farnosti Bílá Lhota byla založena okolo roku 2008, kdy hrála výlučně o křesťanských svátcích. V uskupení bylo osm členů. Zpěv doprovázeli hrou na kytaru, někdy přidali bubínky, tamburínu, triangl či rumba koule. Vedoucí scholy byla paní Marie Sterzová.

V listopadu 2018 předala vedení sedmnáctileté slečně Ludmile Noskové. Studentka Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži se naučila dirigovat díky pozorování dirigentů ve schole AG a sboru AVE, kde je členkou. Nyní společenství tvoří třináct lidí ve složení dětí i jejich rodičů. Věkové rozmezí je u dětí od šesti do sedmi let a rodičů od pětadvaceti , do třiceti a výše. Doprovázení jsou hrou na kytaru, na kterou hraje pan Roman Jurečka, který je též varhaníkem ve farnosti, a na klávesy paní Anežkou Noskovou. Příležitostně oživí píseň paní Květoslava Hanušová hrou na housle. Zapojují se i děti hrající na ozvučná dřívka, rumba koule a podobně. Od roku 2018 doprovází mši svatou vždy první neděli v měsíci. Zkouška probíhá v pátek před nedělí u Nosků a přede mší svatou v kostele. Dále zpívají o velkých svátcích jako jsou Vánoce a Velikonoce. Do repertoáru patří písně ze zpěvníku Koinonia a Hosana. Do budoucna plánují slovenské a Boha chválící skladby. Žalmy a ordinária doprovází zpěvem za zvuku varhan Ludmila Nosková a Eliška Coufalová již sedmým rokem.¹⁹

---

¹⁸ Příloha č. 6.

¹⁹ Osobní rozhovor se slečnou Ludmilou Noskovou. Hrabí, 3. února 2019.

3 Farnost Bohuslavice²⁰

Nachází se v pomyslném středu děkanátu Konice. Leží severovýchodně od města Konice ve vzdálenosti osmi kilometrů. K farnosti náleží obce Hačky, Hvozd, Otročkov, Polomí, Rakůvka a Raková u Konice.²¹ První písemná zmínka o obci pochází z listiny kláštera Hradisko z roku 1288, kdy patřily Zbyslavu z Bohuslavic.²²

Kostel zasvěcený svatému Bartoloměji je zmiňovaný již v roce 1386.²³ Kostel se nachází uprostřed rozsáhlé návsi na mírném návrší svažitého terénu. Duchovním správcem je od roku 2014 P. Paweł Zaczyk.

3. 1 Varhany²⁴ a varhaníci farnosti Bohuslavice

V roce 1756 byly postaveny nové varhany ozdobeny dvojicí andělů od známého barokního sochaře Severina Tischlera.²⁵ Ve třicátých letech devatenáctého století byly přidány dva rejstříky.²⁶

Zcela nové varhany kuželové soustavy byly postaveny roku 1908 firmou Tuček.²⁷ Ani tyto kraje nebyly uchráněny rekvírování v době první světové války. Kromě zvonů bylo roku 1918 odebráno 29 cínových píšťal, ty byly nahrazeny novými o osm let později.²⁸ První generální oprava proběhla roku 1979. Varhany dostal do péče pan Karel Zadák z Brna. Šlo o rozšíření píšťal, novou vzduchotechniku a hlavně o přesunutí hracího stolu. Původní stůl, u kterého hrál varhaník zády k oltáři, byl otočen bokem, což ulehčilo varhaníkovi výhled na oltář.²⁹

Velké generální opravy nastaly roku 2017. Opraveno bylo vše, kromě hracího stolu. Opraváři se zaměřili především na píšťaly a rekonstrukci vzduchotechniky.³⁰

---

²⁰ Příloha č. 7.

²¹ *Římskokatolická farnost Konice*. [online], [cit.: 2019-04-05]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.

²² *Římskokatolická farnost Bohuslavice u Konice, Vilémov u Litovle, Kladky* [online], © 2019 [cit.: 2019-02-24]. Dostupné z: <https://farnostbohuslaviceuk.webnode.cz/bohuslavice/>.

²³ Tamtéž.

²⁴ Příloha č. 8.

²⁵ *Římskokatolická farnost Bohuslavice u Konice, Vilémov u Litovle, Kladky* [online], © 2019 [cit.: 2019-02-24]. Dostupné z: <https://farnostbohuslaviceuk.webnode.cz/bohuslavice/>.

²⁶ Farní archiv Bohuslavice. *Pamětní kniha Bohuslavice u Konice od roku 1900*, str. 31.

²⁷ KONEČNÝ, Karel. *Farní kostel svatého Bartoloměje v Bohuslavicích*. Římskokatolický farní úřad Bohuslavice: Bohuslavice, 1998, str. 9.

²⁸ Farní archiv Bohuslavice. *Pamětní kniha Bohuslavice u Konice od roku 1900*, str. 67-68.

²⁹ Rozhovor s panem Karlem Zapletalem. Náměšť na Hané 5. února 2019.

³⁰ Tamtéž.

Varhany fungují na bázi pneumatického systému. Na hracím stole můžeme najít jeden manuál o čtyř a půl oktávách s osmi rejstříky a pedál o dvou a půl oktávách se dvěma rejstříky.

Dispozice varhan:³¹

<u>Hlavní stroj:</u>		<u>Pedál:</u>	
Principal	8'	Subbas	16'
Kryt	8'	Cello	8'
Selicionál	8'	I – P	8'
Oktáva	4'		
Flétna	4'		
Super oktáva	2'		
Mixtúra	1 1/3'		
I – I	4'		
I – I	18'		
Tremolo			

3. 1. 1 Albín Jedlička

Narozen 1. března 1903. Varhaníkem bohuslavské farnosti byl od 1. srpna 1920. Zmínku o něm nalezneme v kronice na straně 110, kde je na fotografii zachycen jako dirigent chrámového sboru v roce 1943.³² Zemřel 25. června 1975.³³

3. 1. 2 Antonín Jedlička

Syn pana Albína Jedličky. Zastupoval svého otce na pozici varhaníka a následně se této službě ujal. Měl velké hudební nadání. Byl přijat na konzervatoř v Brně, ke studiu hry na pozoun. Politická situace té doby mu nedala na výběr. Když přestane hrát na varhany, může studovat. Ve farnosti našel pochopení a zástup po dobu studií. Konzervatoř vystudoval a ke své zálibě ve hře na varhany se vrátil po revoluci. Na pozoun hrál v divadle a stal se učitelem na Základní umělecké škole Žerotín v Olomouci.³⁴ V roce 1998 založil Big band Žerotín, který vznikl z Junior big bandu. Od roku 2014 vede tento orchestr Martin Zajíček.³⁵

³¹ Výpis z hracího stolu varhan.

³² Farní archiv Bohuslavice. *Pamětní kniha Bohuslavice u Konice od roku 1900*, str. 110.

³³ KONEČNÝ, Karel. *Farní kostel svatého Bartoloměje v Bohuslavicích*. Římskokatolický farní úřad Bohuslavice: Bohuslavice, 1998, str. 14.

³⁴ Osobní rozhovor s panem Karlem Zapltalem. Náměšť na Hané, 5. února 2019.

³⁵ *Základní umělecká škola „Žerotín“ Olomouc* [online], ©2019 [cit. 2019-03-02]. Dostupné z: <https://www.zus-zerotin.cz/orchestry-a-soubory/clanky/bigband-zerotin-18.html>.

3. 1. 3 Karel Zapletal³⁶

Narodil se Františkovi a Ludmile 7. listopadu 1953 v Konici. Dětství prožil v obci jménem Polomí. Základní devítiletou školu navštěvoval v Bohuslavicích. Vyučil se v n. p. Tesla Litovel, obor mechanik elektrických zařízení. Se specializací opravář rádiových a televizních přijímačů. Poté absolvoval základní vojenskou službu u výsadkové, průzkumné jednotky v Prostějově. V tomto období absolvoval půlroční školení na pobočce vysoké školy vojenské, obor Oprava elektrotechnických rádiových vysílacích stanic. Následně vystudoval SPŠE v Olomouci. Oženil se s Jiřinou rozenou Hvozdeckou a přestěhovali se do Náměště na Hané, kde vychovali dvě dcery. Do roku 1989 pracoval v podniku Tesla Litovel. Poté si založil živnost v oboru montáž, opravy, revize a zkoušky elektrických zařízení.

Od dětství měl velice kladný vztah k vážné hudbě. V roce 1963 se začal učit hře na housle u pana Karla Janála v Konici. Podmínkou pro výuku bylo zvolit si obligátní nástroj. Pan Zapletal si vybral akordeon. Měl zájem studovat konzervatoř v Kroměříži, bohužel neprošel přijímacím řízením. Ve hře na housle a akordeon však pokračoval v lidové škole umění v Litovli u JUDr. Roberta Měřila do roku 1973. První impuls ke hře na varhany dostal po základní vojenské službě od P. Jana Vinklera, faráře v Bohuslavicích. Tehdejší varhaník Antonín Jedlička z Rakové studoval v Brně konzervatoř a kvůli hraní v kostele mu hrozilo vyloučení. Pan Jedlička úspěšně dostudoval a dlouhá léta se ve varhanické službě střídali. Velkou zálibu našel ve sbírání houslí. Do revoluce sesbíral deset houslí. Poté využil burzy a aukce k rozšíření sbírky. V této době vlastní celkem 99 houslí z různých zemí. Pořádá výstavy, přednášky a sepsal o houslích knihu.³⁷

3. 1. 3. 1 Vojtěch Zapletal³⁸

Jedná se o schodu jmen. Pan Zapletal od dětství žije v Náměšti na Hané. V 16 letech začal zpívat v bigbeatové kapele Radost Náměšť. Jeho velkým koníčkem je chov chrtů střední srsti Barzoi, roku 1997 založil se svojí ženou chovnou stanicí. Vypracoval se v této oblasti až na mistra světa. Při příležitosti výstav psů se seznámil s panem Františkem Šiftou, operním zpěvákem v Olomouci. Ten ho vyučoval 3 roky ve zpěvu. Poté pan Vojtěch začal doprovázet svatby na městském úřadě a díky tomu se seznámil s panem Karlem. Od té doby se stali přáteli. Od roku 2002 spolu začali obohacovat mše svaté a dokonce se pustili do komponování

---

³⁶ Příloha č. 9.

³⁷ Osobní rozhovor s panem Karlem Zapletalem. Náměšť na Hané, 5. února 2019.

³⁸ Příloha č. 10.

vlastní tvorby. První píseň vznikla v roce 2009. Zhudebňují literární básně s liturgickým textem. Písně jsou spíše latinské, ale vytváří česká díla. Za dobu své spolupráce vydali dvě CD.³⁹

3. 2 Schola farnosti Bohuslavice

Roku 1992 nastoupil službu v Bohuslavicích P. Ladislav Hubáček, kaplan v Konici, z řádu Selesianů. Konický děkan P. František Ptáček inicioval doprovod liturgie hrou na kytaru. Toho se ujala Helena Kapounková rozená Jedličková. Připojily se také děti se zpěvem, a tím začalo působení scholy. Zpívali rytmické kytarové písně. Od roku 1995 spravuje farnost P. Martin Mališka, kněz ve Ptení. Ujímá se učení žalmů, které schola poprvé zazpívala na Velikonoce 1999. Nácvik probíhal z náslechu nahraných žalmů. V té době navštěvovalo společenství deset členů.

Vrchol scholy byl od roku 2000 do 2002. V té době nacvičili Pašijové pásmo kapely Učedníci, se kterým jezdili i po blízkém okolí, dále obohatili pouť na svatého Bartoloměje kytarovým ordináři. O dva roky později zaznamenali úbytek členů. Ti se rozjeli za školou, prací či novou rodinou. Z deseti lidí zůstali ve farnosti tři, kteří však stále zpívali. Roku 2006 se přistěhovala rodina Bartková, která rozšířila počet členů. Za další čtyři roky se ke schole přidává Marcela Barvířová. Tím zpěváci získávají profesionální vedení sbormistryně. Doprovod liturgie se již neskládá pouze z hosanových písní a žalmů, ale v repertoáru se objevují i cizojazyčné skladby. P. Paweł Zaczek, duchovní pastýř od roku 2014, je spíše zastáncem varhan, latinských písní a Gregoriánského chorálu. Na počest jeho nástupu schola secvičila a zazpívala polskou verzi písně Bárka. Nyní převládá zvuk varhan nad kytarovou hrou. Schola se skládá ze 13 členů, mezi nástroje kromě varhan patří housle, příčná flétna, při příležitosti také kytara a perkuse. Doprovází svatby, pouť, Vánoce, Velikonoce a další zasvěcené svátky. Kromě toho se schází každou neděli při mši svaté ke zpěvu žalmu. Mezi oblíbené skladby patří hymny jako Hymnus k Duchu Svatému, Hymnus k Božímu milosrdenství a další. Snaží se držet krok se světovým církevním děním. Do budoucna by chtěli získat více mladších členů a rozrůstat se.⁴⁰

---

³⁹ Osobní rozhovor s panem Karlem Zaplětalem. Náměšť na Hané, 5. února 2019.

⁴⁰ Osobní rozhovor s paní Barborou Bartkovou a paní Dagmar Machainovou, Bohuslavice, 31. ledna 2019.

4 Farnost Bouzov⁴¹

Nachází se dvanáct kilometrů jižně od města Mohelnice. Do farnosti patří obce: Bezděkov, Blažov, Březina, Doly, Hvozdečko, Jeřmaň, Kadeřín, Kozov, Olešnice, Podolí a Střemeníčko.⁴²

Na Bouzově se nachází dva kostely. První, nynější kostel filiální, zasvěcený sv. Maří Magdaleně leží asi 1 km od centra obce směrem k Hvozdečku. Jedná se pravděpodobně o jeden z nejstarších kostelů na Moravě. Stáří se odhaduje na deset až jedenáct století.⁴³ Tento kostel byl hlavním kostelem farnosti. Postupem času však dřívější osada zanikla a rozrostla se u nedalekého hradu. První písemně doložený farář je P. Balthasar z roku 1569.⁴⁴ Ten později odpadl od katolické víry a s ním i část věřících. Tato skutečnost měla za následek, že vše, co připomínalo katolickou církev, bylo zničeno. Včetně památek a knih.

Přelomový byl rok 1696, kdy poslední český majitel hrabě Hoditz prodal hrad i statek Františku Ludvíkovi, který byl velmistr řádu Německých rytířů. Postavila se nová fara u kaple svatého Gotharda v blízkosti hradu. V roce 1727⁴⁵ se započalo s přestavbou kaple na farní kostel. Rok trvajících úprav řídil Jan Achlig, zednický mistr z Lanškrouna. Farnost od roku 1726 vedl P. Jan Jiří Böhm. V dnešní době zde řád Německých rytířů zastupuje P. Mgr. Radomír Metoděj Hofman, OT.

4. 1 Varhany⁴⁶ a varhaníci farnosti Bouzov

O varhanách z kostela sv. Magdaleny se nedochoval údaj o prvním nástroji. Pouze že původní varhany: „Byly „prabídné“, natahovaly se řemenem a při každém natahování žalostně „sténaly“. To bylo velice nepříjemné a narušovalo to hru.“⁴⁷ Byly nahrazeny v roce 1878 varhanami od Karla Neussera z Nového Jičína.⁴⁸

---

⁴¹ Příloha č. 11.

⁴² Římskokatolická farnost Konice. [online], [cit.: 2019-04-05]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.

⁴³ Římskokatolická farnost Bouzov: inkorporována Německým řádem. [online] ©2019 [cit.: 2019-02-23]. Dostupné z: <http://www.farnost-bouzov.cz/index.php/o-farnosti>.

⁴⁴ Tamtéž.

⁴⁵ Tamtéž.

⁴⁶ Příloha č. 12.

⁴⁷ Římskokatolická farnost Bouzov: inkorporována Německým řádem. [online] ©2019 [cit.: 2019-02-23]. Dostupné z: <http://www.farnost-bouzov.cz/index.php/o-farnosti>.

⁴⁸ Tamtéž.

Při opravě varhan v kostele svatého Gotharda roku 2007 varhanář Petr Strakoš z Fričovic provedl generální opravu i varhan u svaté Magdalény. Doplnil též pohonnou jednotku na elektrický proud, neboť se nástroj do té doby poháněl ručně.⁴⁹

Jedná se o zásuvkový mechanismus bez pedálu se čtyřmi rejstříky.

Dispozice varhan:⁵⁰

Principál	8´
Kryt	8´
Salicional	8´
Gemshorn	4´

Původní varhany postavil neznámý varhanář, známý je pouze opravář Karel Toulec, který tyto varhany opravoval roku 1831. V letech 1846 a 1862 došlo k další opravě, tentokrát olomouckým varhanářem, panem Johannem Blasmayerem.⁵¹ První stěhování varhan z bočního kůru na zadní nastalo roku 1851 pod vedením pana Kuttlera z Opavy.⁵²

Ani tento královský nástroj nebyl ušetřen následků světové války. V prosinci 1917 byly odebrány cínové píšťaly. Ty byly nahrazeny až roku 1922 píšťalami vyrobenými panem Fabiánkem, stavitelem varhan ze Sloupu u Macochy. Ten se také ujal drobných oprav a čištění.⁵³

Roku 1942 byly varhany přeneseny z hlavního, zadního kůru nazpět na kůr boční, nad vchod do kostela. Tohoto úkolu se ujal varhaník pan Leibner a stolař pan Červinka. Přeladění a instalaci provedl v prosinci téhož roku varhanář pan Josef Hlaváček z Brna Židenice.⁵⁴

O dva roky později byly postaveny nové, deseti rejstříkové varhany od firmy Melzer z Kutné Hory. Stavbou na bočním kůru od 5. do 13. listopadu byl pověřen pan František Holčapek s panem Františkem Velhotickým z Kutné Hory. Součástí byl elektronický pohon motoru. Kolaudaci provedl olomoucký ředitel kůru pan Pivoňka 15. prosince 1944 a v neděli o jedenáct dnů později proběhlo posvěcení. Staré varhany byly věnovány farnosti Loštice,

---

⁴⁹ STRAKOŠ, Petr – ŽENOŽIČKA, Jiří. *Bouzovská farnost a varhany v bouzovských kostelech*. [In] Kolektiv autorů. *Zajímavosti z Litovelska: Ročenka Muzejní společnosti Litovelska 2011*. Litovel: Muzejní společnost Litovelska, 2012, str. 29.

⁵⁰ Tamtéž, str. 29.

⁵¹ Tamtéž, str. 30.

⁵² Farní archiv Bouzov. *Pamětní kniha farského obvodu BOUZOV v MOHELNICKÉM DĚKANSTVÍ od roku 1898*, str. 25.

⁵³ Tamtéž, str. 66.

⁵⁴ Tamtéž, str. 136.

kteřá varhany dala do kaple v Pavlově.⁵⁵ Opravy nastaly roku 1961, kdy přijeli varhanáři, pan E. Seidel a paní Ch. Skořepová. Dřevěné píšťaly napadené červotočem nahradili, dále varhany naladili a vyčistili.⁵⁶

Z důvodu dlouhodobé nefunkčnosti varhan se hrálo na varhany elektronické. Na závěr působení pana Jana Laibnera se uskutečnila celková rekonstrukce. Generální opravu provedl pan Petr Strakoš z Fryčovic v roce 2007. S rozebráním varhan se začalo 24. září. Z bočního kůru přenášelo deset mužů rozebrané díly na kůr hlavní, kde měly být opravené varhany instalovány. Vypomáhalo i deset žen, které byly pověřeny například mytím kovových píšťal. Největší změnou bylo přesunutí varhan z bočního kůru na kůr hlavní.⁵⁷ Mimo zprovoznění nástroje bylo zapotřebí zprovoznit i původní nefunkční pohonnou jednotku. Nástroj byl do té doby poháněn náhradním zdrojem pomocí dmychadla pro kovářskou výheň, to stačilo pro pohon pouze čtyř rejstříků.⁵⁸ V prosinci téhož roku byl královský nástroj rozezněn Petrem Strakošem k oslavě Pána. Posvěcení se ujal P. Metoděj Hofman, farní duchovní.

Varhany chrámu svatého Gotharda jsou svým způsobem konstrukce velmi zvláštní a v dnešní době zcela ojedinělé. Veškeré rozvody vzduchu tohoto nástroje k píšťalám a ovládání celého hracího pultu je ovládáno pneumaticky pomocí rozvodů kovovým potrubím o průměru osm milimetrů. Kovové potrubí bylo panem Petrem Strakošem nahrazeno potrubím plastovým. Kromě výměny a opravy mnoha součástí varhan provedl varhanář i intonační vyrovnání všech rejstříků. Šlo o zesílení „Principálu 8“ a předělání „Mixatury 2 2/3“ na „1 1/3“. Varhany mají jeden manuál s klaviaturou o čtyři a půl oktávách. Nožní klaviatura má oktávy dvě. Nalezneme čtrnáct rejstříků a tři spojky.

Kronika farnosti Bouzov je pečlivě zaznamenána již od samotného založení. Díky tomu se můžeme dočíst o řadě varhaníků. Roku 1904 přebral tuto službu mladý učitel Johann Burian od pana Augustina Hlavinky.⁵⁹ Avšak zanedlouho se u pana Buriana projevila vážná nemoc, znemožňující tuto profesi vykonávat. Proto byl požádán o pomoc opět pan Hlavinka, který se opět vrátil na své původní místo.⁶⁰ Dalším uvedeným je pan Josef Zacpal.⁶¹

---

⁵⁵ Farní archiv Bouzov. *Pamětní kniha farského obvodu BOUZOV v MOHELNICKÉM DĚKANSTVÍ od roku 1898*, str. 141.

⁵⁶ Tamtéž, str. 175.

⁵⁷ Pamětní deska na hracím stroji varhan.

⁵⁸ STRAKOŠ, Petr – ŽENOŽIČKA, Jiří. *Bouzovská farnost a varhany v bouzovských kostelech*. [In] Kolektiv autorů. *Zajímavosti z Litovelska: Ročenka Muzejní společnosti Litovelska 2011*. Litovel: Muzejní společnost Litovelska, 2012, str. 29.

⁵⁹ Farní archiv Bouzov. *Pamětní kniha farského obvodu BOUZOV v MOHELNICKÉM DĚKANSTVÍ od roku 1898*, str. 64.

⁶⁰ Tamtéž, str. 66.

Po nezaznamenané změně se může dočíst na straně 147 o dalších změnách, a to roku 1945. V ten rok dal výpověď pan Jan Laibner. Na inzerát podaný farností se přihlásilo deset nabídek. Přijat byl pan Ladislav Čechič z Polkovic u Kojetína. Byl absolvent tříleté varhanní školy. Než nastoupil, zastupoval hrou bouzovský rodák a učitel pan Josef Eigel.⁶²

Roku 1957 pan varhaník Jan Laibner náhle odchází a z nouze začala hrát paní Anna Heinrichová, která hrála ve všední dny jednoduché doprovody mešních písní. Postupem času začala doprovázet i nedělní pobožnosti.⁶³ Paní Heinrichová službu vykonávala do roku 1997, kdy se hry ujímá pan Jan Laibner mladší.

4. 1. 1 Jan Laibner, ml.

Narodil se 13. července 1933. Jméno i nadání zdědil po svém otci.

Již během studia byl členem brněnského pěveckého sdružení Fouster. Těž byl dirigent a zakladatel ženského pěveckého sboru Elišky Krásnohorské, člen Akademického pěveckého sdružení Moravan. Sbor vedl též v Přerově od roku 1968 do 1977, který nesl název Přerub. Ve stejné době vedl sbor Smetana Závodního klubu ROH n.p. Pilana v Hulíně. Dále v roce 1975 převzal pěvecký sbor Vokál v Přerově. Nejdéle vedl sbor střední pedagogické školy taktéž v Přerově, kde působil jako středoškolský profesor.⁶⁴

V roce 1995 při odchodu do důchodu se přestěhoval do rodného Bouzova. Velmi se mu stýskalo po sborech. Na Bouzově se ujal výuky na základní umělecké škole. Učil hru na klavír, hru na kytaru a nauku. O jeho výuku byl velký zájem a brzy založil dva dětské sbory z řad žáků. Žáky chodící do kostela učil též základy potřebné při doprovodu liturgie. Dalo by se říci, že si chystal následovníky pro tuto službu. Roku 1996 zakládá sbor dospělých, z nichž se vytvoří sbor mužský. Tím se stává vedoucím hned čtyř sborů.

Varhanickou službu převzal od paní Anny Heinrichové roku 1997. V roce 2010 prodělal mozkovou mrtvici a zpět k varhanám se bohužel nedostal. Zemřel 15. dubna 2013.⁶⁵

---

⁶¹ Farní archiv Bouzov. *Pamětní kniha farského obvodu BOUZOV v MOHELNICKÉM DĚKANSTVÍ od roku 1898*, str. 71.

⁶² Tamtéž, str. 147.

⁶³ Tamtéž, str. 170.

⁶⁴ Osobní archiv pana Jířího Ženožička. FALTÝNKOVÁ, Marie. *Pamětní kniha pěveckého sboru v Bouzově, založeného v roce 1996 profesorem Janem Leibnerem*. Bouzov, 2012, str. 1.

⁶⁵ Rozhovor s paní Barborou Putíkovou. Olomouc, 26. února 2019.

4. 1. 2 Barbora Putíková⁶⁶

Narodila se v listopadu roku 1992 do rodiny Vařeků a celý život prožila na Bouzově. Prvních pět let navštěvovala základní školu v Bouzově, poté přestoupila na osmileté gymnázium do Litovle. Po úspěšném složení maturitní zkoušky vystudovala lékařskou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, kde roku 2018 promovala. Nyní pracuje na Interním oddělení Vojenské nemocnice na Hradisku v Olomouci. V budoucnu by se chtěla uplatnit jako všeobecný praktický lékař.

Již od šesti let zpívala ve schole na Bouzově. Ve druhé třídě začala hrát na klavír v místní základní umělecké škole, kde ji pár let v prvním cyklu vyučoval pan varhaník Jan Laibner. Klavírní vzdělání po dvou cyklech zakončila sólovým koncertem, zvaným recitál. Hru na klavír si procvičovala i v místní schole, tu ve svých jedenácti letech převzala a po čase předala své mladší sestře Nikole. Na práci s dětmi navázala v patnácti letech jako táborová vedoucí a v osmnácti dokonce jako hlavní vedoucí. Od sexty, tedy druhého ročníku na střední škole, navštěvovala chrámový sbor na Bouzově pod vedením Jana Laibnera. Po mozkové příhodě pana Laibnera začala na varhany hrát paní Barbora Putíková. Ze začátku to měl být pouze záskok, funkce jí však zůstala až do dnešních dnů. Doprovází nedělní mše svaté, svatby, křty, pohřby a svátky. Ve hře na varhany je paní Putíková samouk, pár lekcí jí bylo dáno v hodinách klavíru a nauky u pana Laibnera. Jako varhanice ve farnosti slouží sama, ale při potřebě ji zaskakuje paní Ing. Beranová. Kromě varhanní služby, převzala před devíti lety i vedení sboru na Bouzově. Při doprovodu scholy též hrávala na kytaru, ale to zcela výjimečně. Opět samouk.⁶⁷

4. 2 Sbor farnosti Bouzov⁶⁸

Nedlouho po založení dětského sboru panem Janem Laibnerem se objevil zájem o sbor pro dospělé. Informace o možném přihlášení byly vydány ve zpravodaji Bouzova. Termín přihlášek byl do 15. května 1996. Další měsíc proběhla první zkouška. Přihlásilo se dvacet žen a tři muži, ti však pro malé obsazení sbor brzy opustili. První vystoupení proběhlo na svatého Václava téhož roku ve farním kostele při hodovní mši svaté. Píseň ‚Svatý Václav‘

---

⁶⁶ Příloha č. 13.

⁶⁷ Osobní rozhovor s paní Barborou Putíkovou. Olomouc, 26. února 2019.

⁶⁸ Příloha č. 14.

sbor zazpíval v úpravě od pana profesora Laibnera. Kromě první zkoušky, která se odehrála v prostorách mateřské školy, se zpěváci scházeli v obřadní síni obecního úřadu.⁶⁹

První vánoční koncert proběhl 21. prosince 1996 v obřadní síni. Náplní koncertu byly skladby hrané žáky ZUŠ Bouzov, písně zazpívaly oba dětské sbory a přidal se i ženský sbor. K ženskému sboru se přidala i mužská část, která požádala o druhou šanci. Tím byl založen i mužský sbor. Na první svátek vánoční sbor dospělých doprovázel bohoslužbu v kostele a den poté vystoupili na koncertě v nedaleké obci Luká.⁷⁰

Pan Laibner kromě vedení sborů zpěv doprovázel na klávesové nástroje, nejčastěji na varhany. V dalších letech již smíšený sbor doprovázel svatby, bohoslužby k různým příležitostem. Pravidelně pořádali letní a vánoční koncerty, které sbor zavedl do různých koutů blízkého i vzdálenějšího okolí. Společně zažívali soustředění, kde upevňovali zpěv i společné vztahy.⁷¹

Jednalo se o uskupení občanů, kteří zpívali duchovní i světské skladby. K roku 1997 čítal mužský sbor jedenáct členů a ve smíšeném přes dvacet.⁷² Přesněji bylo v sopránu jedenáct zpěvaček, v altudvanáct, čtyři v tenoru a tři v basu. V proudu času se do sboru hlásili i lidé ze vzdálenějšího okolí, například z Mohelnice.⁷³ Sbor pod vedením profesora Laibnera dosáhl největších úspěchů. Když se sbor začal zaměřovat více na duchovní hudbu a doprovod liturgie, mnoho nevěřících členů odešlo. V roce 2009 sbor sčítal dvacet věřících, doprovázející nedělní mše svaté žalmy a o svátcích jako Vánoce, Velikonoce a svátku zasvěcení kostelů celou mši svatou.⁷⁴

Roku 2010 převzala vedení od pana Laibnera paní Barbora Putíková. V současné době je dvanáct členů, z toho dvě studentky, dva senioři kolem sedmdesátého roku života a další v rozmezí čtyřiceti až šedesáti let.

Každou neděli doprovází mši žalmem a ordináriem. Sbor zpívá při svatbách, křtech, biřmování, u prvního svatého přijímání a při průvodu po Bouzově o svátku Božího Těla. V tento den se připojí k dechové hudbě a u čtyř oltářů zpívají písně z kancionálu společně s lidem. Nastudovanou zádušní mši zpívají jak v místním kostele, tak i na požádání ve svém okolí. O Vánocích zpívají a capella i s doprovodem varhan. Oblíbené jsou písně od Antonína Tučapského, Adama Václava Michny z Otradovic, tříhlasé písně pro ženský sbor

---

⁶⁹ Osobní archiv pana Jířího Ženožička. FALTÝNKOVÁ, Marie. *Pamětní kniha pěveckého sboru v Bouzově, založeného v roce 1996 profesorem Janem Leibnerem*. Bouzov, 2012, str. 2.

⁷⁰ Tamtéž, str. 3.

⁷¹ Tamtéž, str. 4.

⁷² Tamtéž, str. 6.

⁷³ Tamtéž, str. 8-9.

⁷⁴ Osobní rozhovor s paní Barborou Putíkovou. Olomouc, 26. února 2019.

od Jaroslava Křičky. Stále používají úpravy od pana Jana Leibnera, který prepisoval mnohohlasé skladby a upravoval je do použitelné formy pro sbor. Velikonoce jsou plně předepsaných žalmů a antifon. Při pobožnosti na Zelený čtvrtek, kdy utichají zvony, utichají i varhany a sbor zpívá a capella až do slavení mše na Bílou sobotu. Při příležitosti zpívají Taizé zpěvy, tedy čtyřhlasé zpěvy bez doprovodu nástroje. O Bílé sobotě ozvláštní předepsané zpěvy vícehlasou úpravou. Poutí na Bouzově nalezneme více. V měsíci květnu můžeme navštívit první pouť ve farním kostele svatého Gotharda. Druhá pouť probíhá v měsíci červenci ve hřbitovním kostele svaté Maří Magdalény. V čase prázdnin se málokdy sejdou všichni členové sboru. Proto často zpívá sólově Nikola Vařeková za doprovodu sestry Barbory. V tomto kostele jsou pouze malé, jedno manuálové varhany. Dny v září obohatí hodová mše svatá na náměstí. Dříve doprovázená na elektrické varhánky, v roce 2018 s doprovodem dechové hudby.⁷⁵

4. 3 Schola farnosti Bouzov

Založena roku 2000. O tři roky později přebírá vedení Barbora Vařeková, nyní Putíková. Od počátku se schola skládá cca z deseti členů, mezi členy je rodinné pouto. Okolo roku 2010 scholu přebírá slečna Nikola Vařeková. Studentka Univerzity Palackého v Olomouci obor Speciální pedagogika a učitelství prvního stupně. Kromě toho se učila hry na klavír, kytaru a sólovému zpěvu u paní Keferové. Od začátku působení zpěv doprovázel klavír, kytara, příležitostně flétna a housle. Bohužel roku 2015 schola pozastavila svou činnost z důvodu nedostatku zpěváků. Zpěváčci odrostli a přešli do sboru, jiní odjeli za studiem či prací. Avšak vizí je oslovit a získat nové členy k opětovnému obnovení. Za působení byly tradičně dětské mše svaté, které nyní jsou pouze dvě. Na začátku a konci školního roku.⁷⁶

---

⁷⁵ Osobní rozhovor s paní Barborou Putíkovou. Olomouc, 26. února 2019.

⁷⁶ Tamtéž.

5 Farnost Brodek u Konice⁷⁷

Původním názvem Německý Brodek (Deutsch Brodek) se nachází osm kilometrů jihozápadně od města Konice. První zmínka je z roku 1577.⁷⁸ Kostel zasvěcený svatému Petru a Pavlovi navazuje na rozsáhlou náves. Původně na jeho místě stála kaple z roku 1725⁷⁹, která nevyhovovala svou velikostí. K postavení kostela se váže rok 1801 až 1802.⁸⁰

Mezi obce spadající do této farnosti patří Deštná a Lhota u Konice.⁸¹ Duchovním správcem od roku 2013 je P. Mgr. Ondřej Horáček, DiS. Dojíždí z nedalekého Jednova.

5. 1 Varhany⁸² a varhaníci děkanátu Brodek u Konice

Původní varhany zhotovil brněnský mistr Sieber roku 1806. Výrobce současných varhan je firma Rieger Otto Budapešť. Opusové číslo ani rok výroby nejsou bohužel dohledatelné. Odborný odhad zmiňuje počátek 20. století.

V 50. letech 20. století byly současné varhany převezeny ze Slovenska do farního kostela v Brodku u Konice, neboť pro ně již neměli využití. Na místě byly vyčištěny a opět postaveny. Hrací stůl, ani varhanní skříň nejsou původní. Restaurováním královského nástroje se ujal pan Jiří Vaculík ze Vsetína roku 1993.

Od roku 2010 dochází k pravidelným údržbám a opravám varhan. Maximální interval údržby ložisek u ventilátoru je čtvrt roku. Dne 16. prosince 2010 byla provedena pouze nejnutnější oprava panem Markem Domesem. Odborné prohlídky se varhany dočkaly 17. ledna 2011 arcidiecézním organologem panem Janem Gottwaldem z Olomouce. Byla navržena generální oprava, naladění a ošetření proti červotoči. V jednání bylo i dostavění druhého manuálu. V srpnu téhož roku byly provedeny základní opravy, na které upozornil pan Gottwald. Této služby se ujal opět pan Marek Domes. Roku 2015 byl v konkurzu vybrán pro generální opravu organolog pan Jaroslav Stavinoha z Valašské Bystřice. Dostavba manuálu nabyla realizovaná, ale upravila se elektroinstalace a byl dodán nový ventilátor. První varhanní koncert proběhl 3. června 2018, kdy královský nástroj rozezněl varhaník pan Ondřej Mucha z Prostějova.⁸³

---

⁷⁷ Příloha č. 15.

⁷⁸ *Hrady.cz: cestujte s přehledem.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-01]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=4730>.

⁷⁹ Tamtéž.

⁸⁰ Tamtéž.

⁸¹ *Římskokatolická farnost Konice.* [online], [cit.: 2019-04-05]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.

⁸² Příloha č. 16.

⁸³ Osobní rozhovor s panem Pavlem Kuncem. Brodek u Konice, 15. února 2019.

Jedná se o nástroj s pneumatickou trakturou. Kovové píšťaly jsou z nízko cíno-olověné slitiny a zinku, dřevěné z měkkého dřeva.⁸⁴

Výpis rejstříků a spojek:

Manuál, C-f3, 54 kláves a tónů:

1. Bourdon	16'	4, Lg
2. Principál	8'	1, 1-24 Zn
3. Kryt	8'	ext. č. 1
4. Salicionál	8'	3, 1-24 Zn
5. Gamba	8'	2, 1-24 Zn
6. Oktáva	4'	ext. č. 2
7. Dolce	4'	ext. č. 4
8. Mixtura	2 2/3'	5, 4x, 2 2/3'+2'+1 1/3'+1', nerepetující
9. I	4'	
10. Tremolo		

Pedál, C-d1, 27 kláves a tónů:

11. Subbas	16'	2, Lg kryt
12. Violon	8'	1, 1-12 Zn
13. I/P	8'	

Pomocná zařízení:

14. Piano
  15. Mezzoforte
  16. Forte
  17. Vypínač
  18. Volná komb. (bílá kolíčková v řadě nad rejstříkovými sklopkami)
  19. Volná komb.+ruč.rejstř.
- Crescendo válec, vypínač crescendo⁸⁵

Některé rejstříky mají společné píšťaly, proto tedy hraje celkem pouze 7 rejstříků.

Od druhé poloviny 20. století byl varhaníkem pan Jan Pekar, který se živil jako domácí krejčí v Jednově. Docházel však pouze v neděle a ve dny zasvěcené.⁸⁶ Okolo roku 1968

---

⁸⁴ Osobní archiv pana Jana Gottwalda. GOTTWALD, Jan. *Záměr na generální údržbu varhan: Brodek u Konice, Farní kostel sv. Petra a Pavla*. Olomouc, 2015, str. 3.

⁸⁵ Tamtéž, str. 4.

⁸⁶ Farní archiv Jednov. *Farní kronika Brodek u Konice od roku 1890*, str. 56.

se stal varhaníkem i ve své domácí farnosti Jednov. Do Brodku u Konice dále jezdil hrát pouze na svatby a pohřby. Nedělní bohoslužby předal svému synu, ten nesl stejné jméno Jan. V té době byl žákem brodecké devítileté školy. Službu po Janu Pekrovi mladším převzal mladší bratr František.

5. 1. 1 Anežka Voldánová⁸⁷

P. Janusem Lisowskim byla okolo roku 2014 požádána paní Voldánová o doprovod pobožností ve farnosti Brodek u Konice. V chrámu svatého Petra a Pavla, kromě dvou krátkých pauz hrála až do roku 2018. Službu v Brodku ukončila ze zdravotních problémů. Dodnes je varhanicí ve farním kostele na Skřípově. Více o jejím životě v kapitole 19. 1. Varhany a varhaníci farnosti Skřípov

5. 1. 2 Pavel Kunc⁸⁸

Narodil se v roce 1947 v Olomouci, žil s rodiči a o pět let starším bratrem v Prostějově. Devítiletou základní docházku splnil na Masarykově základní škole, následně studium elektrotechnické školy v Mohelnici. Celý život, až na dva roky strávené povinnou vojenskou službou na Šumavě, pracoval v energetické společnosti. Firma sídlila v Prostějově pod názvem Jihomoravské energetické závody do roku 2005, poté přejmenovány na E.ON. Kolem třicátého roku vystudoval postgraduální studium v Brně, nahrazující vysokou školu. Studium trvalo tři a půl roku bez titulu. Posledních pět let zbývajících do důchodu, jezdil na brněnskou pobočku této firmy. Roku 2007, po vstupu do důchodu, se přestěhoval se svojí ženou do Brodku u Konice, kde žijí dodnes.

Jako hudební laik byl vyučován otcem, který hrál na tři nástroje. Ve třetí třídě začal chodit na soukromé hodiny hry na klavír k paní učitelce Skopalové. První dva roky svěřila pana Kunce talentované osmnáctileté studentce konzervatoře Martě Blažkové, nyní Millerové. Další tři roky ho učila sama. Poslední dva roky přestoupil opět k soukromému učiteli Měrkovi. Při studiu průmyslové školy v Mohelnici navštěvoval hodiny hry na pozoun. Po roce přešel do Prostějova k panu Balcaříkovi, prvnímu pozounistovi Olomoucké filharmonie. Pět let hrál právě na pozoun v taneční kapele Metronom pod firmou Sigma Lutín.

S manželkou navštěvovali každý rok koncerty a varhanické přehlídky. Tak začalo zalíbení ve varhanách. Opět se svěřil do rukou soukromého učitele, nyní pro hru na varhany, pana profesora Karla Bezdíčka z Plumlova. Do učení chodil tři roky. Poté nastala pauza

---

⁸⁷ Kapitola 19 Farnost Skřípov, 19. 1. 2 Anežka Voldánová.

⁸⁸ Příloha č. 17.

trvající třicet pět let. Po přestěhování do Brodku u Konice zjistil, že probíhají tiché mše svaté. V té době nemohla hrát ani paní Voldánová. Pan Kunc začal odebírat časopis duchovní hudby Psaltérium. Tam našel nabídku na vstup do kurzu pro varhaníky v Olomouci. Hodiny vedl arcidiecézní organolog, pan Jan Gottwald z Olomouce. Kurz měl začínat v září roku 2008 a měl být dva roky dlouhý. Do tohoto kurzu se přihlásil a o dva roky později ve svých 61 letech udělal zkoušky. V dalším cyklu kurzu studovala také paní Pavlína Freharová a Zdena Nováková. V tu dobu také začal pan Kunc hrát na varhany právě v Brodku u Konice. Mši svatou doprovázel ve čtvrtky a také v neděle. Po návratu paní Voldánové hrál pouze ve čtvrtek. Velkou mezeru ve své službě viděl pan Kunc v tom, že nedoprovázel hru zpěvem. Jeho první mši svatou doprovázela zpěvem paní Zdena Nováková z Konice, její dcera paní Pavla Freharová a dvě další dívky. Nejdéle zpívala slečna Marie Krejčí, ta však zakonec odešla za studiem. Jedno období měla farnost tři varhaníky: pana Kunce, paní Freharovou a Voldánovou, kteří se střídali.

Od roku 2012 pan Kunc nehraje. Příležitostně si zahraje během prázdnin a někdy o všedním dnu. V roce 2018 ho kontaktovala slečna Marie Krejčí s přáním opět zpívat s jeho doprovodem. Bohužel v týdnu bydlí na internátu.⁸⁹

5. 1. 3 Pavla Freharová

Studovala gymnázium Jana Wolкера v Prostějově, kde úspěšně absolvovala roku 1989 maturitu. Po střední škole nastoupila do ZUŠ Konice jako učitelka hry na klavír pod vedením paní ředitelky Vladimíry Horákové. Po svatbě se roku 1991 přestěhovala do Brodku u Konice. V roce 2003 odešla učit na ZUŠ Velké Opatovice hru na klavír, klávesy a hudební nauku. V roce 2008 složila státní závěrečné zkoušky na Pedagogické fakultě v Olomouci, kde studovala dálkově učitelství prvního stupně. Nyní učí na základní škole v Brodku u Konice. V roce 2011 se vrátila do ZUŠ Konice, kde též učí kru na klavír, klávesy a hudební nauku. Nyní už druhým rokem učí i na ZŠ v Brodku u Konice. Kromě toho je místostarostka obce Brodek u Konice.

Na varhany začala hrát ve 39 letech, tj. před 10 lety. Jezdila na varhanní kurzy do Olomouce, které vedl pan Jan Gottwald. Po roce začala hrát v kostele v Brodku u Konice, kde hrají dodnes. Roku 2018 se stala hlavní a jedinou varhanicí ve farním kostele svatého Patra a Pavla.⁹⁰

---

⁸⁹ Osobní rozhovor s panem Pavlem Kuncem. Brodek u Konice, 15. února 2019.

⁹⁰ Osobní rozhovor s paní Pavlou Freharovou. Brodek u Konice, 1. dubna 2019.

6 Farnost Čechy pod Kosířem⁹¹

Nachází se na hranici Dražanské vrchoviny a Hané pod kopcem Kosíř, podle kterého má přívlastek. Je vzdálena třináct kilometrů jihozápadně od města Konice. Nejstarší zmínku o Čechách nalezneme v zápisu datujícím se k roku 1131. V dokladu metropolitní kapituly je zmínka o vlastnictví zdejších dvou lánů.⁹² Obec proslula spojením rodu hrabat Silva Tarouců se zámekem a zámeckým parkem.⁹³ Vznikla zde vrcholná díla malíře Josefa Mánese.

První kostelík byl pravděpodobně vybudován na vyvýšenině vedle staré tvrze v místech dnešní zámecké rozhledny. K obnově a rozšíření došlo roku 1631.⁹⁴ Hlavní oltář byl zasvěcen svatému Janu Křtiteli. P. Jan Červinka se zasloužil o vybudování nového kostela. Výstavba byla započata v roce 1781 a ukončena 1794.⁹⁵ Chrám je též zasvěcen svatému Janu Křtiteli a stojí uprostřed vsi, nedaleko od hlavní brány do zámecké zahrady. Uvnitř kostela se nachází hraběcí hrobka, oltář, kazatelna a několik cenných lavic bylo ponecháno ze zrušeného kláštera svaté Kláry v Olomouci.

K farnosti patří obce Stařechovice, Hluchov a Služín.⁹⁶ Farnost je přidělena k duchovní správě P. Mgr. Romana Vlka. Dojíždí do farnosti z nedalekého Laškova. Správou v Čechách, Laškově a Přemyslovicích byl pověřen roku 2018.

6.1 Varhany⁹⁷ a varhaníci farnosti Čechy pod Kosířem

Již první kostelík v Čechách měl své varhany. Malé varhánky o positivu s pěti rejstříky stály na dřevěném kůru.⁹⁸ Po výstavbě nového kostela na místě farských mlat byly do něj tyto varhany přesunuty.⁹⁹ Častá poruchovost a sešlost vedly k tomu, že v roce 1807 byl zakoupen jiný velebný nástroj z Vídně od Bedřicha Deutschmanna.¹⁰⁰

Královský nástroj vydržel do roku 1898. V tom roce se farníci dočkali zcela nových varhan od proslulé firmy Jana Tučka z Kutné Hory. V jednom roce byl nástroj dodán a sestaven. Odborník, pan Josef Nešvera, kapelník dómský a arcibiskupský revizor varhan dne

---

⁹¹ Příloha č. 18.

⁹² GRAČKA, František. *Čechy pod Kosířem*. Čechy pod Kosířem: OkÚ Prostějov, 2000, str. 8.

⁹³ *Čechy pod Kosířem*. [online], [cit.: 2019-03-02]. Dostupné z: <https://www.cechypk.cz/component/content/article/537>.

⁹⁴ ROZEHNAL, Ivo. *Kostel v Čechách pod Kosířem*. *Hrady.cz: cestujte s přehledem*. [online] © 2019 [cit.: 2019-03-02]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=4787&PARAM=11&tid=13054&pos=800>.

⁹⁵ Tamtéž.

⁹⁶ *Římskokatolická farnost Konice*. [online], [cit.: 2019-04-05]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.

⁹⁷ Příloha č. 19.

⁹⁸ GRAČKA, František. *Čechy pod Kosířem*. Čechy pod Kosířem: OkÚ Prostějov, 2000, str. 46.

⁹⁹ Tamtéž, str. 46.

¹⁰⁰ Tamtéž, str. 47.

2. června 1898 varhany prohlédnul. Pochválil výtečnou kvalitu a práci varhanářů. Nástroj je soustavy kuželové o dvou manuálech.¹⁰¹ Sloh je barokní.

Generální opravou prošly v roce 1957 varhanářem z Brna. Od té doby slouží bez zásahu.¹⁰² V roce 2015 byly pořízeny do kostela elektronické varhany značky ALBHORN. Byly zakoupeny za účelem nových zkušeností a pro případ vypovězení již starých varhan. Využívají se především ve všední dny při bohoslužbách.¹⁰³

Varhany z dílny Jana Tučka z roku 1898 má dvě klaviatury o velikosti čtyř a půl oktávy. Pedál čítá dvě a půl oktávy.

Dispozice varhan:

I. Pozitiv:

Fleta libezná	8'
Fletatrub	4'
Silvestruna	8'
Bourdon	16'

II. Pozitiv:

Princip houslový	8'
Dolce	4'
Nedochováno	
Violoncelo	8'
Violonbas	16'
Oktava	8'
Mixtura	8'
Fugara	8'
Gamba	8'
Principal	8'

Pedál

Fletahar	8'
Nedochováno	
Subbas	10'
Principal Bas	8'

6. 1. 1 Jan Klásek

Dlouholetý varhaník bydlící v Čechách pod Kosířem. Svou službu vykonával do roku 2000, kdy se dva roky střídal s panem Antonínem Greplem. Kromě hry na královský nástroj vedl pěvecký sbor. Zemřel 1. února 2004.¹⁰⁴

---

¹⁰¹ GRAČKA, František. *Čechy pod Kosířem*. Čechy pod Kosířem: OkÚ Prostějov, 2000, str. 46.

¹⁰² Osobní rozhovor s panem Antonínem Greplem. Čechy pod Kosířem, 21. února 2019.

¹⁰³ Farní archiv Laškov. *Pamětní kniha farnosti Čechy pod Kosířem od roku 1984*, str. 50-51.

¹⁰⁴ Tamtéž, str. 31.

6. 1. 2 Antonín Grepl¹⁰⁵

Narozen 15. července 1952 v Prostějově. Vyrůstal ve Smržicích. Matka si vydělávala jako šička a otec byl varhaníkem. Po základní škole nastoupil na střední školu v Lutíně. Zvolil si pětiletý obor obráběč kovů-soustružník s maturitou. Po vojenské službě se roku 1976 oženil a přestěhoval do rodné vesnice své ženy, tedy do Čech pod Kosířem. Od splnění školních povinností do roku 2001 pracoval ve firmě Sigma v Lutíně. Poté zůstal ve stejné obci, ale přešel k anglické firmě, kde byl operátorem na CNC strojích. Do důchodu odešel roku 2015.

Hrát začal v mládí, kdy ho začátkům hry učil otec. Ten měl vystudovanou konzervatoř a hrou na varhany si vydělával. Bohužel výplata varhaníka nestačila k uživení rodiny, proto si musel najít jinou práci a varháníčení se stalo koníčkem. Tím začaly záskoky při doprovodu mši panu Antonínovi, zastupující otce při nepřítomnosti na mši svaté. Velké podpory se dočkal za duchovní správy P. Pospíšila. Postupem času dokázal doprovodit celou nedělní pobožnost. Po přestěhování do Čech pod Kosířem začal hrát na varhany o Vánocích roku 1998, kdy onemocněl tehdejší varhaník pan Jan Klásek. Byl požádán o záskok a při návratu pana Kláska se stali spolupracovníky. V tu dobu se stal pan Grepl žákem pana Kláska. Naučil se, jak se rozlišuje liturgická hudba v postním, adventním, velikonočním a dalším období. Jak se střídají cykly, a kdy se hraje Sláva, Gloria a jiné. Další dva roky se ve službě střídali a od roku 2000 je hlavním varhaníkem. Kromě varhan hraje pan Grepl na kytaru. Tento nástroj využil v Taneční kapele ve Smržicích, kde hrál před i po vojně. Krátký čas tuto taneční kapelu také vedl. Při vojenské službě hrál ve vojenské rockové kapele právě na kytaru.

Pan Grepl složil pět vlastních písní. Napsal svůj text i melodii. Jednu z nejznámějších písní zpíval v Kostelci na Hané v přímém rozhlasovém přenosu. Píseň nese název Vyznání. Díky moderní technologii zavedené v kostele svatého Jana Křtitele v Čechách měl možnost naučit ji všechny farníky. Od června 2018 je zabudovaná obrazovka, na níž se promítá text zpívaných písní.¹⁰⁶

---

¹⁰⁵ Příloha č. 20.

¹⁰⁶ Osobní rozhovor s panem Antonínem Greplem. Čechy pod Kosířem, 21. února 2019.

6. 1. 3 Josef Snášel¹⁰⁷

V kronice nalezneme: „*S počátkem roku 2015 začal svou službu v kostele sv. Jana Křtitele konat mladý varhaník z Laškova Josef Snášel. Hraje při bohoslužbách v týdnu na nových varhanách.*“¹⁰⁸. Více o panu Josefovi Snášelovi naleznete v kapitole 12. 1 s názvem Varhany a varhaníci farnosti Laškov.

6. 2 Sbor farnosti Čechy pod Kosířem

Zakladatelem sboru je nejspíše pan Jan Klásek, jenž je v kronice i v paměti farníků znám jako jejich vedoucí. Jednalo se o smíšený vícehlasý sbor. U konce 20. století byli členové spíše seniorského věku a k výpomoci si zvali do sopránu paní Bubeníkovou. Společně s varhanickou službou převzal roku 2000 sbor pan Antonín Grepl. Zmínku o sboru nalezneme v kronice na straně 31, kde se píše o slavnostní mši k začátku nového roku 2004, kterou chrámový sbor doprovázel. Kromě slavností doprovázel sbor i pohřby a další příležitosti. Po vzájemné domluvě sbor rozpustili kolem roku 2005. Dodnes vypomáhá panu varhaníkovi při zpěvu žalmů a ordinárii pan Pospíšil, člen tehdejšího sboru.¹⁰⁹

---

¹⁰⁷ Kapitola 12. 1 Varhany a varhaníci farnosti Laškov, 12. 1. 3 Josef Snášel.

¹⁰⁸ Farní archiv Laškov. *Pamětní kniha farnosti Čechy pod Kosířem od roku 1984*, str. 52.

¹⁰⁹ Osobní rozhovor s panem Antonínem Greplem. Čechy pod Kosířem, 21. února 2019.

7 Farnost Cholina¹¹⁰

Obec se nachází mezi městem Olomouc a Mohelnice. Od Konice je vzdálena sedmnáct kilometrů. Pod farnost patří obce Dubčany, Bílsko, Loučka, Odrlice, Haňovice, Myslechovice, Kluzov a Nové Pole.¹¹¹ Duchovním správcem od roku 2014 je P. Martin Mališka. Bydlí na faře v Senici na Hané, odkud spravuje své farnosti.

První písemná zmínka o Cholině se váže k roku 1141, kde v listinách nalezneme vlastnictví pozemků olomoucké kapituly.¹¹²

Kostel patrně stál již ve 13. století, na počátku 14. století byl přestavěn v gotickém slohu. Přestavba do dnešního novogotického stylu pochází z poloviny 19. století. Chrám Páně je zasvěcen Nanebevzetí Panny Marie. Důležitou zmínkou pro farnost je rok 1326, kdy Adam z Choliny dovoluje premonstrátskému řádu z kláštera na Hradisku ujmout se správy nad farou a majetkem. Toto spojení zrušil v roce 1784 panovník Josef II. Dále byla farnost poznamenána roku 1643 pobytém švédských vojsk v Cholině a okolí. Tehdy se Švédové zmocnili mimo jiného i farního pokladu. Od první poloviny 17. století se stala Cholina vyhledávaným poutním místem a to díky soše Panny Marie Cholinské. Její stáří je datováno k počátku 15. století. Této gotické soše je připisováno 36 „*velikých a zázračných milostí přímluvou Rodičky Boží*“¹¹³ mezi lety 1674 až 1760.

7.1 Varhany¹¹⁴ a varhaníci farnosti Cholina

První zmínka o varhanách kostela Nanebevzetí Panny Marie se váže k měsíci červnu roku 1904. Během něho až do 8. července probíhala oprava varhan. Této služby se ujal pan Antonín Mölzer, stavitel varhan v Kutné Hoře. Varhany byly rozebrány, píšťaly vyčištěny a rozklížená místa se opravila. Staré klínové měchy byly předělány na nový způsob zásobících měchů s jedním měchem čerpacím. Původní čtyři rejstříky byly odstraněny a nahrazeny dvěma novými rejstříky: „Gambou 8“ a „Aeolinou 8“. Veškerá mechanika se opravila. Osmnáct znějících rejstříků bylo nainstalováno a naladěno.¹¹⁵ Rok před touto opravou 22. července zemřel v Cholině pan Rudolf Rummler. Byl to řídící učitel školy v Cholině a varhaník, který hrál od roku 1876.¹¹⁶

---

¹¹⁰ Příloha č. 21.

¹¹¹ *Římskokatolická farnost Konice*. [online], [cit.: 2019-04-05]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.

¹¹² *Římskokatolická farnost Cholina*. [online], [cit.: 2019-03-02]. Dostupné z: <http://farnostcholina.cz/farnost/>.

¹¹³ Tamtéž.

¹¹⁴ Příloha č. 22.

¹¹⁵ Farní archiv Senice na Hané. *Pamětní kniha Cholina od roku 1872*, str. 16.

¹¹⁶ Tamtéž.

O něco dál se dočteme, že varhany pocházely z roku 1865 a po výše zmíněné opravě měly na dvacet znějících rejstříků.¹¹⁷

Dne 2. března 1918 přišla na faru dvoučlenná komise z Uherského Hradiště z důvodu zabavení cínových píšťal z varhan k válečným účelům. Tím by se tento velmi vzácný nástroj však velmi znehodnotil. Varhany byly odborníky uznány za vzácný nástroj. Proto 25. dubna téhož roku byl odeslán požadavek na památkový úřad. Ten požadavek přijal a prohlásil, aby varhany zůstaly nepoškozeny.¹¹⁸

Ve zprávě vztahující se k datu 20. února 1923 se dočítáme, že varhany nebyly od roku 1904 čištěny ani opravovány. Nejvíce trpěly vzduchové měchy, a to kvůli nepřízní počasí, neboť byla rozbitá okna. Bylo nebezpečí, že varhany přestanou fungovat úplně. Proto se opravy ujal pan Jan Neusser z Nového Jičína. Ten vyměnil měchy, zhotovil tři rejstříky z lipového dřeva a zbytek zachoval v cínu. Nástroj následovně vyčistil a naladil.¹¹⁹

Roku 1936 se varhany dočkaly nátěru proti červotoči. Opravy varhan se ujal Richard Mádr z Moravského Berouna. Při této příležitosti bylo pro varhany pořízeno elektronické dmychadlo.¹²⁰

Po pouti roku 1998 nastala první etapa velké opravy varhan. V této etapě byl rozebrán pozitiv, hrací stůl a částečně i pedál. Z důvodu napadení červotočem byly skoro všechny dřevěné píšťaly vyměněny za nové. První etapa byla ukončena počátkem doby postní v témže roce. Opravu prováděl varhanář, pan Jiří Vaculín ze Vsetína. Dohled a ochrannou ruku nad renovací drží P. Zdeněk Angelik Mička, kněz z řádu svatého Dominika. Po ukončení svátků vánočních roku 1999 započala druhá etapa opravy královského nástroje. Kromě dřevěných píšťal byly nahrazeny i další dřevěné části, jako například vzdušnice. Kolaudace, spojená s požehnáním varhan, byla naplánována na patnáctý srpen 2000.¹²¹

---

¹¹⁷ Farní archiv Senice na Hané. *Pamětní kniha Cholína od roku 1872*, str. 39.

¹¹⁸ Tamtéž.

¹¹⁹ Tamtéž, str. 60.

¹²⁰ Tamtéž, str. 77.

¹²¹ Tamtéž, str. 133.

Dispozice varhan v Cholině:¹²²

<u>Hlavní stroj:</u>		<u>Pozitiv:</u>		<u>Pedál:</u>	
Principal	8'	Fl. major	8'	Subbas	16'
Bourdon	8'	Fl. minor	4'	Offerbas	16'
Spitzflaut	8'	Principal	4'	Principal	8'
Fl. revers	4'	Blockflaut	2'	Octavbas	8'
Fugara	4'			Quintbas	6'
Octav	4'				
Quinta	2 2/3'				
Super octav	2'				
Mixtura	5x				

POMOCNÁ ZAŘÍZENÍ:

Spojky:

II/I

I/P

Calkant (funkční)

7. 1. 1 Josef Navrátil¹²³

Narodil se 17. června 1952 v Olomouci. Vyrůstal s rodiči a čtyřmi sourozenci v Seničce. Po vystudování základní školy navštěvoval Střední odborné učiliště v Bruntále obor truhlář. Povinnou vojenskou službu absolvoval v Unhošti u Kladna u Spojovacího praporu. V roce 1976 se oženil se slečnou Boženu Fakovou z Dubčan. Spolu s manželkou a čtyřmi dětmi bydlí od roku 1982 v Odrlicích. Od roku 2000 je pan Navrátil členem Třetího řádu sv. Dominika v Olomouci pod řádovým jménem Ludvík Maria Grignon.

Když bylo panu Navrátilovi 15 let, koupil jeho tatínek dětem harmonium, na které měli původně hrát starší sourozenci. Ti se ale učili hrát na housle, proto o tento nástroj již zájem neměli. Pana Josefa však hra velmi oslovila a moc se mu líbil zvuk harmonia a jednotlivých rejstříků. Rozhodl se tedy, že se naučí hrát. Do rodiny proto docházel pan učitel Rudolf Matějů ze Seničky, toho času důchodce, který učil nejen pana Josefa, ale i jeho sestru a bratrance. Při studiu střední školy navštěvoval hodiny hry na klavír na ZUŠ v Bruntále pod vedením pana Josefa Ochmana.

---

¹²² Osobní rozhovor s panem Josefem Navrátilem. Odrlice, 17. únor 2019.

¹²³ Příloha č. 23.

Ke hře na varhany se pan Navrátil dostal v roce 1970 díky panu Jindřichu Smětákovi. Tento varhaník ze Senice na Hané byl také kapelník vlastní dechovky. Oslovil ho s požadavkem, zda by jej zastupoval během plesové sezóny a hrál při ranních mších svatých právě v Senici. Po vojenské službě, tedy v roce 1973, pan Navrátil jezdíval hrát i na ranní mše do Choliny. V této farnosti doprovázel hrou na varhany hrubé mše svaté v 10:30 pod vedením paní učitelky a místní varhanice Anny Rumlerové. V roce 1986 po smrti paní učitelky pak převzal varhaničení v Cholině úplně a hraní v Senici ukončil.

Pan Navrátil doprovází mše svaté jak o nedělích, tak ve všední dny. Varhany rozezná také při svatbách a pohřbech. Svou službu vykonává nejen v Cholině, Chudobíně a v Bílsku, ale podle potřeby zastupuje i v Litovli, Měrotíně, Seničce, Nákle a Bílé Lhotě. Pan varhaník doprovází místní cholinský sbor, který vystupuje především o Vánocích, Velikonocích a také o pouti, tedy 15. srpna o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie.

Pan Navrátil je ctitelem Panny Marie, proto mu jsou velmi blízké mariánské písně. Vděčný je za to, že může službou varhaníka doprovázet mše svaté a sloužit tak nejen Bohu, ale i věřícím.¹²⁴

7. 2 Sbor farnosti Cholína

Ve farnosti vždy bylo hudební uskupení doprovázející bohoslužby. V druhé polovině 20. století se sbor skládal z různých generací, od studentek základní školy po seniory. Nejmladší členkou byla dívka z páté třídy, většinu však tvořili spíše starší členové. Kromě místních docházeli zpívat i z blízkého okolí. Jednu chvíli vypadalo, že se od sboru oddělí mladší členové a založí vlastní uskupení s doprovodem varhan, avšak dívka, která se toho měla ujmout, odešla do řádu a mládež neměl kdo vést.

Při příchodu nového duchovního správce P. Josefa Trtíka se mírně změnila situace. Spolu s ním přišla pomocnice a asistentka paní Dana Málková, která se starala o domácnost, učila náboženství a převzala vedení sboru. P. Trtík s paní Málkovou byli přísní k dodržování liturgických předpisů, všichni farníci se tak naučili všechna ordinária kancionálu, a mše svatá s latinským ordináři včetně Pater noster byla každou první nedělí v měsíci. Pro sbor byly jako priorita určeny skladby P. Olejníka, až poté některé vybrané a schválené duchovní skladby jiných autorů. Sbor v této době obnovil složení, většinou střední generace. Mladí, kteří se ke sboru připojili, pro možnost zpívat i jiný repertoár založili oddělenou scholu.¹²⁵

---

¹²⁴ Osobní rozhovor s panem Josefem Navrátillem. Odrlice, 17. únor 2019.

¹²⁵ Osobní rozhovor s paní Ivou Endelovou. Cholína, 8. únor 2019.

7. 3 Pramen¹²⁶, schola farnosti Cholína

Schola vznikla v roce 2006. Členové se chtěli posunout se zpěvem dál, přáli si moct zpívat srdcem, obsáhnout širší spektrum hudebního pojetí duchovních písní a skladeb. Zakladatelé chtěli využít svých schopností k obohacení nejen starších farníků, ale přiblížit liturgickou hubu i mladší generaci. Být darem pro druhé, to byl motiv vzniku scholy. Inspiraci pro název schola získala hned první rok existence při návštěvě soutěže „Senická nota“ v Senici na Hané. Jméno Pramen již od počátku mělo znázorňovat obohacování a vytryskávání radosti, naděje, víry, lásky a prožitku Boží milosti. To vše se snaží členové scholy do zpěvu vložit a jako pramen posluchačům předávat, a to nejen při bohoslužbách.

Zakladatelkou a vedoucí je paní Iva Endelová, která na počátku dospívání byla nadšená posluchačka kapel Učedníci a Agapé. Jejich pásma se jí nikdy nedokázala omrzet a zcela změnila její vztah k Bohu, který se stal mnohem osobnějším. Jejich hudba nepostrádala spojení líbeznosti souzvuku s duchovním oslovením textů. Tuto motivaci si donesla právě do scholy Pramen. Základní hudební vzdělání získala ve hře na klavír, kdy splnila cyklus (7 let LŠU). Na další nástroje jako je flétna, kytara a mandolína je samouk. Třikrát byla účastnicí kurzu pro vedoucí schol. Účast na přednášce Mons. Josefa Hrdličky na kurzu pro vedoucí schol, které se účastnila ještě jako členka sboru, byla jedním z velkých impulzů k založení scholy. K růstu v umění vedení scholy k ještě lepší interpretaci skladeb se stále chodí inspirovat na koncerty duchovní hudby, odkud čerpá i nadšení pro další práci.

Schola začínala jako uskupení sedmi dospělých lidí, a v začátcích existence neměla ze strany P. Trtíka podporu. To ji ale neodradilo, členové se scházeli ke společnému zpěvu i pro vlastní potěšení, společné chvíle i hudba kolektiv velmi stmelily. Již od počátku byli zváni na různá místa, kde obohacovali farní život. Pravidelně jezdili na Senickou notu, díky které byla pořízena nahrávka, na jejímž základě byla schola pozvána ke zpěvu na doprovodném programu „Dny lidí dobré vůle“ na Velehradě. Za umístění na třetím místě v soutěži roku 2008 získali možnost zúčastnit se na hudebním festivalu v polské Szczytné, kterou využili. Několikrát doprovázeli mše svaté spojené s žehnáním pramenů v lázních Slatinice, což se příznačně hodilo i k názvu scholy Pramen. Zpívali na svatbách v okolí i při jiných příležitostech v dalších farnostech, např. doprovázení mše svaté při setkání mládeže na Stražisku 8. března 2008 nebo koncert duchovní hudby v zámecké kapli Náměště na Hané. S vánočními či adventními koncerty měli možnost opakovaně vystoupit v Muzeu kočárů v Čechách pod Kosířem, ale také např. i v Dubčanech, Hnojicích, Olbramicích,

---

¹²⁶ Příloha č. 24.

ve Skaličce u Hranic, v domově seniorů Bohuslavice. Nejvíc ale pro Pramen vždycky znamenala možnost zpívat ve svém domovském farním kostele v Cholině, a to nejen při vánočních koncertech.

V současnosti nejmladší členka chodí do sedmé třídy základní školy. Dále ve společenství nalezneme tři dívky kolem dvaceti let, mladý manželský pár, věkový průměr největší části členů je kolem čtyřiceti let a nejstarší člence je šedesát pět let. Celkem tvoří třinácti členné společenství, z nichž jsou dva muži. Vícehlasy jsou tvořeny ze sopránu, altu a basu (scházející tenor nahrazuje část sopránu).

V repertoáru současné scholy nalezneme písně z doby středověku, renesance, baroka, ale i skladby soudobé. Členové scholy si zamilovali pestrost hudebních stylů i možnost různorodých doprovodů jednotlivých skladeb. Z období středověku patří mezi nejoblíbenější skladby díla od Adama V. Michny z Otradovic, k jejichž doprovodu schola s potěšením využívá kvartet zobcových fléten (sopránovou, altovou, tenorovou a basovou flétnu). Skladatelé Giovanni Pierluigi da Palestrina či Thomás Luis de Victoria jsou oproti tomu autory skladeb určených výhradně ke zpěvu acapela, kde hudba plyne jen z hlasů scholy. Skladby Marca Frisiny si zase nikdo ve schole neumí představit bez doprovodu varhan, na které je schola schopna se sama také doprovodit. Vítaným osvěžením jsou i písně s doprovodem kytar případně doplněných flétnami. Těmi schola často doprovází adorace i mše svaté. Zažitá ordinária z kancionálu příležitostně vystřídá Velehradské ordinárium. Schola se tedy nebojí sáhnout po cizojazyčných skladbách, v jejím repertoáru najdeme písně italské a latinské, ale třeba i skladbu pravoslavnou a staroslověnskou. Jazyk však není pro scholu podstatným, protože hlavním cílem je dotknout se srdce posluchače krásnou hudbou, která těší a působí radost.

Doprovázení mše svaté bývá prováděno tak, aby se členové mohli aktivně účastnit svatého přijímání. Zpívají zhruba jednou do měsíce, příležitostně při svatbách a vždy obohacují křesťanské svátky jako Vánoce, Velikonoce, svátek Nejsvětější trojice, Seslání Ducha Svatého, Krista Krále, hlavní pouť, kdy farnost slaví slavnost Nanebevzetí Panny Marie, apod. Při slavnostech scholu doplňují členové sboru vedeného v minulosti paní Málkovou, tj. celkem pět mužů, kteří v neděle, kdy nezpívá schola, doprovázejí mši zpěvem žalmů a ordinárií. V tomto složení doprovázeli mši svatou např. i při děkanátní pouti za obnovu rodin v olomoucké katedrále.

Populární akcí je v Cholině nyní i Noc kostelů, kde se účastní i schola Pramen k vyplnění programu. Jeden rok si připravili soubor skladeb, které byly průřezem jejich

desetiletého působení, příští téma se věnovalo Panně Marii. Šlo o příběh vyplněný písněmi o jejím životě a jí samé.¹²⁷

Dne 28. prosince 2014 si cholinská schola pro zpříjemnění vánočních svátků připravila ve farním kostele vánoční koncert. Byl pro všechny příznivce současných i barokních písní a koled.¹²⁸

Roku 2015 v neděli 13. prosince se v kostele konal Adventní koncert. Připravila jej schola a k sobě si přizvala i hosty. Na koncertě zazněly starobylé roráty, adventní písně i instrumentální skladby. Přišlo na 140 posluchačů. Pozadu nezůstaly ani děti z dětského společenství, které si na vánoční svátky připravily divadlo. Předvedly milou vánoční hru, kterou zakončily zpěvem.¹²⁹

Výjimečný koncert proběhl 13. listopadu 2016 pod názvem „Barokní hudba na faře“. Na konci liturgického roku ožila cholinská fara hudbou. Koncert barokní hudby se konal ve zcela zaplněném vyzdobeném sále již zmíněné fary. Zpěvem i instrumentálními skladbami potěšila schola Pramen. Dále zahrál kvartet zobcových fléten ve složení slečny Anna a Kateřina Endelovy, paní Iva Endelová a slečna Marie Skopalová. Hostovala paní Magdaléna Urválková s cembalovým doprovodem pana Borise Mettlera a mladý Jakub Rozsypal.¹³⁰

V současnosti má schola velkou podporu P. Martina Mališky, duchovního správce farnosti. Zakladatelka a vedoucí scholy Iva Endelová vzpomíná: „*Za doby naší existence byla různá vzrůša, trémy, očekávání, nadšení, zklamání, překvapení i dojetí, větší či menší zdary i nezdary. Bylo to jako houpačka nahoru a dolů. Snažili jsme se jako pramen rozlévat své dary, ale ne vždy to bylo možné. Dříve jsme cestovali do malých i velkých dálek, ale momentálně se rozhostil pokoj a štěstí z možnosti svobodně obdarovávat a těšit v domovské farnosti. Podpory a důvěry našeho pastýře si vážíme asi víc, než jiné scholy, pro které je něco takového běžná samozřejmost.*“¹³¹

---

¹²⁷ Osobní rozhovor s paní Ivou Endelovou. Cholína, 8. únor 2019.

¹²⁸ Farní archiv Senice na Hané. *Pamětní kniha Cholína od roku 1872*, str. 152.

¹²⁹ Tamtéž, str. 155.

¹³⁰ Farní archiv Senice na Hané. *Pamětní kniha Cholína od roku 1872*, str. 157.

¹³¹ Osobní rozhovor a paní Ivou Endelovou. Cholína, 8. únor 2019.

7. 4 Pramínek, scholička farnosti Cholína

Chvíli po založení scholy Pramen se kolem roku 2008 vytvořilo i společenství dětí. Ke zpěvu a společenství je vedla paní Jana Svozilová, jedna z členek scholy Pramen. Uskupení se skládalo převážně z dětí členů scholy Pramen, ale celkem měl Pramínek členů šestnáct. Postupem času děti rostly. Nadaní přešli do pramene a Pramínek jako dětská schola zanikl.¹³²

---

¹³² Osobní rozhovor s paní Ivou Endelovou. Cholína, 8. únor 2019.

8 Farnost Chudobín¹³³

Leží pět kilometrů západně od města Litovel. V obci na místě původní tvrze z přelomu 14. a 15. století dnes nalezneme pozdně empírový zámek, který v roce 1847 rod Terschů přestavěl do současné podoby.

Římskokatolický kostel zasvěcený svatému Františku Serafinskému byl vybudován na místě kaple. Přestavba se datuje mezi lety 1715 až 1716.¹³⁴ Chudobín je proslulý svými třemi kostely, které byly vybudovány díky panu Josefu Žídkovi. Byl ambiciózní kaplan a skvělý rétor, který opustil svou službu v roce 1920 u katolické církve. Následně v Chudobíně založil a vedl církev československou. Inicioval stavbu nového kostela svatého Cyrila a Metoděje, který byl v letech 1923 až 1925.¹³⁵ Tento kostel po soudních sporech převzala v roce 1935¹³⁶ Československá církev husitská. Pan Žídek od věřících získal peníze pro stavbu dalšího kostela. Tento pravoslavný chrám stojí v obci od roku 1935¹³⁷ a je zasvěcený svatému Cyrilu a Metoději. V roce 1938 byl pan Žídek exkomunikován katolickou církví a stal se v Chudobíně laickým věřícím.

Pod farnost kromě Chudobína patří obce Násobůrky, Nová Ves, Víška a Sobáčov.¹³⁸ Duchovní správu v katolickém kostele vykonává od roku 2018 P. Mgr. Radomír Metoděj Hofman, OT, který službu nastoupil po P. Mgr. Norbertu Janu Maria Hnátkovy, OT.

8.1 Varhany¹³⁹ a varhaníci farnosti Chudobín

První zmínka o varhanách ve farním kostele se váže k roku 1919. V tu dobu začala sbírka na pořízení nových varhan. V chrámě nacházely varhany sloužící přes sto let. V popisu nalezneme: „... měly lomený pedál, manuál se sedmi rejstříky od 4' nahoru, pedál s dvěma rejstříky, byly červy rozvrtané...“¹⁴⁰. Autorem nástroje byl pan Tuček nebo pan Mezler. Součástí varhan byla pseudobarokní skříň, ve které nástroj stál.

---

¹³³ Příloha č. 25.

¹³⁴ *Hrady.cz: cestujte s přehledem.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=3145>.

¹³⁵ *Hrady.cz: cestujte s přehledem.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=3131>.

¹³⁶ Tamtéž.

¹³⁷ *Hrady.cz: cestujte s přehledem.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=3135>.

¹³⁸ *Římskokatolická farnost Konice.* [online], [cit.: 2019-04-05]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.

¹³⁹ Příloha č. 26.

¹⁴⁰ Farní archiv Měrotín. *Pamětní kniha farnosti Chudobín*, str. 52.

Roku 2002 se začalo hrát na elektronické klávesy a farníci začali sbírat na opravu. Práce se ujal pan Jiří Vaculík ze Vsetína. Na varhanách musely být vyměněny dvě nejzákladnější části a to vzdušnice a hrací stůl.¹⁴¹

Nynější královský nástroj postavil výše zmíněný varhanář pan Jiří Vaculík ze Vsetína roku 2004 jako opus 7. Opět využil původní skříň, zdobící chrám. Současné varhany byly poničeny 11. června 2008 při požáru. Uvažuje se o rekonstrukci.

Jedná se o jedno manuálové varhany s pedálem. Nástroj má kuželové vzdušnice. Kostel má dva nad sebou postavené kůry, kdy v prvním patře nalezneme celou hrací část s plovákovým měchem, na který je napojen elektorventilátor. Hrací stůl s odklápěcím manuálem stojí ve druhém podlaží.¹⁴²

Dispozice nástroje:

Manuál C-g3, 56 píšťal i tónů.¹⁴³

1. Principál	8´	Zn prospekt, dál Zn a Sn
2. Kryt	8´	Lg kryt
3. Salicionál	8´	Zn, Sn, otevř.
4. Oktáva	4´	Zn, Sn
5. Flétna	4´	Lg kryt, Sn polokryt, Sn otevř.
6. Superoktáva	2´	Zn, Sn
7. Mixtura 3x		2 2/3´Zn,Sn+1 1/3´Sn+1´Sn

Pedál C-d1, 27 píšťal i tónů:

8. Subbas	16´	Lg
-----------	-----	----

Pomocná zařízení (manubria – pokračující řada vedle rejstříků):

9. I-I	4´	nevystavěná
10. I-P	8´	
11. Mf		kolektiv mezzoforte
12. F		kolektiv forte

---

¹⁴¹ Farní archiv Měrotín. *Pamětní kniha farnosti Chudobín.*

¹⁴² Osobní archiv pana Jana Gottwalda. GOTTWALD, Jan. *Věc: Organologická prohlídka varhan v kostele sv. Františka z Assisi v Chudobíně.* Olomouc, 1. prosince 2008.

¹⁴³ Tamtéž.

8. 1. 1 Josef Navrátil

Varhaník, který svou ochotou a láskou doprovází hrou na varhany mnoho farností. Kromě Choliny, Bílska a Seničky dojíždí hrát od roku 1986 i do Chudobína. Pomoc při službě přijal od své dcery Andrei Satorové, která vypomáhá již dva roky. Více o panu Navrátilovi v kapitole 7. 1 Varhany a varhanici farnosti Cholína.¹⁴⁴

8. 1. 2 Andrea Satorová

Narodila se jako druhorozené dítě roku 1979 panu Josefu Novákovi. Společně s rodiči, starším bratrem a dvěma mladšími sestrami vyrůstala v Odrlicích. První čtyři roky navštěvovala základní školu v Cholině, od páté do osmé třídy dojížděla do Senice na Hané. Po splnění základní docházky nastoupila do Lutína na Rodinnou školu, kde studovala obor podnikání v oboru obchodu a služeb. Tříleté studium s dvouletou nástavbou byla dokončena maturitou. Jako výpočtářka pracovala v Litovelské konzervárně Aribona. Roku 2000 se provdala a přestěhovala do Haňovic, kde vychovala čtyři děti. Po mateřské se vrátila na čtyři roky do firmy Aribona k expedici ve skladu. Nyní pracuje na základní škole v Haňovicích na pozici školnice a vypomáhá u výdeje jídla. Je členkou živého růžence. Celkem je v místní skupině deset lidí.

Hudebního vzdělání dosáhla na základní umělecké škole v Litovli, kam dojížděla od druhé do osmé třídy. První roky jezdila s otcem, později sama. Hru na klavír vyučovala paní Věra Kochvasserová. Již od devíti let pomáhala panu Josefu Navrátilovi se zpěvem při mši. Později pomáhala při varhanní službě hlavně při přijímání. Zpívala žalmy i ordinária. Zpěvu se věnovala ve městě Olomouc u pana Borovičky. Soukromé hodiny navštěvovala tři roky. Varhaničení se plně věnuje od roku 2017. Ke službě ji vede láska k hudbě, ale hlavně láska k tatínkovi, kterému chce pomoci v náročné službě. Doprovází bohoslužby o nedělích, ale také ve všední dny. Zpěvem obohacuje také pohřby a svatby. Při slavení mše svaté v Haňovické kapliče doprovází hrou i zpěvem.

Hraje mešní písně, žalmy, ordinária a mše obohacuje i písněmi z Hosany a Koinonie. Nejoblíbenější písní paní Satorové je skladba „Učiň mě Pane nástrojem“ a „Ježíši tebe hledám“ v kancionálu pod číslem 708. Ráda hravá mariánské písně.¹⁴⁵

---

¹⁴⁴ Kapitola 7. 1 Varhany a varhanici farnosti Cholína. 7. 1. 1 Josef Navrátil.

¹⁴⁵ Osobní rozhovor s paní Andreou Satorovou. Litovel, 29. března 2019.

9 Farnost Jesenec¹⁴⁶

Nachází se tři kilometry od Konice směrem na Moravskou Třebovou. První písemná zmínka pochází z roku 1351.¹⁴⁷ Na místě bývalé tvrze stojí barokní zámek z roku 1711.¹⁴⁸ Ten tvoří společný komplex s kostelem, který je dílem architekta Jana Blažeje Santiniho Aichla.¹⁴⁹ Kostel je známým poutním místem již od roku 1673.¹⁵⁰ Zázraky uzdravování se udály na přimluvu svatého Libora. Za uzdravení prosila tehdejší majitelka panství paní Zuzana Kateřina Liboria Prakšická ze Zástřizl, která se společně se svým druhým manželem Janem Bohušem Morkovským ze Zástřizl zasloužili o postavení barokního kostela.¹⁵¹ Podle legendy se jí dostalo zázračného uzdravení z vody vytékající z pramene, který vyvěrá v kapli svatého Libora uprostřed zámeckého schodiště. Stavba kostela se datuje mezi lety 1711 až 1714. Zámek od roku 1960 slouží jako domov pro seniory.

Do jesenské farnosti spadají obce Dzbel, Ladín a Ponikev.¹⁵² Duchovní správu má na starosti konický děkan P. Mgr. Milan Ryšánek.

9.1 Varhany¹⁵³ a varhaníci farnosti Jesenec

Nynější farnostní varhany byly postaveny v roce 1885 panem Karlem Neusserem. První opravu provedl pan František Raška, varhanář z Vojtěchova u Konice, v roce 1903. Šlo o opravu čerpacího měchu.

Větší oprava nastala o osm let později, tedy roku 1911. Práce se ujali zaměstnanci od varhanáře Vojtěcha Káše z Brna. Zaměřili se na opravu poničených ladiček na cínových píšťalách.

Velká přestavba varhan byla provedena v roce 1970 Dřevopodnikem Brno. Pověřen byl pan Sedláček se synem. Varhany původně stály v popředí kůru a hrací stůl byl součástí zábradlí. Nástroj byl posunut na nové vyvýšené místo k zadní stěně kůru. S tím byla spojena velká oprava, kdy došlo k výměně píšťal, opravy mnoha částí varhan, naladění a ošetření proti červotoči.

---

¹⁴⁶ Příloha č. 27.

¹⁴⁷ *Jesenec: oficiální stránky obce.* [online] © 2019 [cit.: 2019-02-16]. Dostupné z: <http://www.jesenec.cz/obec/o-obci/>.

¹⁴⁸ Tamtéž.

¹⁴⁹ Tamtéž.

¹⁵⁰ KUČEROVÁ, Anna- NAJBROVÁ, Dana. *Jesenec: Poutní místo Moravy.* Jesenec: Obec Jesenec, 2011, str. 20.

¹⁵¹ Tamtéž, str. 21.

¹⁵² *Římskokatolická farnost Konice.* [online], [cit.: 2019-04-05]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.

¹⁵³ Příloha č. 28.

Roku 1985 byla natřena varhanní skříň, nyní je imitací mramoru, odpovídá tím mobiliáři kostela. Dále byly varhany ozdobeny řezbami, kdy na vrchní části jsou andělé. Píšťaly byly nastříbřeny.¹⁵⁴

Potřebná oprava proběhla též roku 1988. Byla provedena údržba a přeladění nástroje. Dobrovolníci hrající po celá léta na tento nástroj požadovali generální opravu. Během jednoho měsíce uvedeného roku provedl potřebnou práci s pomocí farních pomocníků pan Hanzlík z města Albrechtice, odborník z varhanářské firmy Rieger.¹⁵⁵

Dlouho plánovaná oprava nastala před Velikonocemi roku 2012. Provedl ji varhanář pan Petr Strakoš z Fryčovic. Délka opravy byla sedm dní. Zaměřili se na čištění, vyčistili každou píšťalu zvlášť. Kromě toho každou otřeli, přestříkali a dřevěné části ošetřili proti červotoči. Neopravitelné části varhan zhotovil pan Bohumil Mark z Ponikve. Dalšími pomocníky byl pan František Hájek ze Dzbele a pan Jan Snášel z Ladína. Nakonec byl celý nástroj naladěn.¹⁵⁶

Varhany mají 314 píšťal z toho 170 původních. Jedná se o jedno manuálové varhany s pedálem. Manuál má 51 tónů a pedál o 24 tónů.

Dispozice varhan:

P.	Subbass	16 fuss	1M	Mixtura	2 fuss
1M.	Gedeckt	8 fuss	1M	Octav	4 fuss
2M	Salicional	8 fuss	1M	Principal	8 fuss

Dále: Piano, Mezzo forte, Forte.

V roce 1986 bohoslužby doprovázela slečna Lenka Lexová z Jesence.¹⁵⁷ V záznamu kroniky nalezneme výpis varhaníků, kde udávají rok 1991. V tu dobu byly ve farnosti dva stálí varhaníci, pan Jan Kvapil z Jesence a Lenka Lexová, provdaná Chromcová. Vypomáhat přijížděl ještě třetí varhaník. Pan MUDr. Karel Martínek z Ješova začal do kostela v Jesenci chodit v době působnosti P. Jaroslava Šímy. Nejdříve v hraní jen vypomáhal a později začal hrát pravidelně.¹⁵⁸ Ještě roku 1994 hrál ve všední dny pan Kvapil, v neděle a svátky dojížděl pan MUDr. Martínek. Pan Jan Kvapil zemřel ve čtvrtek 18. ledna roku 2010 ve věku

---

¹⁵⁴ Farní archiv Konice. *Pamětní kniha farnosti Jesenec od roku 1984*, str. 43 - 44.

¹⁵⁵ Tamtéž, str. 114.

¹⁵⁶ Farní archiv Konice. *Pamětní kniha farnosti Jesenec od roku 2007*, str. 312 - 313.

¹⁵⁷ Farní archiv Konice. *Pamětní kniha farnosti Jesenec od roku 1984*, str. 66.

¹⁵⁸ Tamtéž, str. 246-248.

nedožítých 91 let. V dnešních dnech ve všední den doprovází bohoslužbu pan František Hájek ze Dzbele.

9. 1. 1 MUDr. Karel Martínek¹⁵⁹

Narozen v měsíci dubnu roku 1953. Do roku 1983 žil a studoval ve městě Olomouc. Absolvoval lékařskou fakultu Univerzity Palackého, obor stomatologie. Roku 1983 odpromoval. Téhož roku se přestěhoval do obce Ješov část obce Luká, kde žije se svou ženou dodnes. Nyní má soukromou zubní ordinaci v Senici na Hané.

V rodné Olomouci navštěvoval Lidovou školu umění obor klavír. Dokončil dva cykly hry na tento nástroj. Dále doplnil své hudební vzdělání soukromým studiem improvizace u profesorky Jakubcové. Po přestěhování do Ješova navštěvoval s rodinou nejdříve nedělní bohoslužby v Konici, později v Jesenci. V tu dobu farnost vedl duchovní správce P. Jaroslav Šíma, který byl přítelem a učitelem pana Martíňka. Tento kněz ho později požádal, zda by se nemohl ujmout varhanního doprovodu. Nejprve vypomáhal a postupem času se stal hlavním varhaníkem této farnosti. Začátky činnosti se datují někdy kolem roku 1989. Tou dobou kolem sebe začal vytvářet společenství zpěvaček, které zpívaly žalmy a Taize zpěvy. Postupem času se těleso rozrůstalo a změnilo se ve smíšený pěvecký sbor.¹⁶⁰

Díky sboru a inspiraci jak jesenským kostelem, tak manželkou Evou Martíňkovou, začal pan Martínek skládat duchovní hudbu. Jeho žena mu pomáhala s texty. Ojedinelý repertoár sboru se tak rozšířil. Společně složili například skladbu „Děťátko maličké“ pro křestní bohoslužbu. Roku 2000 dokončil svou první rozsáhlejší skladbu „Missa in Es“. Poprvé zazněla v bazilice na Svatém Kopečku za zpěvu jesenského sboru a orchestrálního doprovodu.¹⁶¹ Účastnil se celostátní skladatelské soutěže vyhlášené k příležitosti stého výročí úmrtí Antonína Dvořáka. Zasláná skladba „Introitus“ získala první místo. V květnu 2004 byla tato skladba provedena. Účinkoval Kühnův smíšený sbor z Prahy a orchestr opery jihočeského divadla z Českých Budějovic pod taktovkou dirigenta pana Jaroslava Vodňanského. Premiéry se dočkala i skladba „Žalm 62“ v olomoucké katedrále.¹⁶² Mezi rozsáhlé skladby patří i „Vánoční mše“ z roku 2010, jež byla poprvé zahrána u svatého Mořice v Olomouci. Dne 2. června 2012 byla skladba „Missa in Es“ vybrána pro hlavní koncert duchovní festival hudby ve městě Klatovy.

---

¹⁵⁹ Příloha 29.

¹⁶⁰ Osobní rozhovor s panem MUDr. Karlem Martíňkem. Jesenec, 1. února 2019.

¹⁶¹ Osobní archiv paní Blanky Hájkové. MARTÍNEK, Karel. *Zrození chóru díl I.* [DVD-R]. Ješov, 2015.

¹⁶² Osobní archiv paní Blanky Hájkové. MARTÍNEK, Karel. *Zrození chóru díl II.* [DVD-R]. Ješov, 2015.

9. 2 Sbor farnosti Jesenec¹⁶³

Vznik sboru se datuje k roku 1990. Nový pan varhaník MUDr. Karel Martínek se začal věnovat mládeži. Jedenkrát za 14 dnů v pátek se scházeli k nácvičku. První vystoupení bylo na Vánoce 1990.¹⁶⁴ Na samotném počátku přišly tři dívky (slečny Snášelovy a Lenka Hádrová) s přáním zpívat při doprovodu bohoslužeb. Přinesly notový materiál a to nové zpěvy z Taize. Společenství se začalo rychle rozrůstat. Postupem času se z malého uskupení zpěvaček stal smíšený pěvecký sbor. Společenství spojila hudba, a však vztahy byly a jsou více než přátelské. Mnoho členů sbor bere jako rodinu. Trávili spolu chvíle při výletech, posezení u ohně i oslav.

Klíčovým byl rok 1999, kdy se sbor zdokonalil jak kvalitativně, tak kvantitativně. P. Jakub Karel Berka ze Svatého Kopečka tento sbor pozval, aby zazpívali na mši svatě v tamní bazilice. To byla první cesta za hranice farnosti. Šestnáct zpěváků pod vedením a dirigováním pana Martínka doprovázel malý orchestr. V něm měly zastoupení smyčce i dechy. Při běžném zpívání je doprovázely varhany, ale i sólové nástroje jako klarinet či trubka. Na královský nástroj hrál syn, pan Karel Martínek, nyní učitel na konzervatoři a varhaník u svatého Mořice v Olomouci.

Rok 2000 přinesl výrazný předěl společného zpívání. V ten rok pan MUDr. Martínek dokončil svou první rozsáhlejší skladbu „Missa in Es“. Naskytla se možnost orchestrálního doprovodu a premiéry v bazilice na Svatém Kopečku. Postupem času rozšiřovali repertoár o náročnější skladby a roku 2001 započali s prvním samostatným koncertem. Tento koncert a tradiční společné posezení předznamenal následné období, kdy byl sbor pozván na malé koncertní turné do německého Paderbornu. Zúčastnilo se kolem dvaceti členů. Turné trvalo jeden týden, kdy každý den jednou až dvakrát zpívali na koncertě. Navštívili například město: Saltzkotten, kostel St. Johannes Baptist Kirche Bad Salzuflen ve farnosti Schelmar, Verne a další. To upevnilo vzájemné vztahy a namotivovalo sbor k další činnosti. Na podzim toho roku vystoupili na duchovním festivalu v Ústí nad Orlicí.¹⁶⁵

Druhé týdenní turné do Německa proběhlo roku 2003. Tentokrát cílem cesty byl Paderborn, Saltzkotten a farnost Schelmar. O tři roky později se na víkend opět vrátili do německého Paderbornu. Vystoupili na radnici před významnými představiteli města za přítomnosti olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Bosco Graubnera.

---

¹⁶³ Příloha č. 30.

¹⁶⁴ Farní archiv Konice. *Pamětní kniha farnosti Jesenec od roku 1984*, str. 246-248.

¹⁶⁵ Osobní archiv paní Blanky Hájkové. MARTÍNEK, Karel. *Zrození chóru díl I.* [DVD-R]. Ješov, 2015.

Zpěváci sboru se dostali na vysokou úroveň a byli zváni i do dalších souborů. Díky tomu se mohli účastnit jedné z premiér skladby pana MUDr. Martínka s názvem „Žalm 62“. Koncert proběhl 14. června 2008 v olomoucké katedrále. Účinkovali sbory Kantika, Palora s orchestrem moravské filharmonie Olomouc pod dirigováním pana Tomáše Kláska.¹⁶⁶ Na Vánoce roku 2011 doprovodil sbor bohoslužbu částmi „Vánoční mše“, která patří k autorské práci dirigenta tohoto uskupení.

Na vánočním pásmu roku 2012 vystoupilo deset zpěváků, z toho sedm žen a tři muži. Zpěv byl doprovázen na elektronické varhany. Přidali se i k obohacení Noci kostelů ve své farnosti, kde účinkovali v počtu třinácti členů.

Sbor je dodnes aktivní. Setkávají se ke zpěvu, ale i ke společnému trávení radostných chvil. Doprovází nedělní bohoslužby, obohacují pouť slavenou na svatého Václava, na svatého Libora hostují v okolních farnostech a tak dále. Dodnes je doprovází varhany. Za existence se ve sboru však prostrídaly nástroje jako flétna, lesní roh, trubka, tympán, klarinet a nyní i cajon. V repertoáru mají nespočet skladeb.

9. 3 Dětská schola Skřivánci¹⁶⁷

Scholička vznikla díky založení centra pro rodinu Kána. Centrum je přiřazeno k farnosti Konice, ale slouží širokému okolí s centrem v obci Ochoz. Kána se věnuje širokému věkové rozmezí a to dětem, mládeži, manželům a seniorům. Při rozdělení vedoucích pozic získala vedení hudby paní Blanka Hájková, která je úzce spjata s farností Jesenec. První vystoupení proběhlo k příležitosti vánočního pásma roku 2011. Zazpívalo pět dětí v rozmezí od šesti do sedmi let s doprovodem pana MUDr. Karla Martínka na klávesy. Koledy byly oživeny rytmickými nástroji jako tamburína.

Na začátku své existence zpívali pouze ze zpěvníků Hosana a Koinonie. Nyní si členové nosí písně ze setkání mládeže (děkanátní, celostátní) nebo z internetu. V posledních letech se schola rozrostla na počet třinácti členů. Věkové rozmezí se pohybuje mezi sedmým až šestnáctým rokem života. Nyní jsou ve schole i tři dospělí: pan Karel Martínek (klávesy), paní Blanka Hájková (dirigování, kytara), paní Jana Snášelová (klavír, kytara, flétna). Kromě mінěných nástrojů nalezneme i elektrickou kytaru (František Hájek), housle (Ludmila Bíla) a cajon (Jan Hájek).

Vystupují k příležitosti svátku dnu matek, na vánočních scénkách a hlavně při mši svaté ve farním kostele v Jesenci. Probíhá střídání s pěveckým sborem. V současnosti mnoho

---

¹⁶⁶ Osobní archiv paní Blanky Hájkové. MARTÍNEK, Karel. *Zrození chóru díl II.* [DVD-R]. Ješov, 2015

¹⁶⁷ Příloha č. 31.

členů působí v obou těchto tělesech. Vystupovali také na Noci kostelů, kde roku 2015 byli čtyři dívky a tři chlapci. Nechyběli při dětské duchovní obnově a rozsvěcování stromku v Ochozi, kde v současnosti zpívá sbor Koniček ze ZUŠ Konice.

Při vstupu co scholy probíhá přijímací řízení, kdy děti předvedou, zda umí zpívat. Pro tuto příležitost je vytvořena přijímací komise složená z vedoucí Blanky Hájkové, pana Karla Martínka a na začátku scholy byla součástí rozhodování i učitelka ZUŠ Konice Ludmila Kopečná Nedomanská. Každý člen získá při přijetí certifikát spravující o přijetí do Skřivánků.

Roku 2017 vydali své první CD a pokračují v nácviu pro další zaznamenání jejich činnosti. Každý člen má svůj zpěvník, kam si přidává písně. Zpěvník je velikosti A5 v kroužkové vazbě. Zatím je v něm uloženo na sto čtyři písní. Liturgii doprovází ordinárii, žalmy a mešními písněmi.¹⁶⁸

---

¹⁶⁸ Osobní rozhovor s paní Blankou Hájkovou. Ochoz, 3. ledna 2019.

10 Farnost Kladky¹⁶⁹

Leží čtrnáct kilometrů severně od města Konice. První písemná zmínka se datuje k roku 1320.¹⁷⁰ Tehdy Kladky nesly jméno Roma a byla lénem mohelnické provincie olomouckého biskupa. Podle legendy původní obyvatelé stavěli své domy podle vzoru Římanů na pahorcích. Dnešní název pochází z množného čísla zdvojnásobení slova kláda.

Nynější kostel zasvěcený svatému Cyrilu a Metoději stojí na místě malého, dřevěného kostela, který byl zasvěcen svatému Mikuláši. O původním kostele je první zmínka z roku 1581.¹⁷¹ Kvůli špatnému stavu došlo v roce 1718¹⁷² k opravě stávajícího kostela. Do roku 1784¹⁷³ patřily Kladky pod konickou duchovní správu. Následovalo spojení okolních obcí. Z tohoto důvodu došlo k nárůstu počtu věřících a kostel kapacitně nevyhovoval. Proto se v roce 1836 dojednalo rozšíření chrámu Páně. Plánovaná kapacita dosahovala na 2000 až 2300 lidí.¹⁷⁴ Nový, zděný kostel byl vysvěcený arcibiskupem Bedřichem Fürsternbergem 30. dubna 1871.¹⁷⁵ V této době probíhaly oslavy 1000 let příchodu slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje na Moravu. Proto nový kostel patří těmto světcům. Původnímu patronu svatému Mikuláši byla zasvěcena boční kaple.

Duchovním správcem se stal roku 2014 P. Mgr. Paweł Zaczyk, sídlící v nedalekých Bohuslavicích. Do kladeckého farního území patří obce Dětkovice, Ludmírov, Milkov, Ospělov, Ošíkov, Otročkov, Trpín a Vysoká.¹⁷⁶

10.1 Varhany¹⁷⁷ a varhaníci farnosti Kladky

Dne 9. prosince 1913 byl vytvořen návrh pro nové varhany. Ty byly darem rodáka Dr. Mlčocha. Starý nástroj byl prohlédnut a označen za nevyhovující pro tak velký chrám. Nové osmnácti rejstříkové varhany byly přivezeny dne 16. března 1914. Při dovezení i skládání pomáhalo kolem třiceti šesti mužů z okolí pod vedením firmy Jana Tučka z Kutné Hory. 5. dubna 1914 proběhla kolaudace ředitelem dómského kůru, panem Antonínem Petrowem. Den poté varhany posvětil P. František Šmída. V kronice nalezneme: „*Varhany*

---

¹⁶⁹ Příloha č. 32.

¹⁷⁰ *Obec Kladky: oficiální webové stránky obce.* [online] © 2019 [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <https://obeckladky.cz/obec/historie/>.

¹⁷¹ *Římskokatolická farnost Bohuslavice u Konice, Vilémov u Litovla, Kladky.* [online], [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <https://farnostbohuslaviceuk.webnode.cz/kladky/>.

¹⁷² Tamtéž.

¹⁷³ Tamtéž.

¹⁷⁴ Tamtéž.

¹⁷⁵ Tamtéž.

¹⁷⁶ *Římskokatolická farnost Konice.* [online], [cit.: 2019-04-05]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.

¹⁷⁷ Příloha č. 33.

*jsou skutečně stroj skvostný a dejž Pán Bůh, aby dlouho zněly ke cti a chvále Boží a k povznesení sluchu zbožnosti u všech farníků...*¹⁷⁸. Staré varhany byly věnovány farnosti Horní Štěpánov.¹⁷⁹

V průběhu první světové války v roce 1918 byly z varhan odebrány cínové píšťaly. Tím byly varhany poškozeny.¹⁸⁰ Chybí však zápis o zakoupení a instalaci píšťal nových.

Roku 1936 proběhla veliká oprava varhan pod odborným dohledem firmy Jana Tučka z Kutné Hory. Varhany stály v zadní části kůru a vlivem počasí shnily. Proto byly posunuty do přední části kůru, nástroj byl důkladně opraven a naladěn.¹⁸¹ Stejná firma provádí opravu též v roce 1951.¹⁸² Z důvodu špatného stavu varhan farníci přistoupili k laickému vyčištění varhan. Byli překvapeni vážností znečištění interiéru varhan.¹⁸³

Po osmnácti letech se varhany dočkaly další důkladné opravy. Té se ujal poctivý varhanář pan Rudolf Hanzlík z Albrechtic. K pomoci mu byl pan Ivoš Šindelář a paní Eva Klapková, oba z Prostějova.

Roku 1992 částečná oprava varhanářem Rudolfem Hanzlíkem pracujícím ve varhanické firmě v Krnově.¹⁸⁴

Aktuální oprava započala v květnu roku 2015 a trvá do současnosti. Varhany jsou opravovány po etapách a práce se daří. Jako první byly opraveny píšťaly, nyní je pozornost zaměřena na táhla a míšky. Do dnešních dnů se dochoval funkční šlapací systém. Pro rozezvučení varhan je potřeba dvou mužů. Varhany čítají cca 1 100 píšťal. Opravou je pověřen pan Petr Strakoš z Fričovic a Josef Hroch z Václavova u Zábřehu.

Varhany mají dvě klaviatury o čtyřech a půl oktávách. Zvláštností je cresscendový pedál. Tím se postupně zapínají či vypínají další rejstříky, podle navolení síly.

---

¹⁷⁸ Farní archiv Bohuslavice. *Pamětní kniha farnosti Kladky od roku 1902*, str. 14.

¹⁷⁹ Tamtéž, str. 13-14.

¹⁸⁰ Tamtéž, str. 19.

¹⁸¹ Tamtéž, str. 41.

¹⁸² Tamtéž, str. 49.

¹⁸³ Tamtéž, str. 55.

¹⁸⁴ Tamtéž, str. 69.

Dispozice varhan:¹⁸⁵

I. sekce:

Spojka suboktav	II. k I.
Spojka supp. okt.	II. k I.
Spojka pedalová	II. nam.
Spojka pedalova	I. man.
Spojka manual	

II. sekce:

Bourdon	16'
Konc. Flétna	8'
Kryt	9'
Principál	8'
Gamba	8'
Salicional	8'
Rourk. Flétna	4'
Oktáva	4'
Malá Mixtura	2 2/3'
Velká Mixtura	2 2/3'

III. sekce:

Houslovka	8'
Aeolina	8'
Vox celestis	8'
Příčná flétna	4'
Fugara	4'
Jemný kryt	8'

IV. sekce:

Violonbass	16'
Subbass	16'
Cello	8'

V kronice na straně 72 nalezneme zmínku o varhaníkovi panu Josefu Zaccpalovi. Narodil se 23. prosince 1890 v Kozově pod Bouzovem a zemřel 5. ledna 1973 po těžké nemoci. Již od mládí se věnoval muzice. Hrál na mnoho nástrojů, ale v širokém okolí byl známý hrou na křídlovku. V první světové válce mu byla amputována pravá noha. Ošetřovatelé si všimli hudebního nadání a ujali se něj. Naučili pana Zaccpala hudební teorii i hrát na varhany. Po návratu se roku 1917 stal farním varhaníkem v Kladekách. Založil také kostelní sbor zpěváků a hudebníků, které vyučoval. Mši doprovázeli při slavnostech. Rozproudil kulturní život v celé farnosti. Založil též kapelu a organizoval divadelní večery.¹⁸⁶

Další zmíněná varhanice je až roku 1984, kdy po opravě varhan do Kladek dojížděla paní Jitka Nedomanská z Jevíčka.¹⁸⁷

---

¹⁸⁵ Opis z hracího stolu varhan.

¹⁸⁶ Farní archiv Bohuslavice. *Pamětní kniha farnosti Kladek od roku 1902*, str. 72-75.

¹⁸⁷ Tamtéž, str. 65.

10. 1. 1 Jan Zbožínek¹⁸⁸

Narodil se roku 1990 ve Vyškově. Dětství prožil v Nevojcích, ve vesnici nedaleko Bučovic kde vystudoval základní školu. Když bylo panu Zbožínkovi šestnáct let, přestěhovala se celá rodina na Vysokou. Tato obec spadá do farnosti Kladky. Střední školu studoval na gymnáziu, bohužel bez složení maturitní zkoušky. Tu si pan varhaník chce dodělat v Holicích, obor elektrikář. Od vystudování do února roku 2019 pracoval ve firmě Dřevocentrum Prostějov. Novou práci vykonává v kamenolomu, kde začal pracovat s vrtací soupravou.

V šesti letech začal navštěvovat hodiny hry na klavír v základní umělecké škole v Bučovicích. Studium trvalo šest let. Již během studií zastupoval v Nevojcích paní varhanici v době její nepřítomnosti. Díky tomu se seznámil s liturgickou hudbou a hlavně s pravidly náplně hudebního doprovodu. V době kdy se rodina přistěhovala, začal navštěvovat farní kostel jako ministrant. V tu dobu hrála paní učitelka Nedomanská z Jevíčka. Paní varhanici každou neděli musel vozit. Proto při nástupu nového duchovního pastýře P. Pawla Zaczyka v roce 2014 požádala, zda by se nenašel varhaník z řad farníků. Na tuto výzvu se přihlásil pan Zbožínek. Tak započala obětavá služba nového varhaníka. Začátky byly těžké, neboť studoval hru na klavír a hra na varhany má svá specifika, proto ho lze považovat za samouka. Pomoc mu přišla v květnu 2015, kdy začala velká oprava varhan panem Petrem Strakošem a Josefem Hrochem. Varhanáři uvedli pana Zbožína do problematiky nástroje. Poukázali na složení i funkci jednotlivých částí. Díky tomu je schopen velkou část problémů odstranit osobně. V repertoáru nalezneme mešní písně, ordinária i žalmy. Při slavení Vánoc, Velikonoc, nebo poutě, vypomáhá při hře slečna Veronika Zbožínková. Ta se věnuje hře na klavír u profesora z brněnské konzervatoře. Mezi oblíbené písně pana Zbožína patří „Tichá noc“¹⁸⁹ a pokud lze, tak upřednostní jinou skladbu než „Ejhle oltář“, která se ovšem musí hrát vždy na pouť o svátku Cyrila a Metoděje.

10. 2 Schola farnosti Kladky¹⁹⁰

Novodobá schola ve farnosti byla spíše rodinná a začala působit kolem roku 2004. Vedení se ujala paní Mgr. Pavlína Dostálová. Scholu založila před svatbou s rodinou svého přítele, který měl mnoho sourozenců. Zpívalo se na Vánoce, Velikonoce a hodové mši svaté. Během tří zkoušek secvičili písně. Scházelo se kolem sedmnácti lidí. Zpěv doprovázely dvě

---

¹⁸⁸ Příloha č. 34.

¹⁸⁹ Osobní rozhovor s panem Janem Zbožínkem. Kladky, 21. února 2019.

¹⁹⁰ Příloha č. 35.

kytary, klávesy a paní Dostálová hrou na baskytaru. Zpívali vše kromě žalmů a ordinárií, které se předčítali. Takto to fungovalo do roku 2013. Základ rodiny, tedy i scholy odešel za rodinným životem a prací.

Mezi tím dorostly děti manželů Kuchaříkových. Synové se ujali služby u oltáře a dvě dcery s hudebním nadáním a dovedností hry na nástroj spolu s rodiči vstoupili na kůr kostela. Dcera Barbora se ujala klávesového doprovodu při zpěvu ordinárií a žalmů. Spolu s tím se snažili každou neděli obohatit mši svatou jednou písní s doprovodem na kytaru pana Kuchaříka. Barbora kromě klavíru ovládá i hru na příčnou flétnu. Druhá dcera Anna si osvojila hru na saxofon a altovou flétnu. Zpívali vícehlasé písně, s doprovodem sólových nástrojů. V rodinném kruhu cvičili v sobotu na chalupě. Během tří let se vystřídalo ve schole i několik věřících z farnosti. Reagovali tak na vybízení a letáčky rodiny Kuchaříkové o přijímání členů do scholy. Avšak málokdo vydržel déle než pár měsíců.

Další zlom nastal v roce 2017, kdy slečny Kuchaříkové odrostly a přestaly jezdit na chalupu do Kladek. Tím nastalo ohrožení zpěvu. V této situaci se našlo pár mladých místních farníků, kteří se přihlásili s přáním své účasti zpěvu na mši svaté. Tito dobrovolníci oslovili manžele Kuchaříkovi o pomoc při doprovodu. Od toho okamžiku se schola skládá ze tří dospělých členů z Kladek a okolí: manželé Kuchaříkovi, tři mladé dívky mezi patnáctým a dvacátým rokem života a dvě děti od starších zpěvaček. Hlasové rozmezí je bohužel omezeno na jediný a to altový hlas. Společenství doprovází každou neděli mši svatou, výjimečně se schází ke zpěvu při zádušní pobožnosti. Z důvodu nedostatku času probíhá vždy jedna zkouška půl hodiny přede mší svatou. Schola komunikuje prostřednictvím společného emailu, kde si v dostatečném předstihu řeknou, jakou píseň budou v danou neděli zpívat. Sdílí noty a nahrávku k naslouchání. Repertoár si doma připraví, noty si vytisknou a v neděli píseň secvičí. Aktuální podoba doprovodu se skládá z kytary pana Kuchaříka, kláves a rytmické nástroje. Ke schole se nedávno přidal nový kytarista. Bohoslužbu doprovází zpěvem ordinárií, a písní k obětnímu průvodu a přijímání. Žalmy zpívá pan varhaník Jan Zbožínek. V repertoáru se nachází písně ze zpěvníků Hasana, Koinonia, skladby ze setkání mládeže v Krakově, ve Žďáru nad Sázavanou a podobných. O velkých svátcích jako jsou Vánoce, Velikonoce a hody se ke schole přidávají další členové, věřící i nevěřící. Toto uskupení se schází vždy na dvě zkoušky, kde se cvičí přímo písně k danému svátku. Na výpomoc chodí místní zpěvačka, která se ujímá zpěvu sóla, přidává se i slečna Kuchaříková, která doprovází zpěv na klávesy a zpívá v písních další sopránový hlas.¹⁹¹

---

¹⁹¹ Osobní rozhovor s paní Markétou Kuchaříkovou. Olomouc, 11. února 2019.

11 Farnost Konice¹⁹²

Leží v severní části drahanské vrchoviny a je třicet pět kilometrů západně od města Olomouc. První písemná zmínka o tvrzi stojící na místě dnešního zámku se váže k 1. září 1200.¹⁹³ Stavba měla chránit obchodní stezky mířící z Moravy do Čech. Do historie Konice se zapsal rod Švábenic, který zdejší panství spravoval přes dvě stě dvacet let a to v rozmezí 1434 až 1655.¹⁹⁴

Nejstarší stojící kostel je na místním hřbitově. Jeho vznik se odhaduje někdy v první polovině 16. století. Jistý letopočet se nachází na zvonu ve věži 1560.¹⁹⁵ Kostelík byl zasvěcený svatému Janu Křtiteli. Nyní je odsvěcen a používán jako smuteční místnost. Významnou změnou byl rok 1699, kdy místní panství zakoupil klášter Hradisko u Olomouce.¹⁹⁶ Premonstrátský opat řádu Norbert Želecký z Počenic v letech 1702 až 1703 nechává přestavět nový konický kostel Narození Panny Marie sousedící s místem zpustlé tvrze, dává vystavět barokní zámek, který řád používal jako letní rezidenci. Dnes zámek slouží jako městské kulturní středisko, informační centrum, obřadní a koncertní síň a centrum pro rodinu. Významná událost v podobě primiční mše svaté otce a bratra dominikána pana Petra Hyacinta Ullmana proběhla roku 2016.

Místním farářem a zároveň děkanem je od 1. července 2003 P. Mgr. Milan Ryšánek.¹⁹⁷ Dojíždí do farnosti Jesenec a Skřípov. Pod faru v Konici spadá Březsko, Budětsko, Čunín, Klužínek, Křemenec, Nová Dědina, Ochoz, Runářov, Slavíkov, Štarnov a Zavadilka.¹⁹⁸

11.1 Varhany¹⁹⁹ a varhaníci farnosti Konice

Premonstráti z Hradiska u Olomouce nechali v Konici postavit první varhany v roce 1678. Stavitelem byl Jakub Rescharter, varhaní stavitel z Opavy. Tento nástroj však byl v roce 1880 odstraněn.²⁰⁰ Nových varhan se farníci dočkali od stavitele Karla Neussera z Nového

---

¹⁹² Příloha č. 36.

¹⁹³ *Konice: Oficiální web města.* [online] ©2015 [cit.: 2019-03-01]. Dostupné z: <http://konice.cz/historie/ds-1094/p1=2540>.

¹⁹⁴ Tamtéž.

¹⁹⁵ ROZEHNAL, Ivo. *Kostel sv. Jana Křtitele.* Hrady.cz: cestujte s přehledem. [online] © 2019 [cit.: 2019-03-01]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=9548>

¹⁹⁶ *Konice: Oficiální web města.* [online] ©2015 [cit.: 2019-03-01]. Dostupné z: <http://konice.cz/historie/ds-1094/p1=2540>

¹⁹⁷ Farní archiv Konice. *Pamětní kniha farnosti Konice od r. 1998*, str. 15.

¹⁹⁸ *Římskokatolická farnost Konice.* [online], [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.

¹⁹⁹ Příloha č. 37.

²⁰⁰ Farní archiv v Konici. *Pamětní kniha farnosti rok 1910–1997*, str. 51.

Jičína. Varhany měly dva manuály a třináct rejstříků. Vysvěcení se ujal děkan František Vodička dne 14. srpna 1881 před mší svatou.²⁰¹

V roce 1964 započalo s firmou v Krnově jednání o výstavbě nových varhan z důvodu napadení stávajícího nástroje červotočem. V roce 1966 byla podepsána smlouva na zhotovení nových varhan.²⁰² Postaveny byly v roce 1970 a v dílně v Krnově proběhla kolaudace profesorem Antonínem Schindlerem z Olomouce. Zjištěné závady museli řemeslníci opravit. Mezitím bylo provedeno několik nezbytných úprav na kůru konického chrámu. Staré varhany byly odstraněny, položila se nová podlaha a proběhly instalatérské práce. V měsíci dubnu téhož roku (1970) byly nové varhany dovezeny, montáž trvala tři dny. Slavnostní svěcení se uskutečnilo 10. května P. Otakarem Trtílkem, kanovník z Olomouce. Téhož dne přijel do Konice i kapitulní vikář profesor Josef Vrána, který se zúčastnil varhanního koncertu, na kterém byli tito účinkující: prof. A. Schindler, Ing. Otto Vaverka a zpěvák olomoucké opery Maxa.²⁰³ Nové varhany mají třicet jedna rejstříků oproti původním třinácti.

Pan Ing. Otta Vaverka navrhl dispozici nových varhan takto:

Soustava pneumatická, 31 rejstříků.

1. manuál	58 kláves	70 tónů	
2. manuál	58 kláves	70 tónů	žaluzie
pedál	30 kláves	30 tónů	

Nové varhany mají:

3050 píšťal, z čehož je 159 dřevěných,
280 zinkových,
991 ze slitiny se 70 % cínu,
1434 z cíno-olověné slitiny s 50 % cínu,
186 jazykových píšťal.

Po 42 letech služby varhan se začaly projevovat stále častější závady. Byla dohodnuta generální oprava, která započala v neděli 2. června 2002 při slavnosti svátku Božího Těla, kdy na měsíce utichl zvuk varhan. Druhého dne (3. června) zahájila firma VARFI spol. s r.o. RADIM 73, vedoucím byl pan Vítězslav Slavík. Několik částí bylo k opravě převezeno do sídla firmy. Bohoslužby byly doprovázeny na elektrické klávesy u kaple Nejsvětější Trojice.

---

²⁰¹ Farní archiv v Konici. *Pamětní kniha farnosti rok 1910–1997*, str. 58.

²⁰² Tamtéž, str. 235.

²⁰³ Tamtéž, str. 236–237.

Nově rekonstruované varhany byly upraveny z dosavadního pneumatického ovládání píštal na elektrické. Žehnáni opravených varhan proběhlo 7. září 2002, které vykonal biskup Mons. Josef Hrdlička, následovala bohoslužba s písní „Tisíckráté pozdravujem tebe“. Byl to předvečer svátku Narození Panny Marie, které je patrociniem konického chrámu. Po mši svaté se konal koncert varhaníků Mgr. Petra Koláře a prof. Aleny Veselé z Brna.²⁰⁴

Dispozice varhan:²⁰⁵

I. manuál:

1. Pommer polokrytý	16'
2. Principál	8'
3. Flétna prubicová	8'
4. Viola gamba	8'
5. Oktáva	4'
6. Flétna otevřená	4'
7. Superoktáva	2'
8. Kornet 3-5x	2 2/3'
9. Mixtura 6-7x	1 1/3'
10. Trompeta	8'
11. I	4'
12. II/I	16'
13 II/I	8'
14. II/I	4'

II. manuál:

15. Kvintadéna	8'
16. Kryt dřevěný	8'
17. Salicionál	8'
18. Piffaro chvějící 2x	8' + 4'
19. Principál zpěvný	4'
20. Flétna kopulová	4'
21. Nasard	2 2/3'
22. Flétna lesní	2'
23. Tercia	1 3/4'
24. Syrix	1'
25. Akuta 5x	1'
26. Šalmaj trubicová	8'
27. Kornet zpěvný	4'
28. II	16'
29. II	4'
30. Tremolo II	

Pedál:

31. Kontrabas	16'	38. Pozoun	16'
32. Subbas	16'	39. I/P	8'
33. Pommer	16'	40. II/P	8'
34. Oktávbas	8'	41. I/P	4'
35. Flétna portunál	8'	42. II/P	4'
36. Chorálbas	4'	43. Anulátor pedálu	
37. Cink 7x	4'		

²⁰⁴ Farní archiv v Konici. *Pamětní kniha farnosti rok 1910–1997*, str. 13.

²⁰⁵ Výpis z hracího stolu varhan farnosti Konice.

Ve farní kronice je první zmínka o varhaníkovi: „*Jak dalece lze sledovati, býval učitel konický varhaníkem a až doposud do smrti říd. učitele Jana Bartuňka*“²⁰⁶. Další záznam nesou zachovalá dvířka z „druhých“ konických varhan (z roku 1881). Lze se dočíst o panu Karlu Smékalovi, který byl v Konici varhaníkem mezi lety 1854 až 1881. Díky pamětníkovi panu Jaromírovi Faltýnkovi lze mezi další varhaníky zařadit pana učitele Frömla, o kterém bohužel není víc informací. Po první světové válce doprovázel bohoslužby s „přestávkou“ pan Jan Dacík, který ukončil svoji službu varhaníka v únoru 1963 kvůli vysokému věku. Již zmíněnou pauzu vyplnil pan Vladimír Janál, učitel v lidové škole umění. Post varhaníka předal zpět panu Dacíkovi kvůli nátlaku komunistického režimu. V roce 1963 zasedl za varhanní pult na 55 let pan Antonín Burget. Výpomoc našel u pana Františka Nováka mezi lety 1964 až 1972. Dalším varhaníkem se stal od roku 1970 pan Ing. Petr Ullman. Od roku 1992 vypomáhá Mgr. Ludmila Kopečná Nedomanská. V současnosti je nejmladší posilou za varhanami osmnáctiletý Martin Burget, vnuk pana Antonína Burgeta.²⁰⁷

11. 1. 1 Antonín Burget²⁰⁸

Narodil se v roce 1937 v Jednově u Suchdola. Pět let základní školy získal v rodné dědině, zbylé čtyři ročníky docházel do Brodku u Konice. V Olomouci se vyučil kovomodelářem, dříve tento obor nesl název kovonástrojař. První zaměstnání získal v Hradci Králové ve strojárnách Plotiště. Následovala dvouletá vojenská služba u pohraniční stráže v severních Čechách. Po návratu pracoval ve městě Litovel v podniku Tesla. V roce 1962 nastoupil do zaměstnání v družstvu Kovo v Konici, kde pracoval jako nástrojař až do důchodu. Po návratu z povinné vojenské služby si vzal za ženu Emílii Burgetovou, rozenou Kopečnou. Společný domov si zařídili v obci Runářov, kde vychovali své tři děti. Zemřel 18. března 2019.

Pan Burget měl o hudbu zájem již od raného mládí. Ve škole bylo hudební průpravy velice málo. Využil proto možnosti praktického cvičení na harmonium, které vlastnila rodina kamaráda Petra Burgeta. Postupem času a díky nazpaměť naposlouchaným skladbám a kancionálu se učil hrát bez pomoci. P. Josef Zoubek si všiml talentu pana Burgeta a půjčil mu své harmonium přímo domů. Při docházení do ZŠ ve Brodku u Konice poprvé zasedl za varhany v místním chrámu svatého Petra a Pavla. Začal nejprve doprovázet nedělní požehnání.

---

²⁰⁶ Konický farní archiv. *Pamětní kniha farnosti r. 1910–1997*, s. 111.

²⁰⁷ PROCHÁZKOVÁ, Eva. *Hudební praxe v kostele Narození Panny Marie v Konici se zaměřením na vývoj od roku 1950 do současnosti*. Bakalářská práce. Olomouc: Univerzita Palackého, Pedagogická fakulta, 2017, str. 21.

²⁰⁸ Příloha č. 38.

Když pan Burget bydlel s rodinou v Runářově, byl osloven konickým děkanem P. Františkem Škodou, který věděl o jeho hudebním nadání. Tou dobou byly ještě v konickém chrámu staré poškozené varhany. Oficiálně pan Burget začal se svou službou varhaníka 1. března 1963 po svém předchůdci panu Dacíkovi. Začátky pro něho jako samouka byly podle osobních vzpomínek těžké. Doprovod liturgických obřadů má svá daná pravidla, ve kterých je nutno se orientovat. Teorie notového zápisu, praktická hra na nástroj a v neposlední řadě údržba chodu nových varhan. Drobnější opravy zvládal sám a když byl větší problém, oslovil odborníky. Kvůli nedostatku varhaníků v okolí dojížděl pan Burget po okolních farnostech doprovázet bohoslužby, poutě, požehnání například hasičského praporu a velkou službou byly pohřby, na které dojížděl i se zpěvačkami. Malé hudební uskupení čtyř žen jezdící s panem Burgetem obohacovalo zádušní mše autorskou tvorbou tohoto varhaníka. Mnoho let vedl scholu, kterou učil žalmy, antifony a další liturgické písně. Poslední roky vedl i konický chrámový sbor. Na významné svátky jej zásobil písněmi, které s láskou a úctou k Pánu složil. Zúčastňoval se školení pro varhaníky, které vedl například i P. Josef Olejník nebo prof. Jiří Sehnal. V roce 1999 získal pan Antonín od otce arcibiskupa Jana Graubnera medaili za 36 let služby varhaníka. Dalšího ocenění se dočkal společně se svou ženou na jaře roku 2018 za dlouholetou práci pro farnost.

Mezi velké záliby pana Burgeta patřila kromě duchovní hudby, kterou i skládal, také dechová muzika, rád pracoval s železem i dřevem. Byl velice šikovný kutil, pěstitel ovoce a zeleniny. Třicet let choval včely, které mu vzal mor. Nejen pro rodinu byl silným „opěrným bodem“, který dokázal povzbudit a moudrým slovem poradit.

Pan Burget se zasloužil o velkou část údržby konických varhan. Znal velice dobře jejich princip, neboť byl již u projektu a jejich výstavby. Prováděl například kontrolu a výměnu oleje v kompresoru varhan. Vysávání a úklid prachu mezi pišťalami. Velkou slabinou hracího stroje byla vadná sada nainstalovaných pružin, mající za úkol vracet klapky klaviatury. Občas se zasekl nějaký elektromagnet a pišťala tak hrála neustále. To potom nastalo pracné hledání pomyslné „jehly v kopce sena“. Pan Burget se vždy snažil každou závadu pokud možno co nejdříve opravit. Konický královský nástroj vděčí za svůj aktuální stav preciznosti a strojařskému citu pana Burgeta. Čas se pochopitelně i tak začíná projevovat.

Do posledních sil pan Burget vykonával svoji celoživotní službu za varhanním pultem. Na konické varhany si naposledy zahrál 27. září 2018. V nemocnici měl možnost doprovodit

poslední bohoslužby svého života na elektronické klávesy. Bůh si pana Antonína povolal k sobě 18. března 2019 v 82 letech.²⁰⁹

11. 1. 2 Petr Ullman²¹⁰

Narodil se v roce 1957 v Konici. V tomto malém městě prožil celé své mládí a vystudoval základní školu. Kvůli politické nespolehlivosti nebyl přijat na střední školu. Proto se nejprve vyučil v oboru strojní zámečnick v Lutíně. Následovala SPŠ Strojní v Prostějově. Poté absolvoval Vysokou školu dopravy a spojů v Žilině. V roce 1984 nastoupil do pracovního poměru v Lokomotivním depu Olomouc, kde pracuje do současnosti. Se svou ženou v Konici vychoval čtyři děti, které všechny vedli k víře a lásce k hudbě.

Hudební školu začal navštěvovat ve druhé třídě ZŠ, kdy umělecká škola sídlila ve městském zámku. Hře na klavír se učil celých osm let u pana učitele Kafky, který dojížděl z Prostějova. Tento učitel pocházel z Jesence, kde byl pochován. Rodina Ullmanova byla chudá a z toho důvodu neměla doma klavír, na kterém mohl cvičit. Bydleli v podnájmu tehdy místního národního výboru na konickém zámku. Tam dostali možnost chodit cvičit na klavír do hudební školy vždy po vyučování. Při cvičení se mu věnoval otec, kterému velmi záleželo na precizaci hry. Prvotní nadšení samozřejmě vyprchalo, ale pan Ullman starší nepolevil. Takto to trvalo skoro pět let. Poté si nadání mladého ministranta všiml děkan P. František Škoda a oslovil jej, zda by nezkusil hrát v kostele na varhany. Rodině nabídl zapůjčení volného pianina. Tak došlo k nastěhování klavíru na zámek k Ullmanům. Krátce na to ve třinácti letech, tedy roku 1970, začal hrát na pobožnostech. Brzy se zaučil hře na varhany a tuto nezištnou a obětavou službu vykonává dodnes. Hraje, jak mu to práce, do které dojíždí, dovolí. Oba rodiče byli členy farního sboru, což ho vedlo i ke zpěvu. Od roku 2010 zpívá v obnoveném konickém chrámovém sboru. Je velkou oporou ve zpěvu basu. Vždy byl ochoten vypomoci při nácvičku či doprovodu tohoto sboru. Po odchodu pana Burgeta se svědomitě stará o sbor s paní Kopečnou Nedomanskou.²¹¹ Získal ocenění za dlouhodobou práci pro farnost a církev od arcibiskupa Mons. Jana Bosca Graubnera při slavnostní mši v olomoucké katedrále.

---

²⁰⁹ PROCHÁZKOVÁ, Eva. *Hudební praxe v kostele Narození Panny Marie v Konici se zaměřením na vývoj od roku 1950 do současnosti*. Bakalářská práce. Olomouc: Univerzita Palackého, Pedagogická fakulta, 2017, str. 24-27.

²¹⁰ Příloha č. 39.

²¹¹ PROCHÁZKOVÁ, Eva. *Hudební praxe v kostele Narození Panny Marie v Konici se zaměřením na vývoj od roku 1950 do současnosti*. Bakalářská práce. Olomouc: Univerzita Palackého, Pedagogická fakulta, 2017, str. 24-27.

11. 1. 3 Ludmila Kopečná Nedomanská²¹²

Narozena v roce 1977 v Konici v rodině Nedomanských. Základní vzdělání získala v Konici. Střední školu absolvovala na SOU strojírenském v Lutíně – podnikání v oborech obchodu a služeb. Poté byla přijata na Církevní konzervatoř ve městě Kroměříži, kde měla zaměření na hru na klavír a obligátně na varhany. Následovala studia na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, vybrala si obor zaměřený na učitelství hry na nástroje a zpěv na středních a uměleckých školách. První zaměstnání získala na Základní škole a gymnáziu v Konici, kde vyučovala hudební výchovu. K tomuto pracovnímu úvazku připojila ještě výuku na konické a prostějovské základní umělecké škole. Aktivně se zapojila do Kruhu přátel hudby v Konici. Od roku 1998 ve spolupráci s městským úřadem Konice zajišťuje produkci hudby na vítání dětí, životních jubileích, svatbách, aj. Žije v Konici, kde vychovala k víře i lásce syna Jakuba.

Ve čtyřech letech dostala o Vánocích první dětský klavír. Nástroj ji velmi zaujal. Ráda sledovala ruce paní učitelky, když hrála. Vypomáhat za varhanami začala od roku 1992. O čtyři roky později byla u zrodu scholy v konickém kostele, kterou pomáhala založit. V roce 2010 přišla s nápadem znovu obnovit chrámový sbor. Tento sbor již od zrodu doprovází při zkouškách na klávesy, při pobožnostech na varhany.²¹³

11. 1. 4 Martin Burget²¹⁴

Narodil se v roce 2000 jako druhý syn Jiřímu a Anně Burgetovým v Olomouci. Dětství prožil v Runářově a později ve Březsku, kam se jeho rodina v roce 2004 přestěhovala. Nyní má dva bratry a sestru, všichni mají hudební nadání. V sedmi letech nastoupil na základní školu v Konici, kde po páté třídě přestoupil na osmileté gymnázium. Zde studuje i v současné době.

Již v předškolním věku začal docházet na hodiny klavíru na Základní uměleckou školu v Konici k paní učitelce Ludmile Kopečné Nedomanské. Učila jej po celou dobu jeho třináctiletého studia. Jako samouk se naučil hře na kytaru, díky čemuž může hrát a vystupovat s konickou scholou. Kromě toho založil čtyřčlennou kapelu Oceány, kde hraje hlavně na kytaru, ale někdy usedne i za klavír.

---

²¹² Příloha č. 40.

²¹³ PROCHÁZKOVÁ, Eva. *Hudební praxe v kostele Narození Panny Marie v Konici se zaměřením na vývoj od roku 1950 do současnosti*. Bakalářská práce. Olomouc: Univerzita Palackého, Pedagogická fakulta, 2017, str. 23.

²¹⁴ Příloha č. 41.

Začátky doprovodu se váží k poutním pobožnostem v kapliče svatého Cyrila a Metoděje v Březsku. Tam nejprve doprovázel na klávesy jednou ročně. Později se pod vedením konických varhaníků postupně naučil hře na varhany. K tomuto nástroji jej přivedla celá řada okolností, z nichž největší roli hrálo hudební vzdělání v ZUŠ a příklad jeho dědy, varhaníka Antonína Burgeta. Dnes doprovází především bohoslužby ve všední dny a vzácně i v dny sváteční. Na Vánoce doprovodil hrou na varhany sbor jak při mši, tak na tradičním vánočním koncertě.

Tvorbou se nachází v začátcích, pro kapelu Oceány napsal pár písní světského charakteru a již dlouho se věnuje klavírní improvizaci.²¹⁵

11. 2 Sbor farnosti Konice²¹⁶

Historie sboru v Konici se datuje na přelom 19. až 20. století. Je úzce spjat s Cyrilskou jednotou, která zde byla založena. Souběžně se sborem dospělých vzniká i dětský. Ke spojení obou těles dochází na Vánoce. Odrostlí mladí zpěváci průběžně doplňovali hlavní sbor. P. Pitrun vedl zpěváky do roku 1945, odešel do emigrace z důvodu možného zatčení gestapem. Vedení se ujal při slavnostech pan JUDr. Mojmír Dostál. Někdy vypomohl tehdejší varhaník pan Vladimír Janál. Ke konci padesátých let převzal taktovku pan Jaromír Faltýnek st., člen sboru zpívající bas. Ve farní kronice je zápis z roku 1948 s tímto textem: „*V letošním roce byla organizačně vybrušována i Farní Cyrilská jednota, jejíž sbor velmi činně se uplatnil o hlavních svátcích v kostele a při náboženských slavnostech a rovněž vystupoval při jiných oslavách památných událostí pořádaných v městečku. Výkony sboru jsou slušné úrovně. Počet členů sboru je 36*“²¹⁷. Další zápis z roku 1949 nás informuje o pořádání sborového koncertu, jehož celý výtěžek putoval na opravu kostela. Po II. Vatikánském koncilu došlo k zásadním změnám. Pro sbor zásadní je překlad gregoriánského chorálu do češtiny a zapojení prostých věřících do zpěvů. Další dlouhá léta je sbor v kronice neuváděn. Dozvídáme se o něm až v roce 1981, kdy sbor zpíval na pohřbu P. F. Škody. V osobní kronice pana A. Burgeta se lze dozvědět, že k roku 1987 měl chrámový sbor 20 členů.

Z velkého množství pohřbů, na něž byl sbor pozván, stojí za zmínku tyto tři duchovních správců: dne 3. dubna 1983 zpíval sbor P. Janu Grulichovi z Jednova. Jeho přáním byla píseň „V náručí Boží“. Dále pak sbor putoval 16. ledna 1990 do Stínavy rozloučit

---

²¹⁵ Osobní rozhovor s panem Martinem Burgetem. Konice, 20. března 2019.

²¹⁶ Příloha č. 42.

²¹⁷ Farní archiv Konice. *Pamětní kniha farnosti Konice od roku 1910–1997*, str. 218.

se s P. Ferdinandem Funkem. S dlouholetým opatrovníkem kladecké farnosti P. Františkem Suchánkem se konický sbor, bohoslovci z Olomouce a věřící rozloučili 3. října 2003.²¹⁸

V roce 1995 pan A. Burget zapisuje do kroniky tato slova: „*Poslední setkání chrámového sboru v Konici. Po stálém volání po nových členech chrám. sboru bylo bezvýsledné. Staří již nemají sílu do nekonečna udržovat sbor přijatelné kvality. A tak, i když velice nerad, rozpouštím sbor, který se již nedá udržet. Po odchodu několika členů již nebylo, kdo by nastoupil na jejich místo. Snažím se udržet scholu s několika děvčaty. Budoucnost nevidím nijak slavně, protože zájem pro tuto službu, která byla kdysi vyznamenáním, není*“.²¹⁹

Dne 19. února 2010 proběhla na faře první schůzka obnoveného chrámového sboru. Vedení se ujala Mgr. Ludmila Kopečná Nedomanská. Postupem času se vedení přesunulo na pana Burgeta. Hned téhož roku se 19. června uskutečnila děkanátní pouť v Olomouci v katedrále svatého Václava. Sbor doprovázel slavnostní bohoslužbu a v jeho podání poprvé zaznělo *Velehradské ordinárium*. Při příležitosti farního zájezdu do Ostravy se spojil konický a jesenský sbor a doprovodil mši svatou. Varhanního doprovodu se ujal MUDr. Karel Martínek, vedoucí a varhaník jeseneckého kůru. Událost vysílala televize Noe.

Do minulého roku ještě fungovala skupina zpěvaček doprovázející pohřby v Konici a okolí pod vedením pana Antonína Burgeta. Repertoár tvořila výhradně jeho autorská tvorba. Jeho písně též zásobuje sbor k nejrůznějším příležitostem. V oblíbě zpěváci mají písně vánoční a velikonoční. Žalmy zpívají převážně z tvorby P. Josefa Olejníka, ale někdy nalezneme i autory Petra Ebena, či Bohumila Korejse. Hlavní český repertoár doplňuje latinský a staroslověnský jazyk. V současné době se nácviku ujal pan Ing. Petr Ullman a Mgr. Ludmila Kopečná Nedomanská. Sbor má tři hlasy, soprán tvoří šest zpěvaček, alt pět a vše doplňuje pěti mužů v basu. Věkové rozmezí je od šestnáctého roku života do sedmdesáti let.

Sbor se připravuje na Velikonoce, Vánoce, biřmování, pouť, slavnost patrocinia konického kostela a koncerty, noci kostelů, aj. Důležitým obdobím v křesťanském roce jsou kromě Velikonoc Vánoce. Pro sbor je to obzvláště náročné období. Během svátků Vánočních doprovází půlnoční mši svatou, slavnost Narození Páně, besídky a koncerty. Od roku svého znovuobnovení pravidelně působí na Vánočním koncertě pořádaným na svatého Štěpána Klubem přátel hudby Konice. V roce 2018 se konal koncert s tím

---

²¹⁸ PROCHÁZKOVÁ, Eva. *Hudební praxe v kostele Narození Panny Marie v Konici se zaměřením na vývoj od roku 1950 do současnosti*. Bakalářská práce. Olomouc: Univerzita Palackého, Pedagogická fakulta, 2017, str. 28-30.

²¹⁹ Osobní archiv rodiny Burgetové. *Rodinná kronika pana Antonína Burgeta od roku 1961*, str. 260.

rozdílem, že nevystupovali žáci a učitelé konické ZUŠ. Presentovala se tam tvorba scholy, sboru a pozvání přijala slečna Pavla Aschenbrennerová se svou autorskou tvorbou. Další koncert sboru proběhl v Brodku u Konice dne 16. prosince. Jako hosté vystoupili učitelé ZUŠ Konice.

11. 3 Schola farnosti Konice²²⁰

Roku 1995, v období zániku chrámového sboru v Konici z důvodu nedostatku zpěváků, založil pan Antonín Burget scholu. Pomoc našel u místního kněze P. Františka Ptáčka a paní Marie Koutné z Budětska.

Členky nově vzniklého tělesa byly mladé dívky v průměrném věku dvanácti let. Chlapci sloužili jako ministranti u oltáře. Pan Burget označil práci s děvčaty za „nelehkou“. Muselo být vynaloženo velké úsilí na udržení pozornosti při zkouškách a k potlačení trémy. Nějaký čas trvalo, než mohla schola zpívat žalmy, ordinária a jiné mešní skladby při liturgii. Zprvu byly mladé zpěvačky doprovázeny varhanami. Postupem času však za doprovodu kytar, na které hrál P. František Ptáček a paní Koutná, přišly na řadu svižné skladby ze zpěvníků Cantate a Hosany. Jak šel čas, tak se scholistky naučily hře na kytaru a doprovázely se samy. Kromě toho hrály na flétny, housle, akordeon, tamburínu, ozvučná dřívka, aj.

Kromě spolupráce na zkouškách a prezentace na kůru se členky v počtu asi patnácti děvčat začaly scházet o prázdninách, víkendech, výletech a společných pobytech na chatě. Tímto způsobem vznikala přátelská pouta.

Do organizování mladých děvčat se připojila konzervatoristka Ludmila Nedomanská (Kopečná Nedomanská), s vedením pomohla také Petra Urbanová a Dobromila Prosová. Společenství zpěvaček rádo obohacovalo svatby především blízkých kamarádek a spolu-zpěvaček. V roce 2001 proběhla svatba Petry Zoubkové (za svobodna Urbanové). Další nevěstou byla Magda Koutná (rozená Sedláková), v roce 2002 odcházela z konického chrámu nevěsta paní Dobromila Kenšová (Prosová). Odchodem paní Dobromily bylo nutno najít novou vedoucí. Tohoto úkolu se ujala Eva Klímová (Klváčková).

Projektem pod vedením Jany Hrubanové bylo spojit konickou a otaslavickou scholu za účelem secvičit „rockovou mši“. Premiéra proběhla v roce 2000 o adventu v Otaslavicích. V lednu následujícího roku se uskutečnila v konickém chrámu. Tato mše proběhla ještě třikrát. V roce 2003 schola secvičila „Truvéřskou mši“ od Petra Ebena. Představila ji kromě

---

²²⁰ Příloha č. 43.

Konice i v Čechách pod Kosířem. Dále se společenství zapojovalo do projektu Noc kostelů, účinkovala na vánočních besídkách a koncertech.

Další vedoucí byly Anna Znojilová (rození Klváčková), kterou po čase vystřídala její sestra Hana Vinklerová (rozená Klváčková). Jak šel čas, tak docházelo k odchodům dalších členek za rodinnými povinnostmi a ve většině případů i k odstěhování z Konice. Nejcitelněji to bylo znát mezi roky 2014 až 2015, kdy se členky začaly scházet pouze zřídka a k větším církevním událostem.²²¹

Po více než roční pauze došlo k obnovení konické scholy roku 2015 Evou Procházkovou. Pokus oslovit mládež vyšel a již čtvrtým rokem zpěváci a muzikanti opět obohacují liturgii zpěvy. Oproti původní schole se podařilo „přetáhnout“ i několik ministrantů. Zvětšil se tak počet doprovodných nástrojů a to o cajon, klávesy, basovou kytaru. Ze sólových nástrojů nalezneme housle, flétnu a trubku. Velkým pokrokem prošlo i shánění nových písní od velkého množství kvalitních křesťanských kapel. Kromě běžných žalmů a ordinárií zpívají písně ze známých zpěvníků, Taizé a capella, skladby ze setkání mládeže a mnoho dalších. K roku 2019 má schola kolem třináct členů a hrála již na několika svatbách, křtinách a významných svátcích.

Významná událost proběhla na jaře roku 2018, kdy se spojilo více schol k doprovodu děkanátního setkání. Schola byla otevřena pro všechny členy konického děkanátu. Zastoupení měly scholy z Suchdol- Jednov, Ptení, Stínavi, Jesence, Konice a Přemyslovic. Sešlo se přes dvacet jedna zpěváků a muzikantů. Doprovod byl tvořen klávesy, akustickou i elektrickou kytarou, basovou kytarou a cajonem. Pro zpestření zazněly housle. Zpívali se spíše rychlé a známé skladby, neboť schola doprovázela dopolední program setkání. Toto společenství se sešlo celkem třikrát na sezpívání v Konici. Setkání se uskutečnilo ve Ptení a vše proběhlo s úsměvem na tváři a s radostí v srdci ze společné práce.

---

²²¹ PROCHÁZKOVÁ, Eva. *Hudební praxe v kostele Narození Panny Marie v Konici se zaměřením na vývoj od roku 1950 do současnosti*. Bakalářská práce. Olomouc: Univerzita Palackého, Pedagogická fakulta, 2017, str. 30-32.

12 Farnost Laškov²²²

Leží devět kilometrů východně od Konice. První písemná zmínka pochází z roku 1350²²³ ze zemských desek pro olomoucký kraj. V obci stávala tvrz z roku 1492.²²⁴ Na jejím místě vybudovaly rody ze Švábenic a Kokorští z Kokor zámek ve slohu pozdní gotiky a renesance. V roce 1693²²⁵ přestavěl olomoucký Augustiánský klášter zámek do barokní čtyřkřídle letní rezidence. V letech 1882 až 1890 rod Kolářů upravil především fasády do pseudoklasicistického slohu.²²⁶ V roce 1918 se stal majetkem Rolnického akciového cukrovaru v Drahanovicích, který ze zámku udělal své skladiště. V letech 1953 až 1965²²⁷ došlo k renovaci. Zámek nyní slouží službám obecního úřadu, České pošty, Czech POINTu, mateřské školy a 1. stupně základní školy.

V Laškově stával kostel, nebo kaple, vysvěcený olomouckým biskupem knížetem Stanislavem II. Pavlovským někdy mezi lety 1579 až 1598.²²⁸ Chrám je zasvěcen Nanebevzetí Panny Marie. Přestavba a rozšíření proběhlo v letech 1612 až 1620,²²⁹ což připomíná pamětní deska, která byla původně nad vchodem do kostela. Při rekonstrukci v roce 1806²³⁰ byla tato deska přemístěna do interiéru kostela. K vidění je na vnější straně presbytáře. Mimo jiné se v tomto roce přistavěla nová sakristie, prodloužila se loď západním směrem a mimo jiné se vystavil hudební kůr.

Do farnosti spadají obce Kandia, Krakovec, Laškovský Dvorek a Pěččín.²³¹ Od roku 2018 má místní duchovní správu na starosti R.D. Mgr. Roman Vlk. Ten z Laškova spravuje i farnosti Čechy pod Kosířem a Přemyslovice.

---

²²² Příloha č. 44.

²²³ *Obec Laškov: oficiální web* [online], [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <http://www.laskov.cz/laskov/ms-2024/p1=2024>.

²²⁴ *Hrady.cz: cestujeme s přehledem* [online], © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=3045&PARAM=11&tid=6031&pos=450>.

²²⁵ Tamtéž.

²²⁶ Tamtéž.

²²⁷ Tamtéž.

²²⁸ *Obec Laškov: oficiální web* [online], [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <http://www.laskov.cz/laskov/ms-2024/p1=2024>.

²²⁹ *Hrady.cz: cestujeme s přehledem* [online], © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=10883&PARAM=11&tid=35933&pos=450>.

²³⁰ *Laškov, Přemyslovice, Čechy pod Kosířem* [online], © 2009 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <http://www.farnost-laskov.cz/info.aspx?page=historie-laskov>.

²³¹ *Římskokatolická farnost Konice*. [online], [cit.: 2019-04-05]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.

12. 1 Varhany²³² a varhaníci farnosti Laškov

První zmínka o varhanách se váže k roku 1775, kde je zmíněn dřevěný chór, na němž byly varhany o pěti mutacích. Tím jsou nejspíše myšleny rejstříky.²³³ Po návštěvě generální visitace roku 1840 kromě nařízení opravy kostela, byly zakoupeny varhany nové.²³⁴ V popisu nalezneme následující: „*Varhany tyto náležely: z violoncello-bas VII stop, oktavy II stop. z quinty III. stop, flaut maior VI. stop, flaut minor IV. stop, prim IV. stop, z flaut-bass VI. stop a z mixtury pleno forte.*“²³⁵

Zcela nové varhany byly zbudovány roku 1899. O nástroji z roku 1840 je napsáno, že nikdy dobře nehrály, avšak před zakoupením nových varhan umlkly nadobro. Zakázka byla zadána varhanáři Janu Tučkovi z Kutné Hory. Na přání arcibiskupského revizora varhan byly v principálu 8' a v salicionálu 8' spodní píšťaly zhotoveny místo dřeva z kovu.²³⁶

Popis varhan z roku 1899:

„Jsou postaveny v nové kuželové soustavě v románském slohu a intonace a ladění 8 mi rejstříků dle úředního nařízení, totiž 870 záchvěvů při a. váha jejich jest 1790 kg.

Dispozice rejstříků nových varhan jest:

Manual: 1. *Principal 8': spodních 7 píšťal z kovu, ostatních 47 píšťal z 12ti lotového cínu*

2. *Salicional 8': hluboká oktáva z kovu, ostatní píšťaly z 12 ti lot. Cínu*

3. *Kryt 8': 54 píšťal ze smrkového dřeva*

4. *Oktava 4': 54 píšťal z 12 ti lotového cínu*

5. *Gamba 8': hluboká oktáva z kovu, ostatní z cínu*

6. *Mixtura trojn. 162 píšťal z 12 ti lot. Cínu*

Pedál: 7. *Subbas 16': 27 píšťal ze dřeva*

8. *Violloncello 8': 27 píšťal otevřených z kovu*

Spojky: 9. *Pedal s manuaelem*

10. *Forte-piano*

11. *Plný stroj*

*Varhany tyto byly posvěceny od faráře Bedřicha Weinera dne 15. srpna 1899 o zdejší pouti odpoledne.*²³⁷

---

²³² Příloha č. 45.

²³³ Farní archiv Laškov. *Pamětní kniha farnosti Laškovské od roku 1899*, str. 17.

²³⁴ Tamtéž, str. 18.

²³⁵ Tamtéž, str. 46.

²³⁶ Tamtéž, str. 62.

²³⁷ Farní archiv Laškov. *Pamětní kniha farnosti Laškovské od roku 1899*, str. 62-63.

Roku 1976 byla do Laškovského kostela převezena barokní varhanní skříň. Ta dříve zdobila kostel svatého Floriána ve Svitavách. Skříň byla opravena, zrekonstruována a doplněna o další řezby. Kromě nové skříně byly varhany rozšířeny z osmi rejstříků na deset. Instalován byl i nový stroj od firmy Rieger z Krnova. Nápis na desce varhan: „*Opus 3461 Krnov, Rieger Kloss, Czechoslovakia*“²³⁸. Varhany se poprvé rozezněly na vánoce téhož roku.

Varhany jsou jedno manuálové s pedály. Ruční klaviatura mající čtyři a půl oktávy, nožní klaviatura obsahuje přes dvě oktávy.

Výčet aktuálních rejstříků chrámových varhan:²³⁹

Flétna bassová	8´
Subbas	16´
Mixtura 4x	1´
Oktáva	2´
Flétna trubicová	4´
Nasard	2´
Discant (c´)	8´
Kryt	8´
Salicionál	8´
Principál	4´

Do roku 2003 varhanní službu vykonával pan Rafael Mlčoch z Pěňčina. Podle pamětníků svou službu bral vždy zodpovědně a viděl v ní možnost velebit Boha. Službu předal mladému Janu Markovi z Laškova.²⁴⁰

12. 1. 1 Bratr M. Bruno Marek

Bratr Bruno, civilním jménem Jan Marek, se narodil v roce 1986 a žil se svou rodinou v Laškově. Po vystudování základní školy absolvoval Cyrilometodějské gymnázium v Prostějově a po maturitě vstoupil do kláštera trapistů v Novém Dvoře. První mnišské sliby složil roku 2008 a slavné sliby v roce 2011. Po vstupu do řádu přijal jméno Bruno. V klášteře

---

²³⁸ Opis z hracího stolu varhan v Laškově.

²³⁹ Výpis rejstříků z hracího stolu varhan v Laškově.

²⁴⁰ Farní archiv Laškov. *Pamětní kniha farnosti Laškovské od roku 1899.*

se věnoval studiu teologie a dálkově též studoval na institutu Pontifical Atheneum of St. Anselmi²⁴¹ v Římě a získal titul bakaláře teologie.

Na klavír začal hrát roku 1995 ve svých devíti letech. Později začal hrát i na varhany a to vše díky panu Jaroslavu Bílému, který v té době byl varhaníkem v nedalekých Přemyslovicích. Při studiu gymnázia v Prostějově soukromě navštěvoval paní Mgr. et PhDr. Ingrid Silnou, Ph.D. Ve farnosti začal působit jako varhaník v lednu roku 2002, svou činnost ukončil v září 2005. V klášteře trapistů v Novém Dvoře se dále věnuje studiu hry na varhany pod vedením pana MgA. Miroslava Pšeničky z Prahy, bývalého ředitele kůru plzeňské diecéze a současně ředitele kůru při kostele sv. Antonína v Praze. Kromě hry při liturgii v klášteře je pověřen funkcí chormistra, což obnáší nácvik zpěvu gregoriánského chorálu v tamější komunitě. Současně vede mnišskou scholu, případně vícehlasý sbor zpívající při velkých slavnostech, kdy liturgii obohacují zpěvy ze středověkých kancionálů. Zpívají barokní i vícehlasé moderní skladby.²⁴²

12. 1. 2 Kamil Štolpa

Mládí prožil v Přemyslovicích, kde také vypomáhal na kůru tamního kostela. Po dokončení základní docházky nastoupil na Střední odborné učiliště strojírenské v Prostějově.

Hru na varhany studoval v soukromých lekcích u Mgr. et PhDr. Ingrid Silné v Prostějově. Varhanickou službu převzal po Janu Markovi, podle jehož vzoru převzal i sbor. Po svatbě s Kateřinou Voglovou z Konice se přestěhoval i s ní do Kandie u Laškova.

12. 1. 3 Josef Snášel²⁴³

Narodil se v roce 1997 a celý život prožil se svou rodinou a starším bratrem v Laškově. Zde vystudoval i základní školu, kromě deváté třídy kterou absolvoval v nedaleké Konici. Po dokončení základní školní docházky nastoupil na Střední odborné učiliště strojírenské v Prostějově, obor elektrotechnika. Po maturitě nastoupil na VUT v Brně. Školu ukončil po druhém semestru. Práci přijal v nedalekém Pěnčíně.

Již ve školce začal hrát na flétnu. Později nastoupil do základní umělecké školy v Konici, kde se učil sedm let hrát na akordeon. Od osmé třídy navštěvuje chrámový sbor v Laškově. V prvním ročníku na střední škole začal hrát na varhany. Po dobu svého

---

²⁴¹Vzdělávací institut v Římě zřízený papežskou jurisdikcí. Mezinárodní benediktinská univerzita nabízející kurzy filozofie, teologie a liturgie, filozofie a mystiky, klášterní studia, jazyky, svátostná teologie a teologické dějiny.

²⁴²Dopis od Br. M. Bruno Marka, 13. února 2019.

²⁴³Příloha č. 46.

středoškolského studia využíval možnosti soukromého hudebního doučování u paní Mgr. et PhDr. Ingrid Silné, ke které chodil i Jan Marek a Kamil Štolpa. Pan Snášel je dodnes s paní Silnou v kontaktu a konzultuje problematiku hry na varhany. Pro pravidelné cvičení si pořídil domácí varhany.

Svou činnost varhaníka započal v únoru roku 2013. Nejprve hrál na pravidelných adoracích probíhajících jednou za měsíc. Po třech měsících postupně přešel na doprovod při mši ve všední dny. Nedělní mše svaté hrál z počátku pan Kamil Štolpa. Za necelého půl roku převzal varhanní doprovod nejen při nedělních bohoslužbách, ale i pohřby. Nyní je Josef Snášel hlavním varhaníkem. Po domluvě s Kamilem Štolpou je možnost výpomoci. Od roku 2015 pravidelně doprovází čtvrtěční mše svaté v Čechách pod Kosířem. Působí jako pomocný varhaník pana Antonína Grepla z Čech pod Kosířem. Pravidelně hraje ordinária, žalmy, mešní písně a mimo postní dobu Aleluja. V postní době Chvála tobě Kriste. Při pouti v kapli na Krakovci hraje mešní písně na elektrických varhánkách. Od osmé třídy do současnosti zpívá v chrámovém sboru, kde podbarvuje skladbu basem.²⁴⁴

Zpěvem varhaníka často doprovází Barbora Krpálková, rozená Štolpová a Hana Spáčilová.

12. 2 Schola farnosti Laškov²⁴⁵

Tento malý dětský sbor, nazývaný také „scholka“ byl založený kolem roku 2010 Barborou Krpálkovou, rozenou Štolpovou z Přemyslovic a Kateřinou Štolpovou, rozenou Voglovou z Konice. První impuls vzešel od Kamila Štolpy, který ve farnosti postrádal aktivitu věnovanou dětem. Nejdříve se vytvořilo společenství pro děti, ze kterého postupně vznikla schola. Od počátku bylo toto společenství děvčat ve věku od čtyř do dvanácti let vedeno k vzájemnému přátelství, vědomostem a výchově k víře, hudební teorii a praxi. Po třech letech práce odešla Kateřina Štolpová na mateřskou dovolenou. Scholu v současnosti vede Barbora Krpálková.

Zkoušky probíhají každý pátek čtyřicet pět minut před sloužením večerní mše svaté. Začíná se modlitbou, po níž následují dechová cvičení a rozezpívání, stručné opakování hudební teorie a také seznámení s novými základními hudební pojmy a souvislostmi. S touto problematikou často pomáhá Hana Spáčilová. Poté následuje nácvik písní, a to celou scholou nebo dělená zkouška, kdy nácvik s hudebními nástroji vede Ingrid Silná a pěveckou část

---

²⁴⁴ Osobní rozhovor s Josefem Snášelem. Laškov, 27. ledna 2019.

²⁴⁵ Příloha č. 47.

Barbora Krpálková. Současná schola má patnáct dětí od čtyř do patnácti let. Bývá zvykem, že starší dívky odchází do laškovského farního pěveckého sboru.

Schola zpívá jednohlasé písně s doprovodem instrumentálního ansámblu, který je variabilní. Základní obsazení tvoří tři zobcové flétny, dvoje housle, violoncello, na které hraje Ingrid Silná a varhany, na které hraje v současné době Josef Snášel. Z dalších nástrojů jsou ještě k dispozici trubka a klarinet.

Repertoár scholy tvoří zejména úpravy vánočních koled českých i zahraničních. Úpravy duchovních písní k dalším příležitostem liturgického roku z různých kancionálů např. Salve Regina (Brno 1992) nebo polského Droga do nieba (Opole 2001) a kompozice Ingrid Silné. Některé úpravy skladeb jsou koncipovány pro scholu a farní pěvecký sbor s doprovodem nástrojů. Dětem se takto nabízí kvalitní a hodnotný repertoár duchovní hudby.

Schola v laškovském kostele stojí vepředu u hlavního oltáře. Koordinaci s doprovodem na píšťalové varhany na kůru umožňuje poměrně malá prostora kostela. Vždy na konci školního roku se malé zpěvačky za odměnu sejdou a opékají si špekáčky. Několikrát si také zajely společně na výlet. Na začátku své činnosti byli vysláni jako hosté do Polska na mezinárodní soutěž. V budoucnu by chtěli navštívit „Senickou notu“²⁴⁶ a zpívat na mších svatých v Laškově na první pátky.²⁴⁷

12. 3 Pěvecký sbor farnosti Laškov²⁴⁸

Za působení varhaníka Jana Marka nyní bratra Bruna, byl vytvořen malý ženský sbor. Po jeho vstupu do kláštera v roce 2005 byla činnost sboru pozastavena. Asi po roční pauze se sboru ujal Kamil Štolpa, který v roce 2010 požádal o jeho vedení Ingrid Silnou. Tímto se dostalo sboru odborného vedení osobností zaměřenou hudebně prakticky, kompozičně i muzikologicky. V následujícím roce 2011 došlo k rozšíření tohoto ženského osmičlenného pěveckého ansámblu o mužské hlasy.

V současné době má sbor 19 členů, z čehož jsou čtyři muži a patnáct žen. Jeho hlasové složení je: první soprán, druhý soprán, alt a bas. Vede jej stále Ingrid Silná, která sbor doprovází na varhany a současně zpívá ve druhém sopránu. O organizační stránku sboru se stará Kamil Štolpa. Zkoušky probíhají jednou týdně v pátek večer kromě měsíce ledna, července, srpna a září, kdy se jejich frekvence snižuje cca na jednu zkoušku za měsíc.

---

²⁴⁶ Kapitola 18. 5 Senická nota.

²⁴⁷ Osobní rozhovor s Barborou Krpálkovou. Laškov, 28. ledna 2019.

²⁴⁸ Příloha č. 48.

Laškovský sbor má v repertoáru²⁴⁹ skladby gregoriánského chorálu, kompozice z období renesance, baroka, klasicismu i 20. století. Zpívá také úpravy vánočních koled (českých i zahraničních) a duchovních písní ze starých kancionálů 18. a 19. století. Protože sbor nemá obsazení běžného smíšeného sboru (soprán, alt, tenor a bas), je potřeba některé skladby vkusně upravovat pro tuto hlasovou sestavu. Repertoár sboru také obohacuje Ingrid Silná svou vlastní tvorbou. Kromě uvedeného hlasového obsazení s doprovodem varhan nebo kompozic a cappella, sbor provádí skladby pro tříhlasý nebo dvouhlasý ženský sbor, příp. v obsazení soprán, alt a bas.

V rámci liturgického roku zpívá sbor o všech třech vánočních svátcích, na svátek Svaté rodiny, Nový rok, svátek Tří Králů a ve svatém týdnu od Zeleného čtvrtka do Velikonočního pondělí denně. Zpěv sboru nemůže chybět na Svatodušní svátky, Boží Tělo a na svátek Nanebevzetí Panny Marie, kdy se v Laškově koná pouť. Příležitostně sbor účinkuje v laškovském kostele rovněž při křtech a pohřbech. Sbor také zajíždí pěvecky doprovázet tzv. fatimské mše svaté do kaple sv. Antonína na Krakovci. Poutě ke kapliče probíhají vždy od května do října, a to vždy třináctého dne v měsíci. Další příležitostí ke zpěvu je v Krakovci mše svatá v den svátku patrona kaple, svatého Antonína, 13. června.²⁵⁰

12. 3. 1 Mgr. et PhDr. Ingrid Silná, Ph.D

Pochází z Prostějova. Vystudovala Konzervatoř v Brně obor varhany (u prof. Vratislava Bělského) a kompozici (u JUDr. Jana Duchaně), ve které pokračovala dále na brněnské Janáčkově akademii múzických umění (u prof. PhDr. MgA. Mgr. Zdeňka Zouhara). V letech 2000–2005 byla posluchačkou doktorandského programu studia hudební vědy a hudební teorie na katedře muzikologie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Její diplomové práce nesou názvy *Francesco Carlo Müller (1729–1803) – Latinské pastorální mše* a *Jan Leopold Kunert (1784–1865)*. Zaměřuje se hlavně na výzkum hudebního života na Moravě. Je autorkou knih *Hudba ve farním kostele sv. Václava v Tovačově* (2009), *Chrámový pěvecký sbor Církve československé v Olomouci – Hodolanech* (2010), *Ezechiel Ambros* (2011), *František Perna - učitel a hudební skladatel* (2013), *Hudba v Olomouckých spolcích v letech 1918-1939* (2016) a řady studií v časopisech a sbornících (např. *Musicologica Olomucensia*, *Muzikologické fórum*, *Musikgeschichte in Mittel- und Osteuropa*, *Kulturní revue Olomouckého kraje*, *Olomoucký Archivní sborník*) Je také editorkou sborníků: *Hudba v Olomouci a na střední Moravě III* (2009), *Amatérské*

---

²⁴⁹ Příloha č. 49.

²⁵⁰ Osobní rozhovor s Mgr. et PhDr. Ingrid Silnou, Ph.D. Olomouc, 8. února 2019.

divadelnictví na Tovačovsku (2010) a spoluautorkou knihy *Klopotovice – odraz života obce v zrcadle času* (2013). Podílela se rovněž na knize *Hudba v Olomouci 1945-2013* a slovníku *Osobnosti Olomouckého kraje* (Olomouc 2016). Za publikace *Hudba ve farním kostele sv. Václava v Tovačově, Ezechiel Ambros a Hudba v Olomouckých spolicích v letech 1918-1939* obdržela čestná uznání rektora Univerzity Palackého v Olomouci. Vystupuje na muzikologických konferencích a koná přednášky o hudbě pro různé instituce, např. pro Akademii třetího věku, Vlastivědnou společnost muzejní v Olomouci, Českou křesťanskou akademii a další.

V letech 2016–2017 připravovala pro Český rozhlas Vltava cyklus pořadů *Liturgický rok v německé protestantské hudbě 16. - 17. století*.

Jako varhanice spolupracuje a vystupuje od roku 2004 na koncertech s žesťovým souborem The Flash Brass orientovaným na barokní hudbu.

V současné době působí na Konzervatoři Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži a na Konzervatoři Evangelické akademie v Olomouci jako pedagog hudebně-teoretických předmětů a dějin hudby. Dále externě vyučuje na katedře muzikologie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, kde byla v letech 2006–2016 odbornou asistentkou.²⁵¹

---

²⁵¹ Osobní rozhovor s paní Mgr. et PhDr. Ingrid Silnou, Ph.D. Olomouc, 8. února 2019.

13 Farnost Luká²⁵²

Obec vzdálená deset kilometrů severovýchodně od Konice při cestě do Litovle. První písemné doklady o Luké pochází z moravských zemských desek z roku 1349.²⁵³ Majitelem je uváděn vladyka Artleb ze Stařehovic. Výrazným majitelem se stal v roce 1768 Emanuel Tellez Menezes a Castro, vévoda ze Sylva-Taroucca.²⁵⁴ Emanuel pracoval pro císaře Karla VI. i císařovnu Marii Terezii jako poradní ministr.

První kostel je zmiňovaný v roce 1360.²⁵⁵ Na jeho základech byl vybudován současný chrám Páně v roce 1734 zasvěcený svatému Janu Křtiteli.²⁵⁶ Věž byla přistavena roku 1792.²⁵⁷ Nad kostelem v Luké se nachází řeholní dům Sester karmelitek svaté Terezie z Florencie.

Duchovní správu od roku 2018 zajišťuje řád Německých rytířů, přesněji P. Mgr. Radomír Metoděj Hofman, OT. Pod farnost patří též obce Javoříčko, Veselíčko, Ješov a Vojtěchov.²⁵⁸

13. 1 Varhany²⁵⁹ a varhaníci farnosti Luká

Díky popisu varhan na straně 7 farní kroniky víme, že varhany měly v roce 1900 jeden manuál s 3/2 oktávou a devíti rejstříky.²⁶⁰ Tyto varhany byly v květnu roku 1918 opraveny. S tím bylo spojeno i naladění nástroje.

Roku 1927 bylo farností odhlasováno zakoupení nových varhan od firmy Josefa Melzera z Kutné Hory. U rozhodnutí o vnější úpravu varhan měla velké slovo komise památkového úřadu. Ta se rozhodla vypracovat plán nových varhan podle sebe. Varhany měly stát do Vánoc téhož roku.²⁶¹ Ve výčtu oprav roku 1973 jsou zmíněny varhany.²⁶²

V červenci 1993 se dočkal chrám renovace varhan. Této služby se ujal pan MUDr. Karel Martínek z Ješova s rodinou. Zejména jeho syn Karel se této příležitosti ujal

---

²⁵² Příloha č. 50.

²⁵³ Luká. [online], [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <http://obec-luka.cz/luka/>.

²⁵⁴ Tamtéž.

²⁵⁵ *Hrady.cz: cestujte s přehledem.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-01]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=11348&PARAM=11&tid=39242&pos=450>.

²⁵⁶ Tamtéž.

²⁵⁷ Tamtéž.

²⁵⁸ *Římskokatolická farnost Konice.* [online], [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.

²⁵⁹ Příloha č. 51.

²⁶⁰ Farní archiv Luká. *Pamětní kniha farnosti Luká od roku 1897*, str. 7.

²⁶¹ Tamtéž, str. 44.

²⁶² Tamtéž, str. 95.

s vervou. Věnoval této činnosti celé tři týdny prázdnin. Královský nástroj se pod jeho rukama rozezněl poslední červencovou neděli.²⁶³

Po příchodu nového faráře roku 2011 P. Mgr. Norberta Jana Maria Hnátky, OT.²⁶⁴ započala dvou etapová generální oprava celého kostela. V první etapě proběhla rekonstrukce celého interiéru kostela. S tím bylo spojeno vystavění nové podlahy kůru, společně s rekonstrukcí varhan. Součástí bylo i přesunutí hracího stolu. Všeho se ujala varhanářská firma pana Petra Strakoše z Fryčovic. Tuto první etapu završilo slavnostní svěcení 10. srpna 2013 olomouckým arcibiskupem Mons. Janem Bosco Graubnerem.²⁶⁵

Jedno manuálové varhany o 54 tónech s pedálem o 27 tónech.

Dispozice varhan:²⁶⁶

Principál	8´
Bamba	8´
Salicionál	8´
Kryt	8´
Octava	4´
Mixtura	2 2/3´
Subbas	16´
Pedál. Spojka	
Octávová spojka	
Pleno	

13. 1. 1 Iveta Pluháčková²⁶⁷

Narodila se roku 1993 v Olomouci. Celé své dětství prožila v obci Luká v rodině Růžičků. Po vystudování základní školy nastoupila na církevní konzervatoř v Opavě. Studovala obor klavír, ale ve třetím ročníku měla absolutorium hry na varhany, obor varhany a sbor. Dalším popisem u oboru bylo: liturgická praxe hymnologie, expert na gregoriánský chorál. Obligátně studovala hru na varhany a zpěv. V devatenácti letech nastoupila na ZUŠ v Konici, kde učí klavír a vede korepetici do dnešních dnů. Po úspěšném absolvování konzervatoře se přihlásila na muzikologii na Univerzitě Palackého v Olomouci, avšak před

---

²⁶³ Farní archiv Luká. *Pamětní kniha farnosti Luká od roku 1897*, str. 107.

²⁶⁴ Člen řádu Německých rytířů.

²⁶⁵ Farní archiv farnosti Luká. HNÁTEK, Norbert. *Pamětní listina sepsaná u příležitosti dokončení generální rekonstrukce farního kostela Narození svatého Jana Křtitele v Luké*. Luká, 2018.

²⁶⁶ Výpis z hracího stolu varhan v Laškově.

²⁶⁷ Příloha č. 52.

ukončením bakalářského studia školu opustila. Roku 2006 se provdala za pana Pluháčka a nyní spolu mají dceru Amálku.

V deseti letech začala hrát na klavír a kytaru na základní škole umění v Litovli. Před tím již tančila v tanečním kroužku v Mohelnici. Poprvé k varhanám zasedla ve dvanácti letech, tedy roku 2005. Začala hned naplno hrát. Spolu s touto službou převzala i vedení dětského hudebního kroužku Notička, který ji inspiroval k hudbě a hlavně k hraní na královský nástroj. Kroužek založila rodina Damborských. Pravidelně chodilo deset dětí. Toto společenství vedla jako dětskou scholu. Uskupení již nefunguje. Ze všech členů ve farnosti zbyla pouze paní Iveta Pluháčková a slečna Monika Laštůvková, která vypomáhá se zpěvem žalmů a ordinárii dodnes.

Při studiu konzervatoře začala jezdit po okolí a rozeznávat varhany k příležitostem koncertů. Při mši hraje převážně žalmy, ordinária a mešní písně. Oblíbené má mariánské písně, neboť jsou melodické a dobře se na ně preluduje. Ráda ovšem ožíví bohoslužbu písní ze zpěvníku Hosana. Mimo to má ráda skladby od Spirituálu Kvintet, písně z autorské tvorby známé dvojice Svěrák-Uhlíř a další. Paní Pluháčková ovládá hru na klavír, varhany, kytaru a flétnu. Aktivně se zajímá o kulturní život ve farnosti i děkanátu.²⁶⁸

13. 1. 2 Monika Laštůvková

Narodila se v 90. letech 20. století. Do roku 1997 žila s rodinou v Bohuslavicích, poté se přestěhovali do Vojtěchova. Střední školu navštěvovala v městě Olomouc. Plynule nastoupila roku 2009 na Církevní konzervatoř v Opavě, obor sólový zpěv. Po absolvování této školy získala titul Dis. Od roku 2014, tedy po ukončení studia, začala pracovat na Základní umělecké škole v Litovli, pozice učitelka. Žákům se věnuje při hře na klavír, zobcovou flétnu, dále učí zpěv a hudební nauku. V současnosti je v posledním ročníku studia hry na zobcovou flétnu opět na Církevní konzervatoři Německých rytířů v Opavě.

S hudbou se setkávala od raného dětství. V rodině často zpívali. Myslí si, že zdělila svůj talent po obou dědečcích, kteří hezky zpívali. Zdělila minimálně lásku k hudbě. V jedenácti letech začala docházet do kroužku hry na flétnu. Poté přešla na ZUŠ v Litovli ke studiu zobcové flény. Po třech letech přibýly hodiny zpěvu, kam docházela pět let. K tomu se přidal rok hry na klavír, který byl součástí přijímací zkoušky na konzervatoř. Jako vedlejší obory při studování zpěvu na konzervatoři studovala též hru na klavír v rámci oboru církevní

---

²⁶⁸ Osobní rozhovor s paní Ivetou Pluháčkovou. Konice, 14. února 2019.

hudba. Součástí bylo studium hry na varhany a hudba při liturgii. Slečna Laštůvková ovládá hru na zobcovou flétnu: sopránovou, altovou, tenorovou a basovou. Dále klavír a varhany.

V patnácti letech začala zpívat žalmy při mších a hrála na flétnu při různých příležitostech. Na varhany hraje od roku 2009. Doprovází liturgii mešními písněmi o všedním dnu. Mši obohacuje zpěvem žalmů a to i v neděle, které výjimečně doprovází. Jednou z pravidelných bohoslužeb je hodovní mše svatá na Vojtěchově. Hraje menší písně, žalmy, ordinária, ale nebrání se ani moderním skladbám. Při studiu na konzervatoři se seznámila se širokým repertoárem pro varhany, přičemž mnoho skladeb je vhodné i k liturgii.²⁶⁹

13. 2 Schola farnosti Luká

Byla založena jako hudební kroužek Notička manželi Damborskými. Ti se ovšem roku 2005 odstěhovali do Prahy a předali vedení tehdy dvanáctileté Ivetě Růžičkové, nyní Pluháčkové. Pravidelně chodilo deset dětí ve věku osmi let. Spolu s nimi chodili do společenství o něco starší, mezi které patřila i Monika Laštůvková z Vojtěchova. Společně nachystali a odzpívali tři vánoční koncerty, kde se zaměřili na zpívaný Betlém. Bohužel v průběhu času všichni odrostli a odešli za studiem. Toto společenství fungovalo do roku 2009. V současnosti uskupení nefunguje, neboť ve farnosti není dostatek dětí. Avšak stále se čeká na příležitost k obnovení scholy. Ve farnosti zůstala z původního obsazení pouze paní Iveta Pluháčková a slečna Monika Laštůvková. Spolu doprovází hrou i zpěvem bohoslužby. Zpívají žalmy, ordinária, mešní písně, ale také vícehlasé písně například ze zpěvníku Hosana.²⁷⁰

---

²⁶⁹ Osobní rozhovor se slečnou Monikou Laštůvkovou. Luká, 7. března 2019.

²⁷⁰ Osobní rozhovor s paní Ivetou Pluháčkovou. Konice, 14. února 2019.

14 Farnost Měrotín²⁷¹

Obec se nachází sedmnáct kilometrů severovýchodně od Konice a osm kilometrů západně od města Litovel. První zmínka se váže k roku 1365.²⁷² Na místě původního gotického kostela z roku 1494 byl v letech 1618 až 1619 vystavěn nový pozdně renesanční kostel zasvěcený svatému Martinovi.²⁷³ Pro protestanty jej nechal vybudovat Bernard starší ze Zástřizl. Musel být opraven po vyhoření v letech 1788 a 1794.²⁷⁴ K rozšíření došlo v roce 1937.²⁷⁵

K měrotínské farnosti přináležejí obce Hradečná, Kovářov, Mladeč, Savín a Slavětín.²⁷⁶ Duchovní správu zde zastupuje Německý řád, který zastupuje P. Mgr. Radomír Metoděj Hofman, OT.

14. 1 Varhany a varhaníci farnosti Měrotín

Na začátku mezi výčtem farního majetku nalezneme zmínku o varhanách v inventáři. Ty pocházely z roku 1806. Na kůře sloužily varhany nové vyrobeny roku 1844. Bylo na nich napsáno: „*cin zum Theil stafirtes Positiv min 6 Mutationen*“²⁷⁷. Postavil je varhanář pan Klaudian Kaps z Andělské Hory.²⁷⁸

Roku 1837 z farních úspor a příspěvků farníků byly pořízeny nové varhany. To je vše, co se dochovalo na stránkách kroniky. Další zmínku nalezneme až roku 1908. Opět nové varhany postaveny firmou Antonína Mölzra z Kutné hory. Hotové dílo prozkoumal 13. prosince téhož roku mistr Josef Nešvera, kapelník při metropolitním chrámu Páně v Olomouci. Varhany schválil a uznal za dobrou práci. Posvěcení nástroje se ujal důstojný pán Jan Dokoupil.²⁷⁹

Varhany mají dva manuály o rozsahu čtyř oktáv. Nástroj je umístěn v kostele i přesto, že jsou varhany nefunkční. Pišťalová část varhan je rozebraná. Klaviatura je značně poškozena červotočem. Uvažovalo se o opravě varhan, ale jsou ve velmi špatném stavu.²⁸⁰

---

²⁷¹ Příloha č. 53.

²⁷² *Hrady.cz: cestujte s přehledem.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=11349>.

²⁷³ *Hrady.cz: cestujte s přehledem.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=11349&PARAM=11&tid=39249&pos=800>.

²⁷⁴ Tamtéž.

²⁷⁵ Tamtéž.

²⁷⁶ *Římskokatolická farnost Konice.* [online], [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.

²⁷⁷ Farní archiv Měrotín. Pamětní kniha farnosti Měrotín, str. 10.

²⁷⁸ Tamtéž.

²⁷⁹ Tamtéž.

²⁸⁰ Osobní rozhovor s paní Pavlínou Papajkovou. Měrotín, 16. března 2019.

Dispozice starých varhan:²⁸¹

Čtyři rejstříky jsou nečitelné

Pleno Spojka Man. I-II

Principal

Gamba

Kryt

Octáva

Mixtura

Fléte

Harmona

Již v devadesátých letech 20. století varhany přestaly sloužit. Největší vliv na ně měla vlhkost vzduchu. Způsobovalo to pískání píšťal. Z tohoto důvodu se začalo uvažovat o koupi nových varhan. Tehdy se P. František Čevela po spolupráci s architektem Černouškem z Olomouce rozhodl o koupi nových elektrických varhan. Roku 1994 se zakoupil nástroj VISCOUNT Digital Sampling. Tyto varhany byly umístěny před původní a akusticky jsou plně dostačující. Jsou též dvou manuálové o rozsahu pěti oktáv s pedálem.²⁸²

Dispozice nových elektronických varhan:²⁸³

<u>Pedál:</u>		<u>Manuál I:</u>		<u>Manuál II:</u>	
Contra-bass	16´	Bourdon	16´	Bourdon	8´
Subbass	16´	Prinzipal	8´	Salizional	8´
Prinzipal	8´	Travers Flöte	8´	Vox Colestis	8´
Gedackt	8´	Oktave	4´	Oktave	4´
Oktave	4´	Flöte Dolce	4´	Flöte Dolce	4´
Fléte	2´	Super Oktave	2´	Quinte	2/3´
Mixture	4fach	Super Quinte	1 1/3´	Super Oktave	2´
Trompete-bass	16´	Mixture	4fach	Wald-flöte	2´
Trompete	8´	Trompete	8´	Terts	3/5´
Klarine	4´	Chimes		Zimbel	3fach
				Oboe	8´
				Tremulant	

²⁸¹ Výpis dispozic z hracího stolu starých varhan farnosti Měrotín.

²⁸² Osobní rozhovor s paní Pavlínou Papajkovou. Měrotín, 16. března 2019.

²⁸³ Výpis dispozic z hracího stolu nových varhan.

Pomocná zařízení:

Transposer – transpozice od ges po h

Zesílení Manuálu I

Padal Volume

General Volume

Pipe noise kontrol

Tremulant

14. 1. 1 Věra Vyhnánková

Narodila se v rodině Gottwaldů. Již v dětství se učila u pana nadučitele Vladimíra Juráše hře na harmonium a poté na housle. V devíti letech se přidala k měrotínskému sboru, který vedl právě pan Juráš a doprovázela zpěv hrou na housle. V dospělosti převzala sbor v Měrotíně i hru na varhany. Byla nástupkyní pana nadučitele Vladimíra Juráše.

Doprovázela mše svaté každý den. O neděli doprovázela ranní i velkou mši svatou. Obohacovala pohřby a další významné příležitosti. Vyučila ve hře na varhany i svou nástupkyni paní Pavlu Papajkou, kterou oslovila ve věku dvanácti let života. Od té doby se jí věnovala a paní Papajková si poprvé zahrála roku 1994. O dva roky později její studentka začala hrát i o nedělní bohoslužbě a od té doby se ve službě střídaly.

V roce 2000 převzala paní Vyhnánková děkovné vyznamenání od P. Čevely, které zaslal olomoucký arcibiskup Mons. Jan Bosco Graubner. Získala jej zaslouženě za padesátiletou službu farní varhanice.

Od roku 2003 předala vedení sboru své žačce paní Papajkové. Nyní má paní varhanice přes 80 let.²⁸⁴

14. 1. 2 Pavlína Papajková²⁸⁵

Narozena dne 8. května 1982 v Olomouci. Celé své dětství a mládí prožila v Hradečné, vesnici patřící do farnosti Měrotín. Po svatbě se přestěhovala přímo do Měrotína. V letech 1988 až 1997 navštěvovala základní školu v Bílé Lhotě. Po té nastoupila na Gymnázium Jana Opletala v Litovli, kde roku 2001 studium gymnázia zakončila maturitní zkouškou. Následovně byla přijata na Pedagogickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci. Navštěvovala obor učitelství pro druhý stupeň ZŠ v kombinaci český jazyk a občanská

---

²⁸⁴ Rozhovor paní Pavlíny Papajkové s paní Věrou Vyhnánkovou, Měrotín, 30. března 2019.

²⁸⁵ Příloha č. 54.

výchova. Složila pouze státní zkoušky z pedagogiky a psychologie, proto nemá plně ukončené vysokoškolské vzdělání. Dva roky pracovala jako učitelka na ZŠ Luká. Nyní je na rodičovské dovolené se třetím dítětem.

Odmalička byla i se svou starší sestrou vychovávána a vedená k víře. Pravidelně navštěvovala hodiny náboženství farnosti Bílá Lhota, kde absolvovala základní školu. Ve farním kostele v Měrotíně navštěvovala mši svatou a postupně zde přijala všechny svátosti. Tím je myšlen křest, svátost smíření, svátost oltářní, biřmování potom na dómě v Olomouci, svátost manželství.

Ve třetí třídě, tedy v osmi letech věku, začala navštěvovat hodiny klavíru na ZUŠ Litovel. Splnila sedmiletý cyklus hry na nástroj. Mimo to se jako samouk naučila hře na flétnu a doprovodné hře na kytaru a harmoniku. Žádný člen rodiny paní Papajkové nehrál na hudební nástroj. Jako rodina se však setkávali k lidovému zpěvu.

Paní varhanice Vyhnánková oslovila paní Papajkovou ve věku dvanácti let, zda by se nechtěla naučit hry na varhany. Této příležitosti bylo využito a tím se začala učit nástupkyně do této služby. Nejprve získala od paní varhanice jednoduchý zápis mariánských písní obsažených tehdy ještě v „Boží cestě“. Zasněvena byla též do funkce varhan, do rejstříků a jejich užití. Poprvé hrála v květnu 1994 na májové pobožnosti. Přibližně o dva roky později začala hrát na velké nedělní mši. S paní Vyhnánkovou se střídaly během největších svátků. O pohřbech a jiných významných příležitostech hrála vždy paní Vyhnánková.

Paní Papajková vzpomíná: *„Stále mi byla k dispozici a k ‚ruce‘. Hrála jsem jednoduchý doprovod, bez ordinária.“*²⁸⁶ Se zavedením nového kancionálu začala hrát také ordinária a žalmy. Během dalších dvou let zcela převzala službu farní varhanice. V tu dobu též soukromě navštěvovala hodiny hry u varhaníka pana Karla Martínka v Olomouci. U něj se naučila hrát na pedály, tak zdokonalila varhanní hru a využila plně možnosti královského nástroje. Doučení obsahovalo i vysvětlení plného využití rejstříků, dynamiky a možnosti improvizace.

Roku 2003 k varhanické službě převzala vedení měrotínského sboru. Mnoho praktických rad, jako rozezpívání, katalogizace not a mnoho dalšího získala od hudebnice Hany Kaštanové, nynější ředitelky ZUŠ Litovel a vedoucí vlastního pěveckého sboru. Několik let odebírala časopis Varhaník, kde čerpala návody, rady a také notové zápisy. Vše jak pro hru na varhany, tak pro sborové zpívání.

---

²⁸⁶ Osobní rozhovor s paní Pavlínou Papajkovou. Měrotín, 16. března 2019.

V současné době doprovází při bohoslužbách v Měrotíně. Hraje oblíbená ordinária P. Josefa Olejníka a Karla Břízy. Žalmy, velikonoční zpěvy a další předepsané skladby taktéž patřící k tvorbě P. Josefa Olejníka. Kromě domácí farnosti hrála několik let v Bílé Lhotě, kde trvale chybí varhaník z vlastních řad. Službu musela opustit po narození dětí. Nyní se službě s radostí věnuje dál.²⁸⁷

14. 2 Sbor farnosti Měrotín

Sbor nejspíše založil nadučitel Vladimír Juráš, zastávající též službu varhaníka. Vedl sbor mnoho let, napsal několik vlastních zpívaných mší a zanechal velkou stopu v měrotínské farnosti. Je třeba si uvědomit, že tehdy kostel a škola stávaly jako budovy vedle sebe. Provázanost byla zřejmá, neboť se děti již od útlého věku učili na něco hrát a zpívat.

Sbor pod vedením pana Juráše byl zastoupený několika mužskými i ženskými hlasy. Pro velké množství a různosti nástrojů byl zpěv doprovázen i orchestrem. Hrály varhany, trubka, první a druhé housle zastoupení pana Juráše, paní Vyhnánkové, tehdy Gottwaldové. Hrála také její sestra Vlasta a pan Procházka. Pan Procházka byl kapelník z Hradečné, který měl svoji kapelu, s níž hrával na pohřbech. Z mužských hlasů byl zastoupen bas i tenor. Jmenovitě: Eduard Měrotský, František Gottwald, Vitoul, dr. Jaroslav Juráš. Z ženských hlasů tradiční soprán a alt: Emilie Satorová, Ludmila Gottwaldová a mnoho dalších. Celkově měl sbor okolo dvanácti členů.

Odkaz Vladimíra Juráše byl pro obec i farnost velký a významný. V současném Kancionálu nalezneme z jeho autorské tvorby píseň „K nebesům dnes zalet' písní“, kterou nalezneme pod číslem 804. Napsal i několik vánočních mší a dalších mešních skladeb složených nejen pro měrotínský sbor. Jeho bratr Dr. Jaroslav Juráš napsal „Velikonoční mši“. Celá rodina včetně sester Jurášových, Marie a Zdeny zastupující funkci učitelek, byla výrazně hudebně činná.

Pan Vladimír Juráš umírá v roce 1950 a od toho dne přebírá službu farního varhaníka i vedení sboru paní Věra Vyhnánková. Postupem času členové sboru odchází na věčný odpočinek. Ze smíšeného sboru se tímto stal sbor pouze ženský v zastoupení soprán a alt. Celkem bylo dvanáct ženských hlasů, devět sopránů a tři alty. Jmenovitě: Věra Vyhnánková, Jiřina Vyhnánková, Emilie Satorová, Jaroslava Nevimová, Marie Kobzová, Vlasta Čepová, Věra Škúrková, Marie Jurášová, Zdena Lexmaulová, Irenka Vogelová, Ludmila Patáková, Vilhelmína Kopková a Martina Pořízková. Počet se proměňoval, lidé přicházeli a odcházeli.

---

²⁸⁷ Osobní rozhovor s paní Pavlínou Papajkovou. Měrotín, 16. března 2019.

Sbor nadučitele Vladimíra Juráše i paní Vyhnánkové zpíval při příležitostech pohřbů a svateb. Doprovázel významné svátky a slavnosti jako svátek Božího Těla, Vánoce, Velikonoce, pouť slavenou na svatého Martina. Dále na svátek svatého Václava a v měsíci květnu ke slávě Panny Marie.²⁸⁸

Pro další souvislosti a následující informace je nutné říci, že měrotínská farnost nepatří mezi největší a nejpočetnější. Často o sobě říkají „jsme malé stádce“. Proto jsou rádi za každého, kdo je ochotný pomoci ve sboru a zpívat. V dřívějších dobách byl chrámový zpěv propojen s vedením školy, která byla v Měrotíně. Proto byl i sbor daleko více zastoupen mnoha hlasy a také nástroji. Zdejší škola pak byla ale v 80. letech zavřena a také léta komunistické nesvobody se podepsaly na počtu účastníků mší svatých i sborového zpívání.

Plné převzetí sboru paní Pavlínou Papajkovou se datuje k roku 2003. Mnoho praktických rad získala od hudebnice Hany Kaštanové. Měrotínský sbor se při založení skládal z mnoha starších lidí, kteří jsou dnes už mrtví. Proto oslovila nové, mladší zpěváky a založili spolu obnovený sbor při kostele svatého Martina. Členů sboru je nyní celkem deset. Vzhledem k tomu, že lidé pracují na změnách nebo se jedná o ženy na mateřské dovolené, zpívají v oslabeném počtu čtyř až šesti lidí. Nutné bylo obměnit hlavně repertoár při svatebních mších. Začali jsme zpívat také žalmy a postupně obměňovat písně například při půlnoční mši svaté, hodové mši u příležitosti svátku svatého Martina, při svátku Božího Těla. Zcela nově, po smrti bývalého pana faráře Čevely a při příchodu nového kněze do farnosti před patnácti lety, začali slavit velikonoční vigílii na Bílou sobotu. Bylo třeba nastudovat Exultet a všechny další zpěvy patřící k oné vigílii.

V současné době doprovází při bohoslužbách v Měrotíně. Zpívají ordinária Karla Břízy, P. Josefa Olejníka a též žalmy a velikonoční zpěvy z jeho autorské tvorby. Pro sborové zpívání mají napsané též několik mší od pana Vladimíra Juráše. Dále užívají křesťanské zpěvníky Hosana, využívají zdroje z jiných farností a také noty, které se při katalogizaci utřídily přímo ve farnosti Měrotín.²⁸⁹

---

²⁸⁸ Rozhovor paní Pavlíny Papajkové s paní Věrou Vyhnánkovou, Měrotín, 30. března 2019.

²⁸⁹ Osobní rozhovor s paní Pavlínou Papajkovou. Měrotín, 16. března 2019.

15 Farnost Náměšť na Hané²⁹⁰

Nachází se sedmnáct kilometrů východně od Konice. Dalo by se říci, že je v polovině cesty do města Olomouc. První písemná zmínka se nachází v listině Jindřicha Zdíka z roku 1141.²⁹¹ V obci se nachází mnoho historických objektů. V roce 1252²⁹² byl pravděpodobně dostavěn náměšťský hrad. Parcifal I. z Náměště napsal 28. září 1415 stížný dopis do Kostnice proti upálení mistra Jana Husa.²⁹³ V květnu 1423 náměšťský hrad obléhala protihusitská koalice, obránci se vzdali.²⁹⁴ Ve druhé polovině 15. století byl hrad pobořen.²⁹⁵ Vrchnost se přemístila do tvrze ve vsi nedaleko centra obce. Ze zříceniny hradu se do dnešních dnů dochovaly jen zbytky zdíva a příkopů. Původně gotická tvrz ve vsi z roku byla vybudována koncem 15. století.²⁹⁶ V polovině 16. století přestavěna do podoby renesančního zámku.²⁹⁷ V roce 1765 byl tento zámek upraven pro potřeby textilní manufaktury a o patnáct let později přestavěn na sladovnu.²⁹⁸ V dnešní době je budova nepřístupná. Nový ranně klasicistní zámek s přílehlým parkem byl vybudován poblíž pobořeného hradu na kopci nad obcí. Pochází z roku 1766, vystavět ho nechal hrabě Ferdinand Bonaventura z Harrachu.²⁹⁹ K roku 1722 se váže vysvěcení zámecké kaple svaté Trojice.³⁰⁰ V roce 1945 byl zámek zkonfiskován a od roku 2000 patří obci. Jsou v něm zřízeny prohlídkové trasy. Na náměšťském hřbitově byla v roce 1871 postavena rodinná hrobka hrabat Kinských.³⁰¹

Kostel svaté Kunhuty byl postaven mezi lety 1871 až 1873.³⁰² Správcem farnosti od roku 2018 je P. Mgr. Martin Mališka, který dojíždí z nedaleké Senice na Hané. K farnosti patří Loučany.³⁰³

---

²⁹⁰ Příloha č. 55.

²⁹¹ *Náměšť na Hané: Oficiální stránky městyse.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://www.namestnahane.cz/mestys/historie/>.

²⁹² Tamtéž.

²⁹³ *Hrady.cz: cestujte s přehledem.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=611&PARAM=11&tid=6314&pos=800>.

²⁹⁴ Tamtéž.

²⁹⁵ Tamtéž.

²⁹⁶ KOMÁREK, Pavel. *Zámek Náměšť na Hané. Hrady.cz: cestujte s přehledem.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=2138>.

²⁹⁷ Tamtéž.

²⁹⁸ *Mapy.cz: Dolní zámek Náměšť na Hané.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://mapy.cz/zakladni?x=17.0653456&y=49.6021069&z=18&source=base&id=1703351>.

²⁹⁹ *Náměšť na Hané: Oficiální stránky městyse.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://www.namestnahane.cz/mestys/historie/>.

³⁰⁰ Tamtéž.

³⁰¹ Tamtéž.

³⁰² Tamtéž.

³⁰³ *Římskokatolická farnost Konice.* [online], [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.

15. 1 Varhany a varhaníci farnosti Náměšť na Hané

Stavitelem varhan v roce 1902 byl poličský varhanář Bedřich Čápek. Mistru Čápkovi při stavbě pomáhal jeho syn Karel, který následně převzal dílnu po svém otci. K požehnání nástroje došlo 1. srpna roku 1903. Jedná se o jeden z posledních mistrovských opusů zmíněného nástrojáře.³⁰⁴

Varhany byly od svého vzniku několikrát upravovány a přestavovány. Největší opravy se nástroj dočkal roku 1921. Provedl ji pan Matěj Strmiska z Uherského Hradiště. Další velká oprava nastala až v roce 1997 varhanářem panem Zdeňkem Hromádkou z Bašky u Frýdku-Místku. Posledně zmíněná generální oprava však byla hodnocena při několika organologických prohlídkách jako velmi špatně provedená. Některé závady byly odstraněny 22. října 1998. O čtyři roky později tedy roku 2002, provedl organologickou prohlídku doc. Petr Planý, organolog OA, který hodnotí opravu konanou roku 1997 jako barbarskou a doporučuje nástroj restaurovat do původní romantické podoby.³⁰⁵

Na přelomu tisíciletí tehdejší správce farnosti, P. Jiří Ševčík, rozhodl o generální opravě. Nástroj byl na pokraji hratelnosti a funkčnosti. Žádal o restaurování varhan do jejich původní podoby z roku 1902. Výběrové řízení vyhrál roku 2008 mistr varhanář-restaurátor Jaroslav Stavinoha z Valašské Bystřice. Nástroj byl rozebrán do posledního dílku a náročné restaurování trvalo 5 let. Práce se skládala mimo jiné z obnovy původních píšťal, dodání nového elektroventilátoru s pneumatickou trakturou, nového cínového prospektu a kompletní rekonstrukce hracího stolu v duchu varhanáře-stavitele. Přesněji rekonstrukce probíhala v letech 2008-2013. Při dokončení nechybělo poděkování všem sponzorům, podporovatelům díla a rovněž pracovníkům, kteří na díle spolupracovali. Rekonstrukce byla podpořena i z veřejných zdrojů v rámci programu Leader SZIF³⁰⁶. Tyto skvěle zrestaurované varhany byly slavnostně požehnány na svátek Narození Panny Marie dne 8. září 2013, tedy po 110 letech. Žehnajícím byl v té době náměšťský farář P. Mgr. Norbert Maria Hnátek, OT.³⁰⁷

Dvou manuálové varhany s pedálem. Vzdušnice je kuželová a traktura pneumatická. Hrací stůl stojí volně před nástrojem. Varhany mají 1.068 píšťal ze dřeva, cínu a zinku.

---

³⁰⁴ Osobní archiv pana Jana Gottwalda. GOTTWALD, Jan. *Věc: Organologická prohlídka varhan ve farním kostele sv. Kunhuty v Náměšti na Hané*. Olomouc, 2008.

³⁰⁵ Osobní archiv pana Jana Gottwalda. GOTTWALD, Jan. *Slavnostní požehnání varhan 8. září 2013, Narození Panny Marie: Farní kostel sv. Kunhuty v Náměšti na Hané*. Náměšť na Hané, 2013.

³⁰⁶ Státní zemědělský intervenční fond.

³⁰⁷ Osobní archiv pana Jana Gottwalda. GOTTWALD, Jan. *Slavnostní požehnání varhan 8. září 2013, Narození Panny Marie: Farní kostel sv. Kunhuty v Náměšti na Hané*. Náměšť na Hané, 2013.

Dispozice varhan:³⁰⁸

I. man C-f3, 54 kláves i tónů:

1. Bourdon	16´	Lg,
2. Principal	8´	Lg, Sn
3. Gamba	8´	Zn, Sn
4. Roh kamzičí	8´	Zn, Sn
5. Tibia	8´	Lg, Sn
6. Oktáva	4´	Zn, Sn
7. Flétna	4´	Lg, Sn
8. Mixtura	2 2/3´	Sn, 4-5 řad

II. man C-f3, 54 kláves i tónů:

9. Houslovka	8´	Zn, Sn
10. Flétna harm.	8´	Lg, Sn
11. Salicionál	8´	Zn, Sn
12. Aeolina	8´	Zn, Sn
13. Celesta	8´	Zn, Sn
14. Dolce	4´	Sn

Pedál C-d1, 27 kláves i tónů:

15. Subbass	16´	Lg
16. Violonbass	16´	Lg
17. Oktávbass	8´	Lg
18. Cellobass	8´	Zn

Pomocná zařízení:

Spojky: II/I 8´, I/P 8´, II/P 8´

Kolektivy: P-MF-F-PLENO

Volná kombinace, Crescendo válec

---

³⁰⁸ Osobní archiv pana Jana Gottwalda. GOTTWALD, Jan. *Slavnostní pežehnání varhan 8. září 2013, Narození Panny Marie: Farní kostel sv. Kunhuty v Náměšti na Hané*. Náměšť na Hané, 2013.

15. 1. 1 Ing. Pavel Navrátil

Narodil se v roce 1969 v Olomouci. Od dětství bydlel v obci Luděřov a deset let žil v obci Drahanovice. Dnes žije s rodinou opět v Luděřově, kde si postavili rodinný dům. Základní vzdělání absolvoval od roku 1976 do 1980 v Drahanovicích a poté od roku 1980 do 1984 v Náměšti na Hané. Plynule přešel na Gymnázium Jana Opletala v Litovli, kde studoval v letech 1984 až 1988. Po maturitě nastoupil na zahradnickou fakultu Vysoké školy zemědělské v Lednici na Moravě. Rok ukončení 1994. Z důvodu vrozené vady získal modrou knížku, nenastoupil tedy na vojenskou službu. V osmnácti letech mu byla diagnostikována porucha jedné ledviny při náhodném vyšetření ve Fakultní nemocnici v Olomouci. Po absolvování VŠZ³⁰⁹ krátce působil ve firmách SEMO Smržice a Hermann, ovocná školka Skrbeň. Od roku 1996 do podzimu 2018 pracoval ve firmě ZAHRADA Olomouc s.r.o. jako technik realizací sadovnických úprav. Revitalizoval řadu zámeckých parků jako například zahrady v Lednici na Moravě, v Miloticích u Kyjova, v Koryčanech, Linhartovech, Bruntále, Dobroslavicích, Kravařích, Litultovicích, Žádlovicích, hradní park na Bouzově, městské parky v Litovli, Krnově, Kroměříži. Obnovoval stovky obecních zelení, realizoval společná zařízení pro Státní pozemkové úřady v rámci dokončených komplexních pozemkových úprav v okresech Olomouc, Prostějov, Přerov, Šumperk, Jeseník, Vyškov, Zlín a Břeclav. Od podzimu 2018 vykonává funkci místostarosty obce Drahanovice.

V dětství ministroval v kostele svatého Jakuba Většího v Drahanovicích. K hudbě pana Navrátila dovedl jeho otec, který v 60. letech hrál v kapele s bývalým senickým varhaníkem, panem Jindřichem Smětákem. Zhruba ve druhé třídě základní školy byl dotázán, zda by se chtěl učit hrát na klavír. Jeho odpověď byla „ne“, ale i přesto začal navštěvovat základní školu v Drahanovicích. Učila jej paní Vítězová, která pravidelně dojížděla z Olomouce. Ke stejné vyučující docházeli dva roky na hodinu klavíru i jeho dva starší bratři, pan František a pan Petr. Na tyto hodiny chodil pan Navrátil celkem tři roky, poté byl přijat do LŠU „Žerotín“ v Olomouci. Tam získal další čtyři roky studia.

O Vánocích roku 1984 s bolavými zády skončil v nemocnici pan František Navrátil, který tehdy zastával funkci varhaníka v kostele svatého Jakuba Většího v Drahanovicích. Službu si tedy rozdělili další dva bratři. Na půlnoční mši svaté tehdy zaskakoval bratr Petr a na Boží narození hrál pan Pavel. Tehdy už drahanovické varhany nefungovaly a bohužel do současnosti nefungují. Proto hráli na harmonium a od roku 1987 na elektronické varhany. Od roku 1984 do 1999 zaskakoval a hrál po boku bratra Františka. V letech 1999 až 2013

---

³⁰⁹ Vysoké školy zemědělské.

zastával funkci varhaníka v chrámu svaté Maří Magdalény v Senici na Hané. Tam vystřídal tehdejšího varhaníka pana Jindřicha Smětáka. Tuto službu mu domluvil jeho otec. Tentokrát byl ochotný přání otce splnit a ochotně odešel hrát do Senice na Hané. Další místo působnosti přibýlo roku 2006, kdy začal hrát po smrti varhaníka pana Večeři v kostele svaté Kunhuty v Náměšti na Hané. Začalo to nevinně. Byla mše svatá za jeho stařečky, kteří bydleli na Nových Dvorech. Byl požádán o doprovod této bohoslužby a funkce varhaníka v Náměšti na Hané mu zůstala dodnes. Od roku 2016 opět hraje v kostele svatého Jakuba Většího v Drahanovicích

Hrává při bohoslužbách, které nyní převažují. Doprovází také svatby a pohřby. V minulých letech doprovodil ročně na 20 pohřbů od Luké až po Olšany u Prostějova. Hraje především písně z kancionálu, žalmy, Olejníkovo a Břízovo ordinárium, výjimečně i ordinárium Ebenovo.³¹⁰

15. 2 Sbor Josefa Srovnala v Náměšti na Hané

Sbor založil pan RNDr. Josef Srovnal. Hudební nadání zdědil po svém otci, který působil jako hudebník a kapelník dechové hudby právě v Náměšti na Hané. Pan Srovnal absolvoval Přírodovědeckou fakultu univerzity Palackého v Olomouci, kde získal titul RNDr.³¹¹. Působil jako učitel na střední, později vysoké škole. Byl výborným zpěvákem a hráčem na klávesové nástroje. Znalosti základů harmonie a kompozice získal u M. V. Jirouška. Od studentských let pan Srovnal působil jako dirigent školních a mládežnických pěveckých sborů. Zanechal zde autorskou tvorbu z řad vokálních i instrumentálních skladeb, zvláště pro varhany. Upravoval také lidové písně pro sbory všech kategorií, především pro svůj sbor v Náměšti na Hané. V roce 1966 se stal členem MPS Nešvera, kde se od roku 1968 věnoval sbormistrovské činnosti jako dlouholetý spolupracovník Jana Huba a Vlastimila Nedvěda. V letech 1991 - 2000 řídil pěvecký sbor olomouckých učitelek. Ve svém bydlišti Náměšti na Hané se stal významným organizátorem kulturního života. Stal se nositelem zlatého odznaku s granáty Unie českých pěveckých sborů a k jubileu sedmdesáti let v roce 2006 obdržel čestné uznání HV UČPS.³¹² Pan Srovnal zemřel roku 2011.

Za vedení zakladatele pana Srovnala se vytvořilo sdružení zpěvaček, bydlících přímo v Náměšti na Hané nebo v blízkém okolí. V repertoáru sboru bychom našli skladby

---

³¹⁰ Osobní rozhovor s panem Pavlem Navrátilem. Náměšť na Hané, 8. dubna 2019.

³¹¹ RNDr.- doktor přírodních věd.

³¹² KUCHAŘ, Stanislav. *Sedmdesátiny Josefa Srovnala* [online]. © 2019 [cit.: 2019-04-04]. Dostupné z: <https://www.ceskesbory.cz/01-01-clanek.php?id=861>.

z českého romantismu, novoromantismu a autorskou tvorbu pana Srovnala. Nebáli se secvičit také skladby z různých oper a operet. Zpívali většinou dvakrát do roka. Jeden z koncertů byl těsně před Vánoci, který věnovali občanům městyse.

Roku 2011, tedy po smrti pana Srovnala, paní Eva Kašparová, rozená Zajíčková, oslovila pana MgA. Pavla Kunčara. V tu dobu byl pan Kunčar čerstvý absolvent Zvukové tvorby a Hudební režie na Hudební a taneční fakultě AMU v Praze. V současné době pracuje jako zvukař a hudební režisér. Paní Kašparovou byl požádán o vedení Náměšťského sboru a uchování jeho tradice. Tohoto úkolu se pan Kunčar ujal svědomitě a zahájil svou činnost již vánočním koncertem téhož roku. Koncert byl výjimečný i hostováním smyčcového uskupení ze základní umělecké školy v Prostějově. Přijelo přes deset hráčů, pro které pan Kunčar upravil cyklus koled. Pro úpravu skladeb pro sbor a smyčcový soubor se nechal inspirovat tvorbou Luboše Fišera.

Počet členů se již od počátku existence sboru pohybuje mezi dvanácti až čtrnácti členy. Nejvíce lidí pochází z Náměště, ale někteří dojíždí z blízkého okolí nebo z Olomouce. Věkové rozmezí je od dvaceti dvou let výše. Jedná se spíše o ženské uskupení, neboť sehnat mužské hlasy je všeobecný problém. Proto v repertoáru nalezneme originální nebo upravené písně pro trojhlasý ženský sbor³¹³ nebo výjimečně s výpomocí jednoho až dvou mužských hlasů.³¹⁴

Těžištěm repertoáru je soudobá vážná hudba, většinou duchovní, ale často nalezneme i hudbu lidovou. Výběr přizpůsobují hlasovým možnostem a prostoru, ve kterém finálně písně zazní. Písně zpívají bez doprovodu, výjimečně doprovodí pan Kunčar na klávesový nástroj nebo se spojí s hosty pozvanými na koncert. Mezi autory soudobé tvorby jejichž skladby zpívají nalezneme olomouckého skladatele Jana Vičara, Petra Ebena, či estonského skladatele Arvo Pärta. Z období romantismu si osvojili dílo Bogoroditse Devo od Sergeje Rachmaninova v úpravě pro tři ženské hlasy a jeden mužský. Využili díla jak pana Josefa Srovnala, tak autorskou tvorbu pana Pavla Kunčara.

Plán zkoušek je pravidelný a podobá se školnímu roku na univerzitě. Zkoušky na vánoce začínají již v říjnu, kdy se vidí jedenkrát do týdne. Po koncertě následuje měsíční až dvouměsíční pauza a opět se setkají pravidelně od března, kdy zkouší na letní koncert.

Sbor si uchoval tradici dvou koncertů, tedy vánočního v obecním sále a letního probíhajícím v kapli Nejsvětější trojice. Z pracovních důvodů byla činnost pozastavena na jeden rok. Od vánočního koncertu roku 2013 však sbor funguje již pravidelně. Koncerty

---

³¹³ SSA- první a druhá soprán + alt, nebo SAA- soprán + první a druhý alt.

³¹⁴ SAB- soprán + alt + bas, nebo SATB- soprán + alt + tenor + bas.

jsou tematicky zakotveny. Mezi tématy minulých koncertů nalezneme například Východní liturgii, Starou anglickou hudbu skladby Thomase Tallise a další.

Ke zpěvu o vánočním koncertu tradičně patří vystoupení dramatického kroužku. Často je koncert rozdělený na dvě poloviny, kdy zpívá sbor a poté jsou na programu básně, koledy či divadelní hra. Mezi pravidelné hosty patří houslista pan Martin Zatloukal, primáš lidové muziky Frgál a jeho spolupracovník Branislav Lariš. Tato dvojice buďto sbor doprovází, nebo mívají i vlastní vstup. V roce 2018 si přivezli i kontrabasistu. Mezi nacvičené skladby patří lidové koledy od Petra Ebena, písně ze sborníku z Krkonoš, z barokních kancionálů nebo koledy z tvorby Bedřicha Antonína Wiedermanna a jiné.

Poslední tři roky se na Letní koncerty zvou hosté. Jde o soubory či sólisty. Prostor dávají i místním umělcům, jako třeba panu Vojtěchu Zapletalovi.³¹⁵ Jeden rok přijal pozvání sbor OLIO z Olomouce, pod vedením Jany Synkové. Na koncertě zazněla tvorba východní liturgie, staré i soudobé hudby. Společně si oba sbory zazpívali píseň Ubi caritas od Ola Gjeilo. V letním čase se věnují koncerty i lidovým moravským či hanáckým písním. V roce 2018 byly tématem letního koncertu Hanácké písně, kde vystoupil i hanácký mužský sbor Rovina z Olomouce a okolí.³¹⁶

15. 3 Schola farnosti Náměšť na Hané

Farní schola vznikla v září roku 2001. Na počátku bylo celkem devět členů, z toho jeden muž a zbytek ženy. Před rokem vzniku ve farnosti působil pouze ženský sbor. Skupinu tvořili čtyři dospělí a pět náctiletých.

V současnosti scholu vede paní Alice Buiglová. Uskupení je ve velmi podobném složení jako při vzniku. Počet se mění podle rodinných či mateřských povinností členů. Při zpěvu o větších akcích hostují v tomto uskupení i další zpěváci. Jedná se hlavně o mužské hlasy. Zpěv doprovází tři kytary, bubínek a sólové nástroje, mezi něž patří flétna a housle. Příležitostně zpívají za zvuku varhan. Pravidelně zpívají žalmy, ordinárium a písně k obětování a přijímání. V repertoáru nalezneme písně ze zpěvníku Hosana, Koinonie a mnoha dalších s křesťanskou tematikou. Nebojí se ani a capella písní, kdy zpívají dvou, tří i čtyřhlasé úpravy.

Mši svatou doprovázejí a obohacují každou neděli. Rádi na žádost doprovodí pobožnost k příležitosti křtu, svatby, oslavy i pohřbu. V průběhu liturgického roku se aktivně účastní mnoha akcí. Mezi ně patří adventní cesta, kdy zajišťují hudební doprovod a ztvárňují

---

³¹⁵ Kapitola 3. 1. 3. 1 Vojtěch Zapletal.

³¹⁶ Osobní rozhovor s panem Pavlem Kunčarem. Olomouc, 4. dubna 2019.

jednotlivé postavy příběhů. O Vánocích zpívají při mších. V březnu o slavnosti svaté Kunhuty, tedy patrocinu kostela, probíhá slavnostní mše svatá se zpívanými nešpory. V době postní organizují zpívanou křížovou cestu. Velikonoce, tedy největší křesťanský svátek, hudebně doprovází při všech mších i obřadech. Pouť ve farnosti probíhá na svátek Nejsvětější Trojice. Tradičně se slaví krojovaným průvodem. Schola zajišťuje hudební doprovod v kapli Nejsvětější Trojice, která stojí vedle náměšťského zámku. Tradicí též zůstává průvod na Boží Tělo, kdy se chodí po oltářích rozmístěných po městysi. Při průvodu i u každé zastávky se zpívají zpěvy. Nemohou chybět ani dožínkové slavnosti, kdy se slaví děkovná mše svatá za úrodu. Opět nemohou chybět kroje a slavnostní zpěvy.

Mimo jiné schola pořádala, či se spolupodílela na benefičních koncertech. Ty byly převážně vánoční koncerty spojeny se sbírkou na opravu kostela či varhan. Od roku 2002 do roku 2013 pravidelně navštěvovali soutěžní přehlídky schol v Senici na Hané pod názvem Senická nota.³¹⁷ V posledních letech však převládly rodinné povinnosti, a proto se přehlídky nezúčastnili.

Většina členů scholy zpívá i ve smíšeném uskupení působícím v Náměšti na Hané. Jedná se o Sbor Josefa Srovnala.³¹⁸

---

³¹⁷ Kapitola 18. 5 Senická nota.

³¹⁸ Osobní rozhovor s paní Alicí Buiglovou. Náměšť na Hané, 31. ledna 2019.

16 Farnost Přemyslovice³¹⁹

Leží sedm kilometrů od Konice při cestě do Prostějova. Nejstarší písemná zpráva o obci je z roku 1309 ze Zemských desek.³²⁰ Název připomíná tehdejší vládnoucí dynastii Přemyslovců. V roce 1825 nechal v obci vybudovat pan Karel Příza romantický letohrádek.³²¹ Dnešní podobu zámek získal po roce 1878 díky Edmundovi Bochnerovi.³²² Stavba připomíná středověký hrad se třemi křídly v novogotickém stylu, ozdobené dvěma hranolovými věžemi. Zámek sloužil postupem času jako celostátní drubežnická škola, střední škola zemědělská, vzdělávací středisko, místo dětských táborů, sýpka, restaurace. Nyní postupně chátrá.

Zmínky o románském kostelu, zasvěceném Všem svatým, jsou datované již k roku 1386.³²³ Hlavní oltář pochází z dílny řezbáře Jana Fabla z Prostějova z roku 1880. Obraz „Všech svatých“ namaloval František Bsirský z Olomouce roku 1886.³²⁴ Nově vymalováno bylo v roce 1933 malířem Jano Koehlerem z Kyjova a Janem Ježkem.³²⁵

V Přemyslovicích je administrátorem excurrento od roku 2018 R. D. Mgr. Roman Vlk, dojíždí z Laškova. Do farnosti též spadá obec Růžov.³²⁶

16. 1 Varhany³²⁷ a varhaníci farnosti Přemyslovice

První varhany byly zbudovány v roce 1833. Kostel zdobily a rozeznávaly čtyřicet jedna let, kdy roku 1874 proběhla výměna. Původní varhany putovaly do barokního kostela Andělů strážných na Stražisku.³²⁸

Z důvodu havarijního stavu kostelních varhan a velké finanční náročnosti jejich oprav, byly staré varhany v roce 2010 vyřazeny z provozu. V tomto roce se do farního kostela Všem Svatých koupily nové elektronické varhany značky Viscount Vivace 40. Společně s nimi byl

---

³¹⁹ Příloha č. 56.

³²⁰ ROZEHNAL, Ivo. *Kostel Všech Svatých. Hrady.cz: cestujte s přehledem.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=7509&PARAM=11&tid=23607&pos=450>.

³²¹ *Kudyznudy.cz: CzechTourist.* [online] © 2010 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://www.kudyznudy.cz/aktivity-a-akce/aktivity/zamek-premyslovice.aspx>.

³²² *Hrady.cz: cestujte s přehledem.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=668&PARAM=11&tid=3187&pos=800>.

³²³ *Farnost Přemyslovice.* [online] © 2009 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <http://www.farnost-laskov.cz/info.aspx?page=Historie-Premyslovice>.

³²⁴ Tamtéž.

³²⁵ Tamtéž.

³²⁶ *Římskokatolická farnost Konice.* [online], [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.

³²⁷ Příloha č. 57.

³²⁸ Farní archiv v Laškově. *Kronika farnosti Přemyslovice od roku 1833*, str. 90.

pořízen reproduktor se zabudovaným zesilovačem. Staré varhany byly v kostele ponechány.³²⁹

K příležitosti svátku Božího milosrdenství probíhají od roku 2007 ve farním kostele pravidelné varhanní koncerty.³³⁰

Staré varhany o jednom manuálu mají padesát jedna kláves. Pedál čítá dvacet jedna znějících kláves. Staré varhany mají tyto rejstříky:³³¹

Ped: Violon	8 fus	Man: Quinte	2 2/3 fus
Man: Flöt	8 fus	Man: Salicional	8 fus
Man: Flöt	4 fus	Man: Prinzipal	8 fus
Ped: Subbas	16 fus	Man: Superoet	2 fus
Man: Gamba	8 fus	Man: Detav	4 fus

Nové elektronické varhany mají dva manuály a pedál. Každý manuál má pět oktáv a třicet kláves na pedálu. Rejstříky a spojky na varhanách Viscount:³³²

<u>Pedál:</u>	<u>Manuál I.</u>	<u>Manuál II.</u>
Prinzipal 16'	Prinzipal 16'	Prinzipal 8'
Subbass 16'	Prinzipal 8'	Bourdon 8'
Violon 16'	Rohrflöte 8'	Gamba 8'
Oktavbass 8'	Oktave 2'	Vox Celeste 8'
Gebackt 8'	Kornett 3f.	Rohrllöte 2'
Choralbass 4'	Mixtur 4f.	Quintflöte 2 2/3'
Mixtur 4f.	Trompete 16'	Waldflöte 2'
Posaune 16'	Trompete 8'	Terz 1 2/9'
Trompote 8'	Tremulant	Scharf 3f.
Klarine 4'	Coupler II/I	Oboe 8'
Coupler I/P		Clarion 4'
Coupler II/P		Tremulant

³²⁹ Tamtéž, str. 93.

³³⁰ Farní archiv v Laškově. *Kronika farnosti Přemyslovice od roku 1833*, str. 95.

³³¹ Výčet rejstříků z označení na hracím stole Přemyslovských varhan.

³³² Výčet rejstříků a spojek z hracího stolu elektronických varhan Viscount v Přemyslovicích.

Seznam varhaníků v kostele Všech svatých v Přemyslovicích.³³³

Staněček Josef	1786 - ?
Vrána Rajmund	? – 1933
Skládal Petr st.	1944 – 1945
Bílý Jaroslav	1933 – 1972
Skládal Petr ml.	1959 – 1964 (výpomoc)
Holečková Marie	1972 – 1990 (samouk)
Bílý Jaroslav	1991 – 2009
Tichý Vojtěch	2009 – současnost

16. 1. 1 Jaroslav Bílý

V letech 1934 a 1935 pan Bílý absolvoval ve věku šestnácti let varhanářskou hudební školu na Žerotíně v Olomouci. Varhanní službu v Přemyslovicích nastoupil hned po absolvování, tedy LP 1935. Od roku 1959 mu pět let při obětavé službě vypomáhal pan Petr Skládal mladší. Osmnáctiletá pauza v hraní na královský nástroj nastala za duchovní správy P. Stanislava Šuránka, který jako varhanici zaměstnával paní Marii Holešovou. Po smrti pátera Šuránka varhanice odchází a opět roku 1990 doprovázel pobožnosti pan Bílý. Varhanní službu vykonával do svých devadesáti dvou let, tedy do roku 2010.

Kromě Přemyslovic někdy navštěvoval za působení P. Janusze Lomzika i farnost Laškov, kde vypomáhal s hraním. Tento duchovní správce též pana varhaníka navrhl na udělení vyznamenání za dlouhodobou službu ve farnosti. Toto vyznamenání získal 10. května 2008 od olomouckého arcibiskupa P. Jana Graubnera v katedrále svatého Václava v Olomouci. Doprovod liturgie předal panu Vojtěchu Tichému z Pěnčína.³³⁴

16. 1. 2 Vojtěch Tichý³³⁵

Narozen roku 1995. Vyrůstal v malé obci jménem Pěnčín, kde navštěvoval mateřskou školu. Základní školu začal navštěvovat v Kostelci na Hané. Poté přešel do třetí třídy jazykové školy v Prostějově. Ve městě Prostějov zůstal jako student osmiletého Cyrilometodějského gymnázia, kde roku 2014 odmaturoval. Jako další studium si vybral na VUT v Brně na Fakultě Strojního Inženýrství obor Mechatronika. V roce 2017 ukončil bakalářské studium a začal navazující studium magisterské stejného oboru.

---

³³³ Rozhor pana Vojtěcha Tichého s paní Bílou. Přemyslovice, 24. března 2019.

³³⁴ Tamtéž.

³³⁵ Příloha č. 58.

Při příchodu do Prostějova začal navštěvovat ZUŠ, kde se zaměřil na hru na akordeon. Na základní škole působil v místním sboru prvního stupně. Zpěvu se věnoval i na gymnáziu, kde první čtyři roky působil. V té době vyměnil akordeon za elektronické klávesy. Na přelomu roku 2006 a 2007 začal hrát na varhany v Pěňčíně. V tu dobu nebylo varhaníka, který by doprovázel sobotní pobožnost v tamní kapli. Díky patří mamince pana Vojtěcha, která mu tuto zkušenost umožnila. Po dvou letech ukončil učení na elektronické klávesy a přešel do ZUŠ v Drahanovicích.³³⁶ Paní učitelka Janečková se ujala učení pana Tichého hry na klavír a současně dávala lekce hry na varhany. Sama hrála na varhany u svatého Jakuba v Drahanovicích. Pořídil si domácí varhany se dvěma manuály pro ruce a jedním na nohy. V roce 2009 nahradil pana Bílého jako varhaník v Přemyslovicích. Při doprovodu mše svaté ze zpěvem pomáhá paní Alena Koňářiková a pan Antonín Tichý, bratr varhaníka. Na začátcích působení probíhaly zkoušky přede mší svatou pro sezpívání. Nyní jsou profesionály a stačí přehrát melodie žalmu. Nejprve hrál na původní varhany a v roce 2010 na nový nástroj digitální. Další zkušenosti ve hře na varhany získal u paní Ingrid Silné v letech 2011 až 2013, se kterou se zaměřili na hru nohou. V improvizaci je zcela samouk. V roce 2013 se stal členem chrámového sboru v Laškově pod vedením právě paní dr. Ingrid Silné. Kromě varhan a klavíru hraje také na kytaru. V soboty doprovází pobožnost v Pěňčíně a v neděli hraje v Přemyslovicích. Doprovází svátky, ale také svatby, křty a pohřby. Varhany rozezněl také ve Stínavě, Laškově a dalších chrámech.³³⁷

---

³³⁶ Pobočka ZUŠ Litovel.

³³⁷ Rozhovor s panem Vojtěchem Tichým, Prostějov, 8. března 2019.

17 Farnost Ptení³³⁸

Leží dvanáct kilometrů jihovýchodně od Konice. Archeologické nálezy dokazují osídlení této lokality již z doby kamenné. Písemná zmínka o vsi se datuje k roku 1131 ze soupisu majetku metropolitní kapituly v Olomouci.³³⁹ V obci se nacházela tvrz doložená k roku 1378.³⁴⁰ V roce 1746 při prodeji statku se namísto ptenské tvrže hovoří o zámku. Toto označení poukazuje na změny v zařízení interiéru a úpravy okolí stavby. Jedná se o čtvercovou renesanční budovu s vnitřním nádvořím a byly přistaveny kulaté věžičky v rozích. Původně byl zámek patrový, z důvodu značného zchátrání došlo v roce 1790 ke snížení.³⁴¹ V roce 1936 zámek koupilo město Prostějov od státu.³⁴² Z finančních důvodů chátrá až do dnešních dnů.

Kostel v Ptení zasvěcený svatému Martinovi byl postaven přibližně ve 12. století, i když první doložené zprávy jsou až z 15. století.³⁴³ Postupem času došlo k rozšíření kostela, omítnutí stropu, vystavění hrobky, doplnění věžních hodin, aj. V roce 1999 se v místním kostele slavila primiční mše svatá P. Josefa Opluštila z Holubic a další primice rodáka P. Michala Šálka proběhla v roce 2004.

Pod faru v Ptení spadají obce Holubice, Ptenický Dvorek a Zdětín.³⁴⁴ Duchovní správu zde vykonává od roku 2006 P. Mgr. Radaczyński Mariusz Jacek. Ten z Ptení spravuje též farnosti na Stražisku a Stínavě.

17. 1 Varhany³⁴⁵ a varhaníci farnosti Ptení

První dohledatelná zmínka ve farní kronice od roku 1875 se týká odstranění starých varhan a zakoupení nových roku 1883. O zakoupení se přičinil pan Karel Neuffer z Nového Jičína.³⁴⁶

Roku 1921 byly zjištěny rozsáhlé škody z důvodu napadení varhan červotočem. Napadeny byly rejstříky „Principál“ a „Oktáva“. Do roku 1921 sešly varhany tak, že přestaly

---

³³⁸ Příloha č. 59.

³³⁹ *Ptení: oficiální stránky obce*. [online], [cit.: 2019-03-17]. Dostupné z: <http://www.pteni.cz/index/historie-obce-pteni>.

³⁴⁰ Tamtéž.

³⁴¹ Tamtéž.

³⁴² Hrady.cz: cestujte s přehledem. [online] © 2019 [cit.: 2019-03-17]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=620&PARAM=11&tid=3180&pos=800>.

³⁴³ ROZEHNAL, Ivo. *Kostel sv. Martina*. Hrady.cz: cestujte s přehledem. [online] © 2019 [cit.: 2019-03-17]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=8846&PARAM=11&tid=28266&pos=450>.

³⁴⁴ *Římskokatolická farnost Konice*. [online], [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.

³⁴⁵ Příloha č. 60.

³⁴⁶ Farní archiv Ptení. *Liber Memorabilium parochia Ptinensis: Pamětní kniha farnosti Ptení od roku 1875*, str. 131.

hrát. Na opravu byl povolán varhanář pan Wilhelm Brauner z Uničova. Úkol s pečlivostí splnil se dvěma dělníky po osmi dnech, přesněji od 19. do 28. září.³⁴⁷

Nových varhan se farnost dočkala roku 1930. Varhany byly a dodnes jsou od firmy Rieger z Krnova a nesou opusové číslo 2430. Do farního kostela byly dány 22. května a byly posvěceny dne 13. dubna na nedělní mši svaté.³⁴⁸

Další zpráva se váže k datu 14. prosince 1963. Oznamují v ní povolení k vyčištění a naladění varhan. Práce byly domluveny na rok 1964. Tohoto úkolu se ujali pracovníci firmy Varhany Krnov a přidali i opravu včetně intonace.³⁴⁹

V únoru 2003 proběhla oprava. Během let byly provedeny různé změny. Například se nainstaloval rejstřík „Tremolo“, který spíše varhany ničí. Na požádání v minulosti byla vyměněna i „Gamba“ za „Pískláč“. Díky panu Janu Gottwaldovi se zmíněná „Gamba“ opět vrátila na své místo.

Varhany jsou systému pneumatického. Mezi funkcemi nalezneme piano, mezzoforte, forte a válec crescendo.³⁵⁰

Dispozice varhan:³⁵¹

<u>I. Manuál:</u>		<u>Spojky:</u>	<u>II. Manuál:</u>	
1. Mikstura	2 2/3'	6. Super I	12. Principál houslový	8'
2. Oktáva	4'	7. Super II/I	13. Gamba	8'
3. Kryt	8'	8. Sub II/I	14. Vox Coelestis	8'
4. Salicionál	8'	9. II/I	15. Flétna Trubicová	8'
5. Principál	8'	10. I/ Ped.	16. Flétna	4'
		11. II/ Ped.		
<u>Pedál:</u>				
17. Subbas	16'			
18. Cello	8'			

Mezi placenými zaměstnanci roku 1960 nalezneme jméno varhaníka pana Stanislava Navrátila.³⁵² O osm let později se vystřídal v této službě s paní Růženou Zatloukalovou.³⁵³

³⁴⁷ Farní archiv Ptení. *Liber Memorabilium parochia Ptinensis: Pamětní kniha farnosti Ptení od roku 1875*, str. 144.

³⁴⁸ Tamtéž, str. 153.

³⁴⁹ Tamtéž, str. 294.

³⁵⁰ Osobní rozhovor s panem Všetickou. Ptení, 8. ledna 2019.

³⁵¹ Výpis z hracího stolu varhan v Ptení.

³⁵² Farní archiv Ptení. *Pamětní kniha farnosti Ptení od roku 1875*, str. 280.

³⁵³ Tamtéž, str. 296.

Tato varhanice zemřela 3. září 1987 ve věku 82 let. Jejím nástupcem se stal JUDr. Antonín Porteš, kterému bylo v té době osmdesát let.³⁵⁴ V té době začal hrát též pan Josef Příkryl, varhaník hrající dodnes. Roku 1992 se stala novou varhanicí paní Dobromila Vybíralová.³⁵⁵ Pocházela z Prostějova a dříve hrála ve Zdětíně, později varhanicila u svaté Anny ve Drozdovicích. V současnosti se střídají dva varhaníci, pan Josef Všeticka a pan Josef Příkryl.

17. 1. 1 Josef Příkryl

Tento varhanní samouk dlouhou dobu pracoval v oděvní firmě OP Prostějov. V současnosti je již čtyři roky v důchodu.

Nejprve se naučil na klavír. Přehrával si stupnice a lidové písně. P. Ladislav Dvořák slyšel pana Příkryla hrát a oslovil ho, zda by nechtěl usednout k varhanám. Stal se nástupcem paní Růženy Zatloukalové. Nyní je to přes třicet let, kdy se této službě věnuje. Hrou na varhany doprovázel sbor paní Ingrid Silné i pana Josefa Všeticky. Nyní doprovází nedělní mše, svatby, křížové a májové pobožnosti. Navštívil varhanický kurz v Olomouci.³⁵⁶

17. 1. 2 Josef Všeticka³⁵⁷

Základní školu absolvoval v rodné obci Ptení. Poté nastoupil na Fučíkovu střední pedagogickou školu v Olomouci na Žerotínově náměstí. Vojnu si odsloužil v Pavlovicích u Kojetína. Celý život pracoval jako učitel na malotřídkách. Vystřídal mnoho míst, učil například v Mikulově, Ospělově, ve Hvozdě, ve Vojtěchově, ve Vícově, na Stražisku a v Ptení. Nyní je v důchodu a věnuje se své rodině a hraní v dechovce a v kostele.

Po vystudování základní školy dostal od rodičů housle, na které se přes prázdniny naučil hrát. Na hodiny hry chodil k panu Klainovy z Ptení. Na střední škole navštěvoval přednášky o varhanách. Na škole se též učil hru na lesní roh. Byl členem dechového uskupení na pedagogické škole. Jako první nástroj byl lesní roh, poté trubka, křídlovka a další. Později se začlenil do kapel v okolí Ptení, ve kterých hrál na dechové nástroje. Hrál všude po okolí v Prostějově, v Přemyslovicích, v Brodce u Konice a v Němčicích založil taneční orchestr. Postupem času se naučil i na heligón a hrál v dechové hudbě basovou linku. Dodnes hraje na trubku v Konické kapele, která doprovází pohřby.

---

³⁵⁴ Farní archiv Ptení. *Pamětní kniha farnosti Ptení od roku 1875*, str. 310.

³⁵⁵ Tamtéž, str. 313.

³⁵⁶ Osobní rozhovor s panem Josefem Příkrylem. Ptení, 8. února 2019.

³⁵⁷ Příloha č. 61.

V hodinách hudební výchovy předehrával melodii písní na housle, později si koupil kytaru. Pár akordů se naučil ve štemberské nemocnici, zbytek vyčetl z odborné literatury. Tak vznikl nový doprovod při hudební výchově. Svě žáky učil hrát na zobcovou flétnu. Jako učitel a člen rady získal funkci předsedy sboru pro občanské příležitosti při národním výboru. Vedl ženský sbor, kde bylo pět sopránů, tři první alty a tři druhé alty. Toto uskupení účinkovalo při obřadech na obecním úřadě. Ze začátku se ke zpěvačkám přidávali muzikanti. Z důvodu nácvičku písní se pan Všetička naučil hrát na harmonium. Při vystoupení na tento nástroj doprovázela paní Božena Truvečková z Vícova, která uměla hrát na varhany. Z důvodu časné nepřítomnosti paní Truvečkové byl pan Všetička donucen naučit se na harmonium a doprovázet sbor. Využil k tomu znalost akordů nuyčených při hře na kytaru.

Po roce 1989 oslovil P. Ladislav Dvořák pana Josefa Všetičku, zda by nehrál v kostele. První skladba, kterou hrál na varhany, byl svatební pochod od Richarda Wagnera roku 1991 na svatbě. Při této příležitosti zazněla i mariánská píseň doprovázející obřad. V začátcích pan varhaník nehrál žalmy a ordinária, ty se doučil v průběhu času. Požádal faráře o napsání seznamu skladeb a hlavně informací o průběhu mše a hudební organizace při ní. Ještě ten rok zahrál celé Vánoce se všemi žalmy. Doprovázel i sbor, který založil a vedl. V současnosti hraje ve všední dny. Hraje na pohřbech v Ptení a v širokém okolí. Každou sobotu doprovází mši svatou s nedělní platností v nedaleké kapli svaté Anny ve Zdětině. První čtvrtek doprovází tradiční adorace ve farním kostele.

V novinách Varhany našel pan Všetička kurz pro varhaníky, do kterého se přihlásil. Díky němu se naučil hudební nauku a další teorii. Po ukončení získal certifikát. Roku 1993 k padesátým narozeninám dostal pan Všetička nové klávesy pro domácí využití. Absolvoval varhanické kurzy v olomouckém dómě. Jako host tam vystoupil P. Josef Olejník se sborem z Velké Bystřice.

Složil několik duchovních písní. Dvě z nich „Ave Maria“ a zhudebněnou modlitbu „Svatý Michaeli, archanděli“ poslal do nakladatelství časopisu Varhaník, který odebíral. Tyto písně v novinách vytiskli. Mnoho lidí pana Všetičku kontaktovalo s přáním získat celou partituru. Dalších šest skladeb hrál s dechovou hudbou, ale má jich mnohem více. V přepočtu přes šedesát sedm: valčíky, pochody, smuteční pochody atd. Rád preluduje a improvizuje.³⁵⁸

---

³⁵⁸ Osobní rozhovor s panem Josefem Všetičkou. Ptení, 8. ledna 2019.

17. 2 Sbor farnosti Ptení

Sbor paní Mgr. et PhDr. Ingrid Silné, Ph.D. působil ve farnosti od roku 1981 do konce roku 1990. Byl to velký dětský sbor. V největším vrcholu působení se sešlo až dvacet pět zpěváků. Uskupení zpívalo tříhlasé skladby pro ženské hlasy. Soprán, mezzosoprán a alt. V té době bylo málo notového materiálu, proto se ujala paní Silná tvorby písní. Sama je doprovázela na varhany a secvičovala. Z organizačních důvodů však sbor zanikl.³⁵⁹

Pro doprovod zádušní mše P. Ladislava Dvořáka roku 1992 pan Všeticka oslovil občany Ptení a sestavil smíšený čtyřhlasý sbor. Bylo v něm dvacet členů. V sopránu šest zpěvaček, v altu pět, v tenoru pět zpěváků a v basu čtyři. Doprovodili mši svatou a poté zazpívali píseň na hřbitově. Farníkům se sbor líbil a chtěli ho uchovat. Sešli se zpěváci pod vedením pana Všeticky za doprovodu varhan, na které hrál pan Josef Přikryl. Písně aranžoval pan Všeticka, sháněl i písně klasické. Zpívali hlavně o velkých svátcích jako Vánoce a Velikonoce. Sbor takto fungoval deset let. Po skončení sboru dvě sezóny zpíval ještě mužský sbor.³⁶⁰

17. 3 Schola farnosti Ptení³⁶¹

Založení scholy se datuje k roku 1991. Vedoucí byla Markéta Vybíralová. Ta v roce 1995 přestala dojíždět a předala vedení Zdeně Přikrylové, dnes Dostálové, nyní žijící ve Vícově. O čtyři roky později dochází opět ke změně a služby se ujímá Hana Portešová, dnes Bittnerová.

Nejdříve doprovázely hrou na kytaru Markéta Vybíralová, Helena Marková a Markéta Přikrylová. Obohacním byla flétna, na kterou hrála Ilona Pospíšilová. Schola byla propojena se společenstvím mládeže ve farnosti. Počet členů se pohyboval mezi deseti až dvaceti. Po rozpadu společenství mládeže z důvodu vzniku rodin a odchodu za studiem či prací zůstalo pouze pár členů.

Během roku 2001 se přidává ministrant Tomáš Bittner. Členové v tomto roce: vedoucí Hana Portešová (flétna), Tomáš Bittner (kytara), Helena Marková (kytara), Dušan Skulil, Monika Šálková (Skulilová), Eva Šálková, Pavlína Zdráhalová (Hádrová), Daniela Sichová (Michalína), Simona Bittnerová (Hejdová).

Zkoušky probíhaly jednou týdně. V době existence sboru mnoho členů docházelo zpívat i do něho. Společenství se scházelo i mimo zkušebnu. Pořádali společné akce jako

---

³⁵⁹ Osobní rozhovor s paní Mgr. et PhDr. Ingrid Silnou. Olomouc, 8. února 2019.

³⁶⁰ Osobní rozhovor s panem Josefem Všetickou. Ptení, 8. ledna 2019.

³⁶¹ Příloha č. 62.

vánoční koncert se scholou z Jednova, nebo společné zpívání na setkání mládeže. Hlavní náplní hudebního uskupení bylo zpívání při liturgii. Setkávali se na zpívání žalmů i na pobožnostech o všedním dnu. Zpívali písně ze zpěvníku Hlahol a Kantate.

V roce 2011 vedení převzala Ivana Šmidrová, rozená Machalová. Později začal vypomáhat s vedením Vojtěch Šmidra. Počet členů se v té době pohyboval v rozmezí deseti až patnácti zpěváku a muzikantů. Věkové obsazení bylo v intervalu patnácti až padesáti let. Zpěv doprovázel Vojtěch Šmidra a Dominik Lošťák na kytaru. K obohacení zazněly flétny Ivany Šmidrové a Michaeli Šmidrové. Během let se mezi nástroji scholy příležitostně objevila i elektrická kytara, basová kytara, housle či cajon.

V repertoáru nalezneme žalmy z tvorby P. Josefa Olejníka, ordinária Karka Břízy a P. Josefa Olejníka, písně ze zpěvníků Hosana, Koinonie a světové chvály. Využívají i písně ze setkání mládeže (celostátní, celosvětové). K doprovodu bohoslužby se scházeli každou neděli, kdy obohatili liturgii zpěvem dvou mešních písní. Zkoušky na neděli probíhaly pravidelně jednou týdně a v neděli vždy přede mší svatou. Jednou za měsíc vedli dětskou mši svatou. Vícehlasé zpěvy cvičili hlavně na významné svátky, jako jsou Vánoce a Velikonoce. Svatby doprovázeli i mimo svou domovskou farnost. Byli pozváni například do Přemyslovic a Ohrozimi. Na požádání zpívali na křtech či pohřbech. Koncerty pořádali na svátek zasvěcení kostela a Vánoční koledování. V roce 2017 vyhráli cenu publika v soutěži Senická nota. Domů si přivezli putovní pohár.³⁶²

Změna vedení nastala roku 2018. Novými vedoucími se stal Dominik Lošťák a Michaela Šmidrová. Aktuálně hrají každou neděli dvě písně, které se tématem hodí buď k evangeliu, nebo slavenému svátku. Zkouška probíhá vždy hodinu před bohoslužbou. Jednou měsíčně doprovází dětskou mši svatou, kde zpívají kromě žalmu pět dalších písní. Nyní se společenství skládá z jedenácti členů. Mezi nástroji doprovázejícími zpěv je kytara, flétna a rytmické nástroje jako vajíčka, triangl a jiné.³⁶³

---

³⁶² Osobní rozhovor s paní Ivanou Šmidrovou. Přemyslovice, 6. leden 2019.

³⁶³ Osobní rozhovor s Dominikem Lošťákem. Ptení, 23. únor 2019.

18 Farnost Senice na Hané³⁶⁴

Obec leží deset kilometrů jižně od města Litovel a dvacet jedna kilometrů od Konice. Archeologické nálezy potvrzují osídlení místa ke konci 3. tisíciletí před Kristem.³⁶⁵ První písemné zmínky pochází ze zakládací listiny kláštera Hradisko u Olomouce a to v roce 1078.³⁶⁶ Kostel se poprvé zmiňuje v roce 1333³⁶⁷ a je zasvěcený svaté Maří Magdaléně. V roce 1654 zasáhl svatostánek ničivý požár, po kterém zůstala pouze původní gotická věž.³⁶⁸ Nový barokní, kostel byl dokončen v roce 1705.³⁶⁹ Celkové rekonstrukce se dočkal v letech 1993 až 1998, kdy byly zabezpečeny základy stavby, opraveny římsy, krovy, střešní krytina, fasáda, okna do věže, aj.³⁷⁰

Od roku 2014 duchovní službu vykonává P. Mgr. Martin Mališka. Ze Senice spravuje též farnost Cholina a od roku 2018 též Náměšť na Hané. K senické farnosti patří obec Senička.

18.1 Varhany³⁷¹ a varhaníci farnosti Senice na Hané

První zmínky o varhanách nalezneme ve farní kronice na straně čtrnáct. Dočteme se o paní Marii Beckové, která odkázala ve své poslední vůli peníze na, v to dobu, nové varhany. Ty byly postaveny se dvěma manuály a sedmnácti rejstříky roku 1877. Stavby se ujal varhanář Johann Neusser z Nového Jičina.³⁷²

Roku 1917 musely být varhany opraveny. Důkladnou opravou byl pověřen varhanář pan Matěj Strmiska z Uherského Hradiště. Kolaudace proběhla 7. prosince 1917 dómským varhaníkem. Ani ne o rok později byly z obnovených varhan odebrány cínové píšťaly.³⁷³

Další oprava začala 30. června 1941 pod dohledem pana Katgera z Uničova. Kolaudace se ujal ředitel dómského kůru pan Pivoňka z Olomouce a to dne 26. července téhož roku.³⁷⁴

V zimě 1990 začala oprava varhan rozdělena na etapy. Konec oprav byl naplánován v červnu 1991. Za špatný stav varhan mohl červotoč. Oprava se týkala nové kůže na měch,

---

³⁶⁴ Příloha č. 63.

³⁶⁵ *Senice na Hané: oficiální stránky obce.* [online]© 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <http://www.senicenahane.cz/informace-o-obci/historie/>.

³⁶⁶ Tamtéž.

³⁶⁷ Tamtéž.

³⁶⁸ Farní archiv Senice na Hané. *Pamětní kniha farnosti Senické od roku 1899*, str. 1.

³⁶⁹ Tamtéž.

³⁷⁰ *Senice na Hané: oficiální stránky obce.* [online]© 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <http://www.senicenahane.cz/informace-o-obci/historie/>.

³⁷¹ Příloha č. 64.

³⁷² Farní archiv Senice na Hané. *Pamětní kniha farnosti Senické od roku 1899*, str. 14.

³⁷³ Tamtéž, str. 31-32.

³⁷⁴ Tamtéž, str. 72.

kteřý byl odvezen na opravu do Kyjova k panu Petru Severinu. Dále byly pořízeny nové dřevěné píšťaly, všechny napuštěny látkou proti červotočům. Kromě toho byl opraven i hrací stůl a traktura. V zápise však nalezneme, že oprava nepřinesla očekávané zlepšení.³⁷⁵

Příprava na opětovnou opravu varhan začala roku 2012, kdy se zapojili farníci svými příspěvky. Kromě diecézního organologa pana Jana Gottwalda se intenzivně zapojila členka ekonomické rady Dominika Doláková.³⁷⁶ Po velikonočních oslavách se odmlčely chrámové varhany a nastaly očekávané opravy. Nástroj z roku 1877 byl odborně rozebrán a odvezen do dílny pana Petra Stehlíka z Hodonína. Paní Miroslava Trizuljaková ze Seničky se ujala restaurování varhanní skříně. V době práce na obnově varhan se hrálo na elektronické harmonium.³⁷⁷ 17. července 2015 byla ukončena oprava varhan. Dne 19. července v neděli u příležitosti patrocina farního kostela byly varhany posvěceny olomouckým biskupem mons. Josefem Hrdličkou. Po svátostném požehnaní se odpoledne uskutečnil varhanní koncert. Účinkoval MgA. Karel Martínek, učitel varhaní hry a varhaník u svatého Mořice v Olomouci.³⁷⁸

Dispozice varhan v Senici na Hané:

<u>Hlavní stroj:</u>		<u>Pozitiv:</u>		<u>Pedál:</u>	
Porturföte	16'	Principal	8'	Subbas	16'
Principal	8'	Flt. Maior	8'	Violon	16'
Tibia	8'	Fugara	4'	Octavbas	8'
Gamba	8'	Flt. traversa	4'	Cello	8'
Quintatöna	8'				
Spitzflaut	4'				
Octav	4'				
Quinta	2 2/3'				
Mixtura	2'				

Pomocná zařízení:

Calkant (nefunkční)

Manual coppel

Nástroj je po generální opravě ukončené roku 2015. Takže je teď ve velmi dobrém stavu.³⁷⁹

³⁷⁵ Farní archiv Senice na Hané. *Pamětní kniha farnosti Senické od roku 1899*, str. 173-174.

³⁷⁶ Tamtéž, str. 194.

³⁷⁷ Tamtéž, str. 167.

³⁷⁸ Tamtéž, str. 175.

³⁷⁹ Osobní rozhovor s Jakubem Rozsypalem. Senice na Hané, 3. března 2019.

Dnes již téměř nežijí pamětníci varhaníka a kapelníka pana Slezáka, který zde působil ve 30. a 40. letech minulého století. Datum nástupu nového varhaníka pana Jindřicha Smětáka se připisuje k datu 15. července 1950. Narodil se 30. dubna 1926 v Senici na Hané a službu nastoupil ve svých osmnácti letech. Jeho hlavní zaměstnání bylo u podniku BSS v Senici na Hané.³⁸⁰ Pan Směták byl nezapomenutelný a výborný hudebník, který založil sbor. O jeho činnosti by se dal napsat snad celý román. Ať to byly nádherné zpěvy pašii nebo brilantně nacvičené Pastýřské mše od skladatele P. Laštůvky, prováděné při vánoční půlnoční mši svaté a další bohatá činnost. Oční choroba pana Smětáka koncem devadesátých let bohužel ukončila jeho působení na kůru.³⁸¹ Zemřel v říjnu roku 2003.

Na Vánoce 1999 předal pan Směták natrvalo nástroj svému nástupci panu Ing. Pavlu Navrátilovi. Ten dojížděl do Senice z Luděřova.³⁸² Vystřídal jej v roce 2013 ještě jako čtrnáctiletý hoch Jakub Rozsypal.³⁸³

18. 1. 1 Ing. Pavel Navrátil³⁸⁴

Roku 1999 ve funkci varhaníka v chrámu svaté Maří Magdalény v Senici na Hané vystřídal pana Jindřicha Smětáka. Tuto službu mu domluvil otec, který byl přítelem bývalého varhaníka. V tu dobu byl již pomocným varhaníkem v Drahanovicích. Po smrti varhaníka pana Večeři, tedy roku 2006, začal dojíždět též do nedalekého kostela svaté Kunhuty v Náměšti na Hané. Službu ukončil roku 2003, kdy ji předal mladému nástupci, panu Jakubu Rozsypalu. Více o panu Ing. Pavlu Navrátilovi naleznete v kapitole 15. 1 Varhany a varhaníci farnosti Náměšť na Hané.³⁸⁵

18. 1. 2 Jakub Rozsypal³⁸⁶

Narodil se 1999 v Olomouci. Společně se třemi bratry vyrůstal v Senici na Hané. Základní školní docházku splnil v Senici. V roce 2015 nastoupil na Střední průmyslovou školu strojnickou v Olomouci.

V první třídě základní školy začal hrát na klavír v ZUŠ v Senici na Hané. Pod vedením paní učitelky Věry Frýdlové navštěvoval tuto školu pět let. Poté přešel do ZUŠ Žerotín

---

³⁸⁰ Farní archiv Senice na Hané. *Pamětní kniha farnosti Senické od roku 1899*, str. 102.

³⁸¹ Osobní rozhovor s panem Josefem Coufalem a Petrou Obšelovou. Senice na Hané, 28. října 2018.

³⁸² Farní archiv Senice na Hané. *Pamětní kniha farnosti Senické od roku 1899*, str. 182.

³⁸³ Rozhovor s panem Josefem Coufalem a Petrou Obšelovou. Senice na Hané, 28. října 2018.

³⁸⁴ Kapitola 15. 1. 1 Ing. Pavel Navrátil.

³⁸⁵ Osobní rozhovor s panem Pavlem Navrátilem. Náměšť na Hané, 8. dubna 2019.

³⁸⁶ Příloha č. 65.

v Olomouci, kde studuje do současnosti. Obor je zaměřen na hru na varhany pod odborným vedením pana učitele Mgr. Vladimíra Sobotky.

Ke hře na varhany se dostal roku 2011, kdy přišel do farnosti P. Tomáš Klíč. Byl osloven na začátku prázdnin s prosbou, zda by mohl začít hrát v Seničce v kapli místo pana Josefa Navrátila z Odrlic varhaníka z Cholině. Došlo k tomu, že mše svatá v Seničce se posunula z pondělí na čtvrtek a pan Navrátil musel hrát v ten čas ve farním kostele v Cholině, a tudíž by v Seničce nebyl varhaník. Roku 2013 na prosbu P. Tomáše Klíče na první neděli adventní začal hrát i neděle a k tomu nějaké svátky. Varhaník Pavel Navrátil, který měl varhanickou službu v Senici sám na starost, byl vděčný za výpomoc. Na službu varhaníka jsou v Senickém kostele dva varhaníci, kteří si vždy vypomohou.

Jakub službu varhaníka má srdečně rád. Za varhany usedne z radostí nejen v neděli, ale i ve všední den, o svátcích, svatbách, ale i pohřbech. Varhaníka dělá pan Rozsypal nejenom v Senici, ale zastupuje občas v okolních farnostech děkanátu. Varhany rozezněl například i v Litovli nebo v Olomouci u Dominikánů.

Mezi oblíbené skladby patří Mariánské písně, neboť je mu Matka Boží velice blízká. Za službu varhaníka je vděčný a každou mši děkuje Pánu Bohu za získanou hřivnu.³⁸⁷

18. 2 Sbor farnosti Senice na Hané

Za zakladatele sboru je považován pan Jindřich Směták, který založil sbor někdy kolem šedesátých let dvacátého století. Sbor byl čtyřhlasý o dvou ženských a mužských hlasech. V největším rozkvětu sbor čítal třicet členů. Skupina se skládala v podobném věkovém rozmezí, byli si velmi blízcí. Sbor se scházel pouze při příležitosti Vánoc, Velikonoc a pouti. Někdy se přidali i nevěřící z farnosti. Pan Směták byl vedoucím sboru do roku 1994, kdy vážně onemocněl a předal sbor slečně Dominice Dostálové (nyní Dolákové), v té době vedoucí scholy. Rok na to pan Směták umírá.

Postupem času se sbor zmenšil, neboť starší lidi odchází a mladí jdou za školou a prací. Další velkou změnou je působení sboru, který se začíná scházet pravidelně a doprovázet mše svaté i mimo zasvěcené svátky. Ze smíšeného sboru se stává ženský sbor o deseti zpívajících v rozmezí čtyřicátého pátého a sedmdesátého věku života. Ženy jsou rozděleny do tří hlasů. Kromě předepsaných Olejníkových žalmů a ordinárií zpívají antifony, chorály. O postní době a adventu zazní a capella písně. Z cizojazyčných skladeb latinské, italské, starořecké a další

---

³⁸⁷ Osobní rozhovor s Jakubem Rozsypalem. Senice na Hané, 3. března 2019.

skladby. Společně se učí i méně známé písně z kancionálu, které postupně učí lid. Nebojí se ani rytmických písní s doprovodem kytary.

Zkoušky mají pravidelně každý týden. Zpěvem doprovázejí bohoslužby o třetí a čtvrté neděli v měsíci. O prázdninách zpívá spíše sbor, neboť mladí členové scholy jezdí na tábory a dovolenou. Největší příležitost ke zpěvu je o Vánocích a Velikonocích, kdy se střídají při jednotlivých bohoslužbách se scholou.

Zpívají na Senické notě, ve které se aktivně podílí v oblasti organizace. V roce 2013 a 2014 se podílely na česko-polském projektu financovaném Evropskou Unií. Účelem projektu bylo spojení sborů v oblasti Jeseníku a secvičení vánočního koncertu. Zaměřili se na tradiční Českou mši vánoční od skladatele Jana Jakuba Ryby. Každý sbor secvičil nejprve skladby samostatně, poté se třikrát sešli v Jeseníku ke sezpívání. Přes sto zpěváků vedl pan Martin Blechta.³⁸⁸

18. 3 Schola farnosti Senice na Hané

Všechno začalo v červenci 1989 s příchodem nového mladého čerstvě vysvěceného kněze P. Františka Bůžka. Ten ihned po svém nástupu do farnosti založil uskupení mladých zpěvaček, tehdy ještě většinou školou povinných dívek. Vedoucí se stala osmnáctiletá slečna Dominika Dostálová, nyní Doláková. Vrhly se do toho s velikou vervou. Již o patrociniu kostela 22. července téhož roku začaly zpívat při mši svaté. Základem jim byly písně ze zpěvníku Cantate. Za doprovodu jedné až tří kytar rozezpívalo toto třicetičlenné společenství celý kostel. Vzbudili obrovské nadšení ovšem i obavy tehdy ještě komunistického místního národního výboru. Považovali to za kažení socialistické ideologie mládeže. Naštěstí za krátkou dobu přišel 17. listopad a všechny tyto bariéry spolu s režimem padly.

Schola zpívala dál a to již bez obav. Příležitostí k tomu bylo hodně. Začaly večerní páteční mše pro mládež, skvělá příležitost k mládežnickému zpěvu. Stejně tak při ranní nedělní mši svaté. Při hrubé mši svaté zpíval lid s doprovodem varhan. Jak šel čas, nastala i změna vedoucích. Po slečně Dominice na krátký čas vedla scholu paní Marta Štefanová. Poté se ujal vedení pan Utíkal, který k dojžděl na bohoslužby z Mezic. Otec František Bůžek byl v roce 1991 přeložen a do farnosti nastoupil P. František Janíček. Vedení scholy bylo opět svěřeno Dominice Dolákové (rozené Dostálové), která začala dálkově studovat teologii v Olomouci a posléze jako katecheta vyučovala náboženství. Výše nalezneme, že kromě

---

³⁸⁸ Osobní rozhovor s Dominikou Dolákovou. Olomouc, 6. března 2019.

scholy paní Doláková roku 1994 převzala i sbor. Všechno se však nedalo skloubit, a tak od roku 1995 začal vést scholu pan kostelník Josef Coufal. Hudební uskupení vedl až do roku 2010. Za uplynulou dobu se začalo používat více hudebních nástrojů a to housle, zobcová flétna, triangel, bubínky, tamburína, štěrchátko, dřívka a jiné. V souvislosti s pěveckou vyspělostí se začaly zapojovat vícehlasy a zpěv a capella. Základem však byla kytara.

Kromě doprovodu bohoslužeb nacvičovali spolu s ministranty tzv. Pastýřské scénky, pro které byla podkladem kniha koled od Jana Seidla vydaná v roce 1947. Scénky se hrály nejdříve na Štědrý den před půlnoční mší sv., později na první svátek vánoční odpoledne. Scének bylo odehráno celkem devět. Některé pasáže byly zpívány právě ministranty. Z těchto scének vznikly vánoční koncerty, které se konaly každoročně na první sv. vánoční odpoledne. K hudebním nástrojům tehdy přibylo také violoncello.³⁸⁹

Na jaře účinkovala schola pravidelně každý rok při oslavách Dne matek v Senici a v Seničce. Rok 2009 byl jubilejním rokem, kdy se připomínalo 20. výročí založení scholy. Při této příležitosti byl uspořádán 10. května slavnostní koncert. Účinkovali jak současní, tak bývalí členové.³⁹⁰

1. ledna 2010 převzal na jeden rok vedení scholy kytarista pan Pavel Dlabal. Ten hrával na sólovou kytaru, příležitostně i na kytaru basovou. Od září 2011 do současnosti vede scholu paní Mgr. Petra Obšelová. Vedení se chopila za podpory kytaristů Pavla Dlabala a Karla Jahody.

Rok 2019 bude významné výročí třicet let nepřetržitého působení scholy. Při této příležitosti bude uspořádán slavnostní koncert. Budou pozváni členové současní a všichni působící během minulých 30 let.

Nynější zpěvy scholy bývají až trojhlasné, čerpané ze zpěvníků: Hosana, Koinonia a z partitur současných duchovních písní. Mezi hudební nástroje doprovázející zpěv patří doprovodná i sólová kytara, ukulele, dvě zobcové flétny a rytmické nástroje. K radosti všech zpívají nejen každou první a druhou neděli při mši svaté, ale také při různých jiných příležitostech. Mezi ně patří rozsvěcování vánočního stromu v Senici a v Seničce, jednou v měsíci večerní adorace mládeže, v době postní křížové cesty, příležitostně na velikonočních a vánočních koncertech a každoročně na koncertu senické ZUŠ v kostele. Velmi úspěšní bývají na hudebním festivalu Senická nota.³⁹¹

---

³⁸⁹ Osobní rozhovor s panem Josefem Coufalem a Petrou Obšelovou. Senice na Hané, 28. října 2018.

³⁹⁰ Farní archiv Senice na Hané. *Pamětní kniha farnosti Senické od roku 1899*, str. 182-183.

³⁹¹ Osobní rozhovor s panem Josefem Coufalem a Petrou Obšelovou. Senice na Hané, 28. října 2018.

18. 4 Malá schola farnosti Senice na Hané

V září roku 2015 byla ve farnosti ustanovena malá schola. Byla určena pro děti od tří do devíti let. Zpívali pod vedením Dominiky Dolákové při mši svaté každou první neděli v měsíci. Vždy to byla jedna píseň s pohybovými prvky.³⁹²

Scholička však měla působení pouze do změn ve farnosti roku 2018. Spolu se zrušením malé scholy přišlo i zrušené setkávání seniorů z důvodu nezájmu.³⁹³

18. 5 Senická nota

Duchovní vůdce P. Jiří Ševčík společně s Dominikou Dolákovou a Vendulou Koupilovou přemýšleli o další aktivitě ve farnosti. V tu dobu fungovala schola, sbor i pastorační rada. Sestry Dominika a Vendula vzpomínaly s radostí na devadesátá léta dvacátého století, kdy jezdily na chatu v Holubicích. Jednou za rok se tam konalo velké setkávání mladých křesťanů ze širokého okolí. Kromě duchovní obnovy probíhala přehlídka schol, sborů i křesťanských kapel. Společně zpívali a předávali si radost ze společenství. Na konci dne slavili společnou mši svatou a večer byla hudební zábava. Rozhodli se podobné společenství pro široké okolí udělat.

První setkání pod názvem „Podzimní rej“ proběhlo roku 2001 pod záštitou otce Ševčíka. Pozvali všechny scholy z okolí a kromě přehlídky každé z nich byla na programu společná mše svatá a večerní diskotéka. Všechny scholy bohužel nepřijely a po mši většina odjela. Proto se rozhodli pozměnit program.

Roku 2002 proběhl první ročník Senické noty. Kromě zpívání schol a mše se přidalo hraní divadla. Inspirovali se provedením Cimrmana v nedaleké Seničce a Senická mládež si nachystala Mrazíka. Na divadelní představení účastníci zůstali, avšak dobrovolnému nachystání divadla na další rok se nikdo nepřihlásil.

Větší možnosti nastaly až roku 2008, kdy byly získány dotace na průběh. Za první dotace byl koupen velký putovní pohár, který získali výherci soutěže. Každý rok se snaží zakoupit památní trička pro účinkující. Pro spravedlivé hodnocení soutěže se snažili sestavit odbornou porotu lidí rozumějících hudbě. Od počátku soutěžení až dodnes byla i cena publika. Soutěžící se mohli přihlásit do tří kategorií: schola, duo, či sólista. Každé uskupení si připravilo tři písně a ty zazpívali přede všemi. Senická nota vždy probíhala v Senickém kostele, proto se lpělo a stále lpí na výběru písní, které by měly být spíše liturgické. Soutěžící

---

³⁹² Farní archiv Senice na Hané. *Pamětní kniha farnosti Senické od roku 1899*, str. 176.

³⁹³ Tamtéž, str. 188.

mohli předvést i své písně a tím je rozšířit. Setkání bylo vždy zakončeno společnou mší svatou se zpěvem všech přítomných a vyhlášením vítěze každé kategorie. Pro průběh si organizátoři půjčují zvučící aparaturu, několik let také soutěž nahrávaly. Od počátku se jim dostalo možnosti využít budovy fary. Tak je nabídka zázemí i občerstvení.³⁹⁴

Ve farní kronice nalezneme vždy krásný popis jednotlivých ročníků. Pro ukázkou: *„Senická nota letos oslavila krásných 15 let. V sobotu 10. října se náš farní kostel v Senici proměnil v místo společného setkání schol. Byly vyhlášeny 4 kategorie: sólový zpěv, duety, dětské scholy a scholy dospělácké. O nejlepšího sólistu se utkali celkem 3 soutěžící a první místo si vyzpíval Vítek Solovský z Olbramic. První místo v kategorii duo získaly sestry Vendula Koupilová a Dominika Doláková ze Senice. S velkou radostí jsme přivítali scholu z Ostrožské Nové Vsi, který dorazila i s otcem Petrem Krajčovičem. Malá schola z Ostrožské Nové Vsi se nezalekla konkurence a vyhrála 1. místo v kategorii schola- děti. V kategorii schola- dospělí mezi sebou ‚soupeřilo‘ 7 schol: Pramen Cholína, Schola Ostrožská Nová Ves, Schola Jednov, Schola Těšetice, Schola Hnojice, hudební uskupení Magdaléna, vytvořené z části našeho sboru a scholy, Schola Dejme toMu z Prostějova. Putovní pohár si odvezli úžasní hudebníci do Hnojic. Poslední kategorií, o které rozhodovali všichni účastníci ‚Senické noty‘ byla ‚Cena publika‘. Všem se nejvíce líbila schola Dejme toMu z Prostějova, která přijela do Senice poprvé. Celý den moderovali Jitka Weigelová a Honza Navrátil. V odborné komisi zasedali pan dirigent Martin Blecha z Jeseníku, Bára Cigánková z Arcidiecézní charity v Olomouci, Tim Kadlec z Brna, Markéta Poštulková z Troubelic a Jan Putna z Rozvadovic. Program byl završen jako jiná léta mší svatou, kterou sloužil náš někdejší duchovní správce otec Petr Krajčovič, nyní působící ve Svitavách.“³⁹⁵*

Další změna organizace soutěže nastala roku 2017. Zrušily se kategorie a jedinou výhrou je cena publika. Tuto cenu v 16. ročníku vyhrála schola z Ptení a rok poté schola z Nákla. Setkání je spíše o seznámení schol a dalších mezi sebou. Předávají si zkušenosti, kontakty a repertoár. Jeden rok z důvodu voleb Senická nota neproběhla. Proto roku 2019 proběhne osmnáctý ročník. Soutěž vždy probíhá druhou sobotu v měsíci říjnu od dvou hodin odpoledne. V pastýřské listu vydaným v únoru 2019 arcibiskup P. Jan Graubner vybízí děkanáty arcidiecéze k organizaci setkání všech schol. Dalo by se proto říci, že Senická nota předběhla dobu.³⁹⁶

---

³⁹⁴ Osobní rozhovor s Dominikou Dolákovou. Olomouc, 6. března 2019.

³⁹⁵ Farní archiv Senice na Hané. *Pamětní kniha farnosti Senické od roku 1899*, str. 175.

³⁹⁶ Osobní rozhovor s Dominikou Dolákovou. Olomouc, 6. března 2019.

19 Farnost Skřípov³⁹⁷

Leží šest kilometrů západně od Konice. Osada se nacházela při staré cestě z Čech do Olomouce. V období husitských válek tato slovanská osada zanikla. První písemné zmínky jsou z roku 1553, kdy se píše o „zpuštělé osadě Skřípovsko“.³⁹⁸ Pozemky vlastnili premonstráti z Hradiska u Olomouce. Tento řád se zasloužil o obsazení Skřípova německými kolonisty. Zcela německou obcí se Skřípov stal po třicetileté válce a v polovině 18. století byla obec největší v regionu. Měla přes 2000 německých obyvatel na 4 rodiny české. V roce 1938 došlo za aktivního přispění místních občanů k přiřazení do Sudet a přejmenování na Wachtl. Po válce byli všichni Němci vysídleni a nahrazeni Čechy. A tak jako u mnoha takto postižených vesnic v okolí tzv. „Německém ostrově“ došlo k dlouholetému vykořenění tradic a vztahu k tomuto místu.

Kostel byl postaven v roce 1780 a je zasvěcený Nanebevstoupení Páně.³⁹⁹ Rozšířen byl v roce 1835 o dvě boční kaple, které vytváří příčnou loď.⁴⁰⁰ Kostel je bez větších moderních úprav dochován do dnešních dní. Na konci roku 2017 provedena oprava fasády a ciferníku na věži kostela. O duchovní správu se stará děkan P. Mgr. Milan Ryšánek z Konice.

19.1 Varhany⁴⁰¹ a varhaníci farnosti Skřípov

První kronika farnosti Skřípov je nedostupná. S největší pravděpodobností si ji odnesli němečtí obyvatelé Skřípova při odsunu po druhé světové válce. V nové Pamětní knize z roku 1898 zmínka o varhanách není.

Z pohledu na varhany a varhanní stůl zjistíme, že varhany jsou od firmy Rieger a nesou označení Opus 2573. Tato firma rozvíjela svou produkci od roku 1873 do roku 2015.⁴⁰² Sídlem bylo Slezské město Krnov. Větší část existence patřila k největším světovým výrobcům varhan. Na internetových stránkách firmy nalezneme podle identifikačního čísla nástroje přiřazení nástroje na Skřípov. Společně s tím nalezneme rok dokončení, tedy 1933.⁴⁰³

---

³⁹⁷ Příloha č. 66.

³⁹⁸ ROZEHNAL, Ivo. *Kostel Nanebevzetí Páně. Hradky.cz: Cestujte s přehledem* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-17]. Dostupné z: <https://www.hradky.cz/index.php?OID=6211&PARAM=11&tid=18695&pos=450>.

³⁹⁹ *Skřípov: oficiální stránky obce.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-17]. Dostupné z: <http://www.ou-skripov.cz/rimskokatolicka-farnost-skripov/farni-kostel-fara-kaple-sv-anezky/>.

⁴⁰⁰ Tamtéž.

⁴⁰¹ Příloha č. 67.

⁴⁰² LYKO, Petr. *Varhanářská firma Rieger.* Disertační práce. Ostrava: Ostravská univerzita, pedagogický fakulta, 2018, str. 7.

⁴⁰³ *Rieger.* [online], [cit.: 2019-04-07]. Dostupné z: <http://www.rieger-orgelbau.com/historical/page/10/>.

Nástroj má devět rejstříků a jeden manuál. Z pohledu na hrací stůl poznáme, že se jedná o jedno manuálové varhany s 54 tóny a s pedálem o 27 tónech.

Dispozice varhan:⁴⁰⁴

1. Cello	8´	3. Salicional	8´	10. M	4´
2. Subbas	18´	4. Rohrflûte	8´	11. M/P	8´
		5. Gamba	8´		
		6. Principal	8´		
		7. Flûte harmoil	4´		
		8. Oktave	4´		
		9. Rauschchounte	2 fach		

19. 1. 1 Rudolf Zapletal

Narodil se roku 1926 na Zavadilce. Jeho otec brzy ovdověl a znovu se oženil. Z obou manželství vzešlo celkem sedm dětí. Pan Zapletal neměl lehké dětství, vyučil se holičem, ale nikdy tuto práci nevykonával. Po svatbě se s ženou odstěhovali na jeden volný statek na Skřípově a společně tam hospodařili.

Objevil v sobě talent a lásku k hudbě. Chodil se učit základům hry na trubku k panu Janálovi do Konice. Ze Skřípova poté chodil hrát právě na trubku po muzikách. Pan Zapletal vozil faráře z nedalekého Šubířova a brzy si všiml nepřítomnosti varhaníka ve farnosti. Hrát na varhany se naučil zcela sám. Hrál pouze doprovod k mešním písním a nejraději měl písně mariánské. Ordinárium se recitovalo. Když jej postihla malá mrtvice, měl potíže s koordinací končetin a to vedlo k ukončení jeho varhanické služby.⁴⁰⁵

19. 1. 2 Anežka Voldánová⁴⁰⁶

Celý život prožila ve městě Brno, kde v mládí navštěvovala gymnázium. Byla to vlastně sedmiletá výběrová hudební škola na třídě Kapitána Jaroše. Tam tři roky studovala sólový zpěv a absolvovala ve hře na klavír. Po maturitě vystudovala vyšší průmyslovou školu strojní. Po dokončení nastoupila jako projektantka do firmy Chepos, sídlící v Brně. S manželem si zakoupila chalupu na Skřípově. Na ni jezdili kromě zimního období každý víkend a v létě při prožívání dovolené si chalupu postupně upravovali. Po nástupu do důchodu se na Skřípov přestěhovali a do současnosti bydlí na opravené chalupě.

---

⁴⁰⁴ Přepis z hracího stolu varhan.

⁴⁰⁵ Osobní rozhovor s paní Zapletalovou. Skřípov, 7. dubna 2019.

⁴⁰⁶ Příloha č. 68.

Okolo roku 1988 byla paní Voldánová požádána P. Jaroslavem Šímou, který v té době působil v Konici a na Skřípově, zda by se ujala služby skřípovské varhanice. Ze začátku doprovázela pobožnosti jen příležitostně, postupem času se stala hlavní varhanicí a hrála pravidelně. Před 15 lety byla požádána panem P. Janusem Lisowskim, o doprovod mší i ve farnosti Brodek u Konice. V tomto chrámě, kromě dvou krátkých pauz, hrála do roku 2018. Službu v Brodku ukončila ze zdravotních důvodů. Příležitostně si zahrála na varhany i ve farním kostele v Horním Štěpánově. Na Skřípově paní Voldánová bude hrát tak dlouho, jak dlouho ji zdravotní stav dovolí.⁴⁰⁷

---

⁴⁰⁷ Osobní rozhovor s paní Anežkou Voldánovou. Skřípov, 22. ledna 2019.

20 Farnost Stínava⁴⁰⁸

Leží patnáct kilometrů jižně od Konice. Nejstarší písemná zmínka o obci je z roku 1233, kde se zmiňuje i jméno Alberta ze Stínavy.⁴⁰⁹ Románský kostel Povýšení svatého kříže pochází ze 13. století a i přes úpravy v 17. a 19. století si zachoval původní ráz.⁴¹⁰ Kostel vyniká zesílenými obvodními pilíři kvůli původní těžké střešní konstrukci a výkopům původního hřbitova kolem kostela. Nejstarší částí kostela je kněžiště s neobvyklou schránkou na posvěcené hostie. V minulosti byly nalezeny gotické fresky.

Duchovním správcem *administrátor excurrendo* je P. Mgr. Radaczynski Mariusz z nedalekého Ptení.

20. 1 Varhany⁴¹¹ a varhaníci farnosti Stínava

První zmínka v Pamětní knize při chrámu Páně ve Stínavě o farních varhanách se váže k roku 1898. Píše se o důkladné opravě panem Heřmanem. Již při této opravě bylo v úmyslu pořídit nový nástroj. Pan Heřman však zjistil plné zachování. Při renovaci byla vložena nová klávesnice.⁴¹² Na těchto varhanách bylo vryto: „*Jan Vymotala, varhanář v Brně, rodem ze Ptení*“⁴¹³.

O něco dále však nalezneme zajímavost o starých varhanách. Ty vznikly úpravou tzv. positivu v roce 1882. Přestavby se ujal pan František Rašky z Horního Štěpánova. Hudební nástroj postavil k zadní části, do popředí hrací stolec a k positivu připojil pedály. Odkoupeny a přidělané byly též dva rejstříky ze starých Ptenských varhan.⁴¹⁴

Nové varhany pro Stínavský kostel byly zakoupeny roku 1911 v pneumatické soustavě. Nástroj od firmy Viléma Brounera, stavitele varhan v Uničově. O tyto varhany se zasloužil pan Jindřich Nettwell, nadsprávce v Plumlově. Měl hudební vzdělání a posoudil špatné ladění, zvuk i chatrný exteriér.⁴¹⁵

V období druhé světové války získala farnost velký dar. Stínavský rodák pan Josef Černý, ředitel sklářské továrny v Černé Hoře, nechal zhotovit u tamního strojníka elektrický

---

⁴⁰⁸ Příloha č. 69.

⁴⁰⁹ *Obec Stínava*. [online] © 2019 [cit.: 2019-03-18]. Dostupné z: <http://www.stinava.cz/>.

⁴¹⁰ Tamtéž.

⁴¹¹ Příloha č. 70.

⁴¹² Farní archiv Ptení. *Pamětní kniha při chrámu Páně ve Stínavě vedena od roku 1900*, str. 5.

⁴¹³ Tamtéž, str. 5.

⁴¹⁴ Tamtéž, str. 20.

⁴¹⁵ Tamtéž, str. 19.

ventilátor k varhanám. K tomu přidal motor a roury pro přívod vzduchu. Sám obstaral dovoz i montáž. Byla to velká pomoc, neboť v té době nebyl nikdo na šlapání měchů.⁴¹⁶

Dispozice starých varhan:⁴¹⁷

<u>Manuál:</u>		<u>Pedál:</u>	
Geig. Principál	8' C	Salicet bas	8'
Geig. Principál	4' C	Bourdn	16'
Salicional	8' C	Coppel Superoct	
Viola	4'		
Lieblich flöte	8'		

Zpráva z roku 1982 říká: „*Naše varhany z r. 1911 pomalu ,dodělávají‘. Nové by stály hodně vlastně moc peněz. A Stínava má už jen dobré půl druhé stovky lidí. Není možné, aby zaplatili 200.000. Bez varhan by byl náš kostelíček smutný. Dřevopodnik z Brna je ochoten provést rekonstrukci. Mimo kovové píšťaly všechno vyměnit*“.⁴¹⁸ V dubnu téhož roku byly varhany rozebrány a v Brně-Bohumicích přestavěny. Zpět je dovezli 2. května 1983 a o nejbližší neděli, tedy 8. května, se při mši svaté rozezněly.

Jedno manuálové varhany o padesáti šesti klávesách a tónech. Pedál má dvacet sedm kláves a tónů. Varhany jsou sestaveny v pneumatické soustavě.

Dispozice nových varhan:⁴¹⁹

<u>Manuál:</u>		<u>Pedál:</u>	
1. Principál	8'	9. Subbas	16'
2. Krypt	8'	10. Cello	8'
3. Salicionál	8'	11. I – P	8'
4. Oktáva	4'		
5. Super oktáva	2'		
6. I – I	4'		
7. I – I	16'		
8. Tremolo			

⁴¹⁶ Farní archiv Ptení. *Pamětní kniha při chrámu Páně ve Stínavě vedena od roku 1900*, str. 69.

⁴¹⁷ Tamtéž, nalepeno na zadní straně desek.

⁴¹⁸ Tamtéž, str. 77.

⁴¹⁹ Tamtéž, nalepeno na zadní straně desek.

Od roku 1959 ve farním kostele hrála varhanice paní Růžena Zatloukalová. Hry na královský nástroj se nikdy neučila a jako samouk hrála dlouhou dobu. Od smrti paní Zatloukalové roku 1987, hrála a doposud příležitostně hraje paní Ludmila Střížová. Tato paní se zasloužila i o vznik místní scholy.

V pamětní knize od roku 1992 se můžeme dočíst o skončení pohřebních zpěváků v roce 2003. Příčinou byl nedostatečný počet zpěváků a dorostu ve farnosti. Nalezneme i tento text: „*Naše čtyři holky: Pavla Ježková, Zuzka Ježková, Lucka Růžičková a Marcela Hrubanová hrají na varhany při mši sv.- střídají se. Snaží se- Bohu díky. Dosud ještě hraje L. Střížová...*“⁴²⁰

20. 1. 1 Marcela Hrubanová⁴²¹

Narodila se roku 1991 v Prostějově a celý život prožila v obci Stínava. Základní školu navštěvovala v nedalekém Ptení, poté pokračovala na Reálném gymnáziu v Prostějově. Během vysokoškolského studia žila v Olomouci, částečně také v zahraničí. První bakalářské studium vystudovala v oboru české filologie a žurnalistiku na filozofické fakultě Univerzity Palackého, čeština a němčina na pedagogické fakultě UP a právní vztahy k nemovitostem na PF MU. Dále vystudovala magisterský obor česká filologie a kulturní studia na filosofické fakultě univerzity Palackého v Olomouci. Studovala také na univerzitách v Postupimi a Würzburgu. Působí na administrativních pozicích.⁴²²

Na základní škole začala navštěvovat soukromé hodiny klavíru. Hrát na královský nástroj začala již na základní škole. Začínala nejjednoduššími písněmi a postupem času se zdokonalovala a přecházela na písně náročnější. Seznámení s varhanami vedla varhanice, paní Střížová. V současné době slečna Hrubanová hraje hlavně o nedělních pobožnostech. Doprovází mešní písně, žalmy i ordinária. Nejoblíbenější písně mladé varhanice jsou písně mariánské. Předchozí paní varhanice zaskakuje v její nepřítomnosti.

20. 2 Schola farnosti Stínava

Zakladatelkou scholy nebo spíše malého sboru, je farní varhanice Ludmila Střížová, která v roce 2018 oslavila sedmdesáté šesté narozeniny. Založení se datuje kolem roku 2004, tedy před patnácti lety. Na počátku všeho byla farní děvčata chodící na první stupeň základní školy, která paní Střížová sama oslovila. První písně byly doprovázeny varhanami a flétnou.

---

⁴²⁰ Farní archiv Ptení. *Pamětní kniha při chrámu Páně ve Stínavě vedena od roku 1900.*

⁴²¹ Příloha č. 71.

⁴²² Osobní rozhovor s Marcelou Hrubanovou. Stínava, 26. března 2019.

Paní Ludmila Střížová předala scholu Martinu Sittemu. V tu dobu schola dostala novou kytarovou podobu. Hrál se v obsazení dvou kytar, pro zpestření se k vybraným písním přidala flétna, nebo triangl. Postupně se k dětem přidali dospělí. Starší členové přiváděli své děti, ale i přesto v dnešních dnech je více dospělých nežli dětí.

Před pár lety byla schola předána od pana Martina Sitteho Martinu Bradáčovi. Ten se snaží pokračovat v podobném duchu a tradici, kterou si schola vytvořila. Složení je stejné, tedy děti i dospělý. Počet členů je od založení také velmi podobný. Jádro tvoří devět dospělých a jejich děti. Počet se mění podle příležitosti. Věkový rozdíl mladších členů je větší, mají od jednoho roku života až do šestnácti let. Záleží, zda děti umí číst, avšak menší děti se učí zpívat alespoň refrény, nebo broukat melodii dané písně. Děti postupně dorůstají a rozvíjí svůj repertoár. Nástrojové obsazení zůstává, tedy 2 kytary, na které hraje pan Martin Bradáč s Vítem Forbelským. Na flétnu doprovází Veronika Zatloukalová. Mezi nejčastěji používané zpěvníky patří Hosana I., Hosana II., Koinonie, ale zpívají i písně z papíru, tedy internetu, či repertoár ze setkání mládeže. Písně jednohlasné, vícehlasé i kánony. Schola zpívá k příležitostem Vánoc, Velikonoc, pouti, v adventu, v postní době, na májových pobožnostech a o křtu.⁴²³

---

⁴²³ Osobní rozhovor s panem Martinem Bradáčem. Stínava, 26. října 2018.

21 Farnost Stražisko⁴²⁴

Leží sedm kilometrů jihovýchodně od Konice. První písemný doklad se váže k místnímu hradu Grünbergu z roku 1326, který měl ve vlastnictví Adam z Konice.⁴²⁵ Účelem hradu bylo chránit obchodní stezku ze střední Moravy přes Konici až do Čech. Grünberg v 16. století zpustl a v roce 1722 na jeho místě na kopci ve středu Stražiska byl vybudován barokní kostel Andělů strážných.⁴²⁶ Iniciátory stavby byli premonstráti z Hradiska u Olomouce, kteří byli majiteli zdejších pozemků od roku 1699.⁴²⁷ Stavební materiál použili z hradu, ze kterého zbyla pouze část hradního příkopu. Rozšíření kaple o boční loď proběhlo v roce 1749.⁴²⁸ V roce 1854 byla vybudována Lurdská jeskyně a křížová cesta vinoucí se stezkou vzhůru ke kostelu.⁴²⁹

K duchovní správě ve Stražisku patří obce Maleny a Růžov. Tuto farnost spravuje P. Mgr. Radaczynski Mariusz z nedalekého Ptení.

21.1 Varhany⁴³⁰ a varhaníci farnosti Stražisko

Varhany pochází z roku 1908, kdy byly postaveny brněnskou varhanářskou firmou Vojtěcha Káše. Tento nástroj je označován opusovým číslem 19.⁴³¹ Jedná se o malý jedno manuálový nástroj s pedálem a pěti rejstříky. Nástroj je plně zachovalý a celkové provedení odpovídá přesně dané firmě v době tvorby. Varhany jsou památkově chráněné, přesněji jsou klasifikovány jako movitá součást nemovité kulturní památky.⁴³²

Oprava proběhla roku 2013 firmou Mettler-Dlabal z Bílska u Choliny. Nástroj byl vzorně opraven včetně varhanní skříně. Zrestaurováno bylo i celé zařízení varhan.⁴³³

Varhanní skříň je v pseudorománském stylu o dvou věžích. Původní hnědé fládrování bylo někdy v 80. letech 20. století přetřeno na bílo.⁴³⁴ Hrací stůl nejspíše z dílny H. Schifera stojí zezadu varhanní skříně.⁴³⁵ Orientován je čelem k oltáři.

---

⁴²⁴ Příloha č. 72.

⁴²⁵ *Stražisko: oficiální stránky obce.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-18]. Dostupné z: <http://www.obecstrazisko.cz/O-obci/>.

⁴²⁶ Tamtéž.

⁴²⁷ ROZEHNAL, Ivo. *Kaple Andělů Strážců. Hradycz: cestujte s přehledem.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-18]. Dostupné z: <https://www.hradycz/index.php?OID=12414&PARAM=11&tid=42473&pos=800>.

⁴²⁸ Tamtéž.

⁴²⁹ Tamtéž.

⁴³⁰ Příloha č. 73.

⁴³¹ Dle firemního štítku na hracím stole.

⁴³² Osobní archiv pana Jana Gottwalda. GOTTWALD, Jan. *Věc: Organologický posudek a návrh řešení opravy varhan ve farním kostele sv. Andělů Strážných na Stražisku.* Olomouc, 2010.

⁴³³ JEŘÁBEK, Tomáš. *Varhanářský odkaz Vojtěcha Káše.* Bakalářská práce. Olomouc: Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci, 2016, str. 30.

Vzduch do nástroje je dodáván jak dochovanou mechanikou, tak elektricky. Traktura je pneumatická a vzdušnice tlakové kuželové. Píšťaly jsou převážně ze dřeva a zinku.

Dispozice varhan:⁴³⁶

<u>Manuál, C-f3, 54 kláves a tónů:</u>			<u>Pedál, C-d1, 27 kláves a tónů:</u>		
1. Principal	8'	1., Zn	7. Subbass	16'	5
2. Kryt	8'	3., Lg	8. Ped. spoj.	16'	je klasická I/P 8'
3. Salicional	8'	4., Zn			
4. Oktáva	4'	2., Zn			
5. Okt. spoj.	4'	nevystavěná			
6. Okt. spoj.	16'	nevystavěná			

Pomocná zařízení:

Pleno, Mezzoforte, Piano

V minulém století hrál na varhany pan Vrána z Přemyslovic. Kolem roku 1934 onemocněl a varhanictví se vzdal. Jeho nástupcem se stal pan František Polák. Základy hry na nástroj uměl díky hře na housle. Začal se na službu varhaníka připravovat ještě za působení pana Vrány. Na začátku hrál na harmonium, nastoupil po onemocnění svého předchůdce a službu vykonával dlouhá léta. Vytvořil sbor čítající od deseti do patnácti zpěváků. Sbor již několik let neexistuje. O Vánocích a Velikonocích oslovil hudebníky z obce, zda by se nepřidali k obohacení pobožnosti. Tím se v kostele rozeznělo mnoho různých nástrojů. Ze zdravotních důvodů předal varhanictví svým vnučkám, které hrají dodnes. Pan Polák zemřel roku 1985.⁴³⁷

21. 1. 1 Paní Zdislava Arnoštová a paní Dana Portešová⁴³⁸

Paní Zdislava a Dana se narodily 22. července 1963 v Mariánských lázních. Část dětství prožily v Horním Slavkově. S celou rodinou se přestěhovaly na Stražisko, kde dokončily základní školu. Střední školu zdravotnickou vystudovaly v nedalekém Prostějově, kde v roce 1982 odmaturovaly. Následně se jejich cesty rozpojily.

---

⁴³⁴ Osobní archiv pana Jana Gottwalda. GOTTWALD, Jan. *Věc: Organologický posudek a návrh řešení opravy varhan ve farním kostele sv. Andělů Strážných na Stražisku*. Olomouc, 2010.

⁴³⁵ JEŘÁBEK, Tomáš. *Varhanářský odkaz Vojtěcha Káše*. Bakalářská práce. Olomouc, Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci, 2016, str. 30.

⁴³⁶ Osobní archiv pana Jana Gottwalda. GOTTWALD, Jan. *Věc: Organologický posudek a návrh řešení opravy varhan ve farním kostele sv. Andělů Strážných na Stražisku*. Olomouc, 2010.

⁴³⁷ Osobní rozhovor s paní Zdislavou Arnoštovou a paní Danou Portešovou. Přemyslovice, 17. ledna 2019.

⁴³⁸ Příloha č. 74.

Ze slečny Zdislavy se stala paní Arnoštová. S rodinou nyní bydlí v části obce Stražisko nesoucí pojmenování Maleny. První práci získala na ortopedii, kde osm let pracovala na operačním sále jako instrumentářka. Pro tuto pozici si doplnila vzdělání. Rok a půl pracovala na Charitě v Konici a poté byla deset let na operačním sále oční kliniky. Nyní pracuje v oční ambulanci.

Slečna Dana se provdala za pana Porteše a v současnosti žije na začátku Ptenského Dvorku, územně tato oblast patří k Přemyslovicím. Paní Portešová pět let pracovala v prostějovské nemocnici. Poté na neurologii a po mateřské dovolené nastoupila do zubní ordinace v Brodku u Konice. Tam nyní pracuje přes devatenáct let.

V šesti letech, kdy žily v Horním Slavkově, docházeli jejich starší sourozenci k mladému učiteli hudby. Jejich sestra Marie se učila hře na housle a bratr na klavír. Pan učitel se ujal i mladších dvojčat. Sestry se tak naučily hudebním základům. Chtěly se naučit na klavír, ale vstoupilo do toho stěhování na Stražisko. Tím byla výuka ukončena. Na Stražisku se učily v hudební výchově na základní škole prát na flétnu u pana Josefa Všetického ze Ptení. V šesté třídě základní školy začaly dojíždět do Prostějova na základní uměleckou školu, obor zpěv. V deváté třídě měly ke zpěvu i výuku hry na klavír. To bylo povinné k ukončení cyklu. Jejich sestra Marie v té době studovala hru na housle v Kroměříži a při návštěvě domova učila své sestry hrát. Dávala jim úkoly na klavír. Naučila je nejvíce ze všech učitelů. V šestnácti letech jejich dědeček zastávající službu farního varhaníka již nemohl ze zdravotních důvodů hrát na každé mši svaté. Tím začala služba slečen Polákových. V době, kdy začaly hrát, byl duchovním správcem na Stražisku P. Stanislav Šuránek. Zadával čísla písní bez domluvy, proto byla náročná příprava. Mladé varhanice nikdy nevěděly, co si farář bude prát za písně. Nejraději měl melodii „Ejhle oltář“ na kterou dokázal zaspívat text jakékoli mešní píseň. Roku 1982 převzali plně službu varhanic, hrály v neděli i ve všední dny. Po svatbě a hrály se svými dětmi. Posadily si je na klín. Děti byly naučené, že nesmí sahat na klaviaturu. Postupem času se z těchto dětí vytvořila schola doprovázející bohoslužbu.

Od roku 2012 do 2014 absolvovaly varhanický kurz na Cyrilometodějském gymnáziu v Prostějově. Tento kurz vedl pan Mgr. Václav Věčeřa a Bc. Ondřej Mucha. Po dvou letech chození na přednášky a praktické lekce získaly sestry osvědčení. Hrají ve všední dny, neděle, svatby i pohřby. Příležitostně vypomáhají v Jednově. Od roku 1988 společně zpívají ve sboru Cantorum z Prostějova. Byly v součtu na třech turné, které sbor organizovala. Navštívily Španělsko, Francii, Lurdy a další.

Mezi oblíbené písně paní Portešové patří: „Učiň mě Pane nástrojem“, „Klaním se ti vroucně“, „Buď vládcem mým“, „Den co den“. Paní Arnoštová má ráda písně: „Anděle Boží“, „Tobě patří chvála“, „Voda života“.⁴³⁹

21. 2 Schola farnosti Stražisko⁴⁴⁰

Vznik scholy se datuje k roku 1993. V ten rok dorostly děti paní Arnoštové a paní Portešové. Tak byla vytvořena malá dětská schola. Duchovním správcem byl P. Josef Glogar, který tuto činnost podporoval. Scholička zpívala pouze výjimečně. Nešlo o pravidelné zkoušky.

Postupem času se společenství rozrůstalo. Největší vzestup scholy proběhl roku 2006. Členů bylo celkem osm. Společně natočili a vydali CD s nahrávkami písní. Pojmenovali se „Schola Gabriel“. CD obsahuje deset písní. Nástroje hrající na nahrávce jsou: kytara, saxofon, klarinet, tenorová flétna a klávesy. Nahráli i druhé CD, ale pouze pro své potřeby.

V dalších letech se mezi nástroji využitých při doprovodu vystřídaly: příčná flétna, baskytara, housle, flétna a violoncello. Mezi stálé nástroje patří klávesy a kytara, na kterou hrají paní Arnoštová a paní Portešovou. S hrou na kytaru vypomáhala paní Marie Ošlejšková, rozená Portešová a nyní i slečna Veronika Portešová.

Varhanice se střídají v dirigování a ve hře na nástroj. Nejmladší člence je pět let. Zpívají hlavně na Vánoce, Velikonoce, pouť, 1. svaté přijímání to je jednou za dva roky.

V současnosti housle, flétna, dvě kytary, bongo, triangel, klávesy,

Spolupracují se Ptením, nyní deset členů. Zpívají žalmy, písně ze zpěvníku Hosana, Kononie a tvorbu kapely Paprsky, nyní Good Work. Oblíbené jsou též skladby z celosvětového i celostátního setkání mládeže.⁴⁴¹

---

⁴³⁹ Osobní rozhovor s paní Zdislavou Arnoštovou a paní Danou Portešovou. Přemyslovice, 17. ledna 2019.

⁴⁴⁰ Příloha č. 75.

⁴⁴¹ Osobní rozhovor s paní Zdislavou Arnoštovou a paní Danou Portešovou. Přemyslovice, 17. ledna 2019.

22 Farnost Suchdol - Jednov⁴⁴²

Leží pět kilometrů jižně od Konice. První zmínka pochází ze součtu majetku konického panství při prodeji pánům z Holštejna v roce 1379.⁴⁴³ V zemských deskách z roku 1630 a 1635 je zmiňovaná zdejší tvrz, která zřejmě zanikla v období třicetileté války, její poloha však není známá.⁴⁴⁴ Část Suchdola nese místní pojmenování „Klárky“. Toto pojmenování souvisí s působením řádu Klarisek, které osadu založily a výrazně se zapojily do výstavby poutního chrámu Navštívení Panny Marie v Jednově. Před dokončením byl řád zrušen z důvodu josefínských reforem roku 1782.⁴⁴⁵ V „Klárkách“ se nachází kaple svatého Jana Nepomuckého z roku 1885, před kaplí stojí o rok starší kamenný kříž.⁴⁴⁶ Uprostřed obce Suchdola byla v polovině 19. století vybudována kaple svatě Anny.⁴⁴⁷

Hlavní chrám Páně společně s farou se nachází v sousední obci Jednov. Místo se stalo poutním místem díky Svaté vodě, které podle pověsti vděčilo mnoho lidí za zázračné uzdravení a mnoho dalšího. Na tomto poutním místě, výše zmíněné Klaristky, postavily jako první roku 1766 kapli ochraňující pramen.⁴⁴⁸ Kapli poté zbořily a na jejím místě postavili barokní kostel zasvěcený Navštívení Panny Marie.⁴⁴⁹ Nynější podoby nabyl v roce 1911. Původní pramen vyvěrá pod hlavním oltářem a jeho voda je vyvedena mimo kostel do vodní kaple.⁴⁵⁰ Dodnes jezdí lidé z celého okolí pro tuto vodu. Na počátku 21. století byla vedle fary vystavěna Mariánská zahrada s oltářem a sochami Panny Marie a Jana Pavla II.

V nedávné době ve farnosti proběhly dvě primice. V roce 1999 P. Mgr. Jiřího Ševčíka z Lipové a o jedenáct let později místního rodáka P. Mgr. Michala Zahálky. Duchovní správu zastupuje od roku 2011 P. Mgr. Ondřej Horáček, DiS. K farnosti náleží jak obec Suchdol, tak obce Hrochov, Jednov, Labutice, Lipová a Seč.⁴⁵¹

---

⁴⁴² Příloha č. 76.

⁴⁴³ ROZEHNAL, Ivo. *Tvrz Suchdol. Hrady.cz: cestujte s přehledem.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-18]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/?OID=12362>.

⁴⁴⁴ Tamtéž.

⁴⁴⁵ *Poutní místa na Moravě a ve Slezsku.* [online], [cit.: 2019-03-18]. Dostupné z: <http://www.ado.cz/poutni/suchdol/suchdol.htm>.

⁴⁴⁶ ROZEHNAL, Ivo. *Kaple sv. Jana Nepomuckého. Hrady.cz: cestujte s přehledem.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-18]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/?OID=5522>.

⁴⁴⁷ *Kaple sv. Anny. Hrady.cz: cestujte s přehledem.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-18]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/?OID=4599>

⁴⁴⁸ ROZEHNAL, Ivo. *Kostel Navštívení Panny Marie. Hrady.cz: cestujte s přehledem.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-18]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=4922&PARAM=11&tid=13584&pos=800>.

⁴⁴⁹ *Obec Suchdol: oficiální stránky obce.* [online], [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <http://www.obec-suchdol.cz/suchdol-jednov/d-4531/p1=1704>.

⁴⁵⁰ ROZEHNAL, Ivo. *Kostel Navštívení Panny Marie. Hrady.cz: cestujte s přehledem.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-18]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=4922&PARAM=11&tid=13584&pos=800>.

⁴⁵¹ *Římskokatolická farnost Konice.* [online], [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.

22. 1 Varhany⁴⁵² a varhaníci farnosti Suchdol - Jednov

Prapůvodní varhany byly postaveny v letech 1858 až 1859. Po dokončení opravy kostela roku 1892 rozhodli o následné opravě královského nástroje. Přesto že se v 80. letech nástroj opravoval, byl ve velmi špatném stavu. Řídící olomouckého kůru pan Josef Nešvera zavítal do farního kostela a varhany prohlédl. Na opravu navrhl varhanního mistra pana Mádlu z Petersodorfu u Dornstadt. Pan Mádr přijel, nástroj prohlédl a naznal, že se musí vyměnit měchy, rejstřík „Principál“ a „Gamba“. Při kolaudaci 11. června 1893 na ně zahrál pan Josef Nešvera.⁴⁵³

Důkladnou opravu a následně dobrý stav varhan hlásá zápis z roku 1906.⁴⁵⁴ Tak jako ve většině farnostech i v této roku 1918 byly rozebrány varhany a odebrány cínové píšťaly. Z varhan vytáhli celkem 48,5 kilogramu, odebrán byl například celý rejstřík „Principál“.⁴⁵⁵ O nahrazení píšťal se v kronice nezmiňují.

Od roku 1941 se konala sbírka na nové varhany. Ty byly vyrobeny roku 1942 firmou Josefa Melzera z Kutné Hory. Vysvěceny byly 11. října téhož roku.⁴⁵⁶ Dne 20. července 1972 paní Charlota Skořepová, provdaná Hauslerová, tento nástroj opravila a vyčistila. V kronice můžeme nalézt tento výčet dispozic.⁴⁵⁷

<u>I. Manuál:</u>		<u>II. Manuál:</u>		<u>Pedál:</u>	
Principál	8'	Principál houslový	8'	Subbas	16'
Gamba	8'	Reblina	8'	Oktávbas	8'
Solicionál	8'	Mix celest	8'		
Kryt	8'	Flétna	8'		
Oktáva	4'	Roh lesní	4'		
Mixtura	2 2/3'	Kvinta	2 2/3'		
		Flagiolet	2'		
		Tercie	1 3/5'		

⁴⁵² Příloha č. 77.

⁴⁵³ *Z historie poutního místa: Římskokatolická farnost Suchdol u Prostějova.* [online], [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <http://www.farnostsuchdol.eu/k1890-2.html>.

⁴⁵⁴ Farní archiv Jednov. *Farní kronika Suchdol u Prostějova od roku 1899*, str. 21.

⁴⁵⁵ Tamtéž, str. 62.

⁴⁵⁶ *Z historie poutního místa: Římskokatolická farnost Suchdol u Prostějova.* [online], [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <http://www.farnostsuchdol.eu/k1925-1933-2.html>.

⁴⁵⁷ Farní archiv Jednov. *Farní kronika Suchdol u Prostějova od roku 1899*, str. 72.

Spojky: I. pedál – II.

I. – I.	16´
I. – I.	4´
II. – I.	16´
II. – I.	8´
II. – I.	4´

1 volná kombinace: Tremolo

Jedná se o varhany se dvěma manuály s 56 tóny a pedálem o 30 tónech. Systém pneumatický. Počet píšťal se pohybuje kolem 896 kusů z toho 88 dřevěných.

V současnosti si na štítku varhan můžeme přečíst: „*Karel Zadák, Mistr varhanář, člen kruhu umělců při svazu českých skladatelů a koncertních umělců, Opus 15, Brno 25*“⁴⁵⁸.

Dispozice varhan:⁴⁵⁹

<u>I. Manuál:</u>		<u>II. Manuál:</u>		<u>Pedál:</u>	
1. Principál	8´	10. Kryt	8´	19. Subbas	16´
2. Salicionál	8´	11. Viola	8´	20. Oktávbas	8´
3. Oktáva	4´	12. Principál	4´	21. I – P	8´
4. Super oktáva	2´	13. Flétna	4´	22. II – P	8´
5. Mixtúra	1 1/3´	14. Kvinta	2 2/3´		
6. I – I	4´	15. Flétna syčivá	1´		
7. II – I	4´	16. II – II	4´		
8. II – I	8´	17. II – II	16´		
9. II – I	16´	18. Tremolo			

Mezi zmíněnými varhaníky v kronice nalezneme pana Josefa Poláka ze Suchdola. Okolo roku 1968 se služby ujímá pan Jan Pekar z Jednova, který hrál do roku 1989. Poté měl mozkovou příhodu, zemřel roku 1994. V letech 1987 až 2005 byla varhanicí Helena Havenková, rozená Baronová. Roku 2005 předává funkci Anežce Martínkové, tu dobu Šustrové, která vypomáhala už ve dřívějších letech. K ní se postupem času přidávají další pomocnice. Jmenovitě: 2005-2015 Anna Ševčíková (nyní Přidálková) ze Seče, 2005-2016 Marie Baronová (nyní Burgetová) z Jednova. Chvilí vypomáhala i Zuzana Greplová

⁴⁵⁸ Opis z hracího stolu varhan ve farním kostele Suchdol- Jednov.

⁴⁵⁹ Výpis rejstříků s hracího stolu varhan ve farním kostele Suchdol- Jednov.

ze Suchdola. Okolo roku 2011 začíná hrát Ludmila Přikrylová z Jednova. Jak čas postupuje, varhanice odchází za rodinou. Časem zůstává Ludmila Přikrylová, která hrává i ve všední dny a Anežka Šustrová.⁴⁶⁰

22. 1. 1 Helena Havelková⁴⁶¹

Narodila se v roce 1975 do rodiny Baronů a celé dětství prožila v Jednově. První a čtvrtou třídu základní školy navštěvovala v Lipové, druhou a třetí v Suchdole a od páté do deváté třídy docházela do Brodku u Konice. Středoškolské vzdělání získala v oboru Dámská krejčí v Prostějově. V současné době pracuje jako prodavačka a novinářka vlastního informačního žurnálu Furtovník. Předtím psala do novin Týdeník Prostějova.

Od druhé třídy ZŠ doházela do Konice na Lidovou školu umění. Naučila se hrát na klavír, akordeon a kytaru. Jako samouk, pouze od pozorování pana Mgr. Petra Koláře z Brna, se naučila hrát na varhany. S panem Kolářem se seznámila díky schole Cantorum v Prostějově. V roce 1987 začala příležitostně doprovázet bohoslužby. O dva roky později převzala celou službu farní varhanice a s tím i vedoucí sboru. V roce 1992 založila scholu, členové byli mladí farníci. Roku 2005 předala varhanní službu slečně Anežce Šustrové, sbor a scholu slečně Kristině Greplové. Do dnešních dnů je členkou scholy Cantorum pod vedením Mgr. Petra Koláře. Vypomáhá při nácviu písní a jako pomocná dirigentka. Roku 2018 dirigovala jeden z velkých koncertů v Prostějově. Kromě duchovní hudby se věnuje i zpěvu například v kapele Rose Band, kde zpívala deset let. V dnešní době v kapelách spíše jen hostuje, především kvůli pracovnímu vytížení.⁴⁶²

22. 1. 2 Anežka Martínková⁴⁶³

Narozená v roce 1988 do rodiny Šustrovi. Dětství prožila v rodné obci Jednov. Základní vzdělání rozdělila mezi pět let v nedalekém Suchdole a osm let na gymnáziu v Konici. Po maturitě studovala farmacii v Brně. Nyní pracuje jako lékárnice. V roce 2018 se provdala za pana Martínka a odstěhovala do Kyjova.

Od třetí třídy jezdila do ZUŠ v Konici na hodiny klavíru. V roce 2002, tedy v šesté třídě základní školy začala hrát na varhany v Jednově. Od roku 2004 doprovázela sbor vedený Helenou Baronovou, v jehož vedení se později střídaly. Asi rok po odchodu H. Baronové (2005) doprovázela bohoslužby hrou na varhany. Poté se k ní postupně přidaly slečny Marie

---

⁴⁶⁰ Osobní rozhovor s Kristínou Greplovou. Jednov, 10. února 2019.

⁴⁶¹ Příloha č. 78.

⁴⁶² Osobní rozhovor s paní Helenou Havelkovou. Jednov, 10. února 2019.

⁴⁶³ Příloha č. 79.

Baronová, Anna Ševčíková a Zuzana Greplová. Na klavír ukončila dva cykly v ZUŠ Konice a doplnila jej dvouletým studiem hry na varhany u paní Hany Ryšavé v Prostějově. Tři roky dojížděla do Prostějova na Cyrilometodějské gymnázium, kde probíhal kurz pro varhaníky a sbormistry vedený panem Mgr. Bc. Václavem Večeřou a Bc. Ondřejem Muchou. Při studiu gymnázia v Konici hrála ve všední dny, na pohřbech a svatbách. Při odchodu na vysokou školu se vracela z internátu domů na víkend, z tohoto důvodu usedala za varhany pouze v sobotu a v neděli. V Brně trénovala na varhany v kostele svatého Tomáše. O největších svátcích tj. Vánoce a Velikonoce doprovázela hrou na varhany chrámový sbor. Jako samouk hraje na kytaru a flétnu, doprovázela scholu i na cajon. Neomezovala se pouze na varhanní doprovod ve svém rodném Jednově, jezdila například čtyři roky vypomáhat do nedalekého Brodka u Konice. Nejoblíbenější píseň paní Martínkové je z kancionálu číslo 804 „K nebesům dnes zalet’ písni“⁴⁶⁴. Do dnešních dnů k varhanám usedá při návštěvě rodiny v rodném Jednově.⁴⁶⁴

22. 1. 3 Anna Přidálková

Narodila se v Seči do rodiny Ševčíků roku 1991 jako nejstarší ze tří dětí. V šesti letech začala chodit na základní školu do Ptení, v osmé třídě přestoupila na Cyrilometodějské gymnázium v Prostějově. Roku 2010 úspěšně odmaturovala a byla přijata na Univerzitu Palackého v Olomouci, obor Učitelství pro 1. stupeň ZŠ. Během vysoké školy pracovala jako učitelka ve svém oboru. Nejprve učila tři roky v Hrubčicích, poté půl roku v Nezamyslicích. V létě 2015 se provdala za svou první a dlouholetou lásku Kamila Přidálka. Nyní manželé Přidálkovi bydlí v Kralicích na Hané. Vysokou školu úspěšně ukončila na jaře roku 2018. V současnosti pracuje v ZŠ Rokytnice u Přerova jako třídní učitelka čtvrté třídy.

Od druhé třídy navštěvovala nejprve kroužek flétny, později kláves. Docházela do něj celý první stupeň. V sedmé třídě ZŠ začala chodit hned do čtvrtého ročníku ZUŠ Prostějov, obor hra na klavír. Základy si přinesla z předchozího hudebního kroužku. Ve školním roce 2006/2007 úspěšně absolvovala I. stupeň hudebního oboru hry na klavír. Přála si pokračovat ve hře na další hudební nástroj. Vybírala si mezi varhanami, nebo smyčcovým nástrojem. Na druhém stupni tak vyhrála viola, na kterou se učila v rámci studia pro dospělé. Během tohoto období byla součástí komorního smyčcového orchestru při ZUŠ Prostějov.

Díky životu ve věřící rodině měla kontakt s liturgickou hudbou od raného dětství. Během druhého stupně základní školy byla členkou malé scholy při kostele v Jednově.

---

⁴⁶⁴ Osobní rozhovor s paní Anežkou Martínkovou. Jednov, 10. února 2019.

Tam nejen zpívala, ale také hrála na flétnu. V deseti letech ji začala maminka učit hrát na kytaru, které se dále věnovala jako samouk. Do takzvané velké scholy a zároveň do pěveckého sboru při kostele v Jednově přešla asi v osmé třídě. To ji vedlo k zájmu o hru na varhany. Po roce 2005 začala hrát na varhany společně s Marií Baronovou a Zuzanou Greplovou. Začala nejprve formou snadných doprovodů při všedních bohoslužbách v Jednově či v Seči, později hrou i v neděle, o poutích, svatbách a pohřbech. Dojížděla na kurz pro varhaníky a sbormistry do Prostějova. Školení vedli Mgr. Bc. Václav Večeřa a Bc. Ondřej Mucha. Od roku 2015 tuto službu nevykonává. Ve hře se stále zdokonalovala, začala hrát běžné doprovody a samostatně improvizovat. Ve schole i ve sboru pak působila dle potřeby jako zpěvák, hráč na kytaru, violu nebo varhany. Ve farnosti přestala působit po svatbě, tedy roku 2015. Po přestěhování se rok aktivní hře na varhany nevěnovala. Po krátké pauze však začala působit v novém domově ve službě dle potřeby. Hrála ve všední dny, v neděle a při pohřbech. Poslední rok působí jako varhanice ve farnosti Olšany u Prostějova, kde s manželem a místními farníky také založili scholu a pravidelně doprovází nedělní bohoslužby. V budoucnosti by se chtěla zdokonalit ve hře na varhany.⁴⁶⁵

22. 1. 4 Marie Burgetová⁴⁶⁶

Narodila se v roce 1993 a nesla příjmení Baronová. Dětství prožila v Jednově. Základní školní vzdělání a maturitu na osmiletém gymnáziu získala v Konici. Následovala Pedagogická fakulta MU. Zaměstnání získala v Okresní správě sociálního zabezpečení, následně na úřadu práce.

K hudbě jí dopomohla rodina. Díky sestrám, které doma hrály na klavír, mohla postupem času rozvíjet svůj talent. Absolvovala dva cykly na základní umělecké škole, poté vysokoškolské studium Učitelství hudební výchovy. Během studia dva roky učila hře na klavír pod soukromou organizací. Kromě klavíru a varhan umí na kytaru a flétnu. K varhanám zasedla jako samouk, spíše ze zvědavosti díky dvěma sestřenicím. Zkoušela a hrála od svých 12 do 24 let. Doprovázela nedělní mše, různé slavnosti, svatby i pohřby. Oblibu našla v tematických předehrách, dohrách a mezihrách, které si sama vymýšlela. Asi patnáct let byla členkou jednovské scholy a sboru. Pět let vedla malou scholu. Ve svých 14 letech se zúčastnila okresního a následně krajského kola klavírní soutěže, po kterém dostala nabídku studia na konzervatoři, kterou odmítla. Dva roky byla součástí sboru Pedagogické fakulty MU. Ve volných chvílích píše středně pokročilé skladby pro klavír. Tato

---

⁴⁶⁵ Osobní rozhovor s paní Annou Přidálkovou. Jednov, 14. dubna 2019.

⁴⁶⁶ Příloha č. 80.

tvorba je určena pro vlastní rozvoj a požitek bez záměru veřejné prezentace. Čerpá přitom ze zkušeností z vysoké školy, kde se naučila vlastním harmonizacím a doprovodům lidových i populárních písní. Kvalitní hudba je neodlučitelnou součástí života paní Marie. Duchovní hudbě se nyní nevěnuje. V roce 2017 se z Jednova odstěhovala.⁴⁶⁷

22. 1. 5 Ludmila Přikrylová⁴⁶⁸

Narodila se v roce 1987 v Prostějově, kde také prožila dětství i studentská léta. Úspěšně složila maturitu v oboru Společné stravování na středním odborném učilišti obchodním v Prostějově. Roku 2010 se provdala za pana Přikryla a přestěhovala se do Jednova. V roce 2016 nastoupila jako dělnice do firmy MB TOOL v Jednově, která se zabývá výrobou součástek do automobilového průmyslu, konkrétně hlavice na řadicí páky.

S hudbou přišla do styku díky otci, jehož rodina je hudebně založená. V mateřské škole byla paní učitelkou vedena ke hře na flétnu a k základům zpěvu. Po nástupu na základní školu začala hrát na klavír a navštěvovat hodiny hudební nauky. Klavíru se tedy věnovala od roku 1994 s naukou do roku 1999 a dále pouze se studiem klavíru dalších osm let. To vše na základní umělecké škole v Prostějově. Byla členkou dětského pěveckého sboru. Ve stejné době se přidala též do scholy a sboru při jednovském kostele. Za dalších šest let, tedy okolo roku 2006, postoupila z dětského sboru do ženského pěveckého sboru Vlastimil v Prostějově. Jako samouk hraje také na zobcovou flétnu, akordeon a na kytaru.

K varhanám paní Přikrylovou dovedl nedostatek varhaníků ve farnosti Suchdol u Prostějova. Důvodem byl odchod současných varhanic na studia. Velkou rolí ale v tomto rozhodnutí hrálo přání otce a dědečka, jež sami působili a působí jako varhaníci. V neposlední řadě to byla i touha samotné paní Přikrylové. Místo varhanice zastupuje od roku 2010, kdy se provdala do Jednova. Absolvovala dva roky 2009 až 2010 kurz pro varhaníky pod vedením Mgr. Bc. Václava Večeře a Bc. Ondřeje Muchy. Mši svatou doprovází jak o všedních dnech, tak i nedělích o slavnostech nebo pohřbech. Příležitostně hraje i na svatbách, křtech či mimořádných mších v hostujících farnostech. Hraje hlavně mešní písně, u nichž nejraději hraje písně zaměřené na mezidobí a příležitostné. Ordinária od Karla Břízy a Josefa Olejníka, od nějž hraje i žalmy.

Kromě hry na varhany je stálou členkou místní scholy, která se schází hlavně v neděli, a sboru, který zpívá na Vánoce a Velikonoce a při větších slavnostech.⁴⁶⁹

---

⁴⁶⁷ Osobní rozhovor s paní Marií Burgetovou. Jednov, 3. února 2019.

⁴⁶⁸ Příloha č. 81.

⁴⁶⁹ Osobní rozhovor s paní Ludmilou Přikrylovou. Jednov, 6. února 2019.

22. 2 Sbor farnosti Suchdol - Jednov

Sbor založil pan varhaník Jan Pekar jako smíšený sbor. Již od počátku bylo ve sboru kolem dvaceti členů.

Přibližně v roce 1989 přebírá varhanickou službu Helena Baronová a s tím i vedení sboru. V té době dochází k obměně členů sboru. Ve sboru převládaly ženské hlasy. Celkem sbor čítal dvacet členů, v obsazení šesti mužů a čtrnácti žen. Ke zpěvu se scházeli na Vánoce, Velikonoce, poutě a při jiných významných příležitostech. Například v roce 1999 obohatili primici P. Jiřího Ševčíka z Lipové. Primice se odehrávala v Jednově.

Roku 2005 převzala vedení sboru Kristína Greplová. Doprovodu na varhany se ujala varhanice slečna Anežka Šustrová, nyní Martínková. Na Vánoce si sbor vždy připravil zhudebněnou mši. Například Českou mši vánoční od Jana Jakuba Ryby, Missa pastoralis od Jana Evangelisty či Českou mši vánoční od Eduarda Marhuli a další. Kromě mší ozdobí bohoslužbu koledami. Zpěv obohacuje též doprovod Kláry Šustrové na housle, či trubači z dechovky Lipovanka. Další významnou událostí, při níž sbor zazpíval, byla primice rodáka P. Michala Zahálky v roce 2013. Na Vánoce sbor během působení hostoval v Brodsku u Konice, na Stražisku a v Ptení.⁴⁷⁰

22. 3 Schola farnosti Suchdol - Jednov⁴⁷¹

Roku 1986 za duchovního vedení P. Josefa Hladiše začal zpěv žalmů. Této nesnadné úlohy se ujala Marta Ošlejšková (nyní Kocourková) a Helena Baronová (nyní Havelková) v neděle a ve svátky.

Po příchodu P. Josefa Glogara, v roce 1991 nebo 1992 se založila schola ve složení: Helena Baronová, Jana Baronová, Ludmila Šustrová, Jana Šustrová a Marta Ošlejšková. V roce 1994 odpoledne zpívala schola na pouti v Dubu na Moravě. Postupně přibyla mužská část. Jmenovitě: Ladislav Šustr, Zbyněk Ošlejšek, Josef Koudelka a František Dostál. V roce 1998 doprovodila schola naživo mši na rádiové stanici Proglas. Uskupení se postupně doplňovalo o další členy (Marcela a Anna Urbanová, Petra a Anna Komárková, Kristína a Marta Greplová, Anežka Šustrová). Čtyřhlasé zpěvy scholy byly doplněny o kytary, klávesy, perkuse a příležitostně basovou kytaru. Některé písně byly a capella. Schola doprovázela výjimečně i děkanátní setkání mládeže, například několikadenní setkání

---

⁴⁷⁰ Osobní rozhovor s paní Kristínou Greplovou. Jednov, 10. února 2019.

⁴⁷¹ Příloha č. 82.

v Laškově roku 1998. O rok později doprovodila společně se sborem primici P. Jiřího Ševčíka z Lipové.

Do roku 2004 schola natočila 2 CD pro vlastní potřebu. V roce 2000 v Olomouci ve studiu radia Proglas a v roce 2004 ve farním kostele na Skřípově. Toto společenství zpěváků se zúčastnilo přehlídky schol v Luhačovicích a soutěže Senická nota, kterou v roce 2004 vyhrálo. Postupně členové scholy založili rodiny a odstěhovali se z farnosti za partnery a práci. Tím probíhaly obměny uskupení. Počet členů se vždy pohyboval okolo dvanácti lidí. Přibyla paní Ludmila Přikrylová a slečny Anna Ševčíková, Klára Šustrová a Marie Baronová.

Roku 2005 převzala od Heleny Baronové vedení scholy Kristína Greplová. Z pánského osazenstva přibyli Jan Ševčík a Martin Pospíšil, kteří hrají i na kytaru. Další doprovázející nástroje jsou housle, klávesy, perkuse a cajon. V současnosti pravidelně doprovázejí nedělní mše svaté, svatby a na požádání pohřby. Dámská část scholy zpívá i žalmy a ordinária. Ze zpěvníků využívají především zpěvníky Hosana a Koinonia, k vícehlasým písním shání notový materiál na internetu.⁴⁷²

22. 4 Scholička Farnosti Suchdol - Jednov

Kolem roku 2005 vznikla malá schola, takzvaná scholička. Vedení se ujala Klára Šustrová a Marie Baronová (Burgetová). Společenství bylo a je založeno pro mladší děti. Scholička doprovází „dětské mše svaté“ a „dětskou půlnoční“ mši svatou, která se koná na Štědrý den odpoledne. Dorost pak již s průpravou přechází do „velké scholy“. Za poslední léta jsou to Simona Milarová, Jana a Marie Zatloukalovy, Zdena Spáčilová a Gabriela Fiedlerová.

Simona Milarová spolu s Janou a Marií Zatloukalovými převzaly vedení scholičky čítající momentálně deset dětí. Pánskou část doplňuje Martin Grepl a Radek Fiedler. V roce 2013 dětská schola zpívala na primici P. Michala Zahálky z Jednova. V posledních letech scholička již tradičně doprovází rozsvěcování vánočního stromu v Jednově. Při příležitosti 100. výročí založení republiky v roce 2018 vystoupila velká i malá schola v Suchdole na oslavách tohoto výročí s pásmem hanáckých písní.⁴⁷³

---

⁴⁷² Osobní rozhovor s paní Kristínou Greplovou. Jednov, 10. února 2019.

⁴⁷³ Tamtéž.

23 Farnost Šubířov⁴⁷⁴

Nachází se sedm kilometrů západně od Konice. Vznik a jméno obce je spojeno se svobodným pánem Františkem Michalem Augustinem Šubířem z Chobyně. První písemná zmínka pochází ze smlouvy z roku 1710, kdy pan Šubíř uzavřel dohodu s premonstrátským klášterem na Hradisku u Olomouce o dodávce dřeva do hutí na železnou rudu ze Dzbele. Na mýtině vzniklé kácením lesa vznikla obec, která nese jméno svého zakladatele. První osadníci byli bezzemci z Jaroměřic u Jevíčka, kteří patřili rodu Šubířů. Nově přichodící lidé tak dostali práci v lese při kácení a dopravě dřeva. Později vznikla tři kilometry severně od Šubířova menší osada Chobyně, která je součástí obce.⁴⁷⁵

Pan František Michal Šubíř usiloval i o postavení kostela v obci, což dokazuje poslaná žádost ke stavbě na biskupský úřad v Olomouci z roku 1724. Po zamítnutí místní vybudovali alespoň hřbitov. Povolení stavby se dočkal syn Františka Michala – František Antonín Šubíř, který ihned po povolení započal stavbu. Dokončena byla v létě 1742, kostel je zasvěcený svátku Bolestné Panny Marie. Od svého vzniku byl Šubířov úzce spojen s Jaroměřicemi u Jevíčka a tamní známou památkou - Kalvárií. V současnosti Jaroměřice spadají pod děkanát Svitavy. Fara na Šubířově byla postavena až roku 1785.⁴⁷⁶

Duchovním správcem od roku 2013 je P. Mgr. Ondřej Horáček, Dis. dojíždějící z nedalekého Jednova. K farnosti patří obec Chropíně.⁴⁷⁷

23. 1 Varhany⁴⁷⁸ a varhaníci farnosti Šubířov

První zmínka o varhanním nástroji se váže k roku 1904. V tomto roce byly 31. června posvěceny nové varhany P. Janem Matonohou, v té době duchovním správcem Šubířova. Nástroj byl postaven firmou Bedřicha Čápka z Poličky. Tyto varhany prohlédl a vyzkoušel 16. srpna téhož roku ředitel olomouckého dómského kůru pan Josef Nešvera.⁴⁷⁹

První oprava nastala v roce 1939. Ta probíhala od 14. do 19. dubna a ujal se jí varhanář pan František Fabiánek z Rájce nad Svitavou. Opravil osm vzdušnic, z toho jich šest bylo manuálních a dvě pedálové. Královský nástroj byl vyčištěn a naladěn.⁴⁸⁰

---

⁴⁷⁴ Příloha č. 83.

⁴⁷⁵ *Obec Šubířov: příroda – lidé – pohoda.* [online] © 2010 [cit.: 2019-04-07]. Dostupné z: <http://www.subirov.cz/o-obci/>.

⁴⁷⁶ PINKAVA, Jaroslav. *Kronika Šubířova a Cgobině 1710 – 1970.* Prostějov: Grafia, n. p., str. 11-16.

⁴⁷⁷ *Římskokatolická farnost Konice.* [online], [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.

⁴⁷⁸ Příloha č. 84.

⁴⁷⁹ Farní archiv Jednov. *Liber memorarabilium localiae Schubirzowiensis erectus 1848,* str. 28-28.

⁴⁸⁰ Tamtéž, str. 55.

Ve výčtu změn ve farním kostele roku 1946 nalezneme zmínku o pořízení motoru k varhanám, který zařídil pan František Kuba.⁴⁸¹ Další oprava hudebního nástroje na Šubířově proběhla jeden rok po pořízení motoru. Provedl ji pan Arnold Morávek z Brna. Největší změnou bylo namontování elektrického ventilátoru.⁴⁸²

Srpnová generální oprava roku 1952 proběhla pod vedením varhanáře pana Jana Morávka z Moravské Třebové. Obsahovala hlavně čištění a ladění. Pracoval celý týden a k ruce měl svou manželku. Společně rozebrali nástroj, všechny píšťaly a opravil chybné kožené součástky.⁴⁸³ Opětovné čištění provedl brněnský varhanář pan Karel Zadák roku 1980.⁴⁸⁴

Poškození varhan z důvodu vlhkosti vedlo k nahrazení varhan elektronickými klávesami značky Yamaha. Ty si od roku 2013 až do současnosti vozí dlouholetá varhanice paní Drahomíra Rozsívalová. Porucha varhan obsahuje i funkční problematiku, kdy jedna z píšťal zůstala viset a vždy při zapnutí varhan nepřetržitě zní.⁴⁸⁵

Jedno manuálové varhany o 56 tónech a pedálu s 27 tóny. Hrací stůl nabízí osm rejstříků a jedno spojku. Na boku varhanní skříně můžeme vidět funkční šlapadlo.

Dispozice varhan:⁴⁸⁶

Spojka ped:	
Principál	8´
Gamba	8´
Kryt	8´
Fleta	4´
Oktáva	4´
Mixtura	2 2/3´
Subbafs	16´
Cellobafs	8´

---

⁴⁸¹ Farní archiv Jednov. *Liber memorabilium localiae Schubirzowiensis erectus 1848*, str. 80.

⁴⁸² Tamtéž, str. 82.

⁴⁸³ Tamtéž, str. 107.

⁴⁸⁴ Tamtéž, str. 293.

⁴⁸⁵ Tamtéž, str. 343.

⁴⁸⁶ Přepis s hracího stolu varhan.

23. 1. 1 Libuše Procházková

Narozena 4. listopadu 1923 prožila celý život na Šubířově. Otec paní varhanice pan Bedřich Strnad byl muzikantem, sám hrál na několik nástrojů, mezi něž patřily i varhany. Vedl šubířovskou kapelu, kde doučoval muzikanty. Naučil hrát svou dceru na varhany, aby se mohl věnovat dirigování. Postupem času tuto službu paní Procházkové předal. Roku 1991 tomu bylo téměř třicet let, kdy paní varhanice začala aktivně k nástroji usedat.⁴⁸⁷

Od svého mládí až do poslední chvíle odehrála celou mši svatou. Poslední dny strávila v domově pokojného stáří v Bohuslavicích, kde zemřela 13. května roku 2015 v nedožitých 92 letech.

23. 1. 2 Drahoslava Rozsivalová⁴⁸⁸

Narodila se 9. července 1970 v Prostějově. Dětství prožila v rodině Fidlerových na Šubířově, kde žije dodnes. Na základní školu dojížděla do nedaleké Konice. Vyučila se pánskou krejčovou ve městě Prostějov. Do roku 2003 pracovala jako šička ve firmě OP Prostějov na pobočce v Konici. Dne 28. Dubna 1990 se provdala za Ladislava Rozsivala z Horního Štěpánova. Mají dva syny, Ladislava a Jana. V letech 2003 až 2018 pracovala v Kovu Konice, poté přestoupila na Charitu taktéž v Konici jako terénní pečovatelka.

V páté třídě na základní škole začala navštěvovat Lidovou školu umění ve hře na klavír. V té době pomáhala u oltáře v Šubířovském kostele. Již od třinácti let zaskakovala při absenci paní Procházkové ve hře na varhany. Využila příležitosti zpívat v dětském sboru působícím jako kroužek na základní škole pod vedením paní Kučerové. Školu umění navštěvovala do deváté třídy, celkem tedy čtyři roky. Po dokončení školy již neměla příležitost ke hře. Více než patnáct let nehrála až do návštěvy kostela roku 2004, kdy paní Procházková přestala hrát. Neboť mše svatá bez zvuku varhan zněla smutně, naučila se paní Rozsivalová na další mši mešní píseň a tak začala doprovázet bohoslužby. Nejhranějším ordinářiím znějícím v kostele, je od P. Josefa Olejníka. První noty si koupila díky Katolickým novinám. Velké podpory ve hře na varhany dostala od P. Josefa Pejře, který ji koupil rozšířený zpěvník obsahující noty s doprovodem.⁴⁸⁹

Oblíbená postní píseň „Matka pláče, ruce spíná“ a rodinná píseň „Chtíc aby spal“.

---

⁴⁸⁷ Farní archiv Jednov. *Liber memorabilium localiae Schubirzowiensis erectus 1848*, str. 337.

⁴⁸⁸ Příloha č. 85.

⁴⁸⁹ Osobní rozhovor s paní Drahoslavou Rozsivalovou. Šubířov, 3. března 2019.

24 Farnost Vilémov⁴⁹⁰

Původní varhany byly vyrobeny roku 1689 a hrály ve farním kostele v Moravičanech až do roku 1785, kdy byly odkoupeny Vilémovskou farností. V roce 1889 farnost pořídila varhany nové a to od firmy bratří Braunových z Uničova. Ve farním archivu můžeme najít zprávu o čištění varhan roku 1899 a také zmínku o první opravě těchto varhan z roku 1905.

Stejně jako v jiných farnostech byly i těmto varhanám odebrány 8. března 1916 cínové píšťaly k válečným účelům a v roce 1925 nahrazeny novými zinkovými píšťalami od firmy Mader z Petrovic u Domštátu.⁴⁹¹

Varhany jsou jedno manuálové a mají osm rejstříků. Klaviatura o rozsahu čtyř a půl oktáv pro ruce a dvě oktávy pro nohy.

První zmínka o varhaníkovi této farnosti se váže k roku 1947. V kronice se zmiňuje smrt pana Rudolfa Kulatého. Bohoslužby doprovázel hrou více než 25 let a řídil kůr pěvecký i zpěv lidový.⁴⁹² Před ním hrál na varhany pan Jan Kočí, kolem roku 1903.

Pan Antonín Pajkr zastával službu varhaníka až do náhlé smrti dne 23. února 1979. Narodil se 25. května 1924 a vzor měl ve svém otci Metoději Pajkrovi, který vedl zpěv i modlení při mši svaté.⁴⁹³

24. 1 Varhany⁴⁹⁴ a varhaníci farnosti Vilémov

Původní varhany byly vyrobeny roku 1689 a hrálo se na ně ve farním kostele v Moravičanech až do roku 1785, kdy byly odkoupeny Vilémovskou farností. V roce 1889 farnost pořídila varhany nové a to od firmy bratří Braunových z Uničova. Ve farním archivu můžeme najít zprávu o čištění varhan roku 1899 a také zmínku o první opravě těchto varhan z roku 1905.

Stejně jako v jiných farnostech byly i těmto varhanám odebrány 8. března 1916 cínové píšťaly k válečným účelům a v roce 1925 nahrazeny novými zinkovými píšťalami od firmy Mader z Petrovic u Domštátu.⁴⁹⁵

Varhany jsou jedno manuálové a mají osm rejstříků. Klaviatura o rozsahu čtyř a půl oktáv pro ruce a dvě oktávy pro nohy.

---

⁴⁹⁰ Příloha č. 86.

⁴⁹¹ LAŠŠÁK, Josef. *Kostel svaté Kateřiny ve Vilémově*. Vilémov 2002, str. 12.

⁴⁹² Farní archiv Bohuslavice. *Pamětní kniha farnosti Vilémov od roku 1900*, str. 55.

⁴⁹³ Tamtéž, str. 65.

⁴⁹⁴ Příloha č. 87.

⁴⁹⁵ LAŠŠÁK, Josef. *Kostel svaté Kateřiny ve Vilémově*. Vilémov 2002, str. 12.

Dispozice varhan:⁴⁹⁶

1. Prinzipal	8´C
2. Prinzipal	4´c
3. Mixtur, harm:	2´c
4. Spitzflöte	4´c
5. Salicionna	8´C
6. Gedekt	8´C
7. Cello	8´C
8. Subbas	16´C

První zmínka o varhaníkovi této farnosti se váže k roku 1947. V kronice se zmiňuje smrt pana Rudolfa Kulatého. Bohoslužby doprovázel hrou více než 25 let a řídil kůr pěvecký i zpěv lidový.⁴⁹⁷ Před ním hrál na varhany pan Jan Kočí kolem roku 1903.

Pan Antonín Pajkr zastával službu varhaníka až do náhlé smrti dne 23. února 1979. Narodil se 25. května 1924 a vzor měl ve svém otci Metoději Pajkrovi, který vedl zpěv i modlení při mši svaté.⁴⁹⁸

24. 1. 1 Milan Koupil⁴⁹⁹

Narodil se 9. září roku 1943. Do šesti let vyrůstal s rodiči ve Vilémově. Vzhledem k očnímu postižení nastoupil do základní školy pro nevidomé s internátem v Brně. Tam získal základní vzdělání. Poté nastoupil do učňovské školy v Praze v Krči, kde se vyučil řemeslu.⁵⁰⁰ Pracoval na telefonní ústředně v Litovli ve firmě Tesla, později Eta. V letech 1995-1998 byl členem obecního zastupitelstva ve Vilémově a současně byl předsedou komise. Věnoval se také výuce hudby zdejší mládeže.⁵⁰¹

Již na střední škole v Brně se začal seznamovat s hudbou. Ve druhé třídě začal hrát na klavír, což po době přerušil. V šesté třídě pokračoval ve hře, ale klavír vyměnil za akordeon u učitele pana Krchňáka. V učení na nástroj pokračoval i při studiu v Praze.⁵⁰²

---

⁴⁹⁶ Výpis z hracího stolu varhan ve Vilémově.

⁴⁹⁷ Farní archiv Bohuslavice. *Pamětní kniha farnosti Vilémov od roku 1900*, str. 55.

⁴⁹⁸ Tamtéž, str. 65.

⁴⁹⁹ Příloha č. 88.

⁵⁰⁰ Rozhovor s panem Milanem Koupilem. Vilémov, 11. února 2019.

⁵⁰¹ Farní archiv Bohuslavice. *Pamětní kniha farnosti Vilémov od roku 1900*, str. 65.

⁵⁰² Rozhovor s panem Milanem Koupilem. Vilémov, 11. února 2019.

Krátce po smrti varhaníka Antonína Pajkra, tedy roku 1980, se obětavě ujal služby varhaníka. Vilémovští zpěváci pod vedením pana Koupila začali zpívat žalmy při mši svaté. Také vypomáhali při pohřbech ve své farnosti i v Luké a Bohuslavicích.

Na varhany hraje jako amatér, ale i přes to že je nevidomí, vychoval několik generací zpěváků i svého nástupce Marka Solovského. Baví jej hrát církevní skladby jako responsoriální žalmy, ordinária, mešní písně a to vše pomocí odposlechu z jiných nahrávek. Kromě toho hraje i jiné písně: „*Milánek, jak mu všichni říkají, se stal nedílnou součástí vánočních besídek a svým nevyčerpatelným množstvím písniček baví lidi při oslavách a v domovech důchodců po celém okolí.*“⁵⁰³ Na besídky nacvičoval vystoupení také s dětmi různé písně. Vždy přihlížel k události, které byla besídka věnována.⁵⁰⁴

24. 1. 2 Marek Solovský⁵⁰⁵

Narodil se 26. října roku 2000 v Olomouci. Celý život prožil se třemi bratry ve vesnici Vilémov v okrese Olomouc. Po absolvování základní školy nastoupil na VOŠ a Střední Průmyslovou Školu elektrotechnickou Olomouc, Božetěchova 3.

Od malička ho vše táhlo k hudbě, proto jej rodiče ve třetím ročníku základní školy přihlásili do kroužku hry na zobcovou flétnu. Absolvoval tři roky a poté dospěl k závěru, že by bylo dobré zkusit začít hrát na nějaký větší nástroj. Rozhodl se pro klavír. První dva roky v ZUŠ byla nejlepší léta, kdy se naučil hrát na klavír. V dalších letech proběhla na ZUŠ změna učitele. Pan Solovský se do hodin nepřipravoval jako dříve a raději hrál pouze moderní skladby doma podle not stažených z internetu. Za úkol si dal absolvovat první cyklus pro získání osvědčení o navštěvování ZUŠ.

Okolo čtrnáctého věku života mu bylo nabídnuto začít se učit na varhany ve farním kostele sv. Kateřiny Alexandrijské ve Vilémově. Panu Milanu Koupilovi, farnímu varhaníku, v tu dobu bylo šedesát pět let. Začal si hledat zástupce, který by některé bohoslužby odehrál. S jeho pomocí se pomalu začal učit hrát na varhany podle jeho tisknutých not, později přešel na varhanní kancionály. Postupně hrál na varhany častěji a v současnosti se střídá s panem Koupilem.

Kolem roku 2014 založit kapelu s názvem Otazníky. Ze začátku se scházelo několik lidí, se kterými pracoval, psal noty a vedl je. Později přišla paní Iveta Hajdová a koupila aparaturu, pro lepší práci a kvalitu zvuku. Kapela má čtyři členy. Kromě dvou zpěváků

---

⁵⁰³ Pamětní kniha farnosti Vilémov od roku 1900, str. 95.

⁵⁰⁴ Rozhovor s panem Milanem Koupilem. Vilémov, 11. února 2019.

⁵⁰⁵ Příloha č. 89.

hrajících i na klávesy se nyní skládá z bicí a elektrické kytary. Hrají na farních, děkanátních a dalších plesech, také na srazech, oslavách a svatbách.

24. 2 Sbor farnosti Vilémov

Pěvecké uskupení bylo založeno kolem roku 1963 varhaníkem panem Antonínem Pajkrem. Nejčastěji se držel počet členů kolem sedmi lidí, pět žen a dva muži. V jednom období se ke sboru přidaly dvě zpěvačky pravoslavné víry. Pravoslavný chrám leží na jižním konci obce Vilémov. Sbor se tímto stal spojovacím článkem římskokatolíků a pravoslavných. Navzájem si vypomáhali a zpívali k příležitostem obou náboženství.

Uskupení zpívalo o významných svátcích, na křtech, pohřbech, svatbách i na koncertech. Jednou ze složitějších skladeb je Česká mše vánoční od Jana Jakuba Ryby.

Sbor se vždy držel v činnosti. Ve složitých situacích kdy bylo málo lidí, se scházeli alespoň pro doprovodné písně, kdy vedli lid v písni. Za duchovní služby P. Trtíka kolem roku 1976, se sbor rozpadl a otec sám zpíval žalmy. Od začátku služby varhaníka, pana Milana Koupila se opětovně vytvořilo malé společenství zpěvaček. Roku 1980 začaly zpívat žalmy. Scházely se tři zpěvačky, společně s varhaníkem a učily se z nahrávek na kazetách, které nahráli novokněží. Toto uskupení se obměňovalo, rostlo a zůstalo stále živé. Nejvíce se sešlo šest zpěvaček. Kromě domovské farnosti navštěvovaly i okolí a svým zpěvem obohacovaly mši svatou. Nyní uskupení stále zpívá, ale často se střídá se scholou.⁵⁰⁶

24. 3 Schola farnosti Vilémov⁵⁰⁷

Schola vznikla kolem roku 1990, kdy se od zpěvaček odtrhly čtyři mladší členky. Vedoucí se stala paní Iveta Hajdová, rozená Hubáčková. Společně nacvičovaly nejen žalmy a ordinária, ale také písně ze zpěvníku Hosana. Na kytaru společenství doprovázela Jitka Špundová, později Eliška Tylová. Nejvíce se nechaly inspirovat kapelou Učedníci, jejichž skladby hrály. Mezi pásma této skupiny patří například Josef Egyptský a Mojžíš. Schola si oblíbila rytmické, kytarové písně. Dodnes se tradičně drží vánoční koncert, na který se schola i sbor dala vždy dohromady. Dívky je vždy doplnily a koncert oživily.

Zpívání se rozvinulo. Kromě dvou kytar hrály i housle a flétny. Pojmenovaly se Talitha. Motivovaly se Biblií (Píseň písni). Začaly komponovat své skladby. Paní Ludmila Solovská a Zuzana Mačátová se ujaly textů, většinu zhudebnila paní Iveta Hajdová. Jedna z prvních příležitostí interpretace vlastní tvorby se jim naskytla při účasti soutěže Senická

---

⁵⁰⁶ Osobní rozhovor s paní Ivetou Hajdovou a Olinou Hubáčkovou. Vilémov, 5. února 2019

⁵⁰⁷ Příloha č. 90.

nota. Roku 2010 nahrály z těchto písni CD. Členové: Jitka Špundová (kytara), Eliška Tylová (kytara), Ludmila Solovská (basová kytara), Iveta Hajdová (různé druhy fléten), Květoslava Lakomá (housle). Jaroslava Šrafová (doprovodné rytmické nástroje). Společně začaly i koncertovat po okolí. Prožívaly vrcholnou etapu své činnosti.

Poté přišly velké změny. Členky se provdaly a vytvořily rodiny. Dva roky opět zpívala pouze paní Hajdová. Vypomáhaly jí se zpěvem žalmů, ale kytarové písně musely počkat, než odrostou děti. Obnovená schola roku 2012 se skládala z odrostlých dětí Ivany Hajdové a Ludmily Solovské. K nim se postupně přidávaly další. Sešlo se společenství devíti dětí. Sešly se velmi nadané děti. Tato vytvořená skupina se drží do současnosti. Scházejí se každých čtrnáct dní na zkoušku. Mezi nástroji nalezneme kytaru a housle. Roku 2013 vyhráli soutěž Senická nota. Nyní zpívají pouze nacvičené písně s kytarou, houslemi a flétnou. Větší děti si nacvičily latinskou mši svatou a další cizojazyčné písně. Připravují se hlavně na Vánoce, Velikonoce a pout'. Obohacují i křty a svatby.

Žalmy pod s doprovodem varhan zpívají Ivana Hajdová, Eliška Solovská a Markéta Solovská. Nově doprovází hrou Marek Solovský.⁵⁰⁸

---

⁵⁰⁸ Osobní rozhovor s paní Ivetou Hajdovou a Olinou Hubáčkovou. Vilémov, 5. února 2019.

Závěr

V diplomové práci jsem se snažila podat přehled o hudebním životě konického děkanátu čítajícím 23 farností. Na začátku jsem popsala náš děkanát obecně a vypsalala základní charakteristické rysy. Následně jsem se zaměřila na každou farnost zvlášť a zmapovala aktuální hudební dění s nepatrným náhledem do minulosti.

Za cíl jsem si zvolila zmapování duchovní hudby a především lidí, kteří ji svým osobitým přístupem tvoří. Tím jsou myšleni varhaníci, členové sborů a schol. Sepsáním životopisů jsem dokázala obětavost těchto lidí, ale i jakou lásku a úctu ke službě cítí. U schol a sborů je názorně ukázán vývoj společenství, jejich těžká, ale i úspěšná období.

Při získávání informací pro celistvost těchto řádků jsem zavítala do každé farnosti osobně. Bylo obohacující setkat se s faráři, varhaníky, sbormistry, vedoucími schol a obecně s těmi, kteří byli ochotni poskytnout informace. Má diplomová práce mohla vzniknout pouze za předpokladu, že lidé, o kterých jsem psala, byli ochotni si na mě udělat čas. Poskytnout mi o sobě, či společenství požadované informace. S radostí konstatuji, že jich byla většina. Měla jsem možnost nahlédnout do kostelů, což často provázela prohlídka varhan s názornou ukázkou zvuku tohoto královského nástroje.

Opět jsem se při psaní přesvědčila o důležitosti předávat zkušenosti a vědomosti mladé generaci. Velmi často se v tomto úsilí shromažďují členové rodiny a předávají tuto svou službu potomkům. Troufnu si tvrdit, že jen a pouze nejbližší vidí čas strávený cvičením, přípravou a časem v kostele. Jedná se o oběť celých rodin. Touto cestou chci poděkovat všem aktivním členům farních rodin, za svou nepřetržitou práci.

Na závěr bych chtěla vyzdvihnout funkci varhaníků. Pro věřící je skoro až samozřejmostí, že při bohoslužbě zní královský nástroj. V tomto směru mám jednu čerstvou osobní zkušenost. V Konici letos přišli farníci o pana varhaníka. Zemřel pan Antonín Burget, který celý svůj život zasvětil této službě. Kromě samozřejmé ranní nedělní bohoslužby i každou mši ve všední dny, křížové cesty, májové pobožnosti, pohřby, svatby, aj. Při přechodném období, kdy se domlouvaly služby alespoň na neděli, jsem prožívala zděšení, když farníci nedokázali při mši svaté bez doprovodu zazpívat ani modlitbu „Otče náš...!“ Čas je však milosrdný a tato léčba šokem již nutí věřící poslouchat jeden druhého ve zpěvu a již dnes vidím, že je to lepší.

Resumé

Autorka předkládá práci pojednávající o tématu *Chránová hudba děkanátu Konice v 21. století*. V práci se nachází charakteristika konického děkanátu a výčet jeho farností. Především se zaměřila na jednotlivá společenství a osoby věnující se liturgické hudbě.

Součástí diplomové práce je seznámení s varhaníky, chránovými pěveckými sbory a scholami. Nechybí historický vývoj kultury odrážející se ve farnostech.

V příloze se nacházejí fotografie kostelů, varhan, varhaníků a hudebních souborů.

Summary

Author submits thesis dealing with *Church music of the Konice deanery in 21st century*. The thesis contains the characteristics of the Konice deanery, the list of its parishes and focuses mainly on communities and people dedicating to the church music. The introduction to organists and church choirs is also part of the thesis as well as historical development of the deanery culture.

The attachment of the thesis contains photos of churches, organs, organists and choirs.

Prameny a literatura

Literatura:

Dopis od Br. M. Bruno Marka, 13. února 2019.

GRAČKA, František. *Čechy pod Kosířem*. Čechy pod Kosířem: OkÚ Prostějov, 2000.

KUČEROVÁ, Anna- NAJBROVÁ, Dana. *Jesenec: Poutní místo Moravy*. Jesenec: Obec Jesenec, 2011.

JEŘÁBEK, Tomáš. *Varhanářský odkaz Vojtěcha Káše*. Bakalářská práce. Olomouc, Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci, 2016.

KONEČNÝ, Karel. *Farní kostel svatého Bartoloměje v Bohuslavicích*. Římskokatolický farní úřad Bohuslavice: Bohuslavice, 1998.

LAŠŠÁK, Josef. *Kostel svaté Kateřiny ve Vilémově*. Vilémov 2002.

LYKO, Petr. *Varhanářská firma Rieger*. Disertační práce. Ostrava: Ostravská univerzita, pedagogická fakulta, 2018.

PROCHÁZKOVÁ, Eva. *Hudební praxe v kostele Narození Panny Marie v Konici se zaměřením na vývoj od roku 1950 do současnosti*. Bakalářská práce. Olomouc: Univerzita Palackého, Pedagogická fakulta, 2017.

STRAKOŠ, Petr – ŽENOŽIČKA, Jiří. *Bouzovská farnost a varhany v bouzovských kostelech*. [In] Kolektiv autorů. *Zajímavosti z Litovelska: Ročenka Muzejní společnosti Litovelska 2011*. Litovel: Muzejní společnost Litovelska, 2012.

Archivní prameny:

Farní archiv Bouzov. *Pamětní kniha farnosti Bílá Lhota*.

Farní archiv Bouzov. *Pamětní kniha farského obvodu BOUZOV v MOHELNICKÉM DĚKANSTVÍ od roku 1898*.

Farní archiv Bohuslavice. *Pamětní kniha Bohuslavice u Konice od roku 1900*.

Farní archiv Bohuslavice. *Pamětní kniha farnosti Kladky od roku 1902*.

Farní archiv Bohuslavice. *Pamětní kniha farnosti Vilémov od roku 1900*.

Farní archiv Jednov. *Farní kronika Brodek u Konice od roku 1890*.

Farní archiv Jednov. *Farní kronika Suchdol u Prostějova od roku 1899*.

Farní archiv Jednov. *Liber memorabilium localiae Schubirzowiensis erectus 1848*.

Farní archiv Konice. *Pamětní kniha farnosti Jesenec od roku 1984*.

Farní archiv Konice. *Pamětní kniha farnosti Jesenec od roku 2007*.

Farní archiv Konice. *Pamětní kniha farnosti Konice rok 1910–1997*.

- Farní archiv Konice. *Pamětní kniha farnosti Konice od r. 1998.*
- Farní archiv Laškov. *Pamětní kniha farnosti Čechy pod Kosířem od roku 1984.*
- Farní archiv Laškov. *Pamětní kniha farnosti Laškovské od roku 1899.*
- Farní archiv Laškov. *Kronika farnosti Přemyslovice od roku 1833.*
- Farní archiv Luká. *Pamětní kniha farnosti Luká od roku 1897.*
- Farní archiv Luká. HNÁTEK, Norbert. *Pamětní listina sepsaná u příležitosti dokončení generální rekonstrukce farního kostela Narození svatého Jana Křtitele v Luké. Luká, 2018.*
- Farní archiv Měrotín. *Pamětní kniha farnosti Chudobín.*
- Farní archiv Měrotín. *Pamětní kniha farnosti Měrotín.*
- Farní archiv Ptení. *Pamětní kniha při chrámu Páně ve Stínavě vedena od roku 1900.*
- Farní archiv Ptení. *Liber Memorabilium parochia Ptinensis: Pamětní kniha farnosti Ptení od roku 1875.*
- Farní archiv Senice na Hané. *Pamětní kniha Cholína od roku 1872.*
- Farní archiv Senice na Hané. *Pamětní kniha farnosti Senické od roku 1899.*
- Osobní archiv pana Jana Gottwalda. GOTTWALD, Jan. *Věc: Organologická prohlídka varhan v kostele sv. Kateřiny Alexandrijské v Bílé Lhotě u Litovle. Olomouc, 1. prosince 2008.*
- Osobní archiv pana Jana Gottwalda. GOTTWALD, Jan. *Záměr na generální údržbu varhan: Brodek u Konice, Farní kostel sv. Petra a Pavla. Olomouc, 2015.*
- Osobní archiv pana Jana Gottwalda. GOTTWALD, Jan. *Věc: Organologická prohlídka varhan v kostele sv. Františka z Assisi v Chudobíně. Olomouc, 1. prosince 2008.*
- Osobní archiv pana Jana Gottwalda. GOTTWALD, Jan. *Věc: Organologická prohlídka varhan ve farním kostele sv. Kunhuty v Náměšti na Hané. Olomouc, 2008.*
- Osobní archiv pana Jana Gottwalda. GOTTWALD, Jan. *Slavnostní pežehnání varhan 8. září 2013, Narození Panny Marie: Farní kostel sv. Kunhuty v Náměšti na Hané. Náměšť na Hané, 2013.*
- Osobní archiv pana Jana Gottwalda. GOTTWALD, Jan. *Věc: Organologický posudek a návrh řešení opravy varhan ve farním kostele sv. Andělů Strážných na Stražisku. Olomouc, 2010.*
- Osobní archiv rodiny Burgetové. *Rodinná kronika pana Antonína Burgeta od roku 1961.*
- Osobní archiv paní Blanky Hájkové. MARTÍNEK, Karel. *Zrození chóru díl I. [DVD-R]. Ješov, 2015.*

- Osobní archiv paní Blanky Hájkové. MARTÍNEK, Karel. *Zrození chóru díl II.* [DVD-R]. Ješov, 2015.
- Osobní archiv paní Blanky Hájkové. MARTÍNEK, Karel. *Zrození chóru díl III.* [DVD-R]. Ješov, 2015.
- Osobní archiv pana Jířího Ženožička. FALTÝNKOVÁ, Marie. *Pamětní kniha pěveckého sboru v Bouzově, založeného v roce 1996 profesorem Janem Leibnerem.* Bouzov, 2012.

Rozhovory:

- Osobní rozhovor s panem Martinem Bradáčem. Stínava, 26. října 2018.
- Osobní rozhovor s panem Josefem Coufalem a Petrou Obšelovou. Senice na Hané, 28. října 2018.
- Osobní rozhovor s paní Blankou Hájkovou. Ochoz, 3. ledna 2019.
- Osobní rozhovor s paní Ivanou Šmidrovou. Přemyslovice, 6. leden 2019.
- Osobní rozhovor s panem Josefem Všetickou. Ptení, 8. ledna 2019.
- Osobní rozhovor s paní Zdislavou Arnoštovou a paní Danou Portešovou. Přemyslovice, 17. ledna 2019.
- Osobní rozhovor s paní Anežkou Voldánovou. Skřípov, 22. ledna 2019.
- Osobní rozhovor s Josefem Snášelem. Laškov, 27. ledna 2019.
- Osobní rozhovor s Barborou Krpálkovou. Laškov, 28. ledna 2019.
- Osobní rozhovor s paní Barborou Bartkovou a paní Dagmar Machainovou, Bohuslavice, 31. ledna 2019.
- Osobní rozhovor s paní Alicí Buiglovou. Náměšť na Hané, 31. ledna 2019.
- Osobní rozhovor s panem MUDr. Karlem Martínkem. Jesenec, 1. února 2019.
- Osobní rozhovor se slečnou Ludmilou Noskovou. Hrabí, 3. února 2019.
- Osobní rozhovor s paní Marií Burgetovou. Jednov, 3. února 2019.
- Osobní rozhovor s panem Karlem Zapletalem. Náměšť na Hané 5. února 2019.
- Osobní rozhovor s paní Ivetou Hajdovou a Olinou Hubáčkovou. Vilémov, 5. února 2019.
- Osobní rozhovor s paní Ludmilou Přikrylovou. Jednov, 6. února 2019.
- Osobní rozhovor s Mgr. et PhDr. Ingrid Silnou, Ph.D. - Olomouc, 8. února 2019.
- Osobní rozhovor a paní Ivou Endelovou. Cholína, 8. února 2019.
- Osobní rozhovor s panem Josefem Přikrylem. Ptení, 8. února 2019.
- Osobní rozhovor s Kristínou Greplovou. Jednov, 10. února 2019.
- Osobní rozhovor s paní Helenou Havelkovou. Jednov, 10. února 2019.

Osobní rozhovor s paní Anežkou Martínkovou. Jednov, 10. února 2019.
Osobní rozhovor s panem Milanem Koupilem. Vilémov, 11. února 2019.
Osobní rozhovor s paní Markétou Kuchaříkovou. Olomouc, 11. února 2019.
Osobní rozhovor s paní Ivetou Pluháčkovou. Konice, 14. února 2019.
Osobní rozhovor s panem Pavlem Kuncem. Brodek u Konice, 15. února 2019.
Osobní rozhovor s panem Josefem Navrátilem. Odrlice, 17. února 2019.
Osobní rozhovor s panem Antonínem Greplem. Čechy pod Kosířem, 21. února 2019.
Osobní rozhovor s panem Janem Zbožíkem. Kladky, 21. února 2019.
Osobní rozhovor s Dominikem Lošťákem. Ptení, 23. únor 2019.
Osobní rozhovor s paní Barborou Putíkovou, Olomouc, 26. února 2019.
Osobní rozhovor s Jakubem Rozsypalem. Senice na Hané, 3. března 2019.
Osobní rozhovor s paní Drahoslavou Rozsívalovou. Šubířov, 3. března 2019.
Osobní rozhovor s Dominikou Dolákovou. Olomouc, 6. března 2019.
Osobní rozhovor se slečnou Monikou Laštůvkovou. Luká, 7. března 2019.
Osobní rozhovor s panem Vojtěchem Tichým. Prostějov, 8. března 2019.
Osobní rozhovor s paní Pavlínou Papajkovou. Měrotín, 16. března 2019.
Rozhor pana Vojtěcha Tichého s paní Bílou. Přemyslovice, 24. března 2019.
Osobní rozhovor s Marcelou Hrubanovou. Stínava, 26. března 2019.
Osobní rozhovor s paní Andreou Satorovou. Litovel, 29. března 2019.
Rozhovor paní Pavlíny Papajkové s paní Věrou Vyhnánkovou, Měrotín, 30. března 2019.
Osobní rozhovor s paní Pavlou Freharovou. Brodek u Konice, 1. dubna 2019.
Osobní rozhovor s panem Mgr. Romanem Jurečkou. Bílá Lhota, 3. dubna 2019.
Osobní rozhovor s panem Pavlem Kunčarem. Olomouc, 4. dubna 2019.
Osobní rozhovor s paní Zapletalovou. Skřípov, 7. dubna 2019.
Osobní rozhovor s panem Pavlem Navrátilem. Náměšť na Hané, 8. dubna 2019.
Osobní rozhovor s panem Pavlem Navrátilem. Náměšť na Hané, 8. dubna 2019.
Osobní rozhovor s paní Annou Přidálkovou. Jednov, 14. dubna 2019.

Internetové zdroje:

Arcidiecéze olomoucká. [online], [cit.: 2019-02-01]. Dostupné z:
<http://www.ado.cz/obsah/dekanat-konice>.
KOPÁČ, Jiří. Varhany v Bílé Lhotě dostanou původní zvuk. *Olomoucký deník.cz*.
12. 11. 2008. [online] © 2019 [cit.: 2019-04-07]. Dostupné z:

- https://olomoucky.denik.cz/zpravy_region/varhany-v-bile-lhote-dostanou-puvodni-zvuk20081112.html.
- Římskokatolická farnost Konice*. [online] © [cit.: 2019-04-05]. Dostupné z: <http://www.fkonice.unas.cz/Farnosti.html>.
- Římskokatolická farnost Bohuslavice u Konice, Vilémov u Litovle, Kladky* [online], © 2019 [cit.: 2019-02-24]. Dostupné z: <https://farnostbohuslaviceuk.webnode.cz/bohuslavice/>.
- Základní umělecká škola „Žerotín“ Olomouc* [online], ©2019 [cit. 2019-03-02]. Dostupné z: <https://www.zus-zerotin.cz/orchestra-a-soubory/clanky/bigband-zerotin-18.html>.
- Římskokatolická farnost Bouzov: inkorporována Německým řádem*. [online] ©2019 [cit.: 2019-02-23]. Dostupné z: <http://www.farnost-bouzov.cz/index.php/o-farnosti>.
- Hrady.cz: cestujte s přehledem*. [online] © 2019 [cit.: 2019-03-01]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/>.
- Čechy pod Kosířem*. [online], [cit.: 2019-03-02]. Dostupné z: <https://www.cechypk.cz/component/content/article/537>.
- Římskokatolická farnost Cholína*. [online], [cit.: 2019-03-02]. Dostupné z: <http://farnostcholina.cz/farnost/>.
- Jesenec: oficiální stránky obce*. [online] © 2019 [cit.: 2019-02-16]. Dostupné z: <http://www.jesenec.cz/obec/o-obci/>.
- Obec Kladky: oficiální webové stránky obce*. [online] © 2019 [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <https://obeckladky.cz/obec/historie/>
- Římskokatolická farnost Bohuslavice u Konice, Vilémov u Litovle, Kladky*. [online], [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <https://farnostbohuslaviceuk.webnode.cz/kladky/>
- Konice: Oficiální web města*. [online] ©2015 [cit.: 2019-03-01]. Dostupné z: <http://konice.cz/historie/ds-1094/p1=2540>.
- Obec Laškov: oficiální web* [online], [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <http://www.laskov.cz/laskov/ms-2024/p1=2024>.
- Laškov, Přemyslovice, Čechy pod Kosířem* [online], © 2009 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <http://www.farnost-laskov.cz/info.aspx?page=historie-laskov>.
- Luká*. [online], [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <http://obec-luka.cz/luka/>.
- Náměšť na Hané: Oficiální stránky městyse*. [online] © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://www.namestnahane.cz/mestys/historie/>.
- KOMÁREK, Pavel. *Zámek Náměšť na Hané. Hrady.cz: cestujte s přehledem*. [online] © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://www.hrady.cz/index.php?OID=2138>.

- Mapy.cz: Dolní zámek Náměšť na Hané.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://mapy.cz/zakladni?x=17.0653456&y=49.6021069&z=18&source=base&id=1703351>.
- KUCHAŘ, Stanislav. *Sedmdesátiny Josefa Srovnala* [online]. © 2019 [cit.: 2019-04-04]. Dostupné z: <https://www.ceskesbory.cz/01-01-clanek.php?id=861>.
- Kudyznudy.cz: CzechTourist.* [online] © 2010 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <https://www.kudyznudy.cz/aktivity-a-akce/aktivity/zamek-premyslovice.aspx>.
- Farnost Přemyslovice.* [online] © 2009 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <http://www.farnost-laskov.cz/info.aspx?page=Historie-Premyslovice>.
- Ptení: oficiální stránky obce.* [online], [cit.: 2019-03-17]. Dostupné z: <http://www.pteni.cz/index/historie-obce-pteni>.
- Senice na Hané: oficiální stránky obce.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-16]. Dostupné z: <http://www.senicenahane.cz/informace-o-obci/historie/>.
- Skřípov: oficiální stránky obce.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-17]. Dostupné z: <http://www.ou-skripov.cz/rimskokatolicka-farnost-skripov/farni-kostel-fara-kaple-sv-anezky/>.
- Rieger.* [online], [cit.: 2019-04-07]. Dostupné z: <http://www.rieger-orgelbau.com/historical/page/10/>.
- Obec Stínava.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-18]. Dostupné z: <http://www.stinava.cz/>.
- Stražisko: oficiální stránky obce.* [online] © 2019 [cit.: 2019-03-18]. Dostupné z: <http://www.obecstrazisko.cz/O-obci/>.
- Poutní místa na Moravě a ve Slezsku.* [online], [cit.: 2019-03-18]. Dostupné z: <http://www.ado.cz/poutni/suchdol/suchdol.htm>.
- Obec Suchdol: oficiální stránky obce.* [online], [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <http://www.obec-suchdol.cz/suchdol-jednov/d-4531/p1=1704>.
- Z historie poutního místa: Římskokatolická farnost Suchdol u Prostějova.* [online], [cit.: 2019-04-06]. Dostupné z: <http://www.farnostsuchdol.eu/k1890-2.html>.
- Obec Šubířov: příroda – lidé – pohoda.* [online] © 2010 [cit.: 2019-04-07]. Dostupné z: <http://www.subirov.cz/o-obci/>.

Seznam příloh

Příloha č. 1: Mapa děkanátů arcidiecéze Olomouc.....	I.
Příloha č. 2: Mapa farností děkanátu Konice.....	I.
Příloha č. 3: Fotografie farního kostela svaté Kateřina Alexandrijské v Bílé Lhotě.....	II.
Příloha č. 4: Fotografie varhan farního kostela svaté Kateřiny Alexandrijské v Bílé Lhotě z roku 2019.....	II.
Příloha č. 5: Fotografie pana Mgr. Romana Jurečky.....	III.
Příloha č. 6: Fotografie scholy farnosti Bílá Lhota z roku 2019.	III.
Příloha č. 7: Fotografie farního kostela svatého Bartoloměje v Bohuslavicích.....	IV.
Příloha č. 8: Fotografie varhan farního kostela svatého Bartoloměje v Bohuslavicích z roku 2019.....	IV.
Příloha č. 9: Fotografie pana Karla Zapletala z roku 2019.....	V.
Příloha č. 10: Fotografie pana Vojtěcha Zapletala z roku 2019.	V.
Příloha č. 11: Fotografie farního kostela svatého Gotharda na Bouzově.....	VI.
Příloha č. 12: Fotografie varhan farního kostela svatého Gotharda na Bouzově z roku 2019.....	VI.
Příloha č. 13: Fotografie paní Barbory Putíkové z roku 2017.....	VII.
Příloha č. 14: Fotografie sboru farnosti Bouzov z roku 2019.	VII.
Příloha č. 15: Fotografie farního kostela svatého Petra a Pavla v Brodku u Konice.....	VIII.
Příloha č. 16: Fotografie varhan farního kostela svatého Petra a Pavla v Brodku u Konice.....	VIII.
Příloha č. 17: Fotografie pana Pavla Kunce z roku 2017.....	IX.
Příloha č. 18: Fotografie farního kostela svatého Jana Křtitele v Čechách pod Kosířem.....	IX.
Příloha č. 19: Fotografie varhan farního kostela svatého Jana Křtitele v Čechách pod Kosířem z roku 2019.....	X.
Příloha č. 20: Fotografie pana Antonína Grepla.....	X.
Příloha č. 21: Fotografie farního kostela Nanebevzetí Panny Marie v Cholině.....	XI.
Příloha č. 22: Fotografie varhan farního kostela Nanebevzetí Panny Marie v Cholině.....	XI.
Příloha č. 23: Fotografie pana Josefa Navrátila z roku 2019.....	XII.
Příloha č. 24: Fotografie scholy Pramen farnosti Cholína z roku 2018.....	XII.
Příloha č. 25: Fotografie farního kostela svatého Františka Serafinského v Chudobíně.....	XIII.
Příloha č. 26: Fotografie varhan farního kostela svatého Františka Serafinského v Chudobíně....	XIII.
Příloha č. 27: Fotografie farního kostela svatého Libora v Jesenci.....	XIV.
Příloha č. 28: Fotografie varhan farního kostela svatého Libora v Jesenci z roku 2019.....	XIV.
Příloha č. 29: Fotografie pana MUDr. Karla Martínka.....	XV.
Příloha č. 30: Fotografie chrámového sboru farnosti Jesenec v roce 2011.....	XV.
Příloha č. 31: Fotografie scholičky Skřivánci z farnosti Jesenec, Noc kostelů 2015.....	XVI.
Příloha č. 32: Fotografie farního kostela svatého Cyrila a Metoděje v Kladkách.....	XVI.

Příloha č. 33: Fotografie varhan farního kostela svatého Cyrila a Metoděje v Kladkách z roku 2016.....	XVII.
Příloha č. 34: Fotografie pana Jana Zbožíka z roku 2016.....	XVII.
Příloha č. 35: Fotografie scholy farnosti Kladky z roku 2019.....	XVIII.
Příloha č. 36: Fotografie farního kostela Narození Panny Marie v Konici z roku 2016.....	XVIII.
Příloha č. 37: Fotografie varhan farního kostela Narození Panny Marie v Konici.....	XIX.
Příloha č. 38: Fotografie pana Antonína Burgeta a jeho ženy Emílie z roku 2018.....	XIX.
Příloha č. 39: Fotografie pana Ing. Petra Ullmana z roku 2016.....	XX.
Příloha č. 40: Fotografie paní Mgr. Ludmily Kopečné Nedomanské z roku 2018.....	XX.
Příloha č. 41: Fotografie Martina Burgeta z roku 2018.....	XX.
Příloha č. 42: Fotografie chrámového sboru farnosti Konice z roku 2019.....	XXI.
Příloha č. 43: Fotografie scholy farnosti Konice z roku 2019.....	XXI.
Příloha č. 44: Fotografie farního kostela Nanebevzetí Panny Marie v Laškově.....	XXII.
Příloha č. 45: Fotografie varhan farního Kostela Nanebevzetí Panny Marie v Laškově z roku 2019.....	XXII.
Příloha č. 46: Fotografie Josefa Snášela z února 2019.....	XXIII.
Příloha č. 47: Fotografie scholičky farnosti Laškov z roku 2018.....	XXIII.
Příloha č. 48: Fotografie chrámového sboru farnosti Laškov.....	XXIV.
Příloha č. 49: Repertoár chrámového sboru farnosti Laškov.....	XXIV.
Příloha č. 50: Fotografie farního kostela svatého Jana Křtitele v Luké.....	XXV.
Příloha č. 51: Fotografie varhan farního kostela svatého Jana Křtitele v Luké.....	XXV.
Příloha č. 52: Fotografie paní Ivety Pluháčkové z roku 2019.....	XXVI.
Příloha č. 53: Fotografie farního kostela svatého Martina v Měrotíně.....	XXVI.
Příloha č. 54: Fotografie paní Pavlíny Papajkové z roku 2019.....	XXVII.
Příloha č. 55: Fotografie farního kostela svaté Kunhuty v Náměšti na Hané.....	XXVII.
Příloha č. 56: Fotografie farního kostela Všech Svatých v Přemyslovicích.....	XXVIII.
Příloha č. 57: Fotografie varhan farního kostela Všech Svatých v Přemyslovicích.....	XXVIII.
Příloha č. 58: Fotografie pana Vojtěcha Tichého z roku 2019.....	XXIX.
Příloha č. 59: Fotografie farního kostela svatého Martina v Ptení.....	XXIX.
Příloha č. 60: Fotografie varhan farního kostela svatého Martina v Ptení z roku 2019.....	XXX.
Příloha č. 61: Fotografie pana Josefa Všeticky.....	XXX.
Příloha č. 62: Fotografie scholy farnosti Ptení z roku 2018.....	XXXI.
Příloha č. 63: Fotografie farního kostela svaté Maří Magdaleny v Senici na Hané.....	XXXI.
Příloha č. 64: Fotografie varhan farního kostela v Senici na Hané z roku 2019.....	XXXII.
Příloha č. 65: Fotografie Jakuba Rozsypala z roku 2015.....	XXXII.
Příloha č. 66: Fotografie farního kostela Nanebevstoupení Páně na Skřípově.....	XXXIII.
Příloha č. 67: Fotografie varhan farního kostela Nanebevstoupení Páně na Skřípově.....	XXXIII.

Příloha č. 68: Fotografie paní Anežky Voldánové.....	XXXIV.
Příloha č. 69: Fotografie farního kostela Povýšení svatého kříže ve Stínavě.	XXXIV.
Příloha č. 70: Fotografie varhan farního kostela Povýšení svatého kříže ve Stínavě.....	XXXV.
Příloha č. 71: Fotografie slečny Marcely Hrubanové z roku 2016.....	XXXV.
Příloha č. 72: Fotografie farního kostela Andělů Strážných na Stražisku.....	XXXVI.
Příloha č. 73: Fotografie varhan farního kostela Andělů Strážných na Stražisku.....	XXXVI.
Příloha č. 74: Fotografie paní Dany Portešové a paní Zdislavy Arnoštové z roku 2019.....	XXXVII.
Příloha č. 75: Fotografie scholy ze Stražiska.....	XXXVII.
Příloha č. 76: Fotografie farního kostela Navštívení Panny Marie v Suchdol-Jednov.....	XXXVIII.
Příloha č. 77: Fotografie varhan farního kostela Navštívení Panny Marie v Suchdol-Jednov.....	XXXVIII.
Příloha č. 78: Fotografie paní Heleny Havelkové z roku 2019.....	XXXIX.
Příloha č. 79: Fotografie paní Anežky Martínkové z roku 2014.....	XXXIX.
Příloha č. 80: Fotografie paní Marie Burgetové.....	XXXIX.
Příloha č. 81: Fotografie paní Ludmily Přikrylové.....	XL.
Příloha č. 82: Fotografie scholy farnosti Suchdol-Jednov.....	XL.
Příloha č. 83: Fotografie farního kostela Bolestné Panny Marie na Šubířově.....	XLI.
Příloha č. 84: Fotografie varhan farního kostela Bolestné Panny Marie na Šubířově z roku 2019.....	XLI.
Příloha č. 85: Fotografie paní Drahoslavy Rozsivalové.....	XLII.
Příloha č. 86: Fotografie farního kostela svaté Kateřině Alexandrijské ve Vilémově.....	XLII.
Příloha č. 87: Fotografie varhan farního kostela svaté Kateřině Alexandrijské ve Vilémově..	XLIII.
Příloha č. 88: Fotografie pana Malana Koupila a paní Ivety Hajdové. Cakov, 31. srpna 2003.	XLIII.
Příloha č. 89: Fotografie pana Marka Solovského z roku 2019.....	XLIV.
Příloha č. 90: Fotografie scholy farnosti Vilémov z roku 2013.....	XLIV.

Přílohy

Příloha č. 1: Mapa děkanátu v arcidiecézi Olomouc.

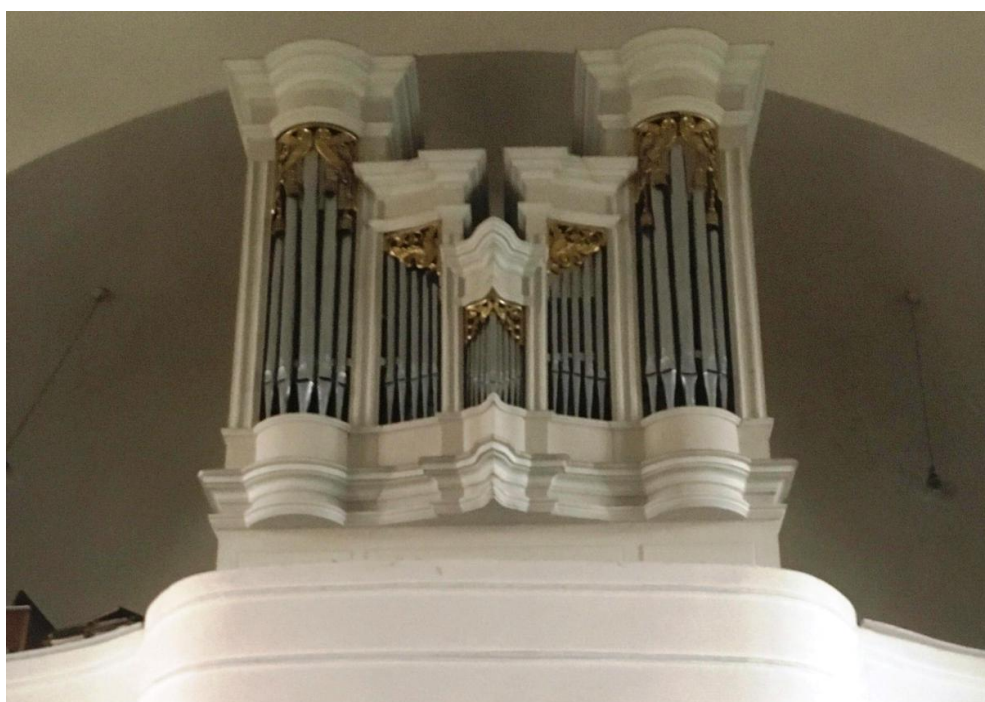

Příloha č. 2: Mapa farností děkanátu Konice.⁵⁰⁹

⁵⁰⁹ Zdroj: *Arcidiecéze olomoucká*. [online], [cit.: 2019-02-01]. Dostupné z: <http://www.ado.cz/obsah/dekanat-konice>.

Příloha č. 3: Fotografie farního kostela svaté Kateřina Alexandrijské v Bílé Lhotě z roku 2018.⁵¹⁰

Příloha č. 4: Fotografie varhan farního kostela svaté Kateřiny Alexandrijské v Bílé Lhotě z roku 2019.⁵¹¹

---

⁵¹⁰ Zdroj: *Kostelíčky z našich cest...* [online] ©2017 [cit.: 2019-02-01]. Dostupné z: <https://www.kostelikycest.cz/index.php/kostel-sv-kateriny-bila-lhota>.

⁵¹¹ Foto: Jakub Nosek

Příloha č. 5: Fotografie pana Mgr. Romana Jurečky.⁵¹²

Příloha č. 6: Fotografie scholy farnosti Bílá Lhota z roku 2019.⁵¹³

Popis fotky: *kytara- pan varhaník Roman Jurečka, Ludmila Nosková, klávesy- Anežka Nosková, Štěpán Lakomý, Kateřina Lakomá, Květoslava Hanušová, Vašek Lakomý, Filip Nosek*

Nepřítomní: *Bedřich Hanuš, Agáta Hanušová, sestry Adéla, Slávka a Klára Tyrkovy*

---

⁵¹² Zdroj: *RCPTM*, [online], © 2018 [cit.: 2019-04-05] Dostupné z: <https://www.rcptm.com/about/personnel/roman-jurecka/>.

⁵¹³ Foto: Eva Procházková

Příloha č. 7: Fotografie farního kostela svatého Bartoloměje v Bohuslavicích.⁵¹⁴

Příloha č. 8: Fotografie varhan farního kostela svatého Bartoloměje v Bohuslavicích z roku 2019.⁵¹⁵

---

⁵¹⁴ Zdroj: *Římskokatolická farnost Bohuslavice u Konice, Vilémov u Litovle, Kladky: farnost Bohuslavice.* [online], [cit.: 2019-02-03]. Dostupné z: <https://farnostbohuslaviceuk.webnode.cz/bohuslavice/>.

⁵¹⁵ Foto: Josef Dvořák

Příloha č. 9: Fotografie pana Karla Zapletala z roku 2019.⁵¹⁶

Příloha č. 10: Fotografie pana Vojtěcha Zapletala z roku 2019.⁵¹⁷

---

⁵¹⁶ Foto: Josef Dvořák

⁵¹⁷ Foto: Josef Dvořák

Příloha č. 11: Fotografie farního kostela svatého Gotharda na Bouzove.⁵¹⁸

Příloha č. 12: Fotografie varhan farního kostela svatého Gotharda na Bouzově z roku 2019.⁵¹⁹

---

⁵¹⁸ Zdroj: *Krásné Česko.cz*. [online] © 2018 [cit.: 2019-04-09]. Dostupné z: <https://www.krasnecesko.cz/foto/10182-Kostel-sv.-Gotharda-Bouzov.html>.

Příloha č. 13: Fotografie paní Barbory Putíkové z roku 2017.⁵²⁰

Příloha č. 14: Fotografie sboru farnosti Bouzov z roku 2019.⁵²¹

2. řada: *Lubomír Macek, Ludmila Lepová, Helena Ženožičková, Nikola Vařeková.*

1. řada: *Jiří Jakubjanec, Barbora Putíková, Marie Ulrichová .*

Chybí: *Marcela Foltasová, Vít Foltas.*

---

⁵¹⁹ Foto: Babora Putíková.

⁵²⁰ Zdroj: osobní archiv Barbory Putíkové

⁵²¹ Zdroj: osobní archiv Barbory Putíkové.

Příloha č. 15: Fotografie farního kostela svatého Petra a Pavla v Brodku u Konice.⁵²²

Příloha č. 16: Fotografie varhan farního kostela svatého Petra a Pavla v Brodku u Konice.⁵²³

---

⁵²² Zdroj: Římskokatolická farnost Brodek u Konice. *Wikipedie: Otevřená encyklopedie*. [online], [cit.: 2019-04-20]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/%C5%98%C3%ADmskokatolick%C3%A1_farnost_Brodek_u_Konice.

Příloha č. 17: Fotografie pana Pavla Kunce z roku 2017.⁵²⁴

Příloha č. 18: Fotografie farního kostela svatého Jana Křtitele v Čechách pod Kosířem.⁵²⁵

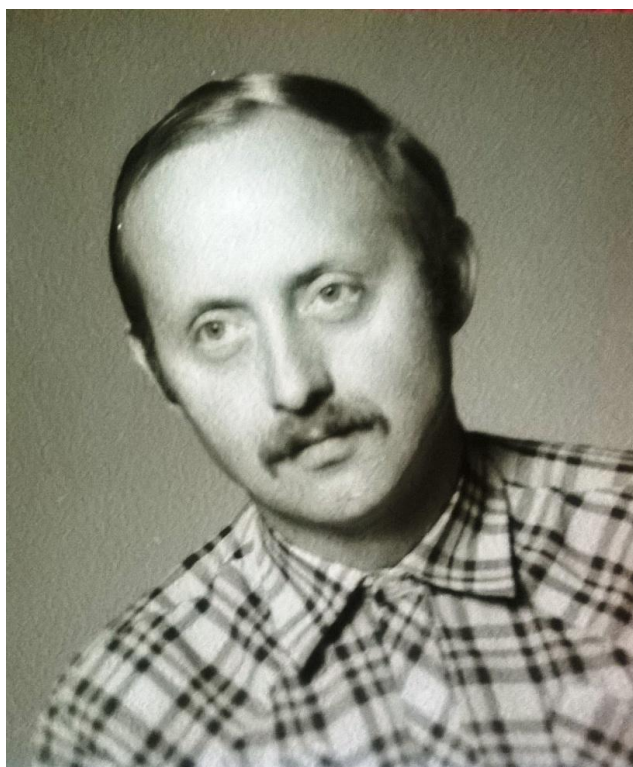
⁵²³ Zdroj: osobní archiv Jana Gottwalda. GOTTWALD, Jan. *Záměr na generální údržbu varhan, Brodek u Konice, Farní kostel sv. Petra a Pavla*. Olomouc, 2015.

⁵²⁴ Zdroj: osobní archiv pana Pavla Kunce.

⁵²⁵ Zdroj: *Krásné Česko.cz.* [online] © 2019 [cit.: 2019-04-10]. Dostupné z: <https://www.krasnecesko.cz/foto/f9780-3-Kostel-sv.-Jana-Krtitele--Cechy-pod-Kosirem.html>.

Příloha č. 19: Fotografie varhan farního kostela svatého Jana Křtitele v Čechách pod Kosířem z roku 2019.⁵²⁶

Příloha č. 20: Fotografie pana Antonína Grepla.⁵²⁷

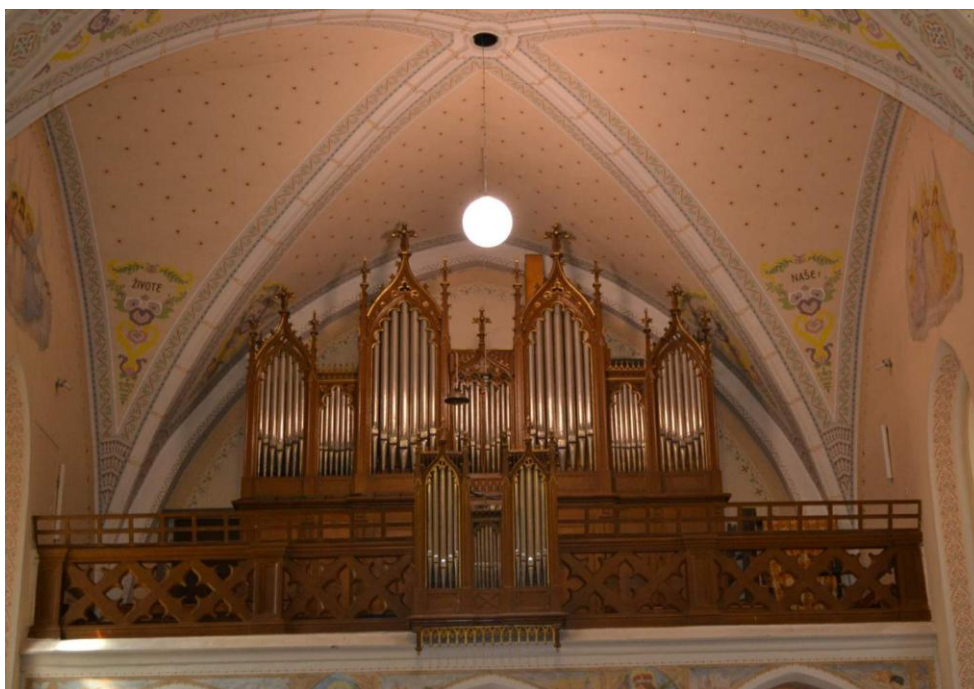
---

⁵²⁶ Foto: Josef Snášel.

⁵²⁷ Zdroj: osobní archiv pana Antonína Grepla.

Příloha č. 21: Fotografie farního kostela Nanebevzetí Panny Marie v Cholině.⁵²⁸

Příloha č. 22: Fotografie varhan farního kostela Nanebevzetí Panny Marie v Cholině.⁵²⁹

---

⁵²⁸ Zdroj: *Římskokatolická farnost Cholina*. [online], [cit.: 2019-03-02]. Dostupné z: <http://farnostcholina.cz/farnost/>.

⁵²⁹ Zdroj: *Rajče.net*. [online] © 2019 [cit.: 2019-03-03]. Dostupné z: https://maltereza.rajce.idnes.cz/Cholina%2C_poutni_kostel_Nanebevzeti_Panny_Marie/#Kostel_Cholina_039.jpg.

Příloha č. 23: Fotografie pana Josefa Navrátila z roku 2019.⁵³⁰

Příloha č. 24: Fotografie scholy Pramen farnosti Cholína z roku 2018.⁵³¹

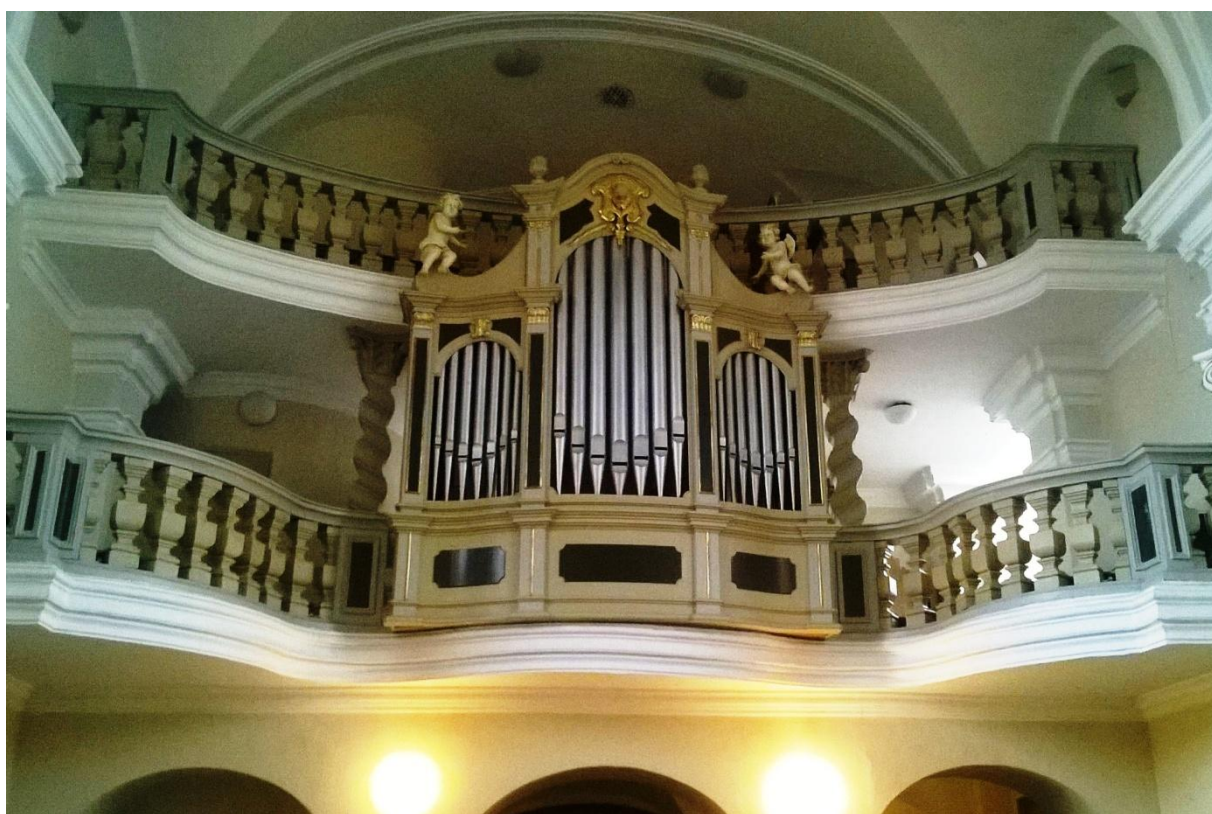
2. řada: Marcela Sekaninová, Jana Skopalová, Martina Sedlářová, Pavel Janeček, Anna Janečková.
 1. řada: P. Martin Mališka, Marie Skopalová, Jana Svozilová, Kateřina Endelová, Helena Škobrtalová, Anna Endelová, Iva Endelová.

⁵³⁰ Zdroj: osobní archiv pana Josefa Navrátila.

⁵³¹ Zdroj: osobní archiv paní Iva Endelové.

Příloha č. 25: Fotografie farního kostela svatého Františka Serafinského v Chudobíně.⁵³²

Příloha č. 26: Fotografie varhan farního kostela svatého Františka Serafinského v Chudobíně z roku 2019.⁵³³

---

⁵³² Zdroj: FUKSA, Miloslav. Chudobín (OL)- sv. Františka Serafinského. *České a moravské kostely* [online], [cit.: 2019-04-15]. Dostupné z: http://kostelyunas.cz/?url=chudobin_frantisek_1.html&action=gallery.

⁵³³ Foto: Eva Procházková.

Příloha č. 27: Fotografie farního kostela svatého Libora v Jeseníci.⁵³⁴

Příloha č. 28: Fotografie varhan farního kostela svatého Libora v Jeseníci z roku 2019.⁵³⁵

⁵³⁴ Zdroj: KADLEC, Jan. Santiniho kostel v malebné obci na Konicku. *Český rozhlas Olomouc*. [online] © 2019 [cit.: 2019-04-15]. Dostupné z: <https://olomouc.rozhlas.cz/santiniho-kostel-v-malebne-obci-na-konicku-6382890>.

⁵³⁵ Foto: Eva Procházková.

Příloha č. 29: Fotografie pana MUDr. Karla Martínka.⁵³⁶

Příloha č. 30: Fotografie chrámového sboru farnosti Jesenec, Vánoce 2011.⁵³⁷

1. řada: *Blanka Hájková, Pavlína Voglová, Alžběta Kvapilová, Irena Bílá, Michaela Viková, Ludmila Snášelová, Jarmila Kvapilová.*
2. řada: *František Hájek st. František Hájek ml, Jan Martínek.*

---

⁵³⁶ Zdroj: Osobní archiv paní Blanky Hájkové. MARTÍNEK, Karel. *Zrození chóru díl II.* [DVD-R]. Ješov, 2015.

⁵³⁷ Zdroj: Osobní archiv paní Blanky Hájkové. MARTÍNEK, Karel. *Zrození chóru díl III.* [DVD-R]. Ješov, 2015.

Příloha č. 31: Fotografie scholičky Skřivánci z farnosti Jesenec, Noc kostelů 2015.⁵³⁸

Popis fotky: *Martin Bílý, František Hájek, Tereza Matoušková, Ludmila Bílá, Gabriela Kvapilová, Barbora Ošlejšková.*

Příloha č. 32: Fotografie farního kostela svatého Cyrila a Metoděje v Kladkách.⁵³⁹

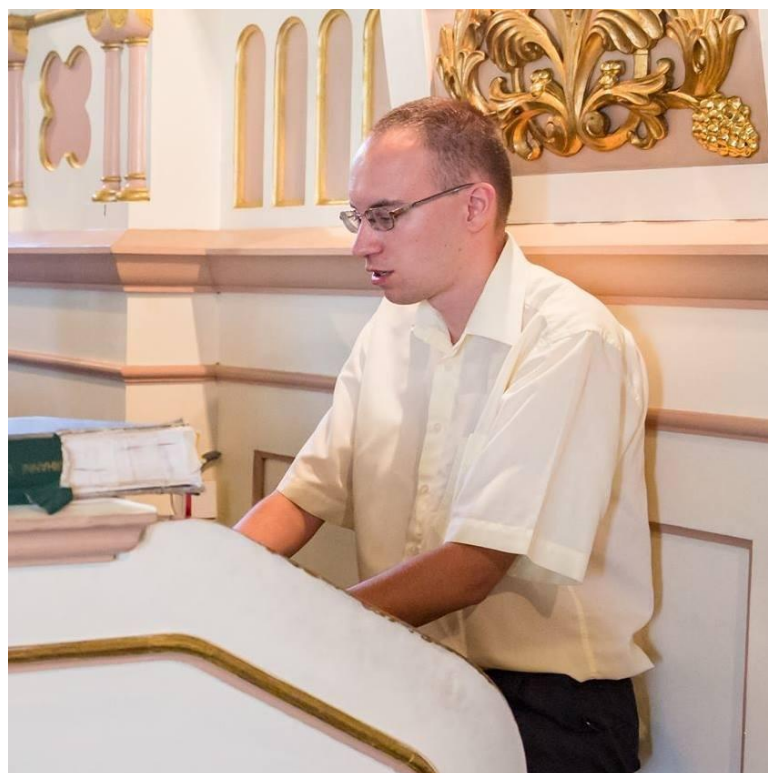
⁵³⁸ Zdroj: Osobní archiv paní Blanky Hájkové. MARTÍNEK, Karel. *Zrození chóru díl III.* [DVD-R]. Ješov, 2015.

⁵³⁹ Zdroj: *Turistika.cz.* [online] ©2019 [cit.: 2019-04-15]. Dostupné z: <https://www.turistika.cz/mista/kladky/detail>.

Příloha č. 33. Fotografie varhan farního kostela svatého Cyrila a Metoděje v Kladrubách z roku 2016.⁵⁴⁰

Příloha č. 34: Fotografie pana Jana Zbožínka z roku 2016.⁵⁴¹

---

⁵⁴⁰ Zdroj: osobní archiv pana Jana Zbožínka.

⁵⁴¹ Zdroj: osobní archiv pana Jana Zbožínka.

Příloha č. 35: Fotografie scholy farnosti Kladky z roku 2019.⁵⁴²

Popis: *Jarek Vařeka, Daniela Křečková, Libor Kuchařík, Markéta Kuchaříková, Věra Melušová, Jan Zbožínek (varhaník), Sára Slavičková, Jitka Křečková, Emička Melušová.*

Chybí: *Kateřina Šertlerová, Terka Matoušková.*

Příloha č. 36: Fotografie farního kostela Narození Panny Marie v Konici z roku 2016.⁵⁴³

---

⁵⁴² Zdroj: osobní archiv paní Markéty Kuchařové.

⁵⁴³ Foto: Bc. Jaroslav Procházka.

Příloha č. 37: Fotografie varhan farního kostela Narození Panny Marie v Konici.⁵⁴⁴

Příloha č. 38: Fotografie pana Antonína Burgeta a jeho ženy Emílie z roku 2018.⁵⁴⁵

---

⁵⁴⁴ Foto: Bc. Jaroslav Procházka.

⁵⁴⁵ Foto: Jan Procházka.

Příloha č. 39: Fotografie pana Ing. Petra Ullmana z roku 2016.⁵⁴⁶

Příloha č. 40: Fotografie paní Mgr. Ludmily Kopečné Nedomanské z roku 2018.⁵⁴⁷

Příloha č. 41: Fotografie Martina Burgeta z roku 2018.⁵⁴⁸

---

⁵⁴⁶ Zdroj: KUČERA, Tobiáš. Svěcení fr. Hyacinta (16. dubna 2016). *Fotky Google*. [online], [cit.: 2019-04-20]. Dostupné z: https://photos.google.com/share/AF1QipMGLqKEd_wVfcWbl6c5Anuu3GLYDo0sjiUdoaLbDSmXIUmEm2QVawg4h2CaWMDdQ?key=eW45bm9hcDIBMGhyaUkwaXA1cHBmNDQyOE1iY1h3.

⁵⁴⁷ Zdroj: osobní archiv paní Kopečné Nedomanské.

⁵⁴⁸ Foto: Jiří Burget.

Příloha č. 42: Fotografie chrámového sboru farnosti Konice z roku 2019.⁵⁴⁹

3. řada: *Pavel Popelka, Ing. Petr Ullman, Pavel Vrba, Jaromír Faltýnek, Františka Faltýnková, Markéta Faltýnková, Jana Grulichová, Jaroslav Procházka.*
 2. řada: *Jitka Bílá Anežka Vrbová, Marie Herníková, Eva Procházková st., Svatava Grulichová.*
 1. řada: *Krystýna Herníková, Eva Procházková ml.*
 Chybí: *Ludmila Kopečná Nedomanská. Marie Procházková.*

Příloha č. 43: Fotografie scholy farnosti Konice z roku 2019.⁵⁵⁰

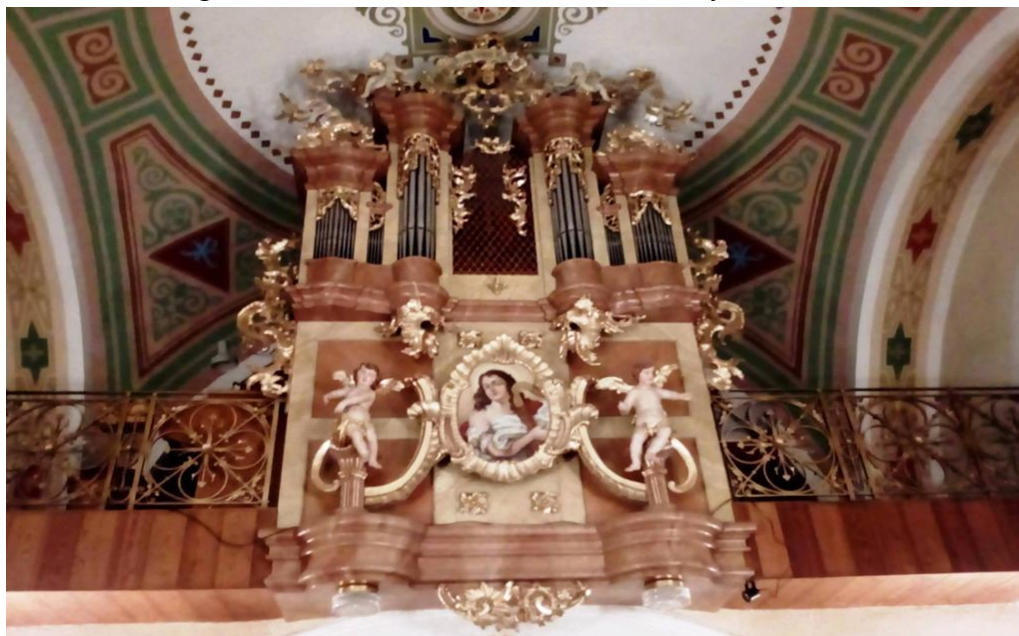
3. řada: *Eva Procházková, Věra Kopečná, Ludmila Ullmanová, Dominik Ullman, Pavla Eyerová, Martin Burget.*
 2. řada: *Klaudie Matoušková, Klára Matoušková, Marie Novotná.*
 1. řada: *Jaroslav Procházka.*
 Chybí: *Anna Burgetová, Ludmila Bílá, Tereza Matoušková, Kateřina Lexová.*

⁵⁴⁹ Foto: Jaroslav Procházka ml.

⁵⁵⁰ Foto: Jaroslav Procházka ml.

Příloha č. 44: Fotografie farního kostela Nanebevzetí Panny Marie v Laškově.⁵⁵¹

Příloha č. 45: Fotografie varhan farního Kostela Nanebevzetí Panny Marie v Laškově z roku 2019.⁵⁵²

---

⁵⁵¹ Zdroj: Kostel Nanebevzetí Panny Marie Laskov MS. *Mapio.net*. [online], [cit.: 2019-04-15]. Dostupné z: <https://mapio.net/pic/p-38681749/>.

⁵⁵² Foto: Josef Snášel.

Příloha č. 46: Fotografie Josefa Snášela z roku 2019.⁵⁵³

Příloha č. 47: Fotografie scholičky farnosti Laškov z roku 2018.⁵⁵⁴

3. řada: *Urbanová Eliška, Spáčilová Hana, Josef Krpálek, Konečná Markéta, Dopitová Barbora*
 2. řada: *Sedláková Michaela, Markéta Konečná, Barbora Krpálková s dcerou*
 1. řada: *Marková Tereza, Štolpová Anežka, Dopitová Klára, Dopitová Lucie, Urbanová Eva*
 Chybí: *Sajdlerová Bára, Tichá Zdislava, Tichá Jana, Tichá Hana*

⁵⁵³ Zdroj: soukromí archiv Josefa Snášela.

⁵⁵⁴ Zdroj: osobní archiv paní Barbory Krpálkové.

Příloha č. 48: Fotografie chrámového sboru farnosti Laškov.⁵⁵⁵

3. řada: *Barbora Krpálková, Kamila Tichá, Petra Snášelová, Jana Pospíšilová, Vojtěch Tichý, Daniel Vychodil, Josef Snášel.*
2. řada: *Ingrid Silná, Kateřina Štolpová, Petra Štolpová, Eva Sedláková, Martina Komárková, Pavel Spáčil.*
1. řada: *Monika Navrátilová, Eliška Urbanová, Alena Koňářiková, Hana Spáčilová, Kamil Štolpa.*

Příloha č. 49: Repertoár chrámového sboru farnosti Laškov.⁵⁵⁶

Gregoriánský chorál

Renesance - skladatelé:

Andrea Gabrieli, Gregorio Turini, Josquin Desprez, Tomas Luis de Victoria, Giovanni Francesco Aneiro, Manuel Cardoso, Orlando Lasso, Giovanni Pierluigi da Palestrina, Gregorio *Allegri*, Antonio *Lotti*, Marc'Antonio *Ingegneri*, Giuseppe Ottavio *Pitoni*, Pedro de Cristo, Jacobus Gallus Handl, Melchior Vulpus,

Baroko - skladatelé:

Giambattista *Martini*, *Johann Theile*, Johann Kuhnau, Johann Sebastian Bach, Adam Michna z Otradovic, Jan Josef Božan - kancionál Slavíček rájský (1719)

Klasicismus - skladatelé:

José Joaquim Emerico *Lobo de Mesquita*, Anton Diabelli, Johann Baptist Schiedermayer

20. století - skladatelé:

Mikuláš Schneider-Trnavský, P. Marco Frisina, Sir David Valentine *Willcocks* a tvorba Mgr. et PhDr. Ingrid Silné - žalmy, aleluja a sborové skladby.

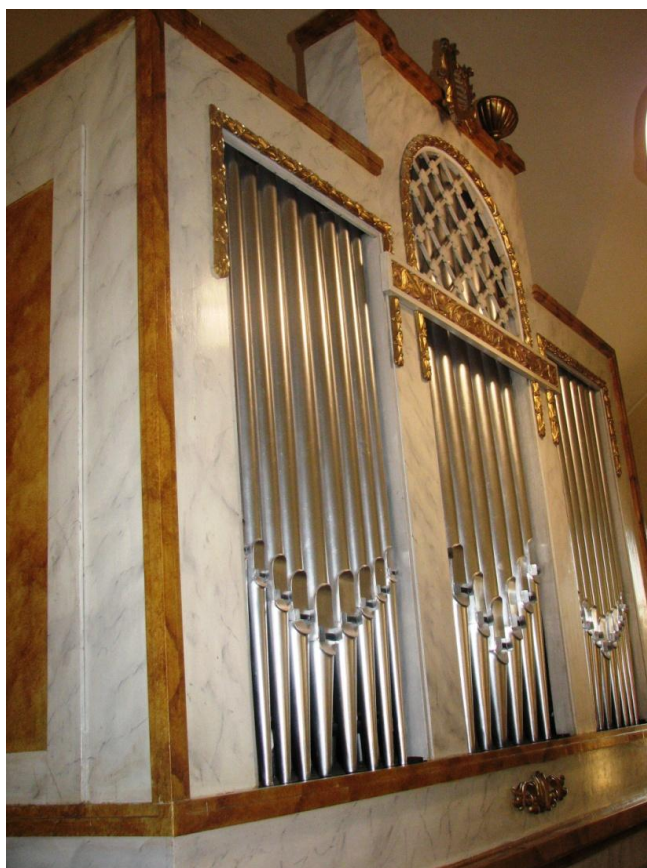
⁵⁵⁵ Zdroj: osobní archiv paní Barbory Krpálkové.

⁵⁵⁶ Osobní rozhovor s paní Mgr. et PhDr. Ingrid Silnou. Olomouc, 8. února 2019.

Příloha č. 50: Fotografie farního kostela svatého Jana Křtitele v Luké.⁵⁵⁷

Příloha č. 51: Fotografie varhan farního kostela svatého Jana Křtitele v Luké.⁵⁵⁸

---

⁵⁵⁷ Foto: Jaroslav Procházka ml.

⁵⁵⁸ Foto: Jaroslav Procházka ml.

Příloha č. 52: Fotografie paní Ivety Pluháčkové z roku 2019.⁵⁵⁹

Příloha č. 53: Fotografie farního kostela svatého Martina v Měrotíně.⁵⁶⁰

---

⁵⁵⁹ Zdroj: osobní archiv paní Ivety Pluháčkové.

⁵⁶⁰ Zdroj: Kostel svatého Martina (Měrotín). *Wikipedie: otevřená encyklopedie*. [online], [cit.: 2019-04-15]. Dostupné z: [https://cs.wikipedia.org/wiki/Kostel_svat%C3%A9ho_Martina_\(M%C4%9Brot%C3%ADn\)](https://cs.wikipedia.org/wiki/Kostel_svat%C3%A9ho_Martina_(M%C4%9Brot%C3%ADn)).

Příloha č. 54: Fotografie paní Pavlíný Papajkové z roku 2019.⁵⁶¹

Příloha č. 55: Fotografie farního kostela svaté Kunhuty v Náměšti na Hané.⁵⁶²

---

⁵⁶¹ Zdroj: osobní archiv paní Pavlíný Papajkové.

⁵⁶² Zdroj: *Náměšť na Hané: Oficiální stránky městyse*. [online] © 2019 [cit.: 2019-04-12]. Dostupné z: <https://www.namestnahane.cz/rkf-the-parish-of-st-kunhuta/aktuality/verejna-sbirka-na-dofinancovani-rekonstrukce-veze-kostela-2194cs.html>.

Příloha č. 56: Fotografie farního kostela Všetech Svatých v Přemyslovicích.⁵⁶³

Příloha č. 57: Fotografie varhan farního kostela Všetech Svatých v Přemyslovicích.⁵⁶⁴

---

⁵⁶³ Zdroj: Památky a zajímavosti Přemyslovic. *Místopisný průvodce*. [online], [cit.: 2019-04-15] Dostupné z: <https://www.mistopisy.cz/pruvodce/obec/3082/premyslovice/pamatky-turistika/>.

⁵⁶⁴ Zdroj: osobní archiv pana Vojtěcha Tichého.

Příloha č. 58: Fotografie pana Vojtěcha Tichého z roku 2019, Přemyslovice.⁵⁶⁵

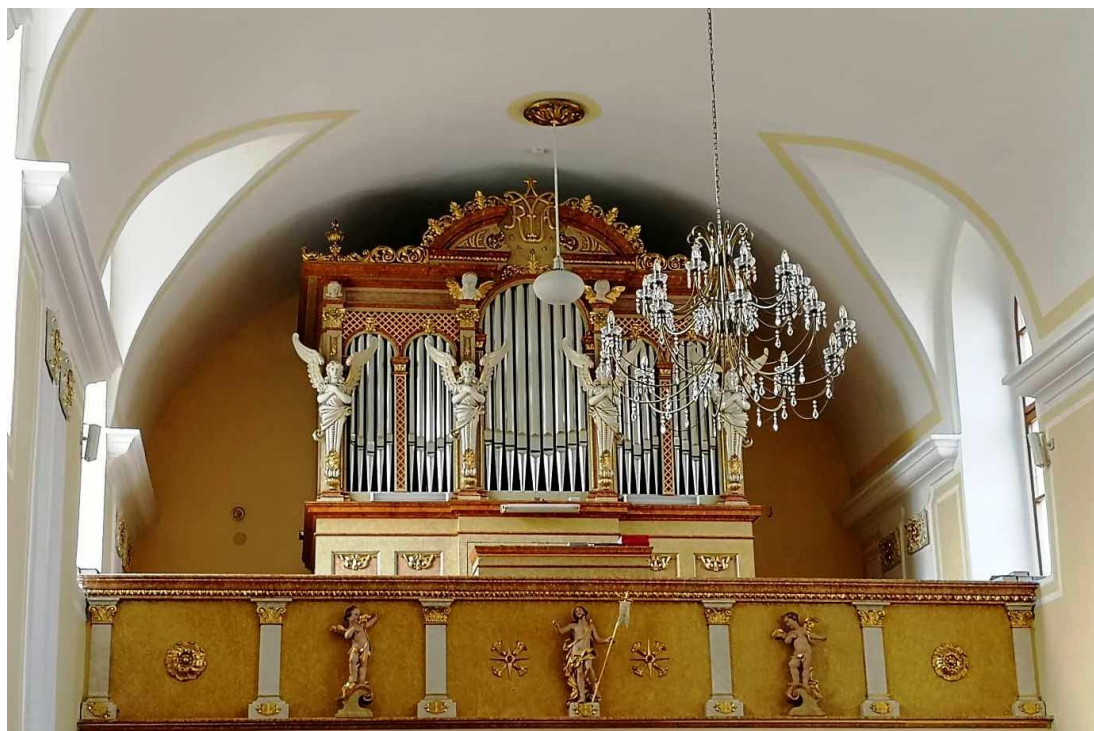

Příloha č. 59: Fotografie farního kostela svatého Martina v Ptení.⁵⁶⁶

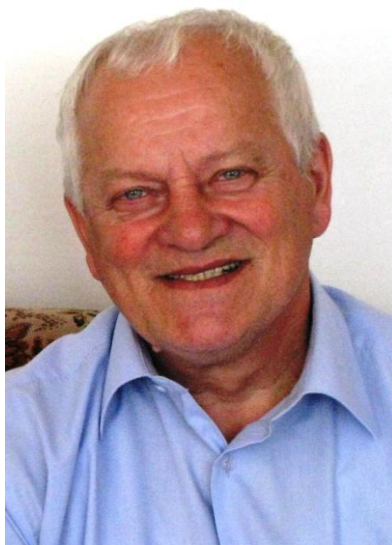
---

⁵⁶⁵ Foto: Antonín Tichý.

⁵⁶⁶ Zdroj: *KrásnéČesko.cz*. [online] © 2018 [cit.: 2019-04-20]. Dostupné z: <https://www.krasnecesko.cz/foto/29737-Kostel-sv.Martina-Pteni.html>.

Příloha č. 60: Fotografie varhan farního kostela svatého Martina v⁵⁶⁷ Ptení z roku 2019.

Příloha č. 61: Fotografie pana Josefa Všetického.⁵⁶⁸

---

⁵⁶⁷ Foto: Domanik Lošťák.

⁵⁶⁸ Zdroj: osobní archiv pana Josefa Všetického.

Příloha č. 62: Fotografie scholy farnosti Ptení z roku 2018.⁵⁶⁹

2. řada: *Ivana Šmidrová, Vojtěch Šmidra, Jaroslav Hádr, Dušan Skulil, Dominik Lošťák, Ludmila Horáková, Jana Horká, Kateřina Šmidrová*
1. řada: *Michaela Šmidrová, Magdaléna Mertová, Lucie Šmidrová, Magdaléna Mertová, Štěpán Horák.*

Příloha č. 63: Fotografie farního kostela svaté Maří Magdaleny v Senici na Hané.⁵⁷⁰

---

⁵⁶⁹ Zdroj: osobní archiv slečny Michaeli Šmidrové.

⁵⁷⁰ Zdroj: *Mikroregion Litovelsko: Region, který si zamilujete.* [online] © 2019 [cit.: 2019-04-12]. Dostupné z: <https://www.litovelsko.eu/dr-cs/26-senice-na-hane.html>.

Příloha č. 64: Fotografie varhan farního kostela v Senici na Hané z roku 2019.⁵⁷¹

Příloha č. 65: Fotografie Jakuba Rozsypala, 7. červenc 2015.⁵⁷²

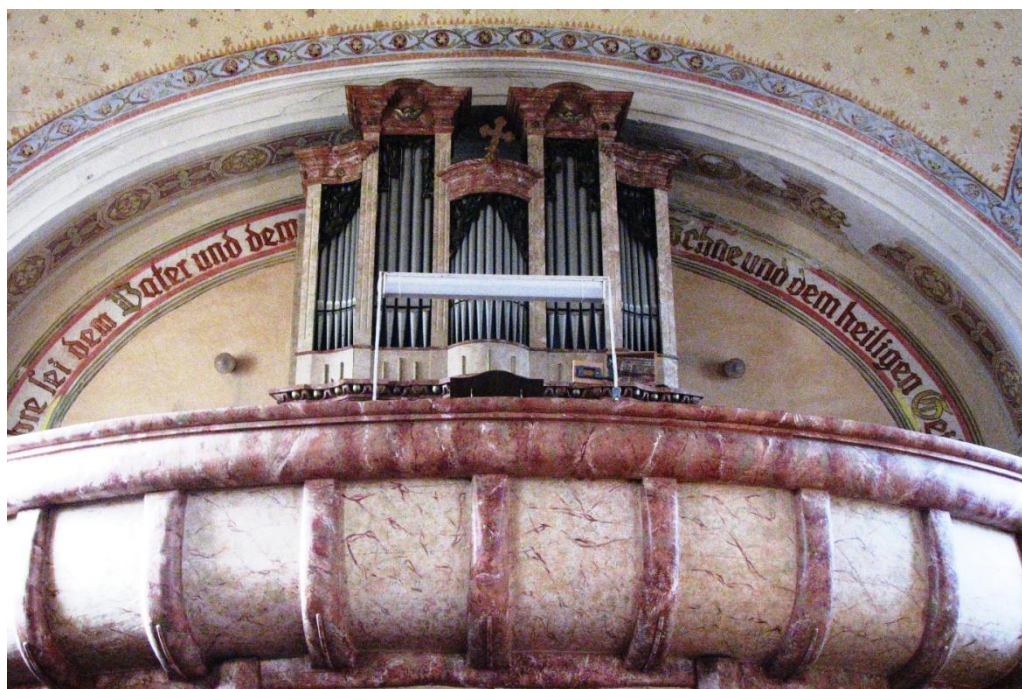
⁵⁷¹ Foto: Jakub Rozsypal

⁵⁷² Zdroj: soukromí archiv Jakuba Rozsypala.

Příloha č. 66: Fotografie farního kostela Nanebevstoupení Páně na Skřípově z roku 2019.⁵⁷³

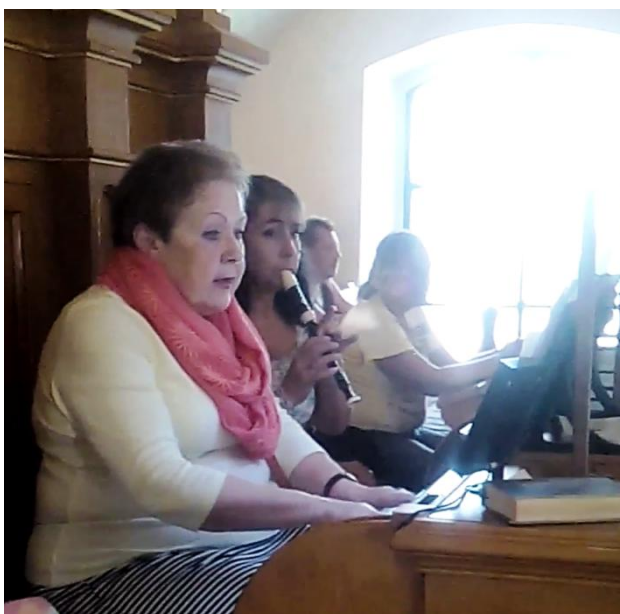

Příloha č. 67: Fotografie varhan farního kostela Nanebevstoupení Páně na Skřípově z roku 2019.⁵⁷⁴

---

⁵⁷³ Foto: Eva Procházková.

⁵⁷⁴ Foto: Eva Procházková.

Příloha č. 68: Fotografie paní Anežky Voldánové.⁵⁷⁵

Příloha č. 69: Fotografie farního kostela Povýšení svatého kříže ve Stínavě.⁵⁷⁶

---

⁵⁷⁵ Zdroj: osobní archiv paní Anežky Voldánové.

⁵⁷⁶ Zdroj: osobní archiv Veroniky Zatloukalové.

Příloha č. 70: Fotografie varhan farního kostela Povýšení svatého kříže ve Stínavě.⁵⁷⁷

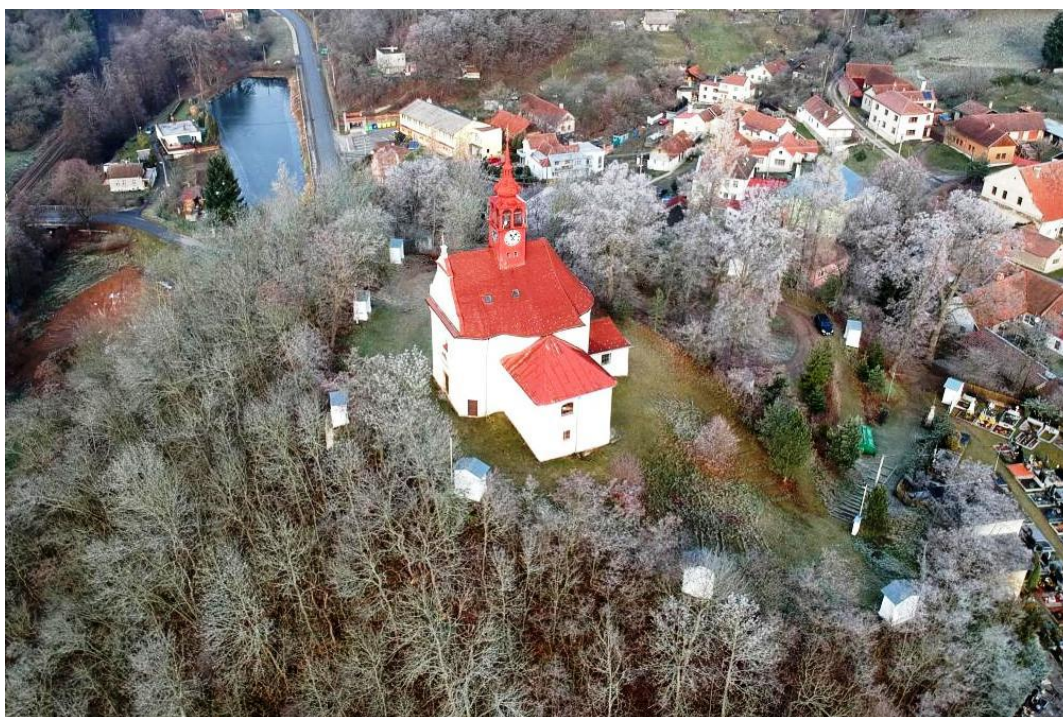

Příloha č. 71: Fotografie slečny Marcely Hrubanové z roku 2016.⁵⁷⁸

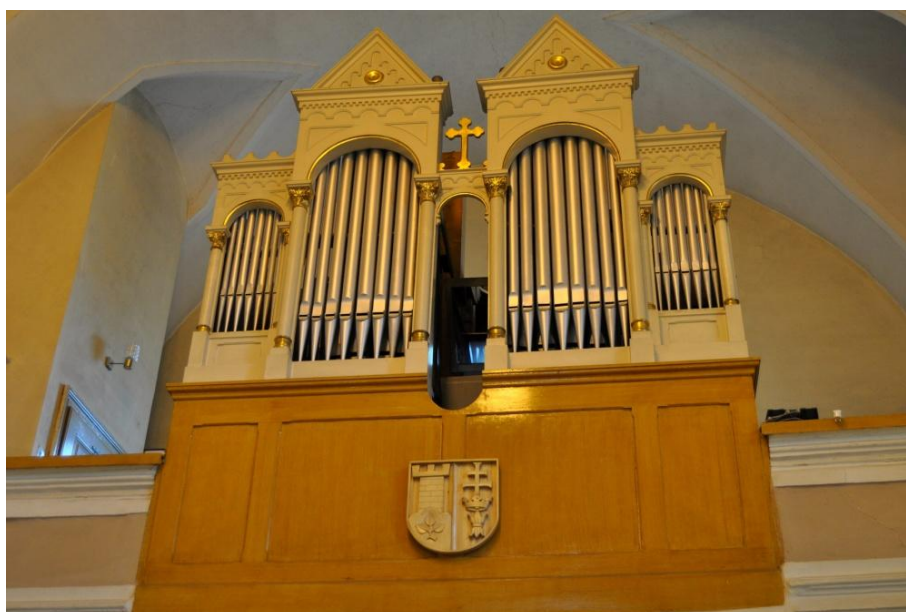
---

⁵⁷⁷ Zdroj: osobní archiv Veroniky Zatloukalové.

⁵⁷⁸ Zdroj: osobní archiv Marcely Hrubanové.

Příloha č. 72: Fotografie farního kostela Andělů Strážných na Stražisku.⁵⁷⁹

Příloha č. 73: Fotografie varhan farního kostela Andělů Strážných na Stražisku.⁵⁸⁰

---

⁵⁷⁹ Zdroj: *Římskokatolická farnost Stražisko: Informace o farnosti Stražisko*. [online] ©2019 [cit.: 2019-04-19].
Dostupné z: <http://farnoststrazisko.cz/fotogalerie/kostel-strazisko/>.

⁵⁸⁰ Foto: Veronika Portešová.

Příloha č. 74: Fotografie paní Dany Portešové a paní Zdislavy Arnoštové z roku 2019.⁵⁸¹

Příloha č. 75: Fotografie scholy ze Stražiska.⁵⁸²

Popis fotky: *Pavel Marků, David Popelka, Veronika Portešová, Danuše Portešová, Veronika Ošlejšková, Marie Ošlejšková.*

Chybí: *Klára Portešová, Zdislava Arnoštová, Tereza Kouřilová.*

---

⁵⁸¹ Foto: Veronika Portešová.

⁵⁸² Zdroj: osobní archiv slečny Veroniky Portešové.

Příloha č. 76: Fotografie farního kostela Navštívení Panny Marie v Suchdol-Jednov.⁵⁸³

Příloha č. 77: Fotografie varhan farního kostela Navštívení Panny Marie v Suchdol-Jednov.⁵⁸⁴

⁵⁸³ Zdroj: SPURNÝ, Aleš. Němí svědci historie: Jednov a Labutice. *Český rozhlas Olomouc*. [online] ©2019 [cit.: 2019-04-14]. Dostupné z: <https://olomouc.rozhlas.cz/nemi-svedci-historie-jednov-a-labutice-6413076>.

⁵⁸⁴ Zdroj: osobní archiv paní Anežky Martínkové.

Příloha č. 78: Fotografie paní Heleny Havelkové z roku 2019.⁵⁸⁵

Příloha č. 79: Fotografie paní Anežky Martínkové z roku 2014.⁵⁸⁶

Příloha č. 80: Fotografie paní Marie Burgetové.⁵⁸⁷

---

⁵⁸⁵ Zdroj: osobní archiv paní Heleny Havelkové.

⁵⁸⁶ Zdroj: osobní archiv paní Anežky Martínkové.

⁵⁸⁷ Zdroj: osobní archiv paní Marie Burgetové.

Příloha č. 81: Fotografie paní Ludmily Přikrylové.⁵⁸⁸

Příloha č. 82: Fotografie scholy farnosti Suchdol-Jednov.

⁵⁸⁹Zleva: *Anežka Martinková (Šustrová), Marta Greplová, Marie Zatloukalová, Kristína Greplová, Ludmila Přikrylová, Gabriela Fiedlerová, Jana Zatloukalová, Radek Fiedler, Jan Ševčík, Martin Grepl.*

Chybí: *Klára Šustrová, Simona Milarová, Zdena Spáčilová.*

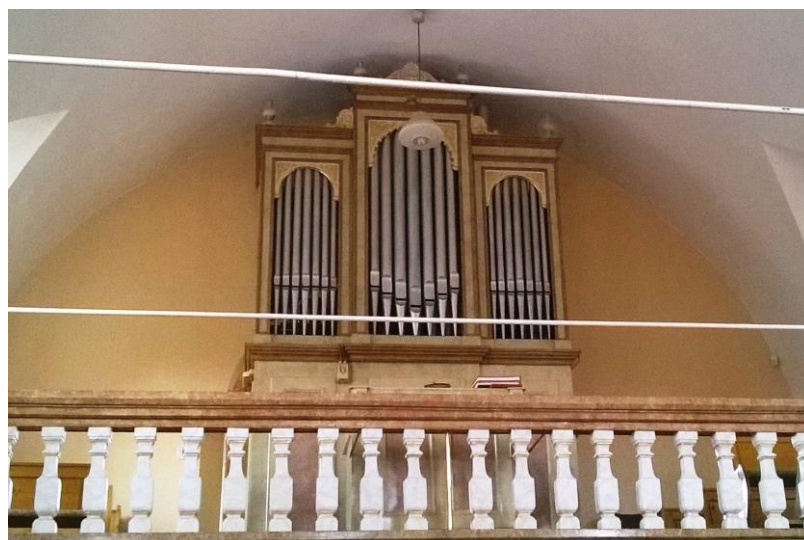
⁵⁸⁸ Zdroj: osobní archiv paní Ludmily Přikrylové.

⁵⁸⁹ Zdroj: osobní archiv Kristíny Greplové.

Příloha č. 83: Fotografie farního kostela Bolestné Panny Marie na Šubířově.⁵⁹⁰

Příloha č. 84: Fotografie varhan farního kostela Bolestné Panny Marie na Šubířově, 3. března 2019.⁵⁹¹

---

⁵⁹⁰ Zdroj: Šubířov. *Wikipedie: Otevřená encyklopedie*. [online]. [cit.: 2019-04-20]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/%C5%A0ub%C3%AD%C5%99ov>.

⁵⁹¹ Foto: Eva Procházková.

Příloha č. 85: Fotografie paní Drahoslavy Rozsivalové.⁵⁹²

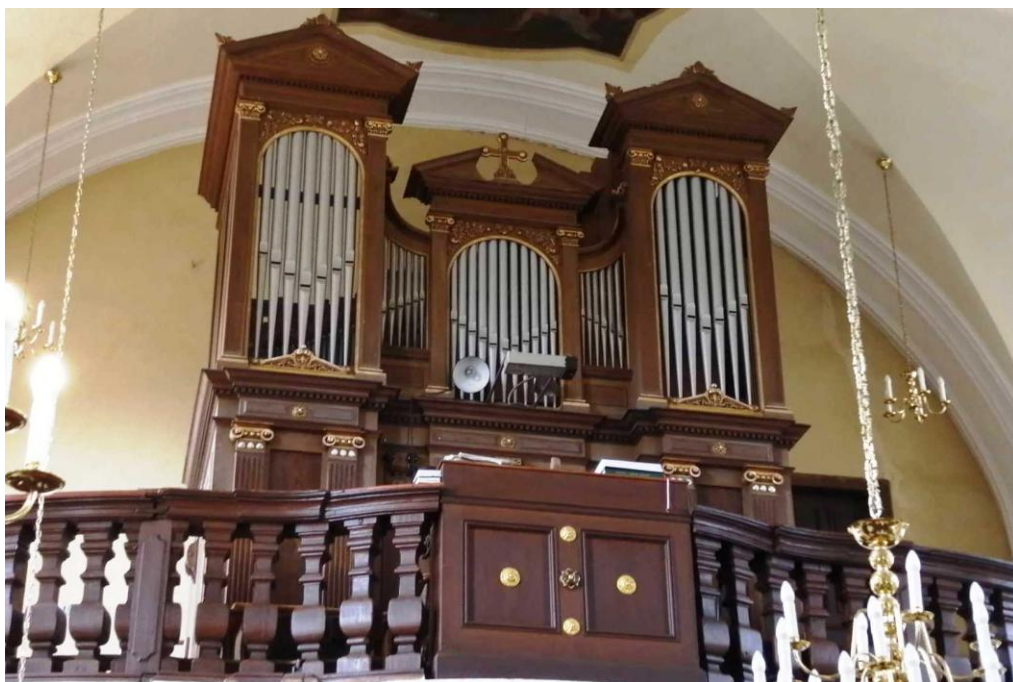

Příloha č. 86: Fotografie farního kostela svaté Kateřiny Alexandrijské ve Vilémově.⁵⁹³

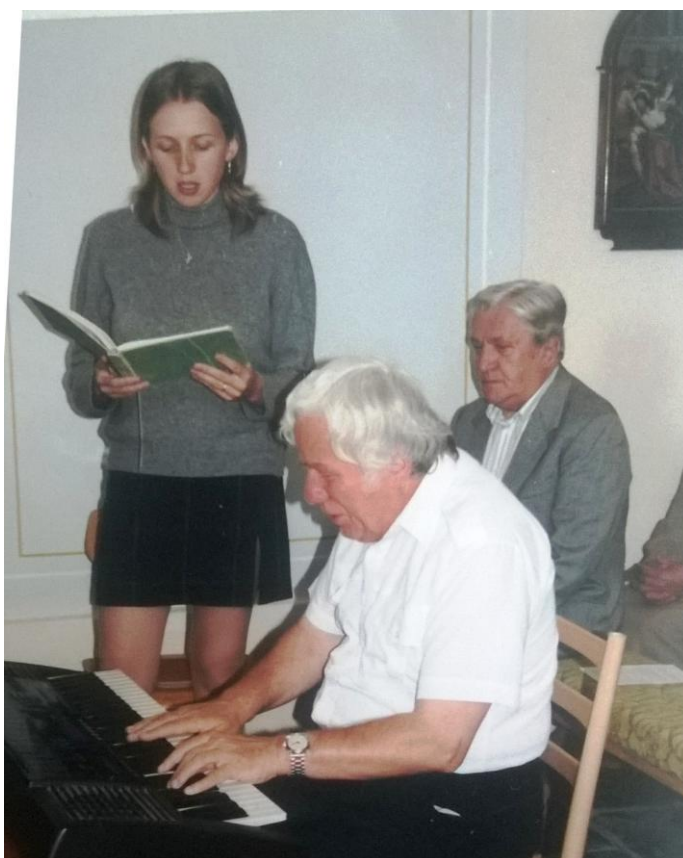
---

⁵⁹² Zdroj: osobní archiv paní Rozsivalové.

⁵⁹³ Zdroj: *Turistika.cz*. [online] ©2019 [cit.: 2019-04-15]. Dostupné z: <https://www.turistika.cz/mista/vilemov--1/detail>.

Příloha č. 87: Fotografie varhan farního kostela svaté Kateřině Alexandrijské ve Vilémově.⁵⁹⁴

Příloha č. 88: Fotografie pana Malana Koupila a paní Ivety Hajdové. Cakov, 31. srpna 2003.⁵⁹⁵

---

⁵⁹⁴ Foto: Marek Solovský.

⁵⁹⁵ Zdroj: Farní archiv Bohuslavice. *Pamětní kniha farnosti Vilémov od roku 1900*, str. 95.

Příloha č. 89: Fotografie pana Marka Solovského z roku 2019.⁵⁹⁶

Příloha č. 90: Fotografie scholy farnosti Vilémov z roku 2013.⁵⁹⁷

1. řada: *Jan Solovský, Barbora Solovská, Kateřina Recová, Zoslava Kalvodová, Štěpánka Solovská, Jaruška Solovská.*
2. řada: *Alexandra Duczáková, Pavlína Solovská, Ludmila Solovská.*
3. řada: *Vítek Solovský, Vojtěch Lakomý, Aneta Lakomá.*

---

⁵⁹⁶ Zroj: osobní archiv pana Marka Solovského.

⁵⁹⁷ Zroj: osobní archiv paní Ivety Hajdové.

Anotace

Jméno a příjmení:	Bc. Eva Procházková
Katedra:	Hudební výchovy
Vedoucí práce:	prof. MgA. Petr Planý
Rok obhajoby:	2019

Název práce:	Chránová hudba děkanátu Konice v 21. století
Název v angličtině:	The church music of the Konice's deanery in 21 st century.
Anotace práce:	Diplomová práce mapuje a představuje varhaníky, sbory a scholy působící ve farnostech děkanátu Konice. Zaměřuje se na aktuální dění, nepatrně nahlíží do minulosti a to hlavně na opraváře a stavitele varhan.
Klíčová slova:	Děkanát Konice, sbor, schola, varhany, varhaníci, Bohuslavice, Brodek u Konice, Čechy pod Kosířem, Jesenec, Kladky, Konice, Laškov, Přemyslovice, Ptení, Skřípov u Konice, Stínava, Stražisko, Suchdol u Prostějova, Šubířov, Bílá Lhota, Bouzov, Cholína, Chudobín, Luká, Měrotín, Náměšť na Hané, Senice na Hané a Vilémov u Litovle. Senická nota, Pramen
Anotace v angličtině:	The master's thesis maps and introduces organists and choirs acting in parishes of the Konice deanery. It focuses on current events, slightly the past ones, mainly the manufacturers and repairman of the organ.
Klíčová slova v angličtině:	Konice deanery, choir, organ, organists, Bohuslavice, Brodek u Konice, Čechy pod Kosířem, Jesenec, Kladky, Konice, Laškov, Přemyslovice, Ptení, Skřípov u Konice, Stínava, Stražisko, Suchdol u Prostějova, Šubířov, Bílá Lhota, Bouzov, Cholína, Chudobín, Luká, Měrotín, Náměšť na Hané, Senice na Hané a Vilémov u Litovle. Senická nota, Pramen
Přílohy vázané v práci:	Fotografie exteriérů kostelů, varhany; fotografie varhaníků, sborů a schol;
Rozsah práce:	Úvod- Závěr: 44 011 slov Znaků včetně mezer: 286 030
Jazyk práce:	Český jazyk